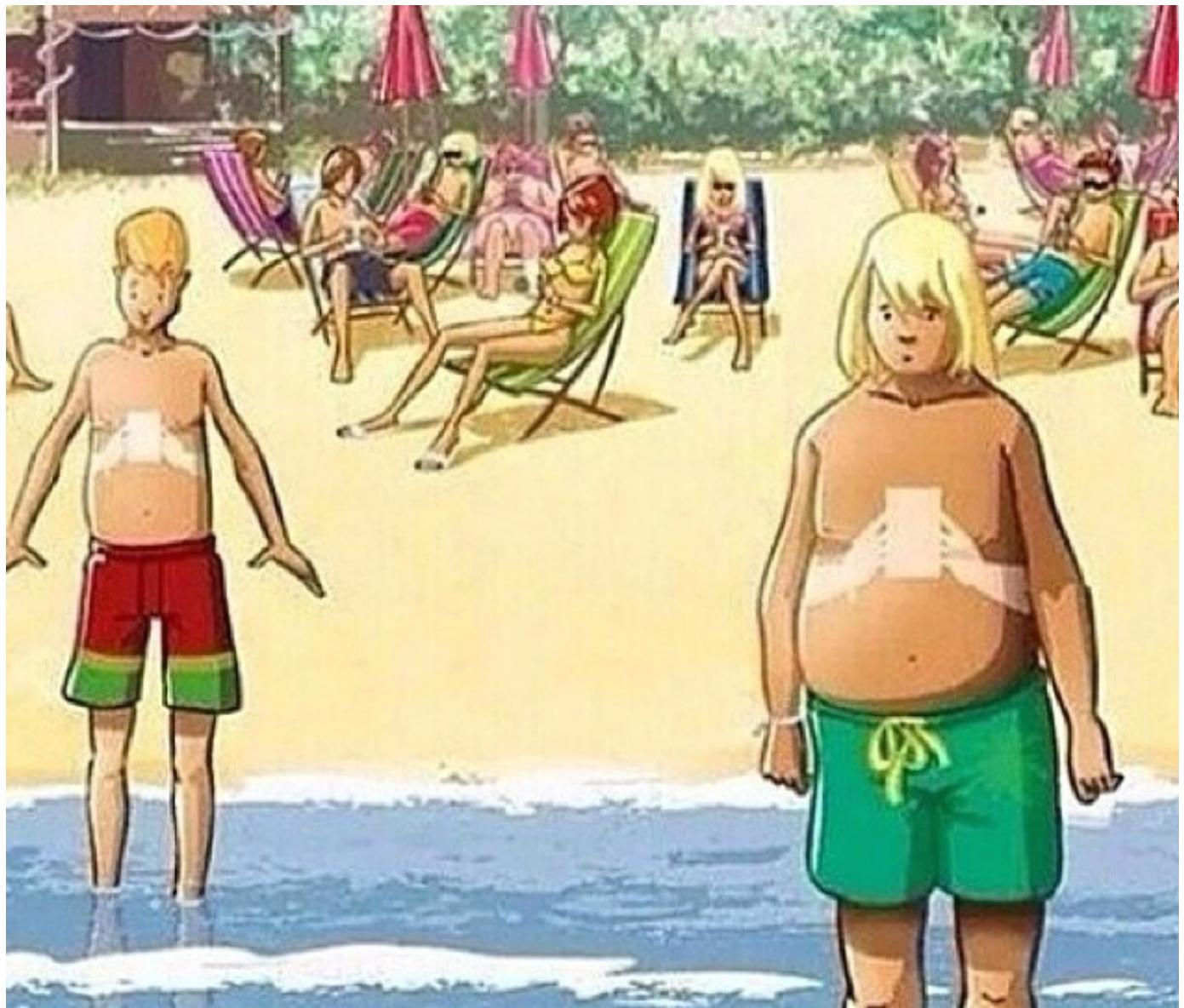

MASTER THESIS

THE RELATIONSHIP BETWEEN THE CONSUMER AND THE MOBILE PHONE

Cand. Merc. Brand and Communications Management

Copenhagen Business School

Department of Marketing

August 2014

Sara Wienziers-Madsen & Jeanette Tui-Ehrenreich

Number of pages: 110

Characters (Incl. spaces): 229.691

Supervisor: Antonia Erz

EXECUTIVE SUMMARY

Today 93% of Danes have a mobile phone and the mobile phone can be considered an integral part of everyday life of the Danish consumer. In the present study we seek to understand the relationship between the consumer and mobile phone. We do this by conducting a qualitative study that has an inductive approach with an existential-phenomenological view. Our findings are based on 20 semi-structured interviews of young Danes. These interviews have been conducted and analyzed based on a modified version of the principles of grounded theory and have integrated theories of the extended self, uses and gratifications and paradoxes of technologies. By combining findings with the different fields of theories we contribute with a conceptual framework that gives a holistic understanding of the relationship between consumers and their mobile phones as well as fill research gaps for each of the theories presented. Based on the findings the main managerial implication is that consumers view the mobile phone as a social tool, a way to keep connected with their friends and family. The mobile phone should thus be considered a 'friend in the hand' and not a 'brand in the hand' and practitioners should adapt their commercial messages accordingly.

The conceptual framework consists of six categories: Choice, Personalization, Uses and Gratifications, Control, Physical Proximity and Loss of Possession. The relationship between the consumer and the mobile phone starts pre-acquisition when the consumer chooses a mobile phone. Informants were concerned with the design of their mobile phone and more interested in being similar to others rather than standing out. As there only is a limited selection of mobile phones on the market, it can be difficult to stand out in the choice of mobile phone alone. Therefore, the next step of personalizing the mobile phone is important, as informants attempt to make their mass manufactured possession their own. Changing the settings or having a cover can do this. Informants use their mobile phone due to the many functionalities and gratifications they receive through usage. However, the consequence of these uses and gratifications causes them to feel controlled by their mobile phones. This is also why informants felt calmer when the mobile phone was physically close to them and when they knew where the mobile phone was at any given time. When the mobile phone was lost, informants felt both sad and relieved. Relieved, because they are not controlled by their mobile phones in a period of time, and sad, because they loose the relationship they have come to form with their mobile phone through choice, personalization, uses and gratifications.

TABLE OF CONTENT

EXECUTIVE SUMMARY.....	1
TABLE OF CONTENT	3
TABLE OF FIGURES AND TABLES	6
CHAPTER 1 - INTRODUCTION.....	7
THEORETICAL POSITIONING.....	8
RESEARCH QUESTION	9
RELEVANCE FOR PRACTITIONERS.....	9
RELEVANCE FOR RESEARCHERS	9
DELIMITATION.....	10
PHILOSOPHICAL ASSUMPTIONS.....	10
STRUCTURE OF THE THESIS.....	11
CHAPTER 2 - THEORETICAL BACKGROUND	13
<i>How do possessions become part of the extended self?</i>	15
1. Control.....	15
2. Creation	16
Information Processing	16
Affective Choice Mode.....	17
Differentiation and assimilation.....	17
Design	19
Monetary value.....	19
3. Knowledge.....	20
The culturally constituted world.....	21
Meaning transfer from the culturally constituted world to consumer goods	22
Meaning transfer from consumer goods to the individual consumer.....	22
Possession rituals	23
Exchange rituals	23
Grooming rituals.....	23
Divestment rituals.....	23
Loss of possessions.....	24
Physical proximity.....	24
The mobile phone as an extension of self	25
USES AND GRATIFICATIONS	28
PARADOXES OF TECHNOLOGIES	33
SUMMARY OF THEORY	38
CHAPTER 3 - METHODOLOGY	40

APPROACH.....	40
CHOICE OF METHOD, STRATEGY AND TIME HORIZON.....	41
SEMI-STRUCTURED INTERVIEW	42
<i>Recruiting informants.....</i>	<i>43</i>
<i>Where to conduct the interviews .....</i>	<i>44</i>
<i>Two people interviewing.....</i>	<i>44</i>
<i>The interview guide.....</i>	<i>44</i>
<i>Opening the interview.....</i>	<i>45</i>
<i>Kinds of questions .....</i>	<i>46</i>
<i>Transcribing the interviews.....</i>	<i>47</i>
DATA ANALYSIS.....	47
<i>Open coding.....</i>	<i>48</i>
<i>Axial coding.....</i>	<i>49</i>
<i>Selective coding.....</i>	<i>50</i>
CRITERIA FOR EVALUATION	51
SUMMARY OF METHOD	54
CHAPTER 4 - FINDINGS.....	55
CHOICE.....	56
<i>Product attributes .....</i>	<i>56</i>
<i>Affective reasons .....</i>	<i>58</i>
<i>Summary.....</i>	<i>60</i>
PERSONALIZATION	62
<i>Exchange rituals .....</i>	<i>62</i>
<i>Possession rituals.....</i>	<i>62</i>
<i>Divestment rituals.....</i>	<i>65</i>
<i>Summary.....</i>	<i>65</i>
USES AND GRATIFICATIONS	66
<i>The mobile phone can be used for almost everything .....</i>	<i>66</i>
<i>The mobile phone is something I feel good about and something I enjoy.....</i>	<i>68</i>
<i>The mobile phone allows me to be updated and accessible all the time.....</i>	<i>69</i>
<i>The mobile phone gives me a sense of security.....</i>	<i>71</i>
<i>The mobile phone has to be good-looking .....</i>	<i>71</i>
<i>Summary.....</i>	<i>72</i>
CONTROL.....	74
<i>Addiction .....</i>	<i>78</i>
<i>Work life balance.....</i>	<i>79</i>
<i>Coping strategies .....</i>	<i>81</i>
<i>Distancing.....</i>	<i>82</i>
<i>Accommodation.....</i>	<i>84</i>
<i>Partnering.....</i>	<i>84</i>
<i>Summary.....</i>	<i>85</i>
PHYSICAL PROXIMITY.....	86
<i>Summary.....</i>	<i>90</i>
LOSS OF POSSESSION.....	91
<i>The broken mobile phone .....</i>	<i>91</i>
<i>The stolen mobile phone .....</i>	<i>93</i>
<i>Summary.....</i>	<i>95</i>

CHAPTER 5 - DISCUSSION	96
CONCLUSION.....	102
THEORETICAL CONTRIBUTION.....	103
<i>Implications for extended self.....</i>	103
<i>Implications for uses and gratifications.....</i>	104
<i>Implications for paradoxes of technologies.....</i>	104
LIMITATIONS	105
FUTURE RESEARCH	107
MANAGERIAL IMPLICATIONS	109
REFERENCES	112
APPENDICES	116
APPENDIX 1 - COPING STRATEGIES	116
APPENDIX 2 - LIST OF PARTICIPANTS	117
APPENDIX 3 - INTERVIEW GUIDE	118
APPENDIX 4 - TRANSCRIPTS.....	119
<i>Amanda, 25.....</i>	119
<i>Bettina, 26.....</i>	125
<i>Christina, 25.....</i>	132
<i>Elisabeth, 25.....</i>	141
<i>Emilie, 24.....</i>	147
<i>Frederik, 24.....</i>	153
<i>Andreas, 25.....</i>	161
<i>Anna, 25.....</i>	167
<i>Astrid, 24.....</i>	174
<i>Jacob, 24.....</i>	183
<i>Jakob, 25.....</i>	188
<i>Jens Peter, 26.....</i>	194
<i>Julie, 24.....</i>	198
<i>Kasper, 26.....</i>	204
<i>Katrine, 25.....</i>	211
<i>Louise, 25.....</i>	217
<i>Nicolaj, 25.....</i>	222
<i>Nina, 25.....</i>	229
<i>Tiana, 25.....</i>	233
<i>Aleksander, 22.....</i>	239

TABLE OF FIGURES AND TABLES

Figure 1 - Structure of the thesis	12
Figure 2 – Movement of Meaning (Source: McCracken, 1986)	21
Figure 3 - Screenshot of open coding.....	49
Figure 4 - Screenshot of axial and selective coding.....	50
Figure 5 - Conceptual framework	96
Table 1 - The eight paradoxes of technology (Source: Mick & Fournier, 1998)	34
Table 2 - Coping strategies and the related emotional effects (Source: Mick & Fournier, 1998)	36
Table 3 - Core categories and the corresponding concepts	51
Table 4 - Uses and gratifications.....	73

CHAPTER I - INTRODUCTION

Unlike other technological devices, the mobile phone accompanies its user all day long. The mobile phone is rarely separated from its user, as it is being used or is ready to be used most of the time. Consumers use their mobile phones for everything and in almost all situations. At night when consumers are sleeping, the mobile phone is often placed right next to them, in situations where mobile phone use is forbidden, e.g. the cinema, the consumer has a hard time putting the mobile phone away and even in fairly private situations, such as a visit to the bathroom, the mobile phone is with the consumer (DR, 2014). Thus, the mobile phone is becoming an integral part of our everyday lives and for some users this has taken over. A survey conducted in 2008 among the British population concluded that many mobile phone users are having extreme tech anxiety, also referred to as “no mobile phobia” or nomophobia, which is a fear of being without mobile phone contact, which results in a state of panic (Spectrum, 2012). In 2013 Denmark 4,9 million Danes are mobile phone users (Statista, 2013) and they use it for various purposes such as talking and texting with friends and family, surfing the Internet and searching for information, checking social media websites, completing practical activities and using it as an alarm clock (Euromonitor, 2013). The Danes consider the mobile phone to be more than simply a phone but instead perceive it as a fashionable object and therefore invest a lot of money in mobile phones (Euromonitor, 2013). Even though it seems as if there is a great potential for mobile marketing due to the high number of users, it seems as if Danish consumers have not yet embraced mobile marketing. Only one out of 6 Danish smartphone owners have made a purchase via their smartphone in the last 3 months (TNS Gallup, 2013).

Mobile marketing research has mostly been based on theories and concepts such as the Technology Acceptance Model (Davis, 1989), Theory of Reasoned Action (TRA) (Ajzen & Fishbein, 1975) and Theory of Planned Behavior (TPB) (Ajzen, 1991). A great majority of these studies are quantitative with the aim of explaining consumer's adoption behavior. Guided by a general curiosity started by our own extensive mobile phone use, we wonder what the relationship between consumers and their mobile phones consist of. Instead of explaining specific behavioral actions related to mobile phone adoption, we are interested in taking a step back to fully understand the relationship consumers have with their mobile phone. A better

understanding of the relationship consumers have with their mobile phones will enable marketers to improve their mobile marketing strategies.

THEORETICAL POSITIONING

The starting point for exploring the relationship between consumers and their mobile phone is the literature on the extended self (Belk, 1988), uses and gratifications (O'Keefe & Sulanowski, 1995, Wei & Lo, 2009; West & Lynn, 2010; Katz et al., 1974; Nysveen et al., 2005; Leung & Wei, 2000) and paradoxes of technologies (Mick & Fournier, 1998; Jarvenpaa & Lang, 2005).

Belk's (1988) seminal essay on the relationship between people and possessions and how possessions become part of the extended self has been the most comprehensive within the theory of the extended self. Based on literature ranging from psychology, consumer research, psychoanalytic theory, material and popular culture studies, feminist studies, history medicine, anthropology and sociology his essay suggested that possessions can become part of the extended self. He defined the extended self not only as external objects and personal possessions, but also internal processes, ideas and experiences and those persons, places, body parts and things one feels attached to (Belk, 1988). Vishwanath & Chen (2008) found that the mobile phone is part of the extended self, but argued that this knowledge does not reveal any underlying extensional attributes of the mobile phone and provides an incomplete picture of why the mobile phone is used to maintain a relationship. They suggest that future research should incorporate the theory on uses and gratifications to give a better understanding of why a relationship with the mobile phone is maintained. The uses and gratifications theory (O'Keefe & Sulanowski, 1995, Wei & Lo, 2009; West & Lynn, 2010; Katz et al., 1974; Nysveen et al., 2005; Leung & Wei, 2000) is considered a "how and why" approach to understand media use motivations, as gratifications are typically defined as some kind of satisfaction reported by users, related to the active use of the medium. The theory on paradoxes of technologies points out that there are conflicting consequences from the use of technologies such as the mobile phone (Mick & Fournier, 1998; Jarvenpaa & Lang, 2005). It is thus important that consumers learn to cope with these paradoxes of technologies, as consumers who cope better with the paradoxes have a better relationship with the product (Jarvenpaa & Lang, 2005).

Control, creation and knowledge are the three ways possessions become part of the extended self, which is something that current research has not investigated for the mobile phone. Current research has also not linked the extended self with uses and gratifications, which shows why a technology is continuously used. Current research has shown paradoxes of mobile phone usage, but these have not been linked with uses and gratifications. Additionally, practical examples of coping strategies to deal with the paradoxes have not yet been examined for the mobile phone only. These are some of the research gaps we are trying to fill with the current study. These research gaps will be explained in further detail in 'Summary of theory'.

RESEARCH QUESTION

The above suggest that there is a managerial and theoretical need for a better understanding of the relationship between consumers and their mobile phones. Gaining a more comprehensive understanding of how consumers choose a mobile phone, why they use their mobile phones, the consequences of mobile usage and strategies to resolve these is thus the purpose of the present study. Accordingly, the study is guided by the following research question:

This study explores the relationship between consumers and their mobile phones. Specifically, attention is given to how consumers choose their mobile phones, why they use their mobile phones, the consequences of mobile usage and strategies to resolve the consequences and how this process impacts the physical proximity of the mobile phone and the feelings related to loosing the mobile phone.

RELEVANCE FOR PRACTITIONERS

People have very deep relationships with their mobile phones and practitioners should move away from looking at the mobile phone as a 'brand in the hand'. Instead, practitioners should understand how consumers perceive their mobile phones, which better can be described as a 'friend in the hand'.

RELEVANCE FOR RESEARCHERS

The current research contributes to existing literature with a conceptual framework of the relationship between consumers and their mobile phones that emerged through data collection. Data was analyzed according to the principles of grounded theory and incorporated theories of the extended self, uses and

gratifications as well as paradoxes of technologies. Thereby we provide a more holistic understanding of the relationship between consumers and their mobile phones and fill gaps within each of the theories presented.

DELIMITATION

This is a study of Danish mobile phone users only. First of all, the authors live in Denmark, which makes the process of collecting data easier. Second, the Danes can be characterized as individualistic consumers according to Hofstede (Hofstede, 2013). An individualistic culture is defined as: "*the degree of interdependence a society maintains among its members*" (Hofstede, 2013). This makes the Danish market a great market to research, since the theory of the extended self is focused on the individual (Belk, 1988). We also limit this study to only look at young people between the ages of 22-26 years and gender differences are not included as a parameter. We will not look into the consumers' personal characteristics in terms of for instance shyness and loneliness and how this could affect mobile phone usage as a way to maintain social relationship with others, like Wei & Lo found in their study from 2006.

PHILOSOPHICAL ASSUMPTIONS

The focus of the present study is acquiring an understanding of the relationship between consumers and their mobile phones. We seek to understand the process from the consumers' point of view. We do this by understanding the consumers' experiences with their mobile phones from a first-person perspective. The first-person perspective provides insight into the lived experiences of the consumers as to understand the meanings the consumers ascribe to their mobile phones. The present study has no pre-defined hypothesis to test but instead wants insights to emerge from data. Our research logic is therefore apodictic. Our worldview is contextual as experiences are seen as patterns that surface from the context of the people we are interviewing. Therefore the world is not seen as objective, as objectivity implies viewing the world as separate from the contextual setting (Thompson et al., 1989). For these reasons this research is within the philosophical position of existential phenomenology as we are interested in the life-worlds of the consumers (Belk et al., 2013; Thompson et al., 1989). Existential-phenomenology seeks to understand the experiences and actions of the individual and sees the individual as an active subject (Jun et al., 2008).

STRUCTURE OF THE THESIS

An outline of the thesis is illustrated by the figure below with the questions that will be answered within each chapter of this thesis. As presented above in chapter 1 the objective of this research is to understand the relationship between the consumer and the mobile phone.

Chapter 2 provides the theoretical background of this paper. The theoretical background gives an overview of the three theories used in this present study: the extended self, uses and gratifications and paradoxes of technology. Chapter 2 ends with a summary of the theories where gaps in the presented literature are discussed and we argue why the semi-structured interview is the appropriate method.

In Chapter 3 the choices related to the method of the present study are discussed. The chapter begins with a discussion about why this qualitative research has an inductive approach. The chapter continues with a detailed description of the data collection process. The transcripts from the 20 semi-structured interviews were analyzed based on the principles of grounded theory and this process of open, axial and selective coding is also described in detail. This chapter concludes with reflections on the quality of the present study.

Chapter 4 presents the findings from the 20 semi-structured interviews. The chapter is divided into six sections based on the six core categories found from the grounded theory coding process. These are: Choice, Personalization, Uses and Gratifications, Control, Loss of Possession and Physical Proximity.

Chapter 5 presents the conceptual framework developed based on the findings. The conceptual framework provides a holistic understanding of the relationship between the consumer and the mobile phone. The discussion chapter continues with the theoretical contributions. Then the limitations of the study are discussed and suggestions for future research are proposed. Lastly, this chapter ends with the managerial implications.

CHAPTER 1

Introduction: Why is the relationship between the consumer and the mobile phone interesting?

CHAPTER 2

Theoretical background: What literature exists on consumer behavior in relation to mobile phone usage?

CHAPTER 3

Method: How is the data collected and analyzed?

CHAPTER 4

Findings: What are the findings of this study?

CHAPTER 5

Discussion: How does the findings contribute to theory and what implications does it have managerially?

Figure 1 - Structure of the thesis

CHAPTER 2 - THEORETICAL BACKGROUND

In the following section, we selectively review literature from the extended self, uses and gratifications and paradoxes of technologies. We conclude with a summary of the theories presented. By doing this, we aim to state the theoretical context in which we base our research and highlight gaps in existing literature. As emphasized in the introduction, Belk's theory on the extended self is a natural starting point for our theoretical context, since it shows how possessions come to be part of the extended self pre-acquisition and during consumption (Belk, 1988). In order to explain the continued use of mobile phones, we use the theory on uses and gratifications. Extant research has investigated the adoption and acceptance of novel technology (Rogers, 1962; Davis; 1989). Research from these areas look primarily at the initial adoption stage. For example, the innovation diffusion theory seeks to explain how, why, and at what rate new ideas and technology spread through cultures. It is specifically concerned with how people come to learn of and choose to initially use an innovation, but it does not explain the motivations related to continued use. The Technology Acceptance Model (Davis, 1989) could also have been used. TAM attempts to understand users acceptance and use of new technology and predicts the users' intention to consume a technology based on their understanding of the ease of use and usefulness of the technology. TAM and uses and gratifications are similar in that they explain continued use of a technology that is already chosen. The difference is the applied scenario. TAM is used in an organizational context, whereas uses and gratifications explain consumer media use. We are, however, interested in consumer's motivations for the continued use of mobile phones and therefore use the theory on uses and gratifications. The theory on paradoxes of technologies points out that there are conflicting consequences from the use of technologies such as the mobile phone (Mick & Fournier, 1998; Jarvenpaa & Lang, 2005). It is thus important that consumers learn to cope with these paradoxes of technologies pre-acquisition and during consumption, since consumers who cope with the paradoxes, have a better relationship with the product (Jarvenpaa & Lang, 2005).

THE EXTENDED SELF

Some of the material possessions that we own come to define us (Belk, 1988). Belk introduced the concept of ‘the extended self’ in an essay based on literature ranging from psychology, consumer research, psychoanalytic theory, material and popular culture studies, feminist studies, history medicine, anthropology and sociology. The purpose of his essay was to examine the relationship between possessions and the sense of self (Belk, 1988).

Belk defined the extended self not only as external objects and personal possessions, but also internal processes, ideas and experiences and those persons, places, body parts and things one feels attached to (Ibid.). William Janes (as cited in Belk, 1988) was the founder of modern conceptions of self and held that: “*a man's self is the sum total of all that he can call his, not only his body and his physic powers, but his clothes and his house, his wife and children, his ancestors and friends, his reputation and works, his lands, and yacht and bank-account. All these things give him the same emotions. If they wax and prosper, he feels cast down, not necessarily in the same degree for each thing, but in much the same way for all*” (as cited in Belk, 1988: 139). Objects that are regarded as part of the extended self act as reminders and confirmers of consumers’ identities and Belk proposes that identities may reside more in objects than they do in individuals (Belk, 1988). The extended self is perceptual more than it is physical or physiological and it can thus be visualized in concentric circles hierarchically clustered around the core self and will differ over individuals, over time, and over cultures that create shared symbolic meanings for consumer goods (Ibid.).

In the following, we will introduce the three ways in which possessions become part of the extended self as well as the emotions that are triggered when a possession is lost (Ibid.). Furthermore, we introduce theories that test whether physical proximity between a person and a possession show that this possession is part of the extended self. We end the theory of the extended self with a study that tested if the mobile phone is an extension of self.

HOW DO POSSESSIONS BECOME PART OF THE EXTENDED SELF?

In order for possessions to become part of the extended self, there needs to be some kind of processing. The three ways in which possessions can become part of the extended self are: control, creation and knowledge (Belk, 1988). They will be explained in detail below.

1. CONTROL

Control explains the proximity the possession has to the self (Ibid.). McClelland (as cited in Belk, 1988) suggests that external possessions are perceived to be part of the self if we exercise control over the possession. The more it is believed that something is possessed, the more a part of the extended self it will become. His hypothesis is a hierarchy of the categories that are most related to the self: (1) Me, my free will, (2) My body, my conscience, (3) My belongings, (4) My friends, (5) Strangers, physical universe. Prelinger (as cited in Belk, 1989) first of all tested the hypothesis that possessions are part of the extended self. He did so by having subjects' sort 160 items onto a four-position (zero to three) continuum of not self to self. 20 items were chosen as to represent each category and found a similar ordering of categories as McClelland.

Prelinger found a similar ordering of categories as McClelland and the following are the categories presented in descending order. The first category, body parts, is thus the category that is mostly a part of the extended self and the mobile phone would belong to the 4th category of possessions and productions.

1. Body parts,
2. Psychological or intraorganismic processes,
3. Personal identifying characteristics or and attributes
4. Possessions and productions
5. Abstract ideas
6. Other people
7. Objects within the close physical environment
8. Distant physical environment

To test the hypothesis of control, Prelinger had five judges separate the 160 items into three groups; those that are predominantly under the control of people, those that primarily control or affect people and those who are neutral in both regards. The first two categories both received high scores, whereas the neutral items received the non-self scores. Control is thus a determining factor in explaining the proximity of possessions of the extended self regardless of whether it is the possession or the person who is in control (Belk, 1988).

2. CREATION

The second way to extend the self is by making the object or buying it (Belk, 1988). However, for the purpose of this research we only focus on the buying aspect of how consumers make their choice of material possessions. In a non-empirical essay, Mittal (2006) explain the process in which possessions become part of consumers' extended self. Not all possessions come to be part of the extended self (Belk, 1988; Mittal, 2006) and Mittal makes a clear distinction between "I" and "me" to explain ones identity. The "I" is how an individual sees herself/himself and "me" is how this individual believes others see herself/himself (Mittal, 2006). Mittal (2006) argues that in order for possessions to immediately become part of the extended self, the consumer has to be the gatekeeper and the choice has to be made so that it fits the "I".

INFORMATION PROCESSING

People are more likely to see possessions as identity relevant whenever choice is based less on function (Berger & Health 2007). When consumers thus describe how they have acquired information about brand attributes, formed evaluative criteria and judged the levels of these attributes in various brands and employed some kind of judgment rule to base the decision on, they go through a process of Information Processing (IP) (Bettman & Zins, 1979; MacInnis & Price, 1987; Mittal, 1994). MacInnis & Price (1987) pointed out that this has been the traditional focus of consumer information processing research. However, making a product decision based on IP will not immediately make a possession part of the extended self (Mittal, 2006), at least it will be more unlikely (Berger & Health, 2007).

AFFECTIVE CHOICE MODE

Zajonc (1980) suggested that IP is a very limited way to look at consumer choice and that not all consumers follow the same path. He thus proposed a different path that consumers can take in choosing a possession based on affect or liking an object (Ibid.). Mittal (1994) later termed this viewpoint as Affective Choice Mode (ACM) in his study of the concept of affective choice mode for consumer decisions (Mittal, 1994). In a series of experiments Zajonc (1980) found that affective responses to possessions are "*effortless, inescapable, irrevocable, holistic, more difficult to verbalize, yet easy to communicate and to understand*" (Zajonc, 1980:169). He argues that liking an object is not always linked to cognitive elaborations. Instead, consumers may like products based on other psychological processes. For instance, being repeatedly exposed to a product makes the consumer feel familiar with the product and thus develops positive feelings. Other consumers come to like a brand merely because it is popular among their peers (Zajonc, 1980; Mittal, 1994). In line with that, Levy suggested that consumers are concerned with the symbolism of the products consumed and they aim to enhance the sense of self or behaving consistently with the image of the person he/she wants to be (Levy, 1959). As such, consumers will buy products not only for what they do functionally or for the parameters of price and quality, but also for what they symbolize (Ibid.).

The main difference between traditional IP and ACM is that in ACM product attributes are not the single reason for choosing a product. It is instead an overall holistic impression. The focus of the IP mode is on the object and not about oneself in relation to the object as in ACM. This also implies that there is a difference in the way consumers describes how they make their purchase decision. A computer may be evaluated based on product features (IP) like memory capacity and speed for example, whereas a dress may simply be chosen because the consumer likes it (ACM) (Mittal, 1994).

DIFFERENTIATION AND ASSIMILATION

Another way to choose a product without basing this decision on functionalities is through identity differentiation or assimilation within a group. Possessions that become part of the extended self gives the consumer the opportunity to express individuality through clothes, accent, grooming, jewelry and so forth and it can also be a way to indicate which groups you identify with and belong to (Belk, 1988). Some consumers will base a product choice decision based on wanting to belong to a social group, others choose a

product that makes them stand out from a group and yet others look for both differentiation and assimilation within the same product purchase (Chan et al., 2012).

A number of authors have studied the people-possession relationship and have connected this with attachment (Schultz et al., 1989; Wallendorf & Arnould, 1988; Kleine & Kleine, 1995; Kleine & Baker, 2004). In these studies, respondents have been asked to identify their favorite or most cherished material possessions. They found that such possessions are more part of the self than items that were not listed as favorite or most cherished (Schultz et al., 1989; Wallendorf & Arnould, 1988). Arnould & Wallendorf (1988) did a multi-method study including personal interviews, surveys, photographs and focus group interviews, whereas Schultz et al. (1989) differed from previous research on attachment by taking a quantitative approach. In their literature review of attachment, Kleine & Baker (2004) provided a definition of possession attachment: "*Material possession attachment is a multi-faceted property of the relationship between a specific individual or group of individuals and a specific, material object that an individual has psychologically appropriated, decommodified, and singularized through person-object interaction*" (Kleine & Baker, 2004:1). Attachment reflects three fundamental dimensions: individuation, integration and temporal orientation (Schultz et al., 1989), as "*favorite objects serve to solidify and represent both one's connections to and differences from others*" (Arnould & Wallendorf, 2001:543). Temporal orientation is defined as identity change versus stability management (Kleine & Kleine, 1995). Most favorite objects thus capture desirable connections with others (differentiation) or reflect aspects of one's individuality (assimilation). Least favorite possessions capture a type of attachment that reflects disconnection from a part of one's self (Ibid.).

The need to belong and to be different has mostly been treated as a trade-off between the two (Chan et al., 2012). In a multi-method study including observation, experiments and survey, Chan et al. (2012) found that consumers could satisfy both desires of belonging to a group and being unique in a single choice context by satisfying different motives on different choice dimensions. One example is bikers who often tend to wear leather. However, one biker may wear a leather jacket, whereas the other wears a leather vest (Ibid.). So by wearing something made out of leather, both bikers show that they belong to this group, but they differentiate from each other because they are not wearing the exact same thing. In four studies, Berger & Heath (2007) tested in which product domains people tend to diverge from majorities or members of social

groups. They found that people tend to diverge in product domains that are seen as identity relevant. Music or a specific hairstyle is symbolic of identity, rather than backpacks or stereos (Ibid.)

DESIGN

Choice in a product category with which the consumer strongly identifies is more amenable to self-affirmation than choice in a less self-relevant category (Townsend & Soon, 2012). In their quantitative study, Townsend and Soon (2012) found that design should not be treated like any other product functionality such as comfort and ease of use, taste, and brand price or functionality. Design is defined as purely aesthetics or the physical looks of the product. They found evidence that choosing highly design-pleasing products can boost self-related feelings and that desire for self-affirmation is a motivation for choosing highly aesthetic products. This drive for self-affirmation is not directed at the more expensive option or better quality, but is only related to choosing a product that is aesthetically more pleasing (Ibid.). The underlying reason for this is that a positive evaluation of highly aesthetic products is a result of less-biased processing. If people process information in a defensive manner, then they are likely to presume negative qualities about the product, *"However, when affirmed, this goes away which then leads to less biased and more likely positive evaluations"* (Townsend & Sood, 2012:13). The implication is thus that the impression of highly aesthetic products are in fact accurate, while the less favorable impression of average looking products is the result of defensive processing (Townsend & Sood, 2012).

MONETARY VALUE

Some argue that money contributes to the sense of self (Belk, 1988; Mittal, 2006), whereas others disagree (Ferraro et al. 2010, Kleine & Baker, 2004, Townsend & Soon, 2012). Mittal (2006) proposes that products in which we have invested considerable money, time and/or energy are more likely to become part of the extended self, as we have had to psychologically justify that kind of investment. Belk (1988) suggests that money enlarges the sense of self, because money enlarges the possibilities of what we might have and do. Ferraro et al. (2010) tested the possession-self link in combination with domains of self-worth by having subjects rate the importance of seven self-worth domains. After that, subjects were asked to think about a time they lost a special possession. Subjects described how the object came to be lost, completed a grief measure and rated how well the lost possession helped them achieve self-worth in the seven domains. They

found that monetary value affects the importance and positive emotions attached to that possession, but it does not determine how much that possession is linked to the sense of self. Instead, the degree of how much a possession is linked to the self stems from this possession's ability to reflect self-worth rather than its monetary value (Ferraro et al., 2010).

3. KNOWLEDGE

The last way objects can become part of the extended self is by knowing them, whether the object is a person, place or a thing (Belk, 1988). Possessions do not become decommodified or singularized without a personal history between the self and object. Over time, particular goods become irreplaceable via rituals (Kleine & Baker, 2004; McCracken, 1986) and "*with many products we develop a bond after acquisition and through use*" (Vishwanath & Chen, 2008:3). In his theoretical analysis, McCracken (1986) explains how rituals can be used in order for possessions to become part of the extended self. He states that the individual consumer uses goods in order to constitute crucial parts of the self as well the world, which is in line with the viewpoint of Belk (1988). McCracken (1986) explains how cultural meaning moves from the culturally constituted world to consumer goods and from consumer goods to the individual consumer. Cultural meaning is therefore placed in three places: the culturally constituted world, consumer goods and the individual consumer. McCracken explains that by transferring cultural meaning from the consumer to the individual, the consumer good becomes part of ones identity. The model will be explained in the following.

FIGURE
MOVEMENT OF MEANING

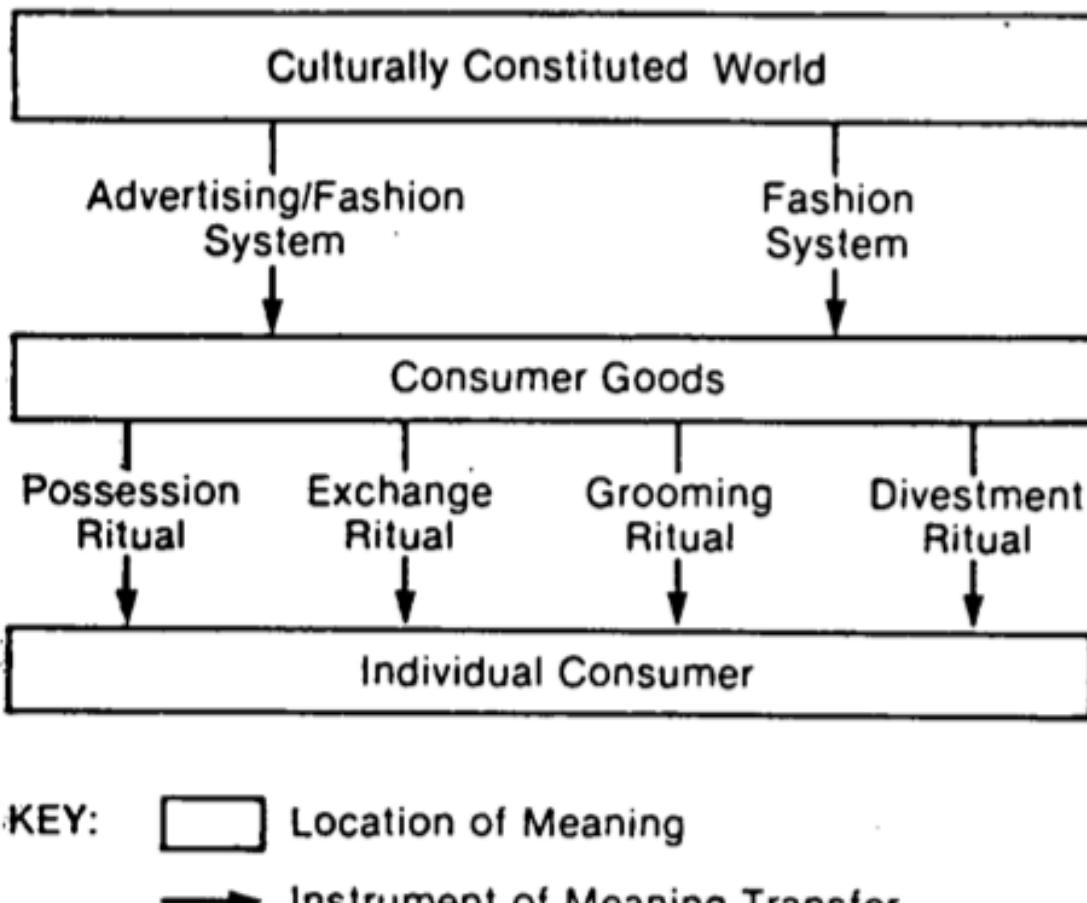

Figure 2 – Movement of Meaning (Source: McCracken, 1986)

THE CULTURALLY CONSTITUTED WORLD

The culturally constituted world is defined as follows: “*This is a world of everyday experience in which the phenomenal world presents itself to the individual's senses fully shaped and constituted by the beliefs and assumptions of his/her culture*” (McCracken, 1986:72). The cultural meaning of individuals divides the world into different categories. The most important segments are the ones created in the human community, such as class, status, gender, age, and occupation (McCracken, 1986). These categories are the conceptual grid of a culturally constituted world. The cultural categories are differentiated through material objects that contribute to the construction of the culturally constituted world.

A mobile phone is an example of a material object that reflects the cultural meaning of the consumer. McCracken explains that: “*goods are both the creations and creators of the culturally constituted world*” (McCracken, 1986:74).

MEANING TRANSFER FROM THE CULTURALLY CONSTITUTED WORLD TO CONSUMER GOODS

In order for cultural meaning to be drawn from the culturally constituted world to consumer goods, there are two institutions that are used as instruments to transfer meaning. They are advertising and the fashion system.

Advertising is an instrument of meaning transfer via specific advertisements by bringing the consumer good and the culturally constituted world together. It is very important that recipients of the advertisement understand and decode the conjunction between the culturally constituted world and the consumer good for meaning transfer to be successful. Advertisements are a way for consumers to be updated about the cultural meaning in consumer goods and thus: “*advertising serves as a lexicon of current cultural meanings*” (McCracken, 1986:76).

The fashion system is a more complicated means of transferring meaning. The fashion system works in three distinct ways. The first one is very similar to advertising, as consumer goods are shown in magazines and newspapers in order for meaning to move from the culturally constituted world to consumer goods. The second way comprises of opinion leaders, who help shape and refine existing cultural meaning and thereby invent new cultural meaning in their own manner. The third way is related to the fashion system engaging in the radical reform of cultural meaning. In western industrial societies some parts of cultural meaning are subject to constant change.

Meaning transfer from consumer goods to the individual consumer

The next step of the model explains how meaning is drawn from consumer goods to the individual consumer. This is done via four rituals; possession ritual, exchange ritual, grooming ritual and divestment ritual. The four rituals explain how consumer goods become part of the consumers self and identity.

POSSESSION RITUALS

Divestment rituals are used in order for impersonal mass manufactured products to be turned into a personal possession that actually belongs to someone. A good example of a possession ritual is when someone has bought a new house and they spent a lot of time decorating, cleaning, and doing maintenance work and so forth. These activities should thus allow the consumer to say that he possesses the house (McCracken, 1986). In terms of the mobile phone, a possession ritual can be to personalize the settings, e.g. finding a personal ringtone that you really like.

EXCHANGE RITUALS

Exchange rituals are mostly related to special occasions where a consumer buys a product to give to another person. This is a process of meaning transfer as the gift giver is looking to transfer meaning from the gift to the receiver. Therefore, gift exchange allows an individual to identify the cultural meaning s/he wants to pass on to the gift recipient. It also gives the gift giver the possibility to transfer meaning onto the recipient, because the recipient will associate the gift with the gift giver (McCracken, 1986).

GROOMING RITUALS

Grooming rituals can relate to one self as well as to objects. Every time you get ready for a night out or you give your car some kind of treatment, you perform a grooming ritual (McCracken, 1986).

DIVESTMENT RITUALS

The last ritual is the divestment ritual. There are two reasons divestment rituals are employed. The first case is if an object has had a previous owner, the ritual is conducted to erase the previous owner's meaning. The second case of a divestment ritual is when a consumer is looking to give away or sell an object. Then the consumer will try to erase the meaning associated with that object by a divestment ritual (McCracken, 1986). Relating the divestment ritual to mobile phones, a consumer buying a used phone will do what s/he can to make the mobile phone his/hers. A consumer can for instance buy a new cover to protect the phone and make personal settings, such as picking a ringtone, to make the mobile phone his/hers. If a consumer is looking to sell a mobile phone, a divestment ritual will be to erase content from the mobile phone as well as removing personal accessories, such as a mobile phone cover.

LOSS OF POSSESSIONS

If a certain possession is viewed as part of the extended self, it follows that a loss of this possession is regarded as a loss of self (Belk, 1988, Ferraro et al., 2011). Ferraro et al. (2011) tested this in their study of possession-self link and found that the possession-self link had a significant positive effect on grief, where grief was conceptualized as consisting of separation distress and negative emotions. Donner (as cited in Belk, 1988) took a different approach to discover how people feel when they loose a possession. She interviewed 20 burglary victims and asked them open-ended questions on how they felt after discovering theft of possessions. Anger and rage were the most common feelings followed by feelings of invasion and violation. Eight out of eleven female respondents compared it to being violated, polluted or raped.

PHYSICAL PROXIMITY

Authors agree that the extended self is perceptual more than it is physical or physiological and that it can be visualized in hierarchically circles around the core self (Belk, 1989; Belk, 1988; Vishwanath & Chen, 2008). At least two studies have tested whether physical proximity between a person and the possession shows that this possession is part of the extended self (Arnould & Wallendorf, 1988; Schultz et al., 1989).

Arnould & Wallendorf (1988) used photographic materials and coded them to get raw data through the structured analysis of the physical proximity between the respondent and the favorite object (*Ibid.*). Their underlying assumption was that close physical proximity would be an indication of a high level of attachment to the object, which has been shown in other studies in which physical proximity has been used to measure social connection and structure between racial groups (*Ibid.*). The proximity between respondents and possessions was coded using a five-point scale. U.S. respondents indicated some physical closeness to their favorite objects in the photographs as they leaned towards the object or touched it. However, only a third of the respondents actually chose to hold or embrace the object. Unlike the researchers original expectations, they did not find a statistically significantly relation between physical proximity to the object in the photography and the self-reported attachment to the object. They explain that respondents, who touch or embrace their favorite object in the photographs, do this because the object is related to personal memories of other people. Respondents, who are distant from the object in the photography, are attached to the object based on characteristics of the object. That implies, that physical proximity in the pictures is a sign of object

attachment to objects that serve as reminders of other people and not an expression of object attachment per se (Ibid.).

In another study of possession attachment Schultz et al. (1989) tested a number of hypotheses. One of them were: “*Strong attachment possessions are more frequently purposefully kept where the individual can see them or can get to them readily when s/he wants than are weak possessions*” (Schultz et al., 1989:362). We find this hypothesis to be similar to the assumption of Arnould & Wallendorf’s (1988) study that close physical proximity is an indication of a high level of attachment to the object. However, Schultz et al. (1989) could not test the hypothesis due to expected cell frequencies smaller than five. Even so, Schultz et al. (1989) encourages researchers to treat attachment as a construct that can be measured as they supported most of the other hypothesis related to possession attachment. However, the two examples above, suggest that future research should find another method to establish the relationship between physical proximity and possessions as extensions of self.

THE MOBILE PHONE AS AN EXTENSION OF SELF

Other researchers have also examined the relationship between consumers and their mobile phones. Persaud & Azhar claims (2012) that some consumers, and especially the young ones, regard their mobile phone as a central part of their life: “*It is a device that most consumers cannot seem to do without; they always have it with them and check it almost everywhere they go*” (Persaud & Azhar, 2012:418). They continue by explaining how the mobile phone is not only a means to communicate with friends and family, but is in fact also an extension of their personality and individuality (Persaud & Azhar, 2012). This is not something they test for. Instead, they refer to two other articles on the subject (Grant & O’Donohoe, 2007; Sultan & Rohm, 2005). Through a multi-method study examining why young consumers are not open to mobile marketing communication, Grant & O’Donohoe (2007) concluded that the mobile phone should be regarded as a ‘friend in the hand’ rather than a ‘brand in the hand’, which is what Rohm & Sultan (2012) labeled the mobile phone. The mobile phone is not a ‘brand in the hand’ according to Grant & O’Donohoe (2007), because they did not find any support of commercial motivations to use the mobile phone (Ibid.).

In their studies, Bauer et al. (2005) and Dow (2013), describe the close relationship between people and their mobile phones as a way to highlight the managerial importance of mobile marketing strategies. Bauer et

al. (2005) describe the mobile phone as an intimate accessory that consumers have a very personal relationship with. Especially teenagers use the mobile phone as a way to express individuality and they do this by personalizing their phones. Choosing a specific brand, a ringtone, accessories and so forth can do this. They carry their mobile phones with them as a status symbol and as an important part of their everyday life (Bauer et al., 2005). Dow describes the mobile phone as being part of people's everyday life like this: "*It is often the first thing we look at in the morning and the last thing at night. Our mobile devices have become arguably the most relied upon item we own, and for many people the thought of loosing it is terrifying*" (Dow, 2013:117). However, these descriptions of the relationship between consumers and their mobile phones only serve as an introduction to the two articles, and no empirical data supports them.

In line with that, Vishwanath & Chen (2008) claim that there has been a lack of research concerning personal technologies as an extension of self. They argue that: "*in the case of consumer products, personal communication technologies can also be viewed in terms of their extensional associations with the self*" (Vishwanath & Chen, 2008:1763). The authors did a cross-cultural quantitative study to explore the extensional associations with technologies across three cultures. The focus was not on each individual personal technology, but the associations between them. The following personal communication technologies were identified: home phone, office phone, cell phone, personal e-mail, home page, and blog and instant message. Home address and office school addresses were included in the study as non-technological extensions to distinguish between technological extensions and non-technological extensions. Vishwanath & Chen (2008) used the Galileo methodology, which requires respondents to provide an estimate of the distance between all possible pairs of concepts. They showed that across the three cultures studied, the technologies closest to the self were almost similar. These were e-mail, the mobile phone and home phone, which prove the universality of extensional associations with these technologies. The mobile phone was used for different purposes in the different cultures, but the degree of proximity to the self was close in all the studied cultures.

Unfortunately, Vishwanath & Chen (2008) did not include the aspect of control in their study like Prelinger (as cited in Belk, 1988), although they base their research on the theory of the extended self. An additional limitation of their research is, that they focused directly on the technology itself and the individuals' associations with technologies and not the functionality and gratifications of technologies (Vishwanath &

Chen 2008). That does not reveal any underlying extensional attributes of the technology. Their study, therefore, did not provide a complete picture of the reason why a technology is used in order to maintain a specific relationship. The authors propose that future research should derive concepts from uses and gratifications theory to assess their associations with specific technologies (*Ibid.*). Each personal technology is unique and specific technologies should therefore be assessed (*Ibid.*). In order to understand the relationship between consumers and their mobile phones better, we therefore incorporate the theory of uses and gratifications into the theory of the extended self as suggested (*Ibid.*).

USES AND GRATIFICATIONS

The uses and gratifications theory is an approach to understand why users consume media and the social and physiological needs associated with it (Leung & Wei, 2000; Nysveen et al., 2005; O'Keefe & Sulanowski, 1995; Wei & Lo, 2009). The focus of the theory is on the individual user, what the user does with the media and it is based on the gratifications individuals seek in using media and technology (Nysveen et al., 2005). It is considered a "how and why" approach to understand media use motivations, as gratifications are typically defined as some kind of satisfaction reported by users related to the active use of the medium (Katz et al., 1974).

Herzog was the first one to articulate what we today know as uses and gratifications theory (as cited in West & Lynn, 2010). During the 1940's she conducted research concerning the effects of radio programs on members of the listening audience. Herzog focused on the satisfaction people say they derive from using a particular mass medium and used the term gratification to describe the specific types of satisfaction audience members described through interviews. The three categories of gratification were emotional appeal, wishful thinking and education (Ibid.). In the same period of time, Maslow introduced his 'hierarchy of needs' and stated that the uses and gratifications theory was an extension of his theory, as people actively look to satisfy their needs through media use hierarchically (Ibid.). Wilbur Schramm also introduced his fraction of selection that explains how much an individual can gain from the medium compared to how much effort was involved in getting the gratification (as cited in West & Lynn, 2010). These three researchers laid the foundation of what is known as the theory of uses and gratifications theory.

During the 1970's there was a paradigm shift for the theory of uses and gratifications (West & Lynn, 2010). In their literature, Katz et al. (1974) explained that people should not be looked upon as passive audiences as Herzog did. Instead, consumers are users who actively use media in order to obtain some goals (Katz et al., 1974). They stated that uses and gratifications theory is concerned with: "*(1) the social and physiological origins of (2) needs, which generate (3) expectations from (4) the mass media or other sources, which lead to (5) differential patterns of media exposure (or engagement in other activities), resulting in (6) need gratifications and (7) other consequences, perhaps mostly unintended ones*" (Katz et al., 1974:510). The standard method in uses and gratifications is a two-stage research design with focus group followed by surveys (Sundar & Limperos, 2013). However, recent research has tended to dispense from this and has

developed an exploratory list of terms that characterize typical uses sought in media from existing literature and then conducted their surveys. Consumers have been asked directly about these gratifications, as “*people are sufficiently self-aware to be able to report their interests and motives in particular cases, or at least recognize them when confronted with them in an intelligible and familiar verbal formulation*” (Katz et al., 1974:511). During the last 60 years researchers of uses and gratifications have identified many gratifications related to different types of media. In the following we present four studies of uses and gratifications concerning mobile phones (O’Keefe & Sulanowski, 1995; Leung & Wei, 2000; Wei & Lo, 2006; Grant & O’Donohoe 2007). The study by O’Keefe and Sulanowski (1995) is a study of the land-based phone and is included since some of the other studies of mobile phone gratifications use this study as a starting point (Leung & Wei, 2000; Wei & Lo, 2006).

O’Keefe & Sulanowski (1995) perceived the telephone to be an emergent mass medium that compete with other electronic media in the marketplace for informational and entertainment services. They conducted a telephone survey in USA and compared it with mass media communication. They read reasons to respondents for using the mobile phone and had respondents tell them on a scale from 0 to 5 if that reason applied to them (*Ibid.*). The findings identified entertainment, social, and instrumental dimensions of telephone use: “*Gratifications were the strongest predictors of telephone behaviors and were all positively associated with the number of calls made and received. The greater the motives for entertainment, time management, and social interaction, the more time people spent on the phone*” (O’Keefe & Sulanowski, 1995:930). They also found that the telephone differed from other mass media, as it was not used for information seeking (O’Keefe & Sulanowski, 1995).

Leung & Wei (2000) also used a telephone survey to compare mobile phone with land-based phones, where a land-based phone is similar to what O’Keefe & Sulanowski (1995) called a telephone. They explained that the mobile phone is a new medium that possesses elements of both unmediated interpersonal communication and mediated mass communication. On the one hand, it fulfills basic needs such as providing interactive communication between two people just like the telephone. On the other hand, it overcomes mobility barriers compared to the telephone. At the same time, the mobile phone expands telephone services from an unmediated interpersonal communication to multi-purpose content services including paging, voice mail, fax, data transmission, news and weather updates, stock information among others

(Leung & Wei, 2000). Based on previous studies on gratifications on the use of the telephone (O'Keefe & Sulanowski, 1995), pagers (Leung & Wei, 1998) and a pilot study, seven gratifications for using mobile phones were identified and tested:

- Affection/sociability – a mean to show affection (e.g. “*feeling closer to family members*” (Leung & Wei, 2000; 313)
- Relaxation – for passing time, gossiping etc.
- Mobility – no need for land-based phones.
- Immediate access – accessible regardless of time and location
- Instrumentality – for business calls
- Reassurance – security in case of an emergency
- Fashion/status – the mobile phone as a status symbol

The motivations were tested in a telephone survey in Hong Kong. They confirmed that the gratifications sought in the mobile phone were largely consistent with previous findings on uses and gratifications of the telephone. Most important, the findings suggest that mobility and immediate access are unique dimensions of the mobile phone (Leung & Wei, 2000).

Wei & Lo (2006) wondered whether the mobile phone was seen as merely an upgrade from the telephone or if it is assigned special values. They defined the mobile phone as a convergent new media technology that is both two-way communication medium and a novel one-to-many information source. Similar to Leung & Wei (2000), the study drew on the gratifications identified in the study by O'Keefe & Sulanowski (1995) and Leung & Wei (2000) and tested these in Taiwan. Similar to Leung & Wei they found the gratifications of affection, mobility, accessibility (immediate access), fashion/status and social utility (relaxation). However, instrumentality was not found to be a gratification sought in the mobile phone, as the mobile phone is no longer a luxury for business people but is instead an important facilitator of many users' social relationship. They instead identified information seeking to be a gratification. Information seeking is defined as being updated with regards to weather, stock information to name a few. They also found that the mobile phone supplements the telephone as a means to strengthening users' family bonds, expanding their psychological neighborhoods and facilitating symbolic proximity to the people they call. It was also found that less socially

connected people, in terms of shyness and loneliness, used the mobile phone for social compensation by using it as a symbol and as a way to be part of the community. Furthermore Wei & Lo (2009) found gender differences in their survey as men used their mobile phones for practical purposes whereas women would tend to use it more for social- or family-oriented purposes.

Grant & O'Donohoe (2007) used the theory of uses and gratifications as part of their study to understand why young consumers are not open to mobile marketing communication. They derived gratifications from previous new media studies, in particular the Internet, and found gratifications of convenient entertainment, social stimulation, experiential learning, escapism and purchase information and advice. They found weak association for using the mobile phone for experiential learning and purchase information and advice, where the latter suggest that young consumers are not fond of commercial messages on their mobile phones. Convenient entertainment is somewhat similar to the gratification of Relaxation (Leung & Wei, 2000; Wei & Lo, 2006), whereas social stimulation and escapism cannot be related to the previously identified mobile phone gratifications. Social stimulation combines statements of "*because it is exciting*" (Grant & O'Donohoe, 2007: 233) and "*so I can be with others members of my family or friends*" (Ibid.). The gratification of escapism is related to the other studies' gratification of immediate access, but instead emphasizes a combat of social loneliness ("*when there is no one to talk with*" (Ibid.)) rather than activity driven ("*when there is nothing better to do*" (Ibid.)). Furthermore, escapism is concerned with forgetting about school and other things and generally to get away from the things you are doing.

To summarize, the mobile phone gratifications that have been tested and verified in the above studies are affection, mobility, accessibility (immediate access), fashion/status, social utility (relaxation), instrumentality, information seeking, convenient entertainment, social stimulation and escapism. These have been found with an outset in the gratifications people seek in using the land-based phone and new media, especially the Internet. The gratifications found by Leung & Wei (2000) and Wei & Lo (2006) are somewhat similar with minor differences, whereas the gratifications found by Grant & O'Donohoe (2007) differ significantly. This could be due to the different year the studies have taken place. Even though the study by Wei & Lo was published in 2006, they carried out their research in 2001, which is almost similar to the study by Leung & Wei (2000). Furthermore, these two studies were both based on the findings by O'Keefe & Sulanowski (1995) and the study by Wei & Lo (2006) also based their research on the findings from Leung & Wei (2000).

It therefore seems as if the mobile phone gratifications differ depending on the findings the study is based on. However, what we can establish from this is, that there are many gratifications to obtain from mobile phone usage. Furthermore, consumers continually use their mobile phone in order to maintain the relationship they have established with their mobile phone. However, the definition of uses and gratifications state that there are other consequences, perhaps mostly unintended ones from media usage (Katz et al., 1974). Some authors have pointed out that consumers are confronted by multiple and conflicting consequences from the consumption of products that provide them with both new freedoms and new forms of enslavement (Mick & Fournier, 1998; Jarvenpaa & Lang, 2005). These paradoxes of technologies as well as their corresponding coping strategies will be explained in the following. How consumers cope with the paradoxes of technologies influence the relationship they have with the technology, as consumers who cope with the paradoxes, have a better relationship with the technological product (Jarvenpaa & Lang, 2005).

PARADOXES OF TECHNOLOGIES

A paradox can be defined as: “*A paradox maintains that something is both X and not-X at the same time*” (Mick & Fournier, 1998:125). Mick & Fournier (1998) explored the technological paradoxes in everyday life in a multi-method study containing depth interviews, a focus group and a mail survey. The authors found eight paradoxes of technology. Two of the paradoxes that were found most noticeable by Fournier & Mick (1998) were freedom/enslavement and control/chaos. These two paradoxes were found to appear together as technologies would facilitate control and freedom but also dependency and disorder. The other paradoxes found were new/obsolete, competence/incompetence, efficiency/inefficiency, fulfills/creates needs, assimilation/isolation and engaging/disengaging (Mick & Fournier, 1998).

Control/chaos	Technology can facilitate regulation of order, and technology can lead to upheaval of disorder
Freedom/enslavement	Technology can facilitate independence or fewer restrictions, and technology can lead to dependence or more restrictions
New/obsolete	New technologies provide the user with the most recently developed benefits of scientific knowledge and new technologies are already or soon to be outmoded as they reach the marketplace
Competence/incompetence	Technology can facilitate feelings of intelligence or efficacy, and technology can lead to feelings of ignorance or ineptitude
Efficiency/inefficiency	Technology can facilitate less effort or time spent in certain activities, and technology can lead to more effort or time in certain activities
Fulfills/creates needs	Technology can facilitate the fulfillment of needs or desires, and technology can lead to the development or awareness of needs or desires previously unrealized

Assimilation/isolation	Technology can facilitate human togetherness, and technology can lead to human separation
Engaging/disengaging	Technology can facilitate involvement, flow, or activity, and technology can lead to disconnection, disruption, or passivity

Table 1 - The eight paradoxes of technology (Source: Mick & Fournier, 1998)

Jarvenpaa & Lang (2005) did a similar study, but focused only on the mobile phone. They did this by conducting focus groups in different cultures. They too found eight paradoxes, where some of them are similar to Mick & Fournier (1998) and others differed. The similar paradoxes are Freedom/Enslavement, Fulfills needs/Creates needs, Competence/Incompetence and Engaging/Disengaging (Jarvenpaa & Lang, 2005). In addition, Jarvenpaa & Lang (2005) found the following paradoxes for the mobile phone specifically:

- **Independence/Dependence:** More independence through mobility is a freedom. But the power to connect independent of space and time created a new form of dependency that invariably coexists with independence.
- **Planning/Improvisation:** Mobile technologies can be employed as effective planning tools, allowing people to better coordinate meetings and plan work and social activities. This should result in more efficient planning and less unproductive time. In practice, however, the opposite occurs all too often.
- **Public/Private:** In the past, personal communication, voice or data, took place only in personal physical spaces such as the office or the home, where it was by and large possible to set and control an adequate level of privacy. Now, freed from spatial and temporal constraints, people are increasingly taking private conversations into the public space.
- **Illusion/Disillusion:** When users acquire their first mobile devices or upgrade to newer models and services, they do that with certain expectations of partaking in joys promised and promoted. Users are disappointed when realizing the new designs delivered only a crude approximation of perceived promises.

Source: Jarvenpaa & Lang (2005)

Mick & Fournier (1998) argue that the paradoxes generate conflict that stimulates stress and anxiety and the consumer therefore undertake coping strategies. Jarvenpaa & Lang (2005) argue, that users who deal better with technology paradoxes will engage more with mobile solutions and are more likely to develop more positive partnerships with the mobile phone. Thus, consumers who learn how to deal with these paradoxes will have a better relationship with their mobile phones. Consumers use different behavioral coping strategies for different paradoxes and for the same products as the relationship with the product evolves. Both researchers classified coping strategies as being either confrontative or avoidance and Mick & Fournier (1998) further categorized them in terms of whether the paradox happened pre-acquisition or during consumption. Thus in total they found four main coping strategies; pre-acquisition avoidance strategies, pre-acquisition confrontative strategies, consumption avoidance strategies and consumption confrontative strategies (Mick & Fournier, 1998). The table below shows the coping strategies and the related emotional effects.

Pre-acquisition avoidance strategies:	Related emotional effects
Ignore	Avoiding information about the characteristics or availability of certain technological products
Refuse	Declining the opportunity to own a specific technological product
Delay	Postponing but eventually owning a specific technological product
Pre-acquisition confrontative strategies:	
Pretest	(1) Using someone else's technological product temporarily or (2) purchasing a technological product but not assuming definite ownership until the return policy or warranty expires
Buying heuristics	(1) The latest, cutting-edge model, (2) a basic, less sophisticated model, (3) an expensive model, (4) a familiar, widely known brand, (5) a reliable brand
Extended decision making	Taking stock of one's needs, searching diligently for

	detailed product/brand information and then purchasing the most appropriate alternative in a careful, calculating manner
Extended warranty/maintenance contract	(1) Buying additional insurance at the time of product purchase to cover service and repairs or (2) buying an ongoing contract for periodic preventive maintenance and emergency repairs
Consumption avoidance strategies:	
Neglect	Showing temporary indifference toward a technological possession
Abandonment	(1) Declining or discontinuing the use of a technological possession or (2) leaving a technological possession unrepaired if it has malfunctioned
Distancing	(1) Developing restrictive rules for when or how a technological possession will or will not be used or (2) physically placing a technological possession in an unobservable or remote site
Consumption confrontative strategies:	
Accommodation	Changing tendencies, preferences, routines etc. according to the perceived requirements, abilities or inabilities of a technological possession
Partnering	Establishing with a technological possession a close, committed relationship of heartfelt attachment
Mastering	Dominating a technological possession by thoroughly learning its operations, strengths and weaknesses

Table 2 - Coping strategies and the related emotional effects (Source: Mick & Fournier, 1998)

Some of the coping strategies relate to all eight paradoxes, whereas others are associated with only some of the paradoxes. Control/chaos and freedom/enslavement, which normally appeared together, had the most coping strategies related to it and it is suggested that it is because it is the most frequently experienced on a day-to-day basis (Mick & Fournier, 1998). We refer to appendix 1 to get an overview of which coping strategies fit each of the paradoxes (Appendix 1, Coping Strategies). Jarvenpaa & Lang (2005) did not develop extensive coping strategies as Mick & Fournier (1998), but explained that avoidance coping strategies are used in order to minimize ones interaction with the mobile phone. This can be done by ignoring, neglecting, suspending, distancing or abandoning the mobile phone. Avoidance strategies can be used in terms of people, services and situations and personal state of mind. For instance, a consumer can choose not to call people or choose not to bother figuring out how you set something up on the mobile phone. Consumers react like this because the mobile phone appears confusing or unreasonable demanding and especially happens when consumers are stressed or under pressure. Other consumers behave differently and will confront the mobile phone when it behaves in an unexpected way. These consumers spent time and effort to learn the features and services of the mobile phone and are thus willing to adjust their expectations, as they better understand the possibilities and constraints of the mobile phone. They thus see the relationship with their mobile phone as a partnership (Jarvenpaa & Lang 2005).

SUMMARY OF THEORY

The present study is motivated by an interest in understanding the relationship between consumers and their mobile phones. In order to lay the foundation for a more comprehensive understanding of this relationship, this chapter has reviewed selected literature on the extended self, uses and gratifications and paradoxes of technology. The following highlights gaps in the presented literatures and argues why a qualitative study is suitable for the current research.

The theory of the extended self shows how possessions that people feel attached to can become part of the extended self. Belk laid the groundwork for the theory of the extended self and explained that possessions can become part of the extended self through control, creation and knowledge (Belk, 1988). Vishwanath & Chen (2008) did not include any of the three ways in which possessions become part of the extended self in their study of mobile phones as an extension of self. This is unfortunate as the study otherwise resembles the research that showed that degree of proximity to the self is determined by control (Belk, 1988). Even so, we still consider this area of the extended self to be covered in existing literature and thus we do not attempt to identify the mobile phone's proximity to the self. Additional references were included to better understand the two other ways in which possessions can become part of the extended self, creation and knowledge, as we found the description given by Belk (1988) to be limited. Creation and knowledge have not yet been included in any studies related to the mobile phone as an extension of self. The literature related to creation and knowledge is based on a combination of qualitative and quantitative research methods. Even though it can be more difficult to verbalize affective reasons compared to functional reasons, we still argue that these can be verbalized in a well-crafted interview. Most researchers agree that the extended self is perceptual more than it is physical or physiological. Authors have tested if the physical proximity between a person and his/hers favorite possession indicates a high level of attachment to the object. There is a gap in existing literature, as previous quantitative studies have not shown how physical proximity relates to object attachment. We attempt to fill this gap with the present qualitative research. As the theory of the extended self does not reveal any underlying extensional attributes of the technology, it gives an incomplete picture of why a technology is used to maintain a specific relationship. The uses and gratifications theory is our starting point in understanding the gratifications that are gained from the continuous use of mobile phones. We do not use the typical uses and gratifications method of focus groups and survey and we do not use the approach of finding gratifications in existing literature and test these in a survey as recent studies have done.

The latter has shown significant differences in the mobile phone gratifications depending on which type of media the mobile phone has been compared to and we are not interested in comparing the mobile phone to other technologies. This approach would probably also only make us capable of supporting yet again the gratifications that are sought in the mobile phone. Instead, we identify gratifications via semi-structured interviews, but use current findings on the mobile phone gratifications as a starting point for our analysis. We agree with Grant & O'Donohoe (2007) that qualitative methods offer richer, deeper understanding of the gratifications. In their research, the factor analysis pointed towards convenient entertainment as the primary motivator, whereas the qualitative research highlighted ways in which social connectedness was intertwined with, and fundamental to, the entertainment to be derived from mobile phones. The original method employed within the theory on uses and gratifications was the interview, and for the above reasons, we find the semi-structured interview appropriate for this research, even though current research on uses and gratifications has moved away from this method. We include paradoxes of technology in order to further explain this relationship, because the better consumers learn to cope with the paradoxes of technologies, the better their relationship with their mobile phone will be. Jarvenpaa & Lang (2005) explained that there are different coping strategies related to mobile phone paradoxes, but did not give any practical examples of these. We attempt to do that in the present study. The paradoxes and their related coping strategies have all been identified using qualitative methods. Mick & Fournier (1998) used multiple methods in their study, but found that the richest data came from the phenomenological interviews compared to focus groups and mail survey. This serves as yet another confirmation that the qualitative approach, and more specifically the semi-structured interview, is useful to better understand the relationship between consumers and their mobile phones.

In the following chapter, methodological considerations and the choice of method of data collection and data analysis are presented.

CHAPTER 3 - METHODOLOGY

Until now the present study has been concerned with a theoretical discussion of the foundation for exploring the relationship between consumers and their mobile phones. In the following chapter we turn to the methods used in the present research. This research is a qualitative study for two reasons. The first reason relates to the theoretical background as described above. The second reason is related to our philosophical assumptions as described in chapter 1. We believe that knowledge and our experience of the world is not an external, objective reality. Instead we believe that reality is shaped by our subjective and cultural perspective (Yardley, 2000). Furthermore, this research is not interested in confirming or verifying existing theory in an untested setting like Denmark which is done by a quantitative study. This research has no pre-determined hypothesis to be tested, but is instead interested in allowing new data to emerge. 20 semi-structured interviews is the base for the findings of the present study, and the decisions behind the methods chosen for this research will be explained in the following sections.

APPROACH

Any reductionist approaches were rejected for this research, as this would reduce the relationship between consumers and their mobile phones into the simplest possible elements (Saunders et al., 2009). In this research we are interested in understanding consumer's relationships with their mobile phones, and not explaining the cause-effect link of the different variables of the relationships, which would require a deductive approach (*Ibid.*). Rather, we want to understand consumers' interpretation of the world (*Ibid.*), as in line with our philosophical assumptions. We are not looking for a universal understanding, but base our research on the assumption that consumers' experiences should be understood from their point of view and are subject to their current situation and our findings are therefore limited to time and space. In this research, existing theory on the subject has been reviewed in order to use it as a background to this qualitative and inductive study. Belk et al. (2013) suggests that research questions within qualitative research can: "*initially be grounded in [...] a critical reading of earlier work (...)*" (Belk et al., 2013:20). This research has had an iterative process of moving back and forth between theory and findings. After collecting the data, new patterns emerged and therefore another revision of existing theory was conducted.

CHOICE OF METHOD, STRATEGY AND TIME HORIZON

Interviews, observation, netnography and participant observation are core data collection methods in qualitative research (Belk et al., 2013). The philosophical assumptions that this research has taken will also influence the data collection method, as the philosophical assumptions underpin the entire research process (Ibid.). When working with existential phenomenology, it is advised to use qualitative interviews (Belk et al., 2013; Thompson et al., 1989). Since phenomenology is focused on the life world of the individual consumer, it would be difficult to gain insights into the experiences of the individual consumer without a carefully crafted interview (Ibid.). A focus group interview was considered for this research, but was rejected as a method, as the focus group contains social boundaries due to group dynamics. Therefore participants might be reluctant to reveal personal information in a focus group (Bryman & Bell, 2011). Participant observation and netnography (Kozinets, 2002) could perhaps have given a deeper understanding of the subject matter and provided the opportunity to relate consumers' own sense making to their actual behavior. However, the problem statement of the present study does not relate to behaviors or social dynamics, which are reasons to use participant observation and netnography. These methods were therefore deemed too time consuming compared to their potential benefits.

This research is a cross-sectional study as it seeks to provide a “snapshot” of the relationship between consumers and their mobile phones (Saunders et al., 2009). This is in line with our philosophical assumptions, as the data obtained within existential-phenomenology is limited to the context of the interview. The benefit of this method is that it allows us to investigate different aspects of the relationship between consumers and their mobile phones at the same time. For instance, we are not only interested in identifying mobile phone uses and gratifications, but we are looking to connect these to paradoxes of technologies.

Choice of research strategy is determined by the research question as well as the philosophical assumptions (Saunders et al., 2009). The different strategies that can be considered are: experiment, survey, case study, action research, grounded theory, ethnography and archival research (Ibid.). We wanted themes to emerge through the interviews and via data collection and we did therefore not know the themes that would eventually surface. It was only after the interviews were conducted that we had a better understanding of the themes that explain the relationship consumers have with their mobile phones. Therefore, grounded theory

was found to be the most fitting and appropriate research strategy, as the aim of grounded theory is to generate theory around central themes that emerge from the data collected (*Ibid.*). Grounded theory is one of the most widely used tools for analyzing qualitative data (Bryman & Bell, 2011) and it can be defined as: “*theory that was derived from data, systematically gathered and analyzed through the research process*” (Bryman & Bell, 2011:576). It can be thought of as “theory building” through a combination of deduction and induction (Saunders et al., 2009). Unlike the other research strategies listed, grounded theory can, and is for the present study, used for both data collection and data analysis. The data analysis for the present study was a modified version of the grounded theory principles and the process of coding will be explained in detail in the data analysis section. It will also be explained why we only use a modified version of grounded theory.

The original authors of grounded theory are Glaser & Strauss who wrote the book “*The Discovery of Grounded Theory: Strategies for Qualitative Research*” published in 1967. Since then, the authors have gone in different directions, as Glaser thought that the approach to grounded theory that Strauss was promoting was too prescriptive and emphasized developing concepts rather than theories (Bryman & Bell, 2011). Both authors have worked separately on grounded theory, but we chose to use the approach suggested by Strauss & Corbin (2008) because it fits our philosophical assumptions. In their book “*Basics of qualitative research*” the authors describe their view on ontology: “*(...) concepts and theories are constructed by researchers out of stories that are constructed by research participants who are trying to explain and make sense out of their experiences and/or lives both to the researcher and themselves*” (Strauss & Corbin, 2008:14). Strauss & Corbin (2008) state that analysis involves interpretation and that the descriptions may seem, but are not, objective and that researchers influence the data that we collect.

SEMI-STRUCTURED INTERVIEW

An interview is a “*purposeful discussion between two or more people*” (Saunders et al., 2009:318). The qualitative interview differs from the quantitative interview in many ways. The approach tends to be much more flexible, since the interview follows the direction of what the interviewee finds important. This also implies that there is a great interest in the interviewee's point of view. Interviewees are encouraged to some degree to go off tangents, and thereby revealing what the interviewee sees as relevant and important (Bryman & Bell, 2011).

There are two main types of interviews within qualitative research: the unstructured interview and the semi-structured interview (*Ibid.*). We have chosen the semi-structured interview in our research for several reasons. First, the aim of semi-structured interview is to gather data that can be analyzed qualitatively (Saunders et al., 2009), which fits the purpose of our research strategy. Semi-structured interviews are preferred when the investigation has a rather clear focus and if the researchers know how the data will be analyzed. We knew beforehand that we would use grounded theory to collect and analyze data. The second argument is linked to our philosophical assumptions. Thompson et al. (1989) suggest that for existential-phenomenology interviews are the most powerful means for achieving the experiences of the informants, as the informants primarily direct the interviews. The semi-structured interview was chosen as we are interested in the experiences of the consumers with their mobile phone and the semi-structured format gives the informant the power to direct the interview in which way they find most important. During a semi-structured interview the interviewer has the opportunity to probe questions in situations where there is a need for the interviewee to explain further. Thirdly, since two persons would undertake this research, the totally unstructured interview was left out. This was done in order to ensure some kind of consistency and comparability between the interviews.

RECRUITING INFORMANTS

For the present study the criteria for selecting informants were young Danes with a mobile phone. Young people, often referred to as Generation Y, are especially interesting for their relationship with their mobile phones, as they have been exposed to technology their entire lives. Therefore they are used to using the newest technology and most of them (almost 75%) have a smartphone and it is with them all the time (Retail Institute, 2013). Danes were chosen as informants, because both of us are Danes located in Denmark, which made it much easier concerning logistics. Furthermore, it is advised that interviews are kept in ones mother tongue (Bryman & Bell, 2011). No additional criteria were used for selecting informants for the present study since it was assumed that the mobile phone as a topic was something that all informants were able to speak about, since it is a subject that they all have information and knowledge about (Belk et al., 2013). 20 informants were recruited and found via our social networks. The informants consisted of 8 males and 12 females. The age of the informants ranged from 22 to 26 years and most were students at university level, while a few had full-time jobs. All informants lived in the Copenhagen area. See also appendix 2, list of participants. During the data collection stage there was a continuous evaluation of whether or not saturation

had been reached. During the last of the 20 interviews no new data had emerged and therefore conceptual saturation was considered reached, as we had sufficient data to develop categories (Strauss & Corbin, 2008).

WHERE TO CONDUCT THE INTERVIEWS

The criteria for selecting a place to conduct the interviews were that the location was quiet and that there would be no interruptions during the interviews (Belk et al., 2013). Most of the interviews were conducted at Copenhagen Business School's group rooms or in the informants' homes. Being at home can be described as being on the informants' own turf, thereby reducing any possible anxiety levels of the informant. Therefore, we found it appropriate to conduct the interviews at either a neutral ground, as the group rooms of Copenhagen Business School, or in informants' homes.

TWO PEOPLE INTERVIEWING

Since there are certain advantages of having two people conducting the interviews, we both conducted all interviews (Bryman & Bell, 2011). After the opening remarks one of the interviewers would take on the role as the "main interviewer" and the other one would be the "passive interviewer". The purpose of having a passive interviewer is that this person can make observations during the interview as well as taking notes. The passive interviewer could intervene at any time if she felt an answer needed to be probed further or if there needed to be a change of direction (*Ibid.*). Since the informants were found in our social network, this was another important reason to have two interviewers, as we would argue that the risk of interviewing someone you know is that things are taken for granted and not said out loud explicitly. We therefore found it important for the quality of the interviews, that the main interviewer did not know the interviewee.

THE INTERVIEW GUIDE

In the semi-structured interview, the interviewer has a list of topics to be covered. This is referred to as an interview guide (Bryman & Bell, 2011; Kvale & Brinkmann, 2008). An interview guide is much less specific than a structured interview schedule and can be created in a variety of ways. The very broad topics of our research guide were choice of mobile phone, settings, usage and theft or breakage of phones (Appendix 3, Interview guide). In the semi-structured interview the order of questions and the wording of the questions may change at each interview (Bryman & Bell, 2011). We attempted to turn the interview into a normal

conversation to make the informants feel as relaxed as possible (Kvale & Brinkmann, 2008). Questions were formulated with the problem statement in mind, but without being too specific. The language used was simple and comprehensible and did not contain terms and wordings from the existing literature. This was done in order to keep it relevant for the people we interviewed (Bryman & Bell, 2011). The interview guide was evaluated after two interviews and new topics and questions were deemed relevant and they were naturally included in the following interviews. As previously explained, due to its semi-structured form the interviewee would guide the direction the interview went and therefore the interviews had different durations that ranged from 14 to 37 minutes.

OPENING THE INTERVIEW

A standardized brief introduction started each of the interviews, which included thanking the interviewee for agreeing to participate in the research. The purpose of the research was then explained and the main interviewer clarified that there are no right and wrong answers since this research is only interested in understanding the interviewee's point of view (Belk et al., 2013). Then the interviewee was asked whether he/she wanted to be anonymous. Furthermore, the interviewee was told that the interview could be stopped at any time and that the interviewee could choose not to answer a question if the interviewee did not want to. Then the interviewer asked if the interviewee agreed to being recorded and explained that the interviewee could get a transcript of the interview afterwards if interested (Saunders et al., 2009). By explaining the interviewee the purpose of the research and how the data would be handled was an attempt to reduce the possible anxiety the interviewee might have about revealing personal information (Kvale & Brinkmann, 2008). None of the informants wished to be anonymous and none of them wanted to see a transcript from their interview.

After the brief introduction all of the interviews began with the same question of: "*What was the last thing you did with your phone?*" (Appendix 3, Interview guide). This was used as the first questions in order to get informant's mind centered around the mobile phone, but also to put the interviewee at ease, as this is perceived to be a fairly easy question to answer. The first question is essential to set the tone for the rest of the interview, as the informant will try to get a sense of the interviewer before they will reveal personal information to a stranger (Kvale & Brinkmann, 2008).

KINDS OF QUESTIONS

During the interview different types of questions were used. These are: open, closed, follow-up and probing questions (Saunders et al., 2009). The interview guide primarily consisted of open questions due to the semi-structured form of the interview, as the open questions would naturally let topics of data emerge that were interesting for the informant and not be biased by what we would find important or interesting. For example, we never used the term extension of self or any other term that could have led informants to specifically talk about the mobile phone being an extension of the self. Open questions gave the informants the opportunity to give an extensive reply as well as allow the interviewee to answer on their own terms (Saunders et al., 2009; Bryman & Bell, 2009). Probing questions were primarily used during the interviews to have the informant elaborate (Saunders et al., 2009). The probing questions do not appear in the interview guide, as these relate specifically to an answer given by the informant. A few closed questions were used in the interview guide to ask about certain incidents or scenarios in relation to the mobile phone. Focusing on these specific scenarios enables the informant to provide a thicker description of an experience in line with our philosophical assumptions (Thompson et al., 1989). An example could be if the informants had ever had a mobile phone stolen. Follow up questions would follow closed questions based on what the informant had replied (Kvale & Brinkmann, 2008).

The interview guide also contained an exercise, where the informants were asked to arrange different categories. The categories were written on post-its, so the informant could move the categories around and arrange them in different ways. The question asked with the categories were “*Can you categorize these things according to how much control you have over them or how much control they have over you?*” (Appendix 3, Interview Guide). The purpose of this question was to clarify whether informants felt they were in control of their mobile phones or if they felt the mobile phone had the power over them. The final question of the interview guide was a sentence-completion of the sentence: “*My mobile phone is...*” (Appendix 3, Interview Guide). This question was included to examine what words the informants associated with the mobile phone, and a follow up question would typically follow the reply to have the informant elaborate.

TRANSCRIBING THE INTERVIEWS

The semi-structured interviews were transcribed from the audio recordings in order to accurately capture the respondent's responses. The decision to transcribe the interviews was also due to the opportunity of conducting a deeper analysis of responses of the informants, than relying only on our own memory of the interviews (Bryman & Bell, 2011, Kvale & Brinkmann, 2008). All interviews were conducted in Danish and transcribed in Danish. It can be argued that the transcription process itself is a translation, even if kept in the original language, as the transcript cannot capture the entirety of the audio recording (Belk et al, 2013), as the transcript requires the "translation" from the verbal discourse of the interview to the written discourse of the transcript itself (Kvale & Brinkman, 2008). The transcripts included emotions, such as laughter of the respondents, to ensure the exact meaning of the replies offered by the informants was obvious in the written language (Belk et al., 2013). These communications of emotions are important as they describe the comfort levels of the respondents and they help in providing a more accurate "translation" from verbal to written discourse. The citations used for the findings section were the only parts of the transcript that were translated into English.

One person should transcribe all interviews to ensure consistency since the meaning of the respondent's response can be altered depending on the sentence structure (e.g. use of commas) (Kvale & Brinkman, 2008). We were both present during all of the interviews, therefore possible alteration of the meanings of the responses were deemed irrelevant resulting in a division of the audio recordings. To ensure consistency a specific layout of the transcript was followed. See appendix 3 and 4 for the interview guide and the transcripts.

DATA ANALYSIS

It has previously been described that grounded theory is used as the research strategy and data analysis. Analyzing the data by using grounded theory principles entails creating concepts, which are then turned into categories by grouping concepts (Bryman & Bell, 2011). Categories are concepts that are representing real-world phenomena, and a category can include two or more concepts (*Ibid.*) or the categories can be defined as being high-level concepts (Strauss & Corbin, 2008). The categorization structures and reduces the data to a few categories (Kvale & Brinkmann, 2008). In grounded theory there are three coding stages; open coding,

axial coding and selective coding. The open coding stage consists of disaggregating the data into units called concepts and the second stage, axial coding, refers to recognizing relationship, which is referred to as categories (Strauss & Corbin, 2008). The final stage, selective coding, is the integration of categories to core categories that produce a theory (Ibid.). In the following each coding stage will be explained in detail as well as a description of how this research used grounded theory. For the present study we have used a modified version of the grounded theory by Strauss & Corbin (2008), as we only created memos during the axial stage of coding and not throughout the entire coding process, as suggested by Strauss & Corbin (2008).

OPEN CODING

The process of open coding entails categorizing the data with a label. This label could be a word or a sentence. The process can be characterized as a “*brainstorming approach*” (Straus & Corbin, 2008:160), where codes are developed in terms of their properties (Ibid.). Charmaz (Cited in Kvale & Brinkmann, 2008:224) characterize codes as being direct and short, which define the action or experience described by the respondent. In this research we jointly completed the open coding process by coding the data into concepts by reviewing the transcripts. We reviewed the transcripts multiple times to ensure that transcripts that were analyzed in the beginning had the same codes as those transcripts analyzed in the end. This made the process of coding iterative (Belk et al., 2013; Thompson et al., 1989). We used in-vivo codes only, i.e. words used directly by the informants, which is in line with our philosophical assumptions, as this ensures that we stay at the level of the informants life-worlds (Thompson et al., 1989). The open coding stage was conducted by inserting comments in a word document of the transcribed interviews. An example of this can be seen in the screen shot below.

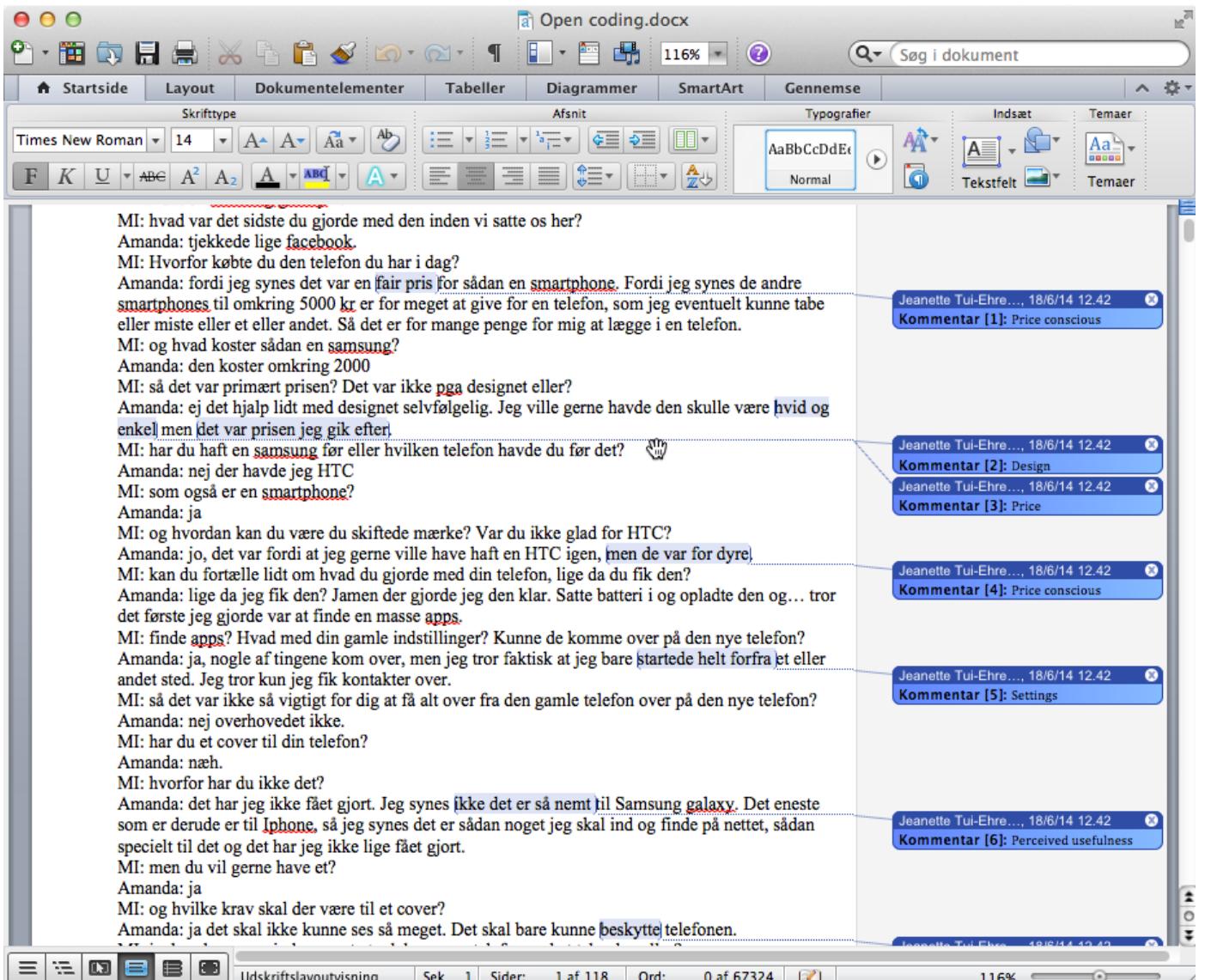

Figure 3 - Screenshot of open coding

AXIAL CODING

Axial coding entails linking the codes to context, consequences, patterns of interaction and causes (Bryman & Bell, 2011). This process refers to searching the data for categories that have a connection or categories that are related to the central phenomenon under investigation (Belk et al, 2013). The process also entails the categories being rearranged into a hierarchy of categories and subcategories (Saunders et al., 2009). We wrote comments about all of the concepts to help capture the meaning of each concept and turn these into categories. This is our memo, as we used these to keep track of the thoughts related to each of the concepts. The concepts were color coded in an excel document to show which concepts belonged together (Figure 6).

An example of this can be seen in the screen shot below, which shows both our axial and selective coding. Some of the concepts were left out, as they were not found relevant to answer the research question. Already at this stage it became apparent what the core categories would consist of. This is probably due to the fact that analysis had begun after the interview and themes in the data had thus emerged.

The screenshot shows a Microsoft Excel spreadsheet titled "Grounded theory coding.xlsx". The data is organized into columns A through H. Column A contains concept names, and column B contains their definitions. The concepts are color-coded: green for axial coding (e.g., Price, Design, Settings, Ease of use, Protection, Loss of possession, Looks of the phone, Perceived image, Standardized, Without phone, Communication, Being updated, Accessibility, Battery, Control, Irritation, Good manners, Primary use, Community, Balance, Practicality, Being social, Time consumption, Addiction, Private, Brand loyal, Evaluation of possibilities, Functionality), orange for selective coding (e.g., Price, Design, Settings, Ease of use, Protection, Loss of possession, Looks of the phone, Perceived image, Standardized, Without phone, Communication, Being updated, Accessibility, Battery, Control, Irritation, Good manners, Primary use, Community, Balance, Practicality, Being social, Time consumption, Addiction, Private, Brand loyal, Evaluation of possibilities, Functionality), and purple for other codes (e.g., Price, Design, Settings, Ease of use, Protection, Loss of possession, Looks of the phone, Perceived image, Standardized, Without phone, Communication, Being updated, Accessibility, Battery, Control, Irritation, Good manners, Primary use, Community, Balance, Practicality, Being social, Time consumption, Addiction, Private, Brand loyal, Evaluation of possibilities, Functionality). The definitions in column B provide detailed insights into the concepts, often referencing specific interview quotes or broader theoretical contexts.

	A	B	C	D	E	F	G	H
1	Concepts							
2	Price	Fokus på prisen, nogle synes at iPhones er for dyre og køber derfor de "billigere" Android telefoner						
3	Design	En vigtig grund til at folk køber den telefon de har er designet - og det vil flere også gerne vise frem og fravælger derfor et cover						
4	Settings	Dem der har overtaget en telefon sletter alle indstillinger og starter på ny. Dem der får nye har normalt backup og anvender de samme indstillinger som de har haft før						
5	Ease of use	"the degree to which a person believes that using a particular system would be free of effort", fx: "jeg gider ikke at installere den fordi jeg gider ikke at sætte mig ind i hvordan skal jeg sætte de der push bes						
6	Protection	Oftet et spørgsmål om telefonen har cover på eller ej. Når folk får ny telefon passer de ekstra godt på den i starten, nogle behandler telefonen som en computer						
7	Loss of possession	Meget bredt koncept. Omhandler både hvordan forbrugeren har det når deres telefon går i stykker, den bliver stjålet eller på en måde ikke er deres længere.						
8	Looks of the phone	Forskellige holdninger til hvordan en flot telefon ser ud - nogle forbrugere vælger deres telefon bl.a. På grund af udseendet.						
9	Perceived image	Kun en kommentar - Amanda vil ikke ligne en forvokset teenager. Det er måske ikke så vigtigt hvad andre folk synes om ens telefon - ikke et fashion/status symbol, referer til artikel Leung&Wei, 2001						
10	Standardized	Dette er et valg mellem om man vil have personlige indstillinger eller om man bare bruger telefonens standard indstillinger						
11	Without phone	Hører ind under loss of possession. Paradoks mellem at det føles mærkeligt uden sin telefon, men nogle synes også det er rart (eller kunne forestille sig at det ville være rart)						
12	Communication	Mobilens primære funktion er at holde kontakt med andre						
13	Being updated	Forskellige behov for at være opdateret - nogle har intet behov, andre vil tjekke nyheder og nogle er bange for at gå glip af ting						
14	Accessibility	Forbundet med Communication. Det er vigtigt at man er til at få fat i .						
15	Battery	Irritation når telefon løber tør for strøm, de fleste har en rutine hvor de oplader deres telefon hver aften						
16	Control	Primært brugt i forhold til øvelsen om the extended self, nogle har kontrol over deres telefon andre føler ikke de har - nogle vil gerne sige de har kontrol, men har det egentlig ikke.						
17	Irritation	Det er paradoksalt at folk synes andre er irriterende når de sidder med deres telefon, men de kan også selv finde på at gøre det i sociale sammenhænge.						
18	Good manners	Hvad er uhøfligt og normen i forhold til brug af sin telefon						
19	Primary use	Forskellige primære brug						
20	Community	Kun brugt 3 gange - det virker derfor ikke som om det er så vigtigt hvad andre synes ligesom det også er forklaret under perceived image						
21	Balance	Oftet brugt i relation til kontrol						
22	Practicality	To forbrugere svarede at deres telefon er praktisk						
23	Being social	Concept ikke skrevet så mange gange, men alle respondenter bruger telefonen til noget socialt - enten kommunikation via ring, sms eller sociale medier (apps)						
24	Time consumption	Denne er også relateret til "Being bored"						
25	Addiction	Det er paradoksalt at folk gerne vil være mindre afhængige af deres telefon, men de er ikke vilige til at undvære den.						
26	Private	Blev ofte brugt når folk havde fået stjålet deres telefon - denne er relateret til violation of privacy						
27	Brand loyal	Køb af samme mærke telefon flere gange, kan også relateres til ease of use da forbrugere kan lide at bruge det samme system da det er lettest						
28	Evaluation of possibilities	Vælg af telefon						
29	Functionality	Det er vigtigt at telefonen fungerer som den skal						

Figure 4 - Screenshot of axial and selective coding

SELECTIVE CODING

The last coding process was the selective coding stage, where the core categories were found. The categories are related to each other and integrated into core categories, which represent the central issues in the data. This process also involves validating the relationship between the categories by ensuring that all of them are fully developed (Bryman & Bell, 2011), and thereby achieving theoretical saturation (Strauss & Corbin, 2008). Theoretical saturation had been reached, as data analysis did not reveal any new or variations in categories or concepts.

As described above the axial and selective coding happened almost at the same time. The coding started during the data collection process, since this early coding would serve as a foundation for the later data collection (*Ibid.*). As the core categories became clear already during the second stage then the second and third stages were almost intertwined. This is another reason why we argue that this is a modified version of grounded theory.

Out of the data collection and the extensive data analysis, six core categories emerged from the data. The figure below illustrates which concepts belong to which core categories. The core categories are: Choice, Personalization, Uses and Gratifications, Control, Loss of Possession and Physical proximity:

Core categories	Concepts
Choice	Price, Design, Brand Loyal, Evaluation of Possibilities, Ease of use, Recommendations, Flexibility, Upgrade, Newest, Being Different
Personalization	Looks of the Phone, Standardized, Personal, Customization, Settings
Uses and Gratifications	Perceived Usefulness, Use, Primary Use, Communication, Network, Being Updated, Being Social, Emergencies, Social Pressure, Time Consumption, Being Bored, Stress Relief, Pleasure, Friend, Accessibility
Control	Balance, Need, Work Life Balance, Routine, Habits, Alarm Clock, Charger, Battery, Sleep Disturbance, Extension of Self, Distraction
Loss of Possession	Private, Alone, Violation of Privacy, Without Phone
Physical Proximity	Forgotten, Forgetfulness, No contact, Physical proximity

Table 3 - Core categories and the corresponding concepts

CRITERIA FOR EVALUATION

There have been different views on which criteria qualitative research should use when evaluating the quality of research. There have been discussions on whether or not to adopt the criteria from the quantitative research to the qualitative or if the qualitative research should have specific criteria (Bryman & Bell, 2011;

Strauss & Corbin, 2008). There is no consensus on what criteria to apply when evaluating qualitative studies and there are discussions about whether or not there are criteria that can apply to all forms of qualitative studies (Ibid.). This section will not discuss which criteria are the better ones to evaluate qualitative research, but only reflect on the quality of the present study.

Qualitative research is often critiqued for being too subjective due to the researcher's often unsystematic perspective on what is relevant and significant (Bryman & Bell, 2011). Additionally, qualitative research is often viewed to be difficult to replicate, since the researcher is the main component in the data collection and therefore chooses what to focus on (Ibid.). In this research we have strived to provide thick descriptions of the method to ensure transparency (Yardley, 2000). This is important since other researchers might have found other findings relevant than the ones identified for the present research.

In this research each informant was given the opportunity to review their transcript of their interview. As described earlier none of the informants wished to review their transcripts. Therefore it can be argued whether compliance between the experience of the informants and the findings of the present study has been reached. However, all interviews were audio recorded, which reduces the risk of misunderstanding what the informant had replied during the interviews. Additionally, all informants were found in our social networks, which could suggest that informants have personal trust in us as to convey their correct replies in the transcripts.

Even though it is allowed to influence the context and therefore also the interviews within our philosophical assumption, we still attempted to make an effort of limiting any possible anxiety informants may have. We did this through the types of questions and the neutral/home settings in which the interviews took place. As interviewers, we were put in a power position, which could have caused the informants some stress or discomfort, which is referred to as response bias (Saunders et al., 2009). Efforts to generate trust between interviewer and informant was attempted by neutralizing the discomfort of the informant by keeping the interview in a conversation-like tone (Yardley, 2000; Saunders et al., 2009). Furthermore, some ethical considerations were taking into account before the interviews to ensure that we as interviewers acted in good faith. Therefore, the recordings of the informants were kept confidential, never shown to other informants and was only kept between the two authors. No informants were forced to participate in this

research and all gave verbal consent to participate in the beginning of each interview after the short briefing. In addition to a description of the research question, the briefing also included the information that informants could stop the interview at any given time stop or refuse to answer the question. The informants were also given the choice of being anonymous in the study or being identified by their first name and age. These statements were included in the briefing to ensure that there was no deception or invasion of the informant's privacy (Bryman & Bell, 2011; Saunders et al., 2009).

With the existential-phenomenological paradigm, there are certain methodological criteria that researchers need to reflect on as we interpret interviews. These are emic approach, autonomy of the text and bracketing (Thompson et al., 1989). In the emic approach, categorizations should be made according to what informants actually say. This suggests that researchers should use in-vivo codes over codes based on theoretical terms as we have done in the present research. By doing this, we ensure that we stay on the level of the informant. The next criteria, autonomy of the text, is concerned with the transcript of the interview being treated as an autonomous body of data comprised of informants' reflections on their experiences with their mobile phones. This implies that we have not tried to externally validate any of the informant's statements. If an informant says that something is important, then we recognize that this has been important for the informant at the time of the interview. We instead try to understand why this thing is important for the informant. When bracketing, researchers relate informants' reflections in a non-dogmatic fashion and attempts to grasp and not impose meanings. We have therefore made a clear distinction between the researchers subjectively analyzed findings and the informants' replies. This is especially important when we apply theories to the words of the informants, as we cannot know for certain if this is what the informants meant. It is thus one possible way to see it. That is also why our conceptual framework is placed only in the discussion, as this is something we interpret from the informants' statements and is not a connection that the informants have made themselves. This way of evaluating qualitative research is in line with Strauss & Corbin (2008) who argue, that credibility of a study indicates that findings are trustworthy and believable as they reflect informants', researchers' and readers' experiences with a phenomenon, but at the same time acknowledges that these findings are only one of many possible and plausible interpretations possible from the data collected.

SUMMARY OF METHOD

We focus this research on the individual's experience of the mobile phone described from a first-person view. Our research logic is apodictic, as we as researchers seek to apprehend a pattern emerging from data. This data was collected and analyzed based on a modified version of grounded theory. The strategy of this research is to provide a holistic framework of the relationship between consumers and their mobile phones. This framework seeks to relate and interpret descriptions of the six categories presented in the findings. As such, our research goal is to give a thematic description of the mobile phone experience. In the following chapter, we describe the findings related to each of the six categories.

CHAPTER 4 - FINDINGS

As described before, we organize our findings into six major sections: (1) Choice, (2) Personalization, (3) Gratifications, (4) Control, (5) Loss of possession and (6) Physical proximity. In each section, insights are drawn from the 20 semi-structured interviews. As explained earlier in the method section, these categories were chosen as they emerged throughout the interview and were related to the relationship between consumer and their mobile phones. In the discussion we suggest a conceptual framework consisting of these categories that gives an understanding of the relationship between consumers and their mobile phones.

CHOICE

Through the interviews we discovered the various reasons for purchasing a mobile phone, which we roughly divided in product attributes and affective reasons. A product such as a mobile phone is partly used for practical reasons and we noticed how the mobile phone was chosen based on product attributes such as price, brand, flexibility of settings and having the newest version. Although verbalizing affective reasons for choosing a mobile phone is not as easy as explaining product attributes, the informants revealed several affective reasons for choosing the mobile phone they have today. Some wanted a mobile phone similar to their friends, others wanted a different mobile phone, while others bought a similar brand as others, but chose a special color in order to stand out. For many of the informants it was important to have a mobile phone they thought was good looking. We also found that informants' choice of a new mobile phone was affected by a need that was not entirely fulfilled with their previous mobile phones. Their argumentation for why they needed a new mobile phone was therefore related to a specific coping strategy they used to meet the needs that their previous mobile phone could not fulfill. In the following we will explain the choice of mobile phone in the two roughly divided categories, product attributes and affective reasons.

PRODUCT ATTRIBUTES

Some informants mentioned the price of the mobile phone directly or indirectly, and for these informants it was often mentioned as the first thing when we asked about why they had purchased the phone they have today. The smartphones that are on the market today are perceived as being fairly expensive and even though Amanda initially was looking for a white phone, she ultimately went for a mobile phone with a reasonable price. She explained that a new mobile phone is quite an expensive item, so the primary parameter when searching for a new phone became the price:

Amanda: I wanted it to be white, but it was the price that I was going for.

Katrine was initially looking to buy an iPhone when she lost her previous mobile phone. However, her father thought it was too much money for her to spend on a mobile phone, so he instead gave her his old smartphone that he was not using any more. This however, seemed to be only a temporarily situation, as she really wanted an iPhone. She thus uses the coping strategy of using someone else's technology temporarily

before buying what she really wants. This is in line with the coping strategy that Mick & Fournier (1998) termed “Pretest”.

In the world of smartphones we discovered that there is a big difference between having an iPhone and having a smartphone that is not an iPhone. In the current research, we found that informants either had an iPhone or an Android smartphone. The iPhone fans mostly expressed how they had always had an iPhone and were brand loyal without giving further explanation for their choice of brand.

Andreas: All technology I own is actually an Apple product.

They thus cope with the situation of buying a new mobile phone by buying a brand that is familiar, widely known and reliable. The Android owners were not focused on the brand per se; they were actually more interested in telling us how they were anti-Apple. They had thus evaluated the remaining smartphone possibilities to find a mobile phone from another brand than Apple. For instance, Nicolaj purchased his mobile phone based on extensive research to find a mobile phone that matches his needs. He wanted a big screen, different design and a mobile phone from a different brand than Apple and after extensive research chose a mobile phone that lived up to his criteria and was tested to be one of the best mobile phones on the market. Android owners were more interested in the flexibility of settings that comes with having an Android smartphone. The openness of the operating system where they can change and control their own settings was one of the primary reasons for purchasing an Android smartphone.

Frederik: The reason I bought it was the open format.

Both iPhone and Android users explained that it was easier to purchase a brand they were familiar with, so they could avoid not being able to understand a new operating system. This is the paradox of competence/incompetence (Mick & Fournier, 1998). By purchasing a familiar brand the informants know beforehand that they will be able to understand how the mobile phone works. They want to feel competent or at least they do not want put them self in a situation where they do not know how to use their own mobile phones. Another reason could be that they do not want to make the effort that is required in order to get to know a new brand of mobile phone.

For some informants it was important to have the newest version of the phone or upgrading the phone to the newest version, even if there was nothing wrong with the old mobile phone. Instead of keeping her old phone, Nina chose to confront the situation and buy the latest cutting-edge technology.

Nina: It was when I lived in the Philippines that I had 4 is before, and so I thought that it was time to upgrade to the new model that was slightly faster and better, so it was not so expensive out there.

As explained in the theory section, buying a mobile phone based on functionalities will not automatically make the mobile phone part of the extended self; at least it will be more unlikely. We therefore dug deeper into the reasons why people have purchased their mobile phones, because we realized that informants would often mention product attributes initially when they were asked for the reason for their purchase. This may have to do with the fact that affective responses to possessions are more difficult to verbalize (Zajonc, 1980).

AFFECTIVE REASONS

Some informants bought their mobile phone based on recommendations from others. Astrid was told by some of her friends that the iPhone was an easy smartphone for first time smartphone owners and she therefore chose that. This again shows how informants are keen on finding a mobile phone that they can actually use, so they do not feel incompetent. Other informants bought similar mobile phones as their friends, but did not ask their friends beforehand for recommendations. For instance, Jacob justifies his choice of iPhone by saying that almost everyone he knows has an iPhone. Doing that, he shows that he wants to be similar to his friends by buying the same brand of mobile phones.

Jacob: It was actually mostly because most of the people I know have an iPhone.

Other informants were more concerned about being different when choosing their mobile phones. Tiana bought her Blackberry partly because she thinks it is pretty and she likes the fact that it has a keyboard, but it was also very important for her that it is different than what most others have. This was further emphasized when she explained that the Blackberry she currently has, cannot be bought in Denmark and therefore having something different from everyone else, was a reason for the purchase. Nicolaj also explained that he

purchased his mobile phone due to the fact that the design of the mobile phone was different than others on the market.

Some informants chose a mobile phone that was similar to others, yet they chose it in a special color to stand out. Elisabeth had decided to buy an iPhone 5c, but as it came in a variety of colors, she chose the red and explained:

Elisabeth: I don't know why. It was the one that I thought was the nicest one. I am also mostly a girly girl.

It is noteworthy that Elisabeth describes herself in relation to the mobile phone when she explains why she has purchased her mobile phone. This suggest that she is looking for a mobile phone that relates to the way she sees herself and she wants her mobile phone to resemble that. Anna expressed that is was important to mention that her iPhone 5 was the gold edition, but could not justify why this was important for her other than it was more fancy than her old mobile phone. Both examples above show that informants have a hard time putting words on why they have chosen their mobile phone when the reason is not related to product attributes only. Since both Elisabeth and Anna chose a mobile phone in a specific color that they really like, then this could suggest that they on one level wants to assimilate with one group by buying the Apple brand, but wants to differentiate by buying the product in a special color.

The design and the overall looks of the phone were mentioned as being important when purchasing a mobile phone by many of the informants. When Tiana was asked to finish this sentence: "My mobile phone is..." she replied: "Pretty". This is a holistic explanation of why she likes her mobile phone, and is not related to any product attributes. Astrid also expressed that she had purchased her iPhone because she thinks it is pretty and Louise and Emilie chose their iPhones because they like the design of it. Frederik mentioned that the design of the mobile phone was something he considered when he chooses a new mobile phone.

Frederik: It is aesthetically beautiful. For example, one cannot see where the screen is on this phone, it is just a black surface and I really like that.

Nicolaj connected the design of the phone with another important functionality, the size of the screen. This could also suggest a more functional or cognitive approach to the decision making process. However, the comments about the design also indicate that the design needs to be aesthetically pleasing. Furthermore, Nicolaj relates the design of his mobile to his own profession as a designer, which shows that he has purchased a mobile phone that fits his personality and identity similar to Anna and Elisabeth.

Nicolaj: It was designed like this, and I am a designer myself and I thought it was a fun way they had done it and I therefore had to see how it worked.

Some informants even chose not to have a cover on, because then the design of the mobile phone could not be properly seen.

Elisabeth: With this phone I feel like it is part of the design, so I think it would be a shame to buy a cover for it. And, I have lost it a couple of times and nothing has happened to it.

Emilie: Yes, and because I think the iPhone has such a nice design, so I think it is important for me to see it.

Anna: So now I have a see-through cover, and that is so you can see that it is a gold mobile phone.

Louise: I do not have a cover and that is because I like the design of it and I think a mobile phone is a mobile phone and it should be used.

SUMMARY

Informants chose their mobile phones based on product attributes and for affective reasons. One of the best examples of what has been termed “Information processing” (Bettman & Zins, 1979; MacInnis & Price, 1987; Mittal, 1994) was Nicolaj who had a list of things he was looking for in a mobile phone and did extensive research in order to find the perfect mobile phone to fulfill his needs. Possessions do not easily become part of the extended self when they are purchased due to product functionalities. However, how people cope with the paradoxes of technology positively affects the relationship between consumers and their mobile phones. Going through a selection process like Nicolaj is similar to the pre-acquisition coping strategy “extended decision making” (Mick & Fournier, 1998). By doing his research he assures that he gets

the mobile phones that fits him and his needs the best, so he does not put himself in a situation where he wants to get a different mobile phone shortly after his purchase. This will ultimately affect the relationship with his mobile phone in a positive manner. Informants used other pre-acquisition strategies presented in the theoretical background, but only the confrontative ones (Mick & Fournier, 1998). Informants probably do not use the pre-acquisition avoidance strategies, as they are not interested in being without their mobile phones, which we will explain more thoroughly later under “Loss of possession” and “Physical proximity”. The paradoxes that the informants tried to solve via the confrontative coping strategies are fulfill needs/create needs and competence/incompetence (*Ibid*). For instance, Katrine got a perfectly functioning smartphone from her father because she lost her own mobile phone. However, having that smartphone made her realize that she really wanted an iPhone even though the smartphone she received fulfilled the basic needs a mobile phone is supposed to. Another example is that many of the informants explained that they bought a mobile phone with an operating system they were familiar with to avoid not being able to understand it and feeling incompetent. There is a limited selection of mobile phones available on the market, informants chose a mobile phone that makes them either similar or different from their friends. However, the most notable affective reason for choosing a mobile phone was the design. In line with the findings of Townsend & Soon (2012), the choice of a highly aesthetic mobile phone was not related to brand or any other product attribute, even though we found that iPhone users more often commented the design of their mobile phones than users of other smartphone brands.

PERSONALIZATION

After the purchase of the mobile phone the informants revealed what they did with their mobile phone immediately after. We identified three out of the four rituals proposed by McCracken (1986). The only type of ritual that was not used is the grooming ritual.

EXCHANGE RITUALS

We only had one informant who had received a mobile phone as a gift. Anna's boyfriend gave her a mobile phone for Christmas even though Anna had not wished for it and rather wanted a handbag. Her boyfriend is concerned with having the latest technology and therefore chose to give Anna a newer iPhone model, even though nothing was wrong with the old one. In this case, Anna's boyfriend became an agent of meaning transfer, as he selectively chose this mobile phone that has the specific properties that he is interested and gives it to Anna who would not have chosen this mobile phone otherwise. This is a classic example of the exchange ritual put forward by McCracken (1986).

POSSESSION RITUALS

The first thing the informants did after purchasing a mobile phone was to personalize the phone, as a way to make the mobile phone their own. All informants have had mobile phones before and for some of the informants it was important to get the same settings as the previous phone, as this is a way of familiarizing the mobile phone. Thus, if informants previously owned a mobile phone with the same operating system they would transfer all of their data from the old mobile phone to the new one, resulting in the new phone having the exact same settings as the old one. Astrid expressed the urgency and importance of having the same settings and information as her old phone:

Astrid: I immediately plugged it to the computer so I could get the old settings I had previously.

Another way to personalize ones mobile phone is through the ringtone. Some informants only use the pre-installed ringtone and others did not know their ringtones because the mobile phone is always on silent mode. However, selected informants had selected very specific and special ringtones that they identified with. For instance, Bettina has a song that she very much likes as a ringtone. She chose this because she did

not want the standard ringtone because everyone has that. This shows that she wants to stand out from others in her choice of ringtone. Andreas has “Thriller” by Michael Jackson as a ringtone and he says that he would change it if he found out that others had the same ringtone. Frederik explained that he has a quite rare mobile phone and the standardized ringtone for that phone is therefore uncommon, but he would change the ringtone if too many people suddenly had it. Jacob chose to customize his ringtone to get a unique ringtone:

Jacob: It is actually a song. I found this app where you can take a song and divide it into sections. Then you can take the song you like the most and have that as a ringtone.

Interviewer: So it is the part of the song that you like?

Jacob: Yes, exactly. It is sort of customized one can say.

What we can see from the above examples is that informants are looking to differentiate themselves in their choice of ringtones and would actually change it if others were to have the same one. Tiana had a classical tune and she explained that she finds it to be a bit more grown up than some of the standardized ringtones. This suggests that she sees herself as someone who is grown up and she wants a ringtone that shows that. Astrid also had a classical tune, but she could not remember the reason why she chose that, but would not change it now, because she wants to be able to recognize her ringtone. Even a very simple thing such as choosing a ringtone for your mobile phone is relevant for most of the informants. This makes the mobile phone personal and they familiarize themselves with the mobile phone and that specific ringtone. The ones who kept the standardized ringtone would normally always have the mobile phone on silent mode. Therefore, having a special ringtone is not important, because no one ever hears it, not even themselves.

There are some settings that informants deliberately choose not to engage with as they find it to be too difficult. For instance, Frederik and Amanda found it to be difficult to change the ringtone to a different one than the standardized one, whereas Anna could not figure out how to install her personal email on her mobile phone. This once again shows that informants try to avoid a situation where they feel incompetent instead of spending the time and effort learning how to use every aspect of their mobile phones.

Another way of making their mobile phones more personal is mobile phone covers. Not all informants had a cover for their phone. The ones, who did not have a cover, often justified this with the design of the phone should not being covered up as explained earlier. Astrid often changes her cover because she grows tired of it after a while. The most important reason for her when choosing a cover is that it is pretty, which once again shows that the looks of the mobile phone is very important. Bettina had purchased a black cover for her iPhone and had customized it herself by applying some glitter. She expressed that she had done this because she wants other people to recognize and comment on her cover because it is different from what other people have. Another example of an informant seeing the cover of their phone as a symbol for others to draw conclusions from was expressed by Christina. She explained that when she had purchased her mobile phone, she had gotten a free cover for it, but she thought it was ugly and stopped using it. Amanda did not have a cover on her mobile phone because the stores are full of iPhone covers, but there were none or few options for her Samsung phone. She further explained that a cover for her mobile phone should be simple and without a lot of colors or bling items on the cover.

Amanda: When I take out my phone, I do not want to look like an outgrown teenager, I think. It should be simple.

This suggests that she wants her mobile phone cover to identify with how she sees herself, or maybe more importantly, how she does not want other people to see her. Other informants also had the issue of not being able to find a cover for their specific mobile phone:

Aleksander: No, I didn't want to make the effort of searching for one.

This seems to only suggest that there is not that many cover options for some types of the smartphones on the market. However, it could also imply that informants are not willing to spend the time and effort on finding a suitable cover for them and instead copes with the situation by not doing anything and thereby accept not to have a cover.

DIVESTMENT RITUALS

As some of the informants purchased a used mobile phone, they needed to erase all the settings from the previous owner. This is in agreement with McCracken's (1986) divestment ritual, where the purpose is to erase meaning from a previous owner. Both Katrine and Jacob purchased mobile phones from a previous owner. The first thing they did when they got their new mobile phone was to erase all settings in order to make their used mobile phone their own.

Jacob: All of her photos were there, but she also had them externally, so I just erased them. Except for the pictures of myself. Yes, and then there was not much left. All her apps were also there, but I also just erased them.

SUMMARY

For some informants, simple decisions such as selecting a ringtone or finding a suitable cover, are made so that they fit the identify of the mobile phone owner. We found that informants used three out of the four rituals presented by McCracken (1986), where the ritual of possession was the most prominent. This is probably because the mobile phone is a mass manufactured good that needs personalization in order for it to become personal and one's own.

USES AND GRATIFICATIONS

The following are the uses and gratifications identified throughout the interviews:

- The mobile phone can be used for almost everything
- The mobile phone is something I feel good about and something I enjoy
- The mobile phone allows me to be updated and accessible all the time
- The mobile phone gives me a sense of security
- The mobile phone has to be good-looking

These findings are compared to the previously identified mobile phone gratifications (Leung & Wei, 2000; Wei & Lo, 2006; Grant & O'Donohoe, 2007).

THE MOBILE PHONE CAN BE USED FOR ALMOST EVERYTHING

The mobile phone is primarily used as a way to communicate with friends and family in the form of texting and calling. The mobile phone continues to expand its functionalities, however, for some informants the primary purpose of it is still to communicate.

Louise: But that is what it is for me, like a tool for communication. It is still a texting/calling thing that can do something more now.

The mobile phone was also used for work purposes by some of the informants. Some informants had a work phone provided by their job, while others had to use their own private mobile phone for work purposes. Anna has a student job in a PR-company and her job requires her to be updated on the various social media sites and she uses her private mobile phone for that. Andreas uses his mobile phone in his job to call people as well as to check Twitter, as it is an important tool for his work as a journalist. This suggests that especially social media pages are important instruments in some people's job and informants use their own private mobile phones and social media accounts to be updated for work purposes. Other than that, some informants explained that they have their work email on their private mobile phone, which allows them to read and reply to emails when they are not in the office.

Christina uses the mobile phone to stay in daily contact with her best friend. They sometimes call each other several times a day, even though her friend only lives a five minutes walk from her. Julie uses her mobile phone to stay in contact with friends and family especially in busy periods at work. Often she does not have time to actually see them and she recognizes that she would feel alone without the contact she gets from using her mobile phone. That implies that she uses the mobile phone partly for selfish reasons because she does not want to feel alone. It may also be a way for her to show friends and family that she still cares about them even though she does not have time to meet with them. The above examples illustrate that the mobile phone is used instead of actually seeing people in real life. It allows people to socialize without being physically together.

Some informants expressed that their mobile phones can be used for almost everything as it can be used in many aspects of their daily life.

Bettina: Because it can be used for everything.

Emilie: But now you use it for almost everything.

Jakob: Well, I can use it in many aspects of my life during the day. When I ride my bicycle to work I listen to the radio, when I am at work I use it for work purposes, when I am on the road I can check things and when I go for a run I can listen to music. It is very useful in that way.

Other informants expressed that the mobile phone is a great way to coordinate throughout a day. For instance, Kasper explains that he uses the mobile phone to communicate with his girlfriend during the day so they can decide who is doing grocery shopping or what they are having for dinner.

The above examples suggest that informants use the mobile phone in order to maintain a relationship with their friends and loved ones. It is also a way in which you can show people that you care for them without being physically together and a tool to organize and plan things. Lastly, informants also used their mobile phones in their jobs. This somehow correlates with Leung & Wei (2000) and Wei & Lo's (2006) uses and gratification called "Affection/sociability". Especially the statements: "To let others know you care for them"

and “To get a feeling that people care about you” are similar to findings of the present study. One of the statements that Leung & Wei (2000) tested for in terms of the affection/sociability motivation was whether the mobile phone allowed parents to carry out family responsibilities while at work. This study only interviewed one parent (Elisabeth). Elisabeth is a single mother and will sometimes give her mobile phone to her two-year-old son so he can be entertained by some children’s apps while she has some practical things to do around the house. Entertaining ones children with the mobile phone was not what was meant with carrying out family responsibilities while at work. However, the mobile phone allows Elisabeth to do things at home for herself and her son, while the mobile phone entertains the son and the mobile phone thus becomes a tool to carry out family responsibilities at home. Another component that was tested by Leung & Wei (2000) was how the mobile phone can be used to always be available to the children. Elisabeth explained that she always carries her mobile phone with her when she is not around her son, because she needs to be available if he gets sick or something else happens to him while he is at his kinder garden.

THE MOBILE PHONE IS SOMETHING I FEEL GOOD ABOUT AND SOMETHING I ENJOY

Informants expressed how they used their mobile phones in order to relax and it is something they really enjoy.

Anna: The mobile phone is something I feel good about and something I enjoy.

Even though Katrine has the urge to check her mobile phone as one of the first things in the morning, she enjoys postponing this until breakfast, because then she can combine eating breakfast and checking her mobile phone, which she really enjoys. The mobile phone is also used as a way to relief oneself from stress. For instance, Emilie sometimes uses her mobile phone at work when she has been working hard on an assignment. This works as a way to get her mind off work and is therefore a good opportunity to relief oneself from the stress of work. This is in line with the gratifications “*So I can forget about school and other things*” or “*So I can get away from what I am doing*” (Grant & O’Donohoe, 2007: 233).

Most informants in some way used their mobile phones in order to pass time. The mobile phone is used in situations where informants have some time where they do not know what else to do. This is for instance the case when people use public transportation.

Astrid: It is such a good way to consume time, for instance when you have to go home, when I have to go home from my parents it takes around half an hour, what to do for that half an hour, oh well, then you might as well check Instagram, check Facebook, check the news and all of the sudden you are home.

Aleksander: No, but I just do it a lot when taking the train to check mails and read news and listen to music and I use 2,5 hours each day on transportation... So it is actually primarily when I travel that I use it... For the sake of entertainment.

Amanda: It is something I pass time with when I do not have anything else to do.

It is thus a way to pass time in situations where there may not be a lot of other things to do. Both Jens Peter and Christina explained that while they are busy, they mostly forget about their mobile phones. However, the second they are home and has nothing to do, they use it all the time. Elisabeth explained that while her son was a newborn she would use a lot of time on her phone as she was bored and the mobile phone became the object to pass time with.

The above descriptions suggest that the informants see their mobile phones as a way to relax and relieve from stress and it is something that can be used when you have nothing else to do or are bored. This is in line with previous mobile phone gratifications and we found that the most mentioned gratification is to pass time in order to avoid being bored.

THE MOBILE PHONE ALLOWS ME TO BE UPDATED AND ACCESSIBLE ALL THE TIME

The informants explained that they like to be accessible for their loved ones and this was especially true in case of emergencies. Furthermore, informants also enjoyed being updated on what their friends are doing or if anything interesting is happening.

Informants generally use the mobile phone in order to be updated. Being updated had different meanings for the informants like being updated on what is happening with friends and family in their lives, what is happening on social media pages and what is happening in the world.

Kasper: It means a lot to me just to be a little bit updated on what is happening around the world.

Katrine: Yes, I do not want to miss out on something fun on Facebook or on the Internet or in real life.

Nina: I do not want to miss out on anything.

Informants would also make sure that people know if they are not available on their mobile phones. This happens when the mobile phone runs out of battery or if the mobile phone is forgotten at home. Amanda makes sure to let her boyfriend know if her mobile phone is running out of battery, so he knows that she is not accessible via the mobile phone and Jakob lets people know via Facebook if he has forgotten his mobile phone. A couple of the informants explained that they do not like to be without their phones, because if anything happens to their family members, they would like to be accessible. Bettina explains that having her mobile phone turned on all the time creates a sense of security if something would happen to her family. Jakob's biggest concern about being without his phone is also related to his family members not being able to contact him in case of an emergency.

Bettina: I am also thinking what if the phone rings, what do you do then or if it is my mother calling with something important and she cannot even get in contact with us. It is also because I am thinking of my grandmother who is really old, if she was to die and we had a mobile phone free day and what if she died that day, then I would have a really bad conscious that my phone was switched off.

Jakob: If it is something important, for instance if anything happened to my family, then I think it is nice to have my phone on me.

Informants also expressed the need to be accessible in situations not related to any emergencies.

Julie: What if there is something important that I miss out on.

Emilie: Oh no, what if something is trying to contact me.

The above suggest that it creates discomfort when informants need to disconnect, even if it is only temporarily. They do not want switch off their mobile phones in case they missed an important call. It almost seems like missed calls a more meaningful than answered calls, in that the mere change that someone may have tried to communicate something important is given considerable consideration by the informants. This leaves them in a constant anticipation for some message they may never get and they will do what they can to avoid a situation where they fail to respond immediately to either a great opportunity or some kind of emergency. These findings are similar to the gratifications called “Accessibility” and “Information-seeking” (Leung & Wei, 2000; Wei & Lo, 2006), but differ in that the informants in this study focused more on the missing call than the successful one.

THE MOBILE PHONE GIVES ME A SENSE OF SECURITY

The mobile phone creates a sense of security for many of the informants. Noteworthy in that regards is Anna, who explains that her mobile phone essentially means safety.

Anna: It can be anything from my car having a flat tire then I can call Falck, if I walk down the street coming home from a night out, I can call the police, if I feel lonely I can take the phone and call my friends and then get that need fulfill by talking to her. Everything, yes you can say that, everything from being attacked to the feeling of not being alone.

Even though most informants did not explicitly say that their mobile phones give them a sense of security, we still argue that they do feel more secure when they have their mobile phones with them. This is very much related to the feelings that are associated with loosing the mobile phone, which we will describe more thoroughly later on.

THE MOBILE PHONE HAS TO BE GOOD-LOOKING

Informants do not have a mobile phone to be fashionable or to obtain some kind of status. The mobile phone is a necessary tool in most people lives this day of age. However, some of the reasons why a mobile phone is chosen suggest that informants do care about the looks of their mobile phones. For instance, many of the informants were very concerned with the design of their mobile phone and they based their decision on the aesthetics of the mobile phone. Furthermore, some informants also chose to have a cover on their

phones. This was partly done to protect it, but some informants also used it as a way to make the mobile phone prettier. This was the case with Bettina who customized her cover and wanted other people to compliment it.

A couple of the informants explained that their current mobile phone was their first smartphone and the reason for them purchasing a smartphone was to be a part of the smartphone wave.

Louise: I had a totally normal old mobile phone that did not have all these apps before. So it was... I wanted to be part of the wave and try it.

Jacob: Because the one I had before was a Nokia. Yeah, I do not know, it was a real craftsman mobile phone... So I was a bit late on the smartphone wave.

Jacob also called his old mobile phone "Amish". This suggests and the above citations suggest that having a regular mobile phone that is not a smartphone is perceived as old-fashioned and not stylish. By having a smartphone, informants make sure that they are part of the wave and do not stand out in that way and be like their friends. This is in line with the gratification "Fashion" (Leung & Wei, 2000; Wei & Lo, 2006) and "Social stimulation" (Grant & O'Donohoe, 2007).

SUMMARY

The following table summarizes the findings of the uses and gratifications related to mobile phone consumption. Comparing these findings to the previously identified mobile phone uses and gratifications, there are both similarities and differences. The previously identified gratifications that are similar to the present study are affection, escapism, relaxation/convenient entertainment, accessibility, information seeking, fashion and social stimulation. Mobility was not a gratification explicitly mentioned by any of the informants. This might be because the people we interviewed are so used to having a mobile phone and do not compare it to a land-based or a public phone like the study by Leung & Wei (2000) and Wei & Lo (2006). Instead, they compare it to a small computer that they can carry anywhere. With regards to information seeking, informants were not only concerned with being updated on news, weather and the like. Instead, they were also focused on what is happening in their friends' lives, which is probably caused by the

emergence of social media pages in the last couple of years. Lastly, the gratification “fashion” is avoidance of looking old-fashioned. In the study by Leung & Wei (2000) and Wei & Lo (2006) this was related to having a mobile phone. However, almost all young people this day of age have a mobile phone, and therefore the difference between being old-fashioned and not was determined by whether informants had a smartphone or just a regular mobile phone. In the table below, we have summarized the gratifications found in this study.

The mobile phone can be used for almost everything	<ul style="list-style-type: none"> • So I can communicate with friends and family • To keep updated on social media pages for my job • So I can work while not being in the office • Because it is a tool to coordinate • So I can be social without being physically together • It can be used to entertain kids while the parent do other practical chores
The mobile phone is something I feel good about and something I enjoy	<ul style="list-style-type: none"> • Because it is something I enjoy • Because it reliefs me from stress • Because it takes me away from what I am doing • To pass time • To avoid being bored • Because it is fun
The mobile phone allows me to be updated and accessible all the time	<ul style="list-style-type: none"> • So I can be accessible for my loved ones • So I can be updated on what my friends are up to
The mobile phone gives me a sense of security	<ul style="list-style-type: none"> • So I can avoid feeling alone • So I can call someone in case of an emergency
The mobile phone has to be good-looking	<ul style="list-style-type: none"> • So my mobile phone looks pretty in the eyes of others • So I can be like my friends • So I can be unlike my friends • To avoid looking old-fashioned

Table 4 - Uses and gratifications

CONTROL

All of the informants were asked if they feel in control of their mobile phone or if the mobile phone has control over them. Some of the informants' would reply that both the mobile phone and they themselves are in control and could not answer this definitely. In the end, most of the informants eventually said that the mobile phone primarily have the control. We discovered a connection between the gratifications that informants receive from using their mobile phones and the reason why they feel controlled by their mobile phones.

Amanda: My mobile phone, I think is somewhere in between, because if there were no social media and Instagram and things like that, then you would not spend time on it. So in that way it controls you somehow, because it is there all the time, so you always have the possibility to check it.

Bettina: It is both. It can also control me. If I get text messages, then it is of course not the mobile phone but someone on the other end, but I feel like I have to reply to a text message if I get one.

Christina: My phone. Well, it is difficult because I control it when I call and write people and check the things I want to. But it also controls me the second it rings. It is of course other people, but the second it runs out of battery I need to do something about that.

The mobility of the mobile phone causes people to be accessible all the time. This is something informants actually enjoy as we showed in the previous section, but as we can see from the above examples, there are also some downsides to it. They enjoy the fact that they are reachable all the time and that they can get in contact with people whenever they want. But they also feel controlled by this, because it is not always on their turf and they cannot decide when people call or text them. They want to say that they are in control, but they actually feel like the mobile phone controls them. Julie was also uncertain about who is actually in control. On the one hand, the mobile phone is in control because she cannot live without it. However, she is also in control, because she decides when she wants to use her mobile phone. Tiana explained that she had the power over her mobile phone because if she did not like it anymore, she could just replace it with a new one. However, when she was asked about the relationship of control in depth, she admitted and acknowledged that the mobile phone actually had more control than her even though she could not explain

the reason behind this. This suggests that informants would like to be in control of their mobile phones but they are aware that they are not in control even though they want to.

Emilie: You want to say that it does not have control over you, but you have to admit that it actually does.

Most informants however were aware that the mobile phone controls them, which is explained by Anna, Jacob, Nina and Jakob.

Anna: I think it has control over me. Because it controls my behavior in some way you can say. Because I feel forced to press the button to check what has happened.

Jacob: There are many of these electronic things you own, they end up owning you one can say.

Nina: It has the power over me and I am controlled by it and I can also feel stressed about because of it. It can stress me if there is this little red square on my apps because there is something new that I have not checked.

Jakob: I would say that the mobile phone has control over me. As I have mentioned earlier, if I do not have it with me, then I do feel a little stressed about who is trying to contact me and so forth.

Both Nina and Jakob used the word stress to express why they feel controlled by their mobile phones. For Nina it is more related to being updated and for Jakob the concern is related to being available for people, who want to contact him. Katrine correspondingly explained that she felt uncomfortable when she lent her mobile phone to a friend of hers for two hours. She was worried that everyone was contacting her and that she would miss out on something fun. It suggests that these informants feel controlled because of the social aspect of being accessible to your friends and family. This constant need to be accessible and up-to-date also has implications in social settings. Almost all of the informants talked about what was appropriate mobile phone behavior when you are with someone. The informants argued that it depends on the situation if taking your phone out and checking it would be socially acceptable. Some of the informants expressed that when meeting someone for the first time or still relatively new friends then they would not check their phone or have it on the table in front of them while talking to this person. Conversely, with older friends,

known for some time, then it would become more and more accepted. Furthermore, it also depended on how often you see someone:

Christina: Because I do have some friends who really sit with their mobile phones and use Facebook or text message back and forth. And that can be quite irritating, especially if it is someone you do not see very often. If it is someone you see all the time, for instance some of the friends you have through your studies, then I think it is a completely different situation. So it depends on the situation.

Kasper expressed that it depends on the number of people at the social event for it to be appropriate to check ones mobile phone.

Kasper: I think it is very important how many is in the group of people and whether or not you are the focus point of the conversation or are a part of something. Because you can sit four people together and then you talk about one of them without you being the one who contributes a lot.

These examples show that informants have made specific rules as to when it is appropriate for them to use their mobile phones, which is in line with the coping strategy “distancing” (Mick & Fournier, 1998). However, it seems as if these rules are not something that is talked about. Many of the respondents would not tell someone if they were annoyed about them using their mobile phones. Jacob would not tell others if they were preoccupied with their mobile phones, as he himself finds it to be very annoying when his family does it to him:

Jacob: It is actually kind of annoying if you have to check something and someone says: “Come one, put it away” or something like that. That is something you have to decide for yourself I would say.

The reason why Elisabeth would not tell someone to put away his or her mobile phones is because she finds it to be a very private matter. When she was asked whether she would tell a friend to put his or her mobile phone away she answered:

Elisabeth: No I do not do that. I do not think I could do that unless we were very close and even with my best friend, I do not think I could actually do it. I do not really know why, maybe because it seems to be a

very private thing and it would seem sort of.... I do not know, it would be out of my comfort zone to get involved with how they use their mobile phone

Katrine also did not feel comfortable telling friends to put the mobile away and would therefore hint the other person by making jokes about it. In connection to the irritation of other people checking their mobile phones in social settings, the informants used the term "being present" in connection to this. Emilie expressed that her boyfriend would become annoyed with her, if she checked her mobile phone all the time and that they during their meals together would have a rule about not having the mobile phone at the table, only if an important call was expected. Anna described it as a parallel universe, where you live two separate lives, where the one on the mobile phone is not the real one.

Anna: But I do recognize that you are not present, it is sort of like a parallel universe where you live through your mobile phone instead of being present where you are.

This corresponds with the paradox of assimilation/isolation proposed by Mick & Fournier (1998). On the one hand, informants are looking to be social with their friends and families when they are physically together. However, there are also friends and family members to care for on the mobile phone, which creates the parallel universe as Anna describes it.

Even though many of the informants expressed irritation about other people's mobile phone usage, they admitted that they themselves do the exact same thing. Anna was irritated with her friend looking at the mobile phone all the time, but would admit that she does it as well. Her friend would look at her phone a lot during a meal together with Anna, which makes Anna conscious about herself doing the exact same thing in other settings. Nina was also aware that she checks her mobile phone while being with others, even though she finds it annoying when other people do it. This is what she replied when she was asked whether she checks her mobile phone when she spends time with others:

Nina: Yes, I do that, and I also think it is annoying when my friends does it and you are trying to start up a conversation and the focus of attention are apps, so I try to put it away when I am with someone, but of course it is also accepted to some degree to look at your phone.

This suggest a paradox of the informants wanting their friends to be present with them in the social settings, but that they themselves also want to be accessible or be updated, and thus checks their mobile phones, some of them under the table in an attempt to disguise it, even though they find it annoying when other people do the same.

ADDICTION

Some of the informants felt that the mobile phone had so much power over them that they would describe themselves as being addicted to their mobile phones. Kasper started by stating that he was the one in control of his mobile phone since he decides when he checks it and when he wants to leave it alone. However, when we asked more questions about this, he admitted that he was quite addicted to his mobile phone.

Kasper: There is a lot of talk about being addicted to your mobile phone. I am maybe a bit addicted to it, because I use it everyday. I use it everyday to check the news or stock prices or something else every single day. So in some ways you can say that I am a bit addicted.

Even Jens Peter, who claims that he is by no means controlled by his mobile phone and explained that he sometimes turns his mobile phone off, still expressed that he is addicted to reading news on his mobile phone. Emilie was asked how she would feel if her mobile phone was stolen today compared to how it was some years ago. As the mobile phone have come to be much more than just a way to communicate, it would be much harder for her to be without a mobile phone today.

Emilie: I think I am much more addicted to it than I was before... Because at that time you used it for text messages and calling. Perhaps taking some pictures. But now almost you use it for everything.

What we can see from the above examples is that Kasper and Jens Peter feel addicted to their mobile phones because of the gratification of being able to seek information all the time. This relates to Emilie who explains that the mobile phone can be used in a variety of ways and is thus hard to live without it.

There were also other situations where it was observed that the mobile phone had control over the informants. During the interviews some informants explained that they unconsciously use their mobile phones even though they have just checked it and do not have a rational reason for checking it again.

Jacob: Sometimes you check something twice that you have just checked. If you have been on Facebook once, then you check it again 10 minutes later even though the possibility of something new happening is quite small and you do it just because you can.

Nicolaj could also relate to this and said that he checks his phone all the time even though he recently looked at it. This is another confirmation of the mobile phone having the power over most of the informants as they check the mobile phone without even thinking about it and for no purpose at all.

WORK LIFE BALANCE

Most of the informants were students and therefore did not have the issue of finding the balance between work and life when it comes to the mobile phone. However, some of them had already given it some thought. The informants, who had a job with a work phone, were very conscious about this work life balance. Andreas recently got his first job as a journalist and is very aware about being accessible for work purposes in his leisure time.

Andreas: It is connected with my consciousness and my work, I think. I have to admit. I could be better at leaving it alone. But when it makes a sound, I have to know what it is. It can be important, right? And in that way my consciousness and my work together with my mobile phone have more power over me. And the reason why I notice it is because.... I have always nagged my own dad of the exact same thing. My dad has let his mobile phone control his life completely. And I can just see now, that I am doing the exact same thing.

This is a hard balance to find especially because Andreas has grown up with a father who has been very controlled by his job and mobile phone. There are therefore situations where he purposely leaves his mobile phone at home due to his work.

Andreas: If I know there has been something at work. If I know that I have been doing some interviews or the like. And I want to distance myself from it. Then I wait a bit and am able to leave the mobile somewhere... Because there are times where you do not want to discuss if you used the right words or not. Or just if there are any questions at all. I use my private mobile phone for everything, all the interviews and stuff. We do have work phones, but I use my own. And that means that if I have left a voice mail message for someone, then they call me back. And then can do that anytime. And that is basically all right sometimes, but there are also times where you do now want to work.

He has discussed this issue with this father who advised Andreas not to be as controlled by his work and mobile phone as himself. However, Andreas explains that his conscious takes over and all of this is very new to him. He knows that he needs to set some boundaries and rules, but at the moment everything is just so new and exciting that he cannot stop it.

Jens Peter recently installed his work email on his mobile phone because it was expected. However, he is surprisingly good at not checking his work email after work, as he does not want to be accessible all the time. Julie explains that her job is very dependent on her because customers need to be able to contact her, also out of normal office hours.

Julie: I feel more available. On some level you are working 24/7. If some work email ticks in and I can see it emergent, then I answer even though I am not work.

Informants, who do not have work email on their private mobile phone, had still given this issue or work life balance a lot of thought. Kasper is in his first full-time position where it is not expected to have work email on his private mobile phone, but he explains how he wants to relax when is home and thus not think about work. Anna is still a student, but has the possibility of having her work email from her student job on her private phone, but has chosen not to do so, because she wants the mobile phone to be something she feels good about. These statements further emphasize the gratifications of relaxation that informants receive from using their mobile phones.

Kasper: When you are home, then you are home. That is at least my relationship with it as it is now. Then I should not be spending time answering work emails. So I am very much aware of not having work email on my private mobile phone yet.

Anna: I do not want my work mail on my mobile phone. I do not want it to be a stress factor, I want it to be something I feel good about and something I enjoy. Later in life I might have to have work mail on it, but considering that I am a student, then I do not work in my spare time.

COPING STRATEGIES

Elisabeth, Frederik and Aleksander were the only informants who did not express a feeling of being controlled by their mobile phones.

Elisabeth: Well, I have the control over it. I do not feel like the mobile phone has taken over in any way. I do not feel like I am glued to it and it is controlling of me, no.

Frederik: I would never feel controlled by the fact that my mobile phone had run out of battery... I control my mobile phone 100%.

Aleksander: As long as it is turned on, it has the power of me, but it is not like you cannot put it somewhere and walk away, so I have more power over my phone, than the other way around.

They may not feel controlled by their mobile phones, because they have found some appropriate coping strategies to overcome this. Aleksander is very much aware that the mobile phone does not have control, because he can choose to put it away and not use it. This is the consumption avoidance strategy termed distancing by Mick & Fournier (1998) in which people physically place a technological possession in an unobservable or remote site. In the following we will elaborate more on the coping strategies that informants use or at least are aware of. Even though informants realize that there are ways to cope with controlling mobile phones, many of them still choose not to do so. In order to cope with the control of the mobile phone, the most mentioned strategy by informants were to put the mobile phone away. However, this was

easier said than done and for many of the informants, putting the mobile phone was only a thought and not something they actually did.

DISTANCING

Anna is a good example of an informant who tries to deal with her mobile phone having the control over her. Anna and her boyfriend have made specific rules about when to use the mobile phone, but she has a hard time following this rule. She claims that she is “super-addicted” to her mobile phone and explains that she would feel empty without it. She lives with her boyfriend and he does not share the same need to use his mobile phone all the time. They have therefore made a rule that she cannot use the mobile phone after five o’clock in the evening. This agreement is in line with what Mick & Fournier (1998) describe as a coping strategy where one develops restrictive rules for when or how a technological possession will or will not be used. Anna therefore occasionally goes to the bathroom only to check her mobile phone, so her boyfriend does not realize what she is doing. She describes it as a dilemma, where both the boyfriend and the mobile phone have control over her and she has a hard time navigating between the two. During classes, Anna will also try to put her mobile phone in her bag in order to forget about it and concentrate on her school, but she explains that the second she feels bored the mobile phone is in her hands again. Even if Anna realizes that there are coping strategies that can help lighten the impact of her mobile phone, she seems very resistant to actually using them.

Another way to distance from the mobile phone is by physically placing the mobile phone in an unobservable or remote site (Mick & Fournier, 1998) like Aleksander pointed out. Christina and Nina are very distracted by their mobile phones during the night because they do not like to turn the sound and or/vibration off and they therefore wake up in the middle of the night because of it.

Christina: And it is amazing that you are not used to turning the mobile phone on silent or do something before you go to bed. It would just be so much nicer than being waked up all confused and having to look at the mobile phone. And even there you do not turn it on silent.

Nina: And I also wake up during the night and check. If I wake up, then I have to check if anything has happened.

Both of them consider switching off their mobile phones or even placing it in another room during the night, so the mobile phone does not disturb their sleep, but explain that they are not able to actually do it. Nina further explains that she would never turn her mobile phone off because it takes too long time to turn it on again. Informants were generally not very pleased with leaving their mobile phones somewhere unobservable or completely switching it off. As people get used to being accessible all the time, it causes great discomfort when they are not, even if it is only temporarily. For instance, when Christina's mobile phone runs out of battery, a need to use it suddenly arises.

Christina: And all of the sudden, even though I did need to use the mobile phone, then I am certain that I need it just because it has run out of battery. That is for sure. Then I think I would have the urge to call everyone just because it had run out of battery.

Andreas and Jens Peter actually do put their mobile phones away once in a while. Andreas who had the issue of working out a work life balance takes the consequence of not bringing his mobile phone with him in certain situations.

Andreas: If I am going out, if I go on a trip or something then I might leave the mobile phone at home because I do not want it... need to have it with me. If I go out with my cousin to get herbs or something like that, then I definitely do not bring it. Then I do not want to think about life in here.

Andreas will also leave his mobile phone at home on vacations. He spent half a year travelling around in South America and did not have a phone and for his upcoming trip to Cuba he is not planning to have it with him. Jens Peter sometimes turns his mobile phone off during the weekends. He turns the mobile phone off because he does not want to think about or check his mobile phone all the time. He checks it whenever he has nothing else to do and he finds this checking only due to boredom quite annoying and wants to limit this habit by turning his mobile phone off.

Jens Peter: So that is what I am trying to do once in a while by having a mobile phone free day.

Frederik uses an alternative to distance himself from the mobile phone and only use it whenever he feels like it. He has turned off the internet and all push notifications on his mobile phone, as he does not want to think about his mobile phone all the time, since push notifications are messages that pop up every time something happens e.g. on the Facebook app. He explains that he only wants to check social media sites when he wants to, and not when he is forced by the push notifications. Furthermore he only switches the Internet on when he needs it for something specific, again, because he wants to be in control of when he wants to check his mobile phone.

ACCOMMODATION

There is at least one routine that all mobile phone owners have to do occasionally. Almost all of the informants explained how charging their mobile phones were something they plan for. The informants charged their mobile phone every night and therefore incorporate this into their everyday routines similar to the coping strategy of changing tendencies, preferences, routines etc. according to the perceived requirements, abilities or inabilities of a technological possession.

Jakob: The fact that I have to charge it every night shows that it has the power over me and that you sort of have to put it into your routines.

Emilie: I have a charger by my night table. So the last thing I do before I go to sleep is to charge my phone.

Almost all of the informants also use their mobile phone as an alarm clock and it is therefore the first thing they look at in the morning. Some of the informants explained that they check their mobile phones for news and the like, first thing after turning the alarm clock of.

PARTNERING

Christina and Julie both felt controlled by their mobile phones, but when they were asked to finish the sentence: "*My mobile phone is...*", both of them answered that it was their friend. Julie even said that it was her best friend. This is in line with the consumption confrontative strategy called partnering where you establish a close, committed relationship of heartfelt attachment with a technological possession (Mick & Fournier, 1998). Instead of avoiding the mobile phone or placing it somewhere unobservable, these

informants understand the possibilities and constraints of the mobile phone. Julie works a lot and does not have time for a social life during hectic periods at work. She thus uses her mobile phone in order to stay in contact with her friends as she realizes that she would feel quite alone without the ability of the mobile phone to stay in contact with others.

SUMMARY

All informants had some kind of control relationship with their mobile phones. Either the mobile phone controlled them or they controlled the mobile phone. For a possession to become part of the extended self, it is not important who is in control (Belk, 1988). However, who is in control affects the relationship between the consumer and the mobile phone. The informants who felt controlled by their mobile phones ultimately also felt enslaved by it. For instance, Nina is disturbed while sleeping because she has a constant need to check her mobile phone and Anna is so addicted to her mobile phone that she will secretly go to the bathroom only to check her mobile phone without her boyfriend knowing about it. Even though informants are aware of coping strategies that will help them feel less controlled and enslaved, they have a hard time actually committing to them. The informants who felt in control of their mobile phones were the ones who used various coping strategies, e.g. putting the mobile phone somewhere else or turning it off once in a while. This suggests that the relationship between the consumer and the mobile phone is positively affected if the informant undertakes an appropriate coping strategy.

PHYSICAL PROXIMITY

This section will cover the physical proximity of the mobile phone, that is, where is the mobile phone actually located in various situations. For almost all of the informants, the mobile phone was physically close to them at all times.

The informants were asked whether they ever forgot their mobile phones at home when they were going to school, work or somewhere else. Most informants would never forget their mobile phones at home and make sure to always have it with them. Frederik is very concerned about having his mobile phone with him all the time. He expressed that he generally worries about having his things with him all the time, so he regularly checks this and therefore always has his mobile phone with him. Some of the female informants replied, that they would go home if they had forgotten their mobile phones at home or if they were running out of battery.

Anna: It is almost like if I had to meet you two today and I almost was here and had forgotten it, then I would have driven back home to get it. That is where we are now. I would have driven back to get it.

The informants that had actually forgotten their mobile phones at home had very precise memories of how it had been. Bettina forgot her phone at home once when she had to go to work and described it like this.

Bettina: It was horrible actually. Ah, it was not that bad. But it is sort of like when you are used to something and then all of the sudden it is not there. So it was a bit strange. But I survived.

There were also situations where informants were without their mobile phones only for a short period of time, but still had very vicious memories of how this was. Katrine lent her mobile phone to a friend of hers for two hours and during that period of time she felt like everybody tried to get in contact with her. She was scared that she would miss out on something fun. Emilie panicked when she realized that she had not checked her phone for an hour

Emilie: I had an experience yesterday where we celebrated the merger between Ernst & Young and KPMG had been approved and we had to celebrate it after work. We sat in the kitchen and drank some

champagne and we had been sitting there for a little longer than an hour. All of the sudden I had to go down and check my phone. Because you get all... Oh no, imagine if anyone tried to contact me and that is why I would say that my phone has control over me.

These two examples once again show that informants are afraid that people are trying to get in contact with them, for instance to invite them to something fun.

Others were more relaxed about forgetting their mobile phones at home. Jens Peter forgot his phone at home and was one of the only informants who actually felt good about it when we asked him how it was to be without it. He is also one of the informants who voluntarily turn his mobile phone off once in a while, so he does not check it all the time.

Other informants explained that the problem of forgetting the mobile phone at home is a matter of situation. Christina does not recognize it as a problem if she forgets the mobile phone at home while being at work. Christina went on to explain the situations in which she totally forgets her mobile phone and situations where she keeps it close to her.

Christina: Some of my friends have said to me that it is very annoying that I only reply five hours after they have sent me a text message, but then it is because it has just been lying somewhere. And if I am home to visit my parents, then it typically lies in my old room. And then I do not remember to take it downstairs and then a whole day goes by. But then it is because I am doing something else. But immediately after I come home and I do not have anything to do, then I have it with me all the time. Because you are bored. And image if someone calls or sends you a text message. So whenever I have something else to do, then I forget all about my mobile phone.

Christina also explained that if she had to go somewhere other than to work, it would be quite annoying to be without her phone, and there would therefore be a possibility of her going back home to get it. This is however very much a matter of situation and whether it is a situation where you need to be able to get in contact with other people.

The informants were also asked where their mobile phones are when they are social with friends and family. This question was mostly focused on whether the informants would place their mobile phones in either their pockets or bags or if they would place it on the table. Christina explained that she would sometimes have her phone on the table right next to her and other times it would be lying in her bag. Kasper would also either have his mobile phone in his pocket or put it on the table. Emilie would normally place the mobile phone next to her on the table, but she tries to put it in her bag, as she considers it to be bad manners to have it on the table. This may also have to do with her upbringing, as it was not allowed to have mobile phones at the dining table while eating together with her family. This is something that she thinks a great deal about and at home where she lives with her boyfriend, there is also the rule of no mobile phones at the dining table. This is another example of the coping strategy "Distancing" (Mick & Fournier, 1998). Yet another example of someone using this coping strategy is Julie, who will only check her mobile phone if the person she is with leaves the room. When Katrine was asked whether she puts her mobile phone on the table while being social with other people she replied:

Katrine: It depends on who it is. If it someone I know really well, then I have it on the table. If it is someone I do not know that well, then I think it is kind of rude to have it there.

Tiana explained that she would not place her phone on the table while being with friends and family, but would do so if she were in a café or the like. These replies suggest that some of the informants were concerned with how to behave with regards to the mobile phone in relation to others and they make rules for themselves for when and how it is appropriate to use the mobile phone.

With regards to the physical proximity of the mobile phone, most informants had it close to them all the time. Nina even replied that no matter what she does, the mobile phone is always in her hand. The last thing Nina would do before leaving her home is to check if she has her mobile phone with her.

Nina: It is always with me.

All of the male informants explained that they keep their mobile phones in their pockets. The first thing Julie did when we started the interview was to put the mobile phone close to her and explained that she did not

want it far away from her. Bettina said that while being at home in the evening with her boyfriend, the mobile phone would either be lying on the couch next to her or at the sofa table also close to her. A great majority of the informants expressed that their mobile phones were always close to them, even during the night. That is also due to the fact that they use it as an alarm clock. Elisabeth also has her phone close to her, but the exact location of the mobile phone would depend on her outfit as well as what she was doing.

Astrid: It is right next to my bed, it is also my alarm clock and everything, when I get up in the morning I turn the alarm clock off and get up and put the mobile phone in my bag.

Elisabeth: If it is not playing music, then I typically have it in my pocket that is if I have pockets that day. If I am wearing a dress or a skirt, then it becomes difficult. But other than that, then I think it is somewhere easily accessible, on the kitchen table or somewhere else where I can quickly reach it.

Both Kasper and Katrine feel more relaxed when their mobile phones are physically close to them.

Kasper: This feeling of safety is mostly related to me knowing where my phone is.

Katrine: As long as I know it is there. Close to me, then I am calmer, I think.

Others were more relaxed about having the mobile phone close to them all the time. Frederik do not have his mobile phone close to him at work, because it distracts him.

Frederik: I do not have my phone on me when I sit and work, then I put it away. And then I check it once in a while, just to see if anyone has written me a text message or if something important happened.

Frederik also explained that if he does not have any plans the following day, his mobile phone is often in the living room, as he does not need it as an alarm clock. Furthermore, if he has a day off he just leaves it somewhere until he has to do something specific that day or if he needs the mobile phone for something. Even though Nicolaj places his mobile phone right next to him at work, he might as well could have placed it somewhere physically further away from him, as he puts it on silence with no vibration, and therefore does

not check it most of the day while working. But as he still has his phone right next to him at work, it could suggest that is it also a feeling of safety as other informants have described above.

SUMMARY

We found that the reason why the mobile phone is kept close to informants most of time, is related to the gratifications of the mobile phone, which causes them to feel controlled by their mobile phones. Katrine and Emilie are good examples of how the gratifications influence the physical proximity of the mobile phone. These two informants were not physically close to their mobile phones for only a couple of hours, but were still scared that they would miss out on something, which is related to the gratification of being available and accessible all the time. The mobile phone is incorporated into the daily routines of the informants' lives, e.g. they charge it as the last thing before they go to bed and it is the first thing they look at in the morning because it is used as an alarm clock. Before they leave their homes, they check to see if their mobile phones are with them. This is related to the findings from control, as these routines are similar to the coping strategy of "accommodation" (Mick & Fournier, 1998).

LOSS OF POSSESSION

In the following section, the feelings associated with being without the mobile phone, will be described. It will be divided in two sections: breaking and theft. This section will end with a description of the paradox of consumers having contradicting feelings associated with being without their phone.

THE BROKEN MOBILE PHONE

The informants in this research had various feelings associated with their phones breaking, ranging from physical pain, feelings of sadness to feeling handicapped.

One of the informants accidentally spilled nail polish remover over her phone and tried to rescue it, but the screen of the phone became darker and darker. Amanda had a physical reaction of stomachaches after realizing that she had broken her phone. In the following 4 months she tried to fix it, which turned out to be impossible and this period of time with a broken phone was horrible for her.

Amanda: I felt really bad, my stomach hurt a lot.

Bettina also had an accident with her phone. She was getting out of a car with her phone in her pocket and the phone fell out and the screen of the phone broke

Bettina: I was actually very sad. My mom was with me. It's not like I started to cry or anything. I could see the screen and could still use it because it was still working, but it is just annoying to look at your phone when there is a big line.

It is quite interesting that even though her phone is working and it probably would be cheaper to have the screen fixed instead of buying a new phone, she actually bought a new phone instead. This implies that even though the functionality of the phone is still intact, the look of the phone was not quite the same, which was the reason why she had to get a new phone. Kasper had the same dilemma with functionality versus the looks of his phone, when we asked him how he felt when he realized his phone was broken.

Kasper: Well, I was extremely sad about it. The functionality was still there, but a giant scratch through the screen so you cannot see everything that is going on, that ruins the experience.

Some informants expressed that they felt handicapped without their mobile phones. Feeling handicapped can be another way of saying that you feel like you do not function the way you normally should, which shows that the mobile phone is an integral part of how consumers see themselves having a normal life.

One of the informants, who also described her self as being addicted to her mobile phone, had a very bad experience when the front of her iPhone broke, which she remembered in detail. This is a great example of how attached some consumers are to their mobile phone and what they will go through in order to have it back as soon as possible.

Anna: I was hurt. It was sort of like loosing a boyfriend. My entire day was about getting the mobile phone to the hospital. And then you get to an iDoctor and you hospitalize your phone. You fill out a hospitalization note. It was a whole universe, sort of like if a baby were to be hospitalized.

It only took an hour before Anna could get her phone back, but this was very unpleasant for her

Anna: It was very important how fast they could actually fix it. And he could do it in an hour. But that hour was so strange for me. So I went out to buy groceries. Normally when you stand in a cue you would pick it up and see what happens on Facebook, who have uploaded some funny pictures to Instagram or if anyone wrote a text message or something like that. And all of the sudden it was little bit empty, I felt very lonely.

Anna luckily got her phone back after the hour had passed, which she was very thrilled about

Anna: It was so awesome. I was very happy and you wanted to hug the guy who had fixed it. It was totally crazy, even though I had to pay a whole lot to get it fixed.

THE STOLEN MOBILE PHONE

The informants in the present study felt helpless, naked and cut off from the world, alone, violated and invaded when they had their phones stolen.

Amanda had a phone stolen some years back. This was not a smartphone and she explained that her reaction was more related to the fact that someone stole it than it was about the actual phone. If someone would steal her mobile phone today it would be a totally different experience and she would probably feel helpless, because there is much more personal information on the smartphones we carry with us today. This was something many of the informants agreed about. When Christina realized that her phone was stolen, she was in crisis, as she did not have a backup of her pictures and contacts and they were therefore lost with the phone. Tiana thought it was tough when her phone was stolen, due to the many pictures that were lost.

Julie also felt helpless when her mobile phone was stolen. She felt helpless because her job expects her to be accessible all the time. They therefore provided her with a mobile phone shortly after the theft, which she was very pleased about. However, this was not a pleasant experience for her as she had an iPhone before and the phone her job provided her with a Nokia smartphone that did not have the same functionalities as she was used to. Due to that she bought a new iPhone only a few days after and mentioned that she had to get the iPhone no matter the price.

Julie: I hated it. It could not do anything. It could not Instagram, it could not Snapchat, it could not Mobilepay, and it could not do anything at all. You become helpless when you cannot do the things you are used to.

Bettina experienced some of the same feelings when she had her phone stolen on a night out with friends. She explained that she did not really know what to do.

Bettina: It is strange because you cannot get in contact with anyone, you could not do anything.

She also explained that while getting home from her night out, she had a feeling of not knowing what to do and a feeling of being alone, because she would normally use her phone while using public transportation to get home. When Emilie had her phone stolen, she said that:

Emilie: You feel naked or cut off from the world without the phone.

The feeling of being alone was prominent with some of the other informants. Christina described that because she lives by herself, it is crucial for her to have a phone to get in contact with people. This is also the reason why she borrowed a phone the day after her own phone was stolen. Astrid had similar feelings when her phone was stolen and she said that the mobile phone was extremely important because she does not have a fixed landline. Tiana had her phone stolen when she was living in the United States for a period of time, and the phone was her only way to get in contact with her friends and family at home. She therefore purchased a phone one of the following days.

Christina compared getting her phone stolen with someone breaking into your house. This feeling of violation of privacy is also present when a person she knows uses her phone

Christina: I hate it when people look around in my phone. That is just not okay.

Anna experienced some of the same feelings when a friend of hers had to borrow her phone and the friend felt that there was no order in Anna's apps. She therefore organized them without the initial approval of Anna, and Anna felt that the friend somehow violated her phone, which was irritating. The worst thing for Astrid when her phone was stolen was the fact that someone had access to her private information on her phone, which she felt was a violation of privacy.

Astrid: I think it is a violation of privacy somehow.

Jakob said that he is worried about losing his phone as this would lead to a loss of personal freedom. This was also due to the personal information in his apps such as Mobilepay and his bank, so he is worried about that information getting in the hands of people who should not have access to it. When Kasper's phone was

stolen he was worried that someone would misuse the information he had on his phone. Furthermore, he did not like the fact that someone he did not know could look through his private pictures.

Some of the informants had conflicting feelings associated with loosing their mobile phone. On the one hand, they felt sad that their phone was either broken or stolen, but on the other hand felt relieved in some way that they did not have to check their phone constantly as well as not having the social pressure of being accessible all the time. Emilie explained that in spite of her feeling handicapped without her phone, it almost felt good not to have to worry about the phone all the time. She explained that this was mostly due as she then did not have to worry about the social pressure of missing out on things as updates on Facebook and Instagram. Jakob also described his period of time without a mobile phone to be both stressful and relaxing. For him it was mostly the feeling that he did not know if anyone tried to get a hold of him that stressed him. If he forgets his telephone at home, he will post a message on Facebook saying that he has forgotten his phone and people can contact him there. It is therefore implied that it is very important to him that people are able to contact him. Nicolaj also had these mixed feelings associated with having his phone stolen as it was both nice sometimes and at other times it was just really annoying. Even though informants do not voluntarily want to be without their mobile phones, it still relieves them from the pressure of always being accessible and keeping updated all the time. This further supports that informants do feel controlled and enslaved by their mobile phones.

SUMMARY

When mobile phones were broken, informants expressed feelings of having physical pain, being handicapped and feelings of sadness. When mobile phones were stolen the range of feelings were helplessness, naked and cut off from the world, alone, invasion, violation of privacy and a concern of misuse of information. These feelings are somewhat similar to the description of loss of possession by Belk (1988). The main difference is the dominant concern that someone else has access to the vast amount of private information that is on a mobile phone. Even though some of the informants felt relieved and relaxed without their mobile phones, not many of them actually wanted to be without it. This further supports that the mobile phone is perceived as part of the extended self, because the feelings associated with loosing it are predominantly negative.

CHAPTER 5 - DISCUSSION

As stated in the introduction, the present study explores the relationship between consumers and their mobile phones. Based on the empirical findings, we argue, that this relationship can be understood in a conceptual framework consisting of the six categories. The arrows show how the different categories relate to each other. In the following, we will discuss the conceptual framework, theoretical contribution, limitations, suggestions for future research and managerial implications.

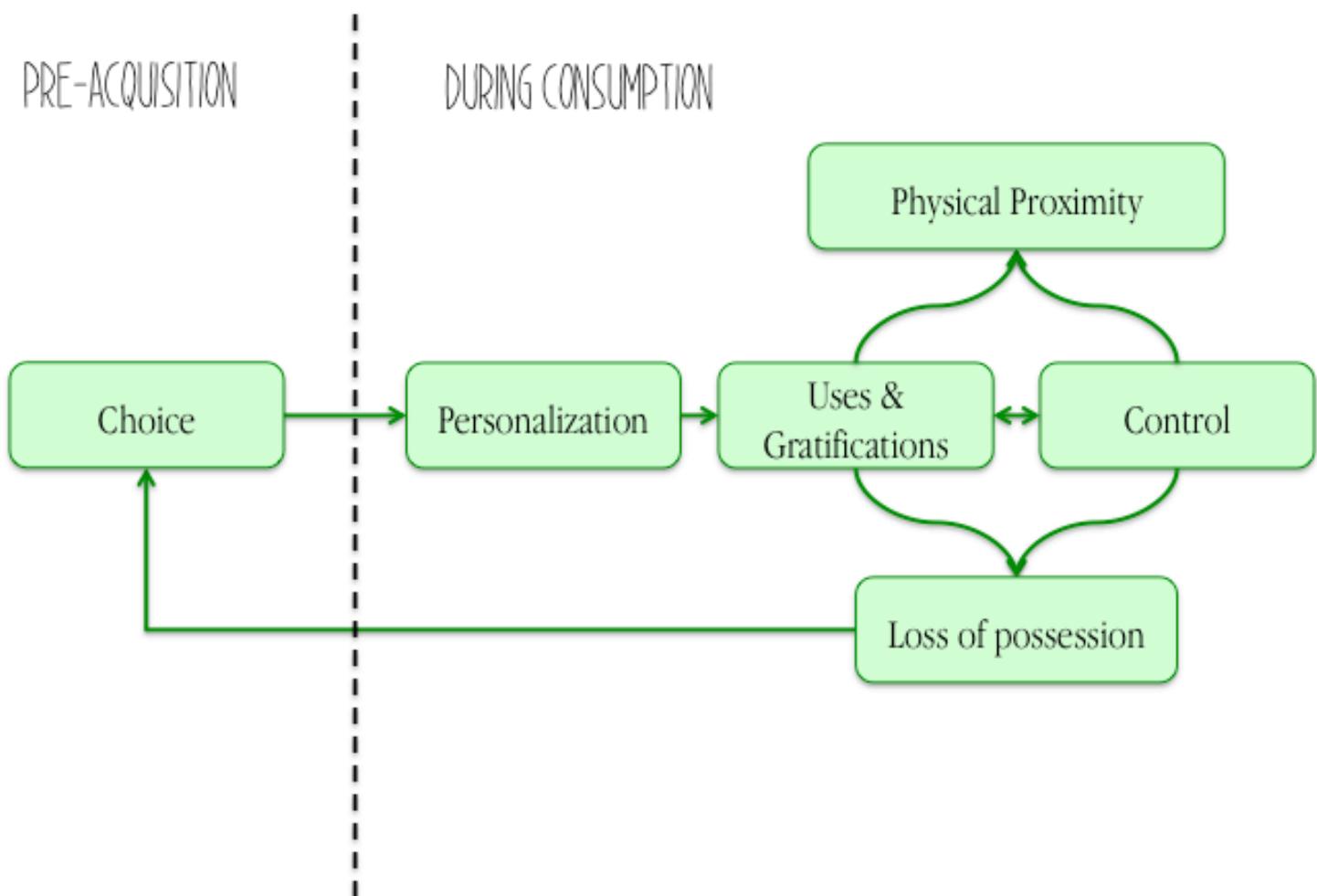

Figure 5 - Conceptual framework

The relationship between the consumer and the mobile phone starts before the consumer purchases the mobile phone. The theory on the extended self is one way to look at the relationship between consumers and their mobile phones, where one of the ways in which material possessions become part of the extended self is by buying the possession (Belk, 1988). As the extended self represents a person's identity, it makes sense that possessions that represents how you see yourself, more naturally becomes part of the extended self. That is why consumers who purchase their mobile phones so that they match their personalities not only create a bond with their mobile phones, but also see the mobile phone as part of who they are. An example of that is Elisabeth who purchased a red iPhone because she is a "girly-girl" and the color of the mobile phone therefore fits the way she sees herself. In line with that, some authors argue that it is difficult for possessions to become part of the extended self if the possession has been purchased based on product attributes only (Mittal, 2006; Berger & Heath, 2007). However, we found that informants, who used an appropriate coping strategy (Mick & Fournier, 1998) in order to overcome a "problem" with a previous mobile phone, positively affected their relationship with their newly purchased mobile phones. For instance, Nicolaj did extensive research to find the perfect mobile phone for him because he knew from previous mobile phones what he was looking for. Therefore, even though the mobile phone has been processed based on information and not affective reasons, the relationship he has with his mobile phone is positive from the beginning because he has tried to minimize any surprises by doing his research. This shows that finding the appropriate coping strategy can in fact positively affect the relationship between people and their mobile phones as suggested by Jarvenpaa & Lang (2005).

Another important finding from the category 'choice' is that informants were more concerned with the design of the mobile phone, than they were with being different or similar to their friends. This is interesting as the literature related to possession attachment all agree that most cherished possessions reflect individuation and integration (Schultz et al., 1989). Only one informant expressed that she wanted to be different from other people in her choice of mobile phone. We also found that informants upgraded from a regular mobile phone to a smartphone to be part of the smartphone wave. These examples generally imply that informants were more concerned with assimilation than differentiation. Berger & Heath (2007) found that people tend to diverge in product domains that are seen as identity relevant. If the mobile phone is seen as a possession that is identity relevant, then it is surprising that people are not looking to be different in their choice of mobile phone. However, one could argue that the reason why informants are not looking for

differentiation in their choice of mobile phone is because there is only a limited selection of smartphones available on the market. It can therefore be difficult to stand out, especially for the iPhone customers, as there is a limited amount of models to choose from. It seems as if it has been a success for Apple to introduce their mobile phones in colors. Anna and Bettina have colored iPhones and both of them expressed how this fit their personality. Another way to stand out could be to have a regular mobile phone. However, we found that anything other than a smartphone was perceived as old-fashioned. Informants were therefore left with the option of personalizing their settings and choose a cover so the mobile phone represents their identity to a higher degree.

This makes the second step of the framework important, as this gives informants a chance to make the mobile phone their own, which otherwise can be difficult because of the limited selection of smartphones. Informants performed various possession rituals in order to personalize their mobile phones and even though these steps may seem very simple, they are still important, because this is where the possession is made personal. If changing settings or finding a cover for ones mobile phone becomes too difficult, informants responded by doing nothing and just leaving things as they are. This does not correspond with any of the coping strategies suggested by Mick & Fournier (1998), as informants simply do not do anything. They could have used the coping strategy "Mastering" and learned how to change the settings on their mobile phones or have made extensive research to find the right cover. This would probably have made their relationship with the mobile phone better, as they in this way could overcome the paradox of Competence/Incompetence (Mick & Fournier, 1998). This paradox was particularly related to electronic and computer-oriented products in the study by Mick & Fournier (1998) and was also one of the most salient in the present study. Belk (1988) claims that knowledge is one of the ways in which possessions become part of the extended self and the rituals is a way to get to know the possession better. If that is the case, then it is more likely that the mobile phone is part of the extended self if informants truly learn all the functionalities of the mobile phone.

Having, doing and being are functions of the extended self (Belk, 1988). By having a mobile phone, informants are capable of doing things with it, such as making a phone call to a friend or a family member. This literally extends the basic functions of the human being, as we would not be able to talk to someone not physically close to us otherwise. That is the next step of the conceptual framework, namely the uses and

gratifications, which occurs after the personalization act of the mobile phone. Through use, informants expressed different gratifications they continually receive, and in line with the theory of uses and gratifications, we argue, that they continue to use their mobile phones and further develop their relationship with it because of these gratifications. As mentioned in the theory section, current research has identified different gratifications depending on what the mobile phone has been compared to. Even though our study showed similarities with the studies that compared the mobile phone with the land-based phone (Leung & Wei 2000, Wei & Lo, 2006), we found more similarities with the study that compared the mobile phone with the Internet (Grant & O'Donohoe, 2007). A possible explanation for this may be because all our informants were smartphone owners and therefore also have access to the Internet. If informants had regular mobile phones with no Internet connection, the gratifications may have differed to have more resemblance to the studies comparing the mobile phone with the land-based phone.

Similar to the findings of Mick & Fournier (1998), control was a very dominant theme throughout the interviews. Mick & Fournier (1998) explained that informants would normally not speak about both sides of a paradox at the same time, which was also the case in the present study. The uses and gratifications are the positive side of the paradox, whereas control captures the consequences of mobile phone usage. Control as a paradox differs from Belk's (1988) view on control. He argues that control shows the degree of proximity to the self. However, as we are not interested in showing the mobile phones degree of proximity to the self, we have moderated Belk's (1988) perception to fit the current research. It would also not be possible in a qualitative study to test the degree of proximity and current research have shown that the mobile phone is seen as an extension self. Instead, we use Belk's (1988) perception that no matter if it is the possession that has the control or if it is the owner of the possession, then possessions are seen as part of the extended self. The difference is that we do not show the proximity to the self, but instead show that the mobile phone is part of the extended self, as control is a determining factor in the relationship between consumers and their mobile phones. Mick & Fournier (1998) found control/chaos to be the most salient paradox that often appeared together with freedom/enslavement. Many informants admitted that their mobile phones had the primary control over them and only a couple of informants felt in control. Mick & Fournier (1998) found that paradoxes and the related coping strategies were moderated by product, situation and person factors and evolves over time. We also argue that paradoxes and coping strategies are affected by the uses and gratifications that each consumer receives from mobile phone usage. This correlates with the proposed

framework by Jarvenpaa & Lang (2005), who argue that the decision to use mobile technology in different situations for different purposes will influence the context in which the mobile phone is used. They argue that there are five purposes of technology use, which are communication, coordination, efficiency, mobility and sociability. The paradox generated by these purposes will differ, but sooner or later users will experience some kind of conflict (Jarvenpaa & Lang, 2005). The informants expressed how they felt controlled by their mobile phones due to the gratifications they receive from using their mobile phones. For instance, many of the informants enjoyed the fact that they can be up-to-date and accessible all the time. However, this was also one of the reasons why they felt that their mobile phones had control over them. This suggests that some gratifications are specifically linked to a consequence.

It is important for the relationship between the consumer and the mobile phone that the consumer takes on different coping strategies so they can minimize the level of control (Jarvenpaa & Lang, 2005). Even though informants were aware of coping strategies that could make them less controlled, they only chose to use the consumption confrontative strategies and not the consumption avoidance strategy (Mick & Fournier, 1998). For instance, many of the informants wanted to physically place the mobile phone somewhere else once in a while, to avoid thinking about it or avoid using the mobile phone all the time. Only a few informants were actually capable of doing this. For the most part, informants explained the different coping strategies and the benefits of them, but eventually did not use them. Out of the three consumption avoidance strategies, informants in the present study only mentioned distancing. This is not surprising as Mick & Fournier (1998) found the other two strategies to be used for technologies received as gifts, which only one of the mobile phones in this study were. Even in this case, the informant did not use the technological received as gifts strategies.

The category of 'Physical proximity' is a result of the gratifications that informants receive from mobile phone usage, which causes them to feel controlled by their mobile phones. Most authors agree with Belk that the extended self is perceptual more than it is physical (Belk, 1988), but some authors suggest that the physical proximity between a possession and its owner shows if this possession is part of the extended self (Arnould & Wallendorf, 1988; Schultz et al., 1989). By simply asking people where they keep their mobile phones and linking this to the other factors that influence the relationship people have with their mobile phones, we have shown that physical proximity is important for this relationship, as people feel more calm with their

mobile phones close to them. If we were to have used the photography method by Arnould & Wallendorf (1988) we would probably not have come to a similar result. The mobile phone is often placed in a pocket or in a bag and it would therefore not be visible in a picture. However, if people were asked to get a picture taken with their mobile phones, they would probably hold it in their hands. For Arnould & Wallendorf (1988), the fact that people physically touch the possession is a sign that this possession is linked to personal memories related to other people, but this was not something we found in the present study. Schultz et al. (1989) suggested that strong attachment possessions are kept where the owner can see them or get to it easily. In the present study, mobile phones were always kept in a position that made them easy reachable. This serves as yet another confirmation of the strong relationship between consumers and their mobile phones.

When informants lost their mobile phones due to breakage or theft they experienced stomachaches, sadness and felt handicapped, naked, violated and invaded to name a few. This suggest that the informants feel like they loose a part of themselves when they loose their mobile phones, which is in line with the description of loss of possession by Belk (1988). However, in contrast to the description offered by Belk (1988) we found that informants also felt relieved when they lost their mobile phones. This is not necessarily an argument that the mobile phone cannot be considered part of the extended self, because informants still had negative emotions related to loss of possession. Informants were aware of the impact their mobile phones have and the benefits of not using it all the time. By loosing their mobile phones, they are forced into a mobile-free situation that they know the benefits of, but on a daily basis find too hard to do voluntarily. This could also imply that the coping strategy of “avoidance” can in fact be beneficial once in a while. Furthermore, by loosing a mobile phone the relationship that has been created through choice, personalization and uses and gratifications is also lost and the mobile owner has to start all over and rebuild this relationship with a new mobile phone. This is probably also why informants were very pleased with the ability to download all the personal settings from a previously owned mobile phone. This enables them to “skip” the act of personalizing the mobile phone and go straight to the fun part, which are the gratifications they receive through mobile phone usage. However, they still have to choose a new mobile phone.

CONCLUSION

The conceptual framework answers the research question of a better understanding of the relationship between consumers and their mobile phones. Through ‘choice’ we found that informants came to form relationship with their mobile phones even before the actual purchase, as the underlying reasons behind the purchase affects the relationship. As there only is a limited selection of mobile phones available on the market it is difficult to stand out in the choice of mobile phone only. Therefore, the next step of the conceptual framework, ‘personalization’, is important as this is where the mobile phone goes from being a mass manufactured product to a personal material possession through settings and accessorizing. People continuously use their mobile phones because of the usages and gratifications they receive through use. However, because the mobile phone is so useful and many needs are met through usage, there are some negative consequences of use. However, even though informants are fully aware that mobile phones have control over them, they continue to use it because of the many uses and gratifications. That implies that uses and gratifications and the related consequence of control mutually affect each other. This battle between uses and gratifications and control affects both physical proximity and loss of possession. Informants kept their mobile phones physically close to them at all times, because it allows them, and they enjoy, to be accessible and keep updated with their friends and families. However, they also do it because they feel anxious about potentially missing an important phone call. In cases where the mobile phone is lost, the informants experienced a variety of negative feelings, as they have to be without the mobile phone uses and gratifications for a period of time. However, we also found that this was sometimes a relief for informants, as they were also rid of the consequences of mobile phone usage, which is why ‘loss of possession’ is linked to both ‘uses and gratifications’ and ‘control’. If the mobile phone is lost, the informant has to start the process of creating a new relationship with a new mobile phone. This process starts in the beginning of the framework with ‘choice’ of a new mobile phone. This entire relationship is affected by how well the consumer deals with consequences of the mobile phone. Even though this has mostly been highlighted in relations to ‘control’, these coping strategies are important at all stages.

THEORETICAL CONTRIBUTION

In the present study we have contributed with a conceptual framework that gives a better understanding of the relationship between consumers and their mobile phones. We have done this by collecting data through 20 semi-structured interviews that were coded according to the principles of grounded theory and combined these findings with theories from the extended self, uses and gratifications as well as paradoxes of technologies. Through our empirical findings, we have shown that the three theories separately give a fragmented understanding of the relationship between consumers and their mobile phones, but by combining them with empirical data, a holistic understanding of this relationship emerged.

IMPLICATIONS FOR EXTENDED SELF

Belk suggested that there are three individual ways in which possessions become part of the extended self (1988). The present study showed that the three ways work together to form the relationship consumers have with their mobile phones and we argue that none of them could have explained the relationship between consumers and their mobile phones on their own. We have also contributed with descriptions of why consumers purchase the mobile phones they do, and what they do in order to make it their own. These are practical examples of how the mobile phone becomes part of the extended self via 'creation' and 'knowledge'. Furthermore, the empirical findings show that people carry their mobile phones physically close to them at all times, but this is not because the mobile phone is linked to personal memories of other people as suggested by Arnould & Wallendorf (1988), but rather because of the attachment people feel towards their mobile phones in line with what Schultz et al. (1989) suggested. As proposed by Vishwanath & Chen (2008) we included the theory on uses and gratifications to the theory on the extended self to understand why the mobile phone is continually used. In contrast to previous studies of loss of possession, we found that informants felt both sad and relieved when they lost their mobile phones. This finding suggest that the theory of the extended self is connected with the theory of uses and gratifications and paradoxes of technologies, as informants felt sad about loosing the uses and gratifications of the mobile phone, but felt relieved about not being controlled by their mobile phones for a period of time. Thus, we provide the link between the extended self and uses and gratifications demanded by Vishwanath & Chen (2008).

IMPLICATIONS FOR USES AND GRATIFICATIONS

By using the original method of uses and gratifications, we contribute with more than just a list of uses and gratifications identified based on other technological uses and gratifications, as we in the present study, have shown how the uses and gratifications come with a consequence. We therefore link the theory of uses and gratifications with paradoxes of technology. Another implication for the theory of uses and gratification is that uses and gratifications differ depending on the type of media that is used as a comparison.

IMPLICATIONS FOR PARADOXES OF TECHNOLOGIES

The aim of this research was not to provide a full list of paradoxes experienced specifically for the mobile phone, as this has been done before. However, we are more interested in the coping strategies, which the study on mobile phone paradoxes did not include in detail (Jarvenpaa & Lang, 2005). We therefore contribute with examples of how pre-acquisition and consumption coping strategies are used and not used in order to understand the relationship between consumers and their mobile phones. The main finding is that informants are aware of the consumption avoidance strategies, but choose not to use them anyway.

LIMITATIONS

In the present study we have used three different theories that have developed based on both quantitative and qualitative studies, but only use the semi-structured interview and have therefore left out any quantitative method. The theory on the extended self is originally based on an essay combining other theories (Belk, 1988), where the three ways in which possessions become part of the extended self have used different methods. ‘Control’ has been found in a quantitative study using a four-position continuum, whereas ‘creation’ has used a mixed of qualitative and quantitative methods. The feelings associated with loss of possession has been found using interviews and authors have tried to understand the relationship between favorite objects and physical proximity with quantitative studies. These examples show that for the theory on the extended self many different methods have been employed. The theory on uses and gratifications and paradoxes of technologies also combine quantitative and qualitative methods. Belk argued that qualitative work is best able to explicate the feelings and meanings of object attachment (Belk, 1992a), whereas Grant & O'Donohoe (2007) explained that qualitative methods offer richer, deeper understanding of the gratifications and lastly, Mick & Fournier (1998) found that the richest data came from the phenomenological interviews. We therefore argue, that the semi-structured interview is a useful method to collect empirical data and analyze this based on both studies that are both quantitative and qualitative. However, to only use a qualitative approach, limits some of our findings. Suggestions for future research will be elaborated on in the next section.

Even though we find the semi-structured interview to be the most appropriate for the current study, there are also some limitations to this method. The researchers are not experienced interviewers, which could have led to occasional priming during the interviews. As informants were found in our social networks, there is a risk that some things are not explicitly said, as informants may feel that this is something that the person they know already is aware of. We tried to eliminate this by having the person the informant did not know conduct the interview. An advantage of having someone you know in an interview could be that the interviewee feels more relaxed. However, we found that some of the informants that were interviewed at Copenhagen Business School expressed just before or after the interview that it felt like an exam. This could have influenced these informants’ answers during the interview, as they might have been more reluctant to reveal personal information or trying to make the answers as relevant for this research as possible. We attempted to reduce this by giving informants, as little information about the research as possible as well as

letting them know that there are no right and wrong answers. No informants have wished to review their interview transcripts, which is another limitation of this research. By reviewing their own transcripts, informants could have confirmed that there is coherence between the transcripts and what they intended to say. However, informants were found within our social networks and every interview was audio recorded. This could suggest that the informants trusted that we would transcribe the interviews accurately.

Another limitation of this study is the informants. The informants of the study are young people and the findings are therefore limited to this age group. As described previously, the ratio of male and females in the sample for this research was not completely 50/50. Even if the topic of this research does not examine genders differences in the relationship consumers have with their mobile phones, this ratio might have affected the findings of this research. For instance, the study by Leung & Wei (2000) found gender differences in uses and gratifications. However, as the ratio of male and females is 8/12 in the present study, we argue, that this has not had a significant impact on our findings. However, we noticed a gender difference in relations to the coping strategy of consumption avoidance. Only a few informants actually used this coping strategy and all of these were male, which suggest that gender has had some impact on our findings.

FUTURE RESEARCH

Previous authors have suggested that there is a link between usage and paradoxes (Jarvenpaa & Lang, 2005). This was also found to be true in the present study, but is something that needs further research in the future. These linkages can be difficult to identify, as people usually do not mention both sides of a paradox at the same time. The following propositions were identified during the interviews and suggest that the identified uses and gratifications can be coupled with a consequence so that it fits the definition of a paradox (Mick & Fournier, 1998).

- The mobile phone allows people to be accessible all the time, but it is not always on their turfs.
- The mobile phones allows people to be updated, but it causes people to be stressed if they do not check it regularly
- The mobile phone connects people, but it also causes people to not be present when they are physically together
- The mobile phone can be used for work purposes, but it causes stress when people work in their spare time

Mick & Fournier (1998) have provided a list of the coping strategies that fit each of their paradoxes. In this research we have shown how coping strategies were used both pre-acquisition and during consumption. Combining mobile phone uses and gratifications with the corresponding consequence and the belonging coping strategy would improve the proposed conceptual framework. As people do not mention both sides of the paradox at the same time, the above listed propositions can be used as a starting point for further analysis. The semi-structured or in-depth interview can serve as a starting point, as in the present study, but further research could benefit from testing the propositions in a quantitative study, e.g. a survey. Another important finding from the present study is that people have a hard time committing to the consumption avoidance coping strategies. Future research should investigate why coping strategies are not used in cases where people can articulate the benefits of using a coping strategy, but chooses not to use it anyway. This study could include gender differences to better understand why male informants are better at using the consumption avoidance strategies.

The present study is cross-sectional, as described in the method chapter. The process of selecting a mobile phone and personalizing it to actually using it is something that evolves over time. Future research could therefore benefit from conducting a longitudinal study as the reasons why a specific mobile phone was chosen may be more vivid in the minds of the consumers immediately after the purchase. Furthermore, we found that informants had a hard time formulating in detail what they did with their mobile phones in terms of settings and so forth. A possible explanation for this could be situations where the mobile is not a newly purchased item and people therefore forget the steps they undertook. However, as we have highlighted before, personalizing the mobile phone is an important step in understanding the relationship between consumers and their mobile phones. Therefore, future research could conduct interviews shortly after a purchase to get a better understanding of the reason why a mobile phone is purchased and what people do in terms of settings. This would perhaps provide "fresher" data into the decision making process of the consumer. The interviews could then be conducted again at a later point when people have used the mobile phone for a while. This is important as some of the mobile phone paradoxes occur after acquisition and during consumption. Some of the informants in the present study said that they were considering using the consumption avoidance strategies in the future, but had not yet done it. It would be interesting to investigate whether they actually undertake any of these strategies in the future or if they are merely talking about it. This is also something future research could investigate if they conduct a longitudinal study, as longitudinal studies give researchers the possibility to detect developments.

MANAGERIAL IMPLICATIONS

From the practitioners point of view the hand-held personal device of the mobile phone serves as a platform for personalized and location-based commercial messages. Research on consumers' attitude towards mobile marketing and intentions to use mobile services is substantial and suggest that marketers see a great potential in the mobile phone as a marketing medium. In spite of the deep relationship consumers have with their mobile phones, several studies show that they have a negative attitude towards mobile shopping. For instance, Barutcu (2007) found that: "*While the overall respondent profile held a positive attitude towards mobile marketing tools and services, they had negative attitudes towards mobile shopping*" (Barutcu, 2007:11). Danish consumers have not yet embraced mobile shopping. One out of 6 Danish smartphone owners have made a purchase via their smartphone in the last 3 months. The age group between 25-44 is the ones who have purchased the most via smartphones (1 out of 4) (TNS Gallup, 2013:90). However, every third smartphone owner has used his or her smartphone to do research about a product before buying it. It is still not very common to make purchases via apps in Denmark. Only 1 out of 8 smartphone owners have ever done that. Consumers are quite skeptic about using apps for purchases, but the age group 25-44 years are the most open towards it in the future. The average purchases in online stores are therefore substantially higher than via apps for all ages. Young people between 15-24 rarely make purchases online or via apps and is actually the age group that makes the least purchases with their smartphones (TNS Gallup, 2013).

This suggests that there is mismatch between what the potential marketers and consumers see in the mobile phone. McCracken (1986) explained that "*advertising works as a potential method of meaning transfer by bringing the consumer good and a representation of the culturally constituted world together within the frame of a particular advertisement*" (McCracken, 1986:74). The culturally constituted world is the world of everyday experiences in which the phenomenal world presents itself for the consumer and there is therefore a need for coherence between how the mobile phone is perceived in everyday life by consumers and how marketers develop their mobile marketing campaigns. We argue that mobile marketers should change their point of view from perceiving the mobile phone to be a 'brand in the hand' (Rohm & Sultan, 2007) to instead view it as a 'friend in the hand' (Grant & O'Donohoe, 2007). In the present study some informants stated that the mobile phone is their friend, but none of them mentioned any commercial reasons for using the mobile phone. We found that informants used the mobile phone as a social tool that allowed them to call, text and organize with their friends and families as well as keeping updated on what they are doing. We also

found that the mobile phone is useful when you have nothing else to do and feel alone, which is the same need a good friend also can fulfill. These insights should contribute to the way practitioners engage and connect with consumers in their mobile marketing efforts. Mobile marketers should look at the mobile phone from the consumer's point of view and facilitate the relationship people have with their mobile phones and the relationship they have with other people via their mobile phones.

In terms of advertising a mobile phone in the pre-acquisition phase, mobile marketers could for instance be inspired by the following commercial messages, as these reasons were found to be very relevant in choosing a mobile phone:

- Be part of the smartphone wave
- This smartphone holds power longer

The first message relates to a justification of why some of the informants would purchase their first mobile phone, as we found that informants wanted to be similar to their social network. The second message relates to a problem that the informants have with their mobile phones. One of the informants mentioned that his smartphone could hold battery for much longer time than other smartphones on the market, and this brand should use this in their marketing efforts. We also suggest that advertisements could have identity-engaging type of communication. This advertisement could picture a woman looking very "girly-girly" or feminine holding a very feminine colored mobile phone, for instance, a pink one. This relates to the finding that our informants would base their purchase on matching their personality with the color of the mobile phone or what the wished their mobile phone would say about them. For this advertisement to work, the consumer has to identify with the woman in the picture. There is however also the risk of pushing some consumers away from the specific mobile phone due to the advertisement if they do not relate with it, even though they may have liked the mobile phone. As such, understanding ones target group and what these consumers want their mobile phones to communicate is vital for any effective marketing strategy.

Mittal (2006) explains that most marketing efforts have focused on the pre-acquisition phase. We suggest that marketers should also focus on the post acquisition phase. One of the main findings of the present study is that informants had a hard time using the consumption avoidance strategies such as placing the mobile

phone somewhere else and not looking at it. Even though consumers are aware that this is an option only few expressed that they actually did it. There are already apps that track the use of your mobile phone. They track how many times you check your mobile phone during a day or how long ago it has been since you last checked your phone (Google, 2013a). These apps help consumers gain the control of their mobile phones back, as it provides tips on how to break free from the constant usage during the day (Google, 2013b). We consider this to be a great way to actually help the consumer with the excessive mobile phone usage. Another type of marketing message that we found to be very well executed is a Danish advertisement for a powerbank, which is a mobile device that can recharge the mobile phone on the go. The advertisement reads: *“Running out of power and not being near electrical outlet is 2014’s worst nightmare. This powerbank is the solution”* (Tilbudbyen, 2013). This is an important message, as many of the informants of the present study expressed annoyance about their mobile phones running out of battery. These examples are some best practices that marketers can be inspired by, as they relate directly to some of the negative consequences of mobile phone usage that we found in the present study.

.

REFERENCES

- Ajzen, Icek (1991). "The theory of planned behavior". *Organizational Behavior and Human Decision Processes* 50 (2): 179–211
- Ajzen, I. & Fishbein, M., (1975). *Belief, Attitude, Intention, and Behavior: An Introduction to Theory and Research*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Barutçu, Süleyman (2007): Attitudes towards mobile marketing tools: A study of Turkish consumers, *Journal of Targeting, Measurement and Analysis for Marketing* Vol. 16, 1, 26-28
- Bauer, Hans. H, Barnes, Stuart J., Reichardt, Tina & Neumann, Marcus M., (2005) Driving consumer acceptance of mobile marketing: A theoretical framework and empirical study, *Journal of Electronic Commerce Research*, Vol. 6, No. 3 pp. 181- 191.
- Belk, Russel W. (1988) Possessions and the Extended Self, *The Journal of Consumer Research*, Colume 15, Issue 2 pp 139-168'
- Belk, R. W. (1989, June). Extended Self and Extending Paradigmatic Perspective. *Journal of Consumer Research*. pp. 129-132.
- Belk, Russel W. (1992a) Attachment to Possessions, *Place attachment*, edited by Irwin Altman and Setha M. Low. Plenum Press, New York
- Belk, Russell, Fisher, Eileen & Kozinets, Robert V. (2013) *Qualitative consumer & marketing research*, SAGA publications, London
- Berger, Jonah and Heath, Chip (2007) Where consumers diverge from others: identity signaling and product domains, *Journal of Consumer Research*, Vol. 34, pp. 121 - 134
- Bettman, J. R., & Zins, M. A. (1979). Information Format and Choice Task Effects in Decision Making. *Journal Of Consumer Research*, 6(2), 141-153.
- Bryman, Alan & Bell, Emma (2011) *Business Research Methods*, Oxford University Press, New York, 3. Edition
- Chan, Cindy, Berger, Jonah and Van Boven, Leaf (2012) Identifiable but not identical: Combing social identity and Uniquesness Motives in Choice, *Journal of Consumer Research*, Vol. 39 DOI 10.1086/664804
- Davis, Fred D. (1989) Perceived Ease of Use and User Acceptance of Information Technology, *MIS Quarterly*, Vol. 13, No. 3, pp. 319-340
- Dow, Cameron (2013) Mobile marketing and the value of customer analytics, *Mobile Marketing Association*, IJMM Summer Vol. 8 No. 1 pp. 117-120.
- DR (2014) *Hver tredje dansker har telefonen med på lokum*, dr.dk retrieved from <http://www.dr.dk/Nyheder/Indland/2014/04/14/095441.htm>

Dst (2013) *It anvendelse i befolkningen*, Retrieved from www.dst.dk/pubpdf/18685/itany

Euromonitor (2013) *Mobile phones in Denmark*, Euromonitor, Retrieved from <http://www.euromonitor.com/mobile-phones-in-denmark/report>

Ferraro, Rosallina; Escales, Jennier Edson and Bettman, James R. (2010) Our possessions, our selves: Domains of self-worth and the possession-self link, *Journal of Consumer Psychology*, 21 pp. 169-177.

Google (2013a) *Nomophobia for phone addiction*. Retrieved from
<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.hannah.nomophobia>

Google (2013b) *Breakfree Cell Phone Addiction*: Retrieved from
<https://play.google.com/store/apps/details?id=mrigapps.andriod.breakfree.deux>

Grant, Ian & O'Donohoe, Stephanie (2007) Why young consumers are not open to mobile marketing communication *International Journal of Advertising*, 26(2), pp. 223–246

Hofstede (2013) *Country Comparisons*: Retrieved from <http://geert-hofstede.com/countries.html>

Jarvenpaa, Sirkka L. and Lang, Karl R. (2005) Managing the Paradoxes of Mobile Technology, *Information System Management*, Fall, pp. 7- 23

Jun, J. (2008). EXISTENTIAL PHENOMENOLOGY. In R. Thorpe, & R. Holt (Eds.), *The SAGE Dictionary of Qualitative Management Research*. (pp. 94-96). London, United Kingdom: SAGE Publications Ltd. doi: <http://dx.doi.org.esc-web.lib.cbs.dk/10.4135/9780857020109.n43>

Katz, E., Blumler, J. G., & Gurevitch, M. (1974). USES AND GRATIFICATIONS RESEARCH. *Public Opinion Quarterly*, 37(4), 509.

Kleine, Susan Schultz & Baker, Stacy Menzel (2004) An Integrative Review of Material Possession Attachment, *Academy of Marketing Science Reveiw*

Kleine, S., Kleine III, R. E., & Allen, C. T. (1995). How Is a Possession "Me" or "Not Me"? Characterizing Types and an Antecedent of Material Possession Attachment. *Journal of Consumer Research*, 22(3), 327-343.

Kozinets, Robert V. (2002) The field behind the screen: using netnography for marketing research in online communities, *Journal of Marketing Research*, February pp. 61-72

Kvale, Steinar & Brinkmann, Svend (2008) *InterView*, Hans Reitzels Forlag, København. 2. Edition.

Leung, Louis & Wei, Ran (2000) More than just talk on the move: uses and gratifications of the cellular phone, *J&MC Quarterly* Vol. 77, No. 2 pp. 308-320.

Levy, Sidney. J. (1959). "Symbols for Sale." *Harvard Business Review*, 37, pp. 117-124.

MacInnis, D. J., & Price, L. L. (1987). The Role of Imagery in Information Processing: Review and Extensions. *Journal Of Consumer Research*, 13(4), 473-491.

McCracken, Grant (1986) Culture and consumption: A theoretical account of the structure and movement of the cultural meaning of consumer goods, *Journal of Consumer Research*, Vol. 13, pp. 71- 84

Mick, David Glen & Fournier, Susan (1998), Paradoxes of Technology: Consumer Cognizance, Emotions and Coping Strategies, *Journal of Consumer Research*, Vol. 25, No. 2, pp-123-143

Mittal, Banwari (1994) A study of the concept of affective choice mode for consumer decisions, *Advances in Consumer Research* Vol. 21 pp. 256- 263

Mittal, Banwari (2006) I, me, and mine – how products become consumers' extended selves, *Journal of Consumer Behavior*, 5 pp. 550-562

Nysveen, Herbjørn, Pedersen, Per E. and Thorbjørnsen, Helge. (2005). Intentions to Use Mobile Services: Antecedents and Cross-Service Comparisons. *Journal Of The Academy Of Marketing Science*, 33(3), 330-346.

O'Keefe, Garrett J. and Sulanowski, Barbara (1995), More than just talk: uses, gratifications, and the telephone, *Journalism & Mass Communication Quarterly* pp. 922-933

Persaud, Ajax & Azhar, Irfan (2012) Innovative mobile marketing via smartphones. Are consumers ready? *Marketing Intenlligence & Planning* Vol. 30, No. 4 pp. 418-443

Retail Institute (2013) Retail+ published by *Retail Institute Scandinavia* September 2013

Rogers, Everett (1962) Diffusion of innovations, *Free press of Glencoe*

Saunders, Mark, Lewis, Philip & Thornhill, Adrian (2009) *Research methods for business students*, Pearson Education, 5. Edition,

Schultz, Susan E., Kleine, Robert E. and Kernan, Jerome B. (1989) "These Are A Few of My Favorite Things" Toward an Explication of Attachment as a Consumer Behavior Construct, *Advances in Consumer Research*, Vol. 16 pp. 359-366

Spectrum (2012) *Do you suffer from Nomophobia?* Retrieved from
<http://spectrum.ieee.org/riskfactor/telecom/wireless/do-you-suffer-from-nomophobia>

Statista (2013) *Number of mobile phone users in Denmark from 2011 to 2017*. Retrieved from
<http://www.statista.com.esc-web.lib.cbs.dk/statistics/274755/forecast-of-mobile-phone-users-in-denmark/>

Strauss, Anselm and Corbin, Juliet (2008) *Basics of Qualitative Research: Techniques and Procedures for Developing Grounded Theory*, SAGE Publications, Thousand Oaks, 3rd edition

Sultan, F. and Rohm, A. (2005), "The coming era of 'brand in the hand' marketing", *MIT Sloan Management Review*, pp. 83-9.

Sundar, S., & Limperos, A. M. (2013). Uses and Grats 2.0: New Gratifications for New Media. *Journal Of Broadcasting & Electronic Media*, 57(4), 504-525

Thompson, Craig J., Locander, William B., & Pollio, Howard R. (1989). Putting Consumer Experience Back into

Consumer Research: The Philosophy and Method of Existential Phenomenology. *Journal Of Consumer Research*, 16(2), 133-146.

Tilbudibyen (2013) 'Nej tak' til lavt batteri på din smartphone og tablet. 'Ja tak' til evig strøm ved din side. Retrieved from <http://tilbudibyen.dk/deals/view/2687>

TNS Gallup (2013) *Mobile Devices 2013 – En undersøgelse om danskernes brug af mobile enheder*, unpublished survey conducted by TNS Gallup, Danske Medier and Kreativitet & Kommunikation

Townsend, Claudia and Soon, Sanjay (2012) Self-Affirmation through the Choice of Highly Aesthetic Products, *Journal of Consumer Research*, Vol. 39 DOI: 10.1086/663775

Vishwanath, Arun and Chen, Hao (2008) Personal Communication Technologies as an Extension of the Self: A Cross-Cultural Comparison of People's Associations with Technology and Their Symbolic Proximity with Others, *Journal of the American Society for Information Science and Technology* 59(11) pp. 1761-1775

Wallendorf, Melanie and Arnould, Eric J. (1988) "My Favorite Things": A Cross-Cultural Inquiry into Object Attachment, Possessiveness and Social Linkage, *Journal of Consumer Research*, Vol. 14 pp. 531- 547

Wei, Ran and Lo, Ven-Hwei (2009). Staying connected while on the move: Cell phone use and social connectedness, *New media & Society* Vol. 8 pp. 53-72

West, Richard L., and Lynn H. Turner (2010) "Uses and Gratifications Theory." Introducing Communication Theory: Analysis and Application. Boston: McGraw-Hill pp. 392-409

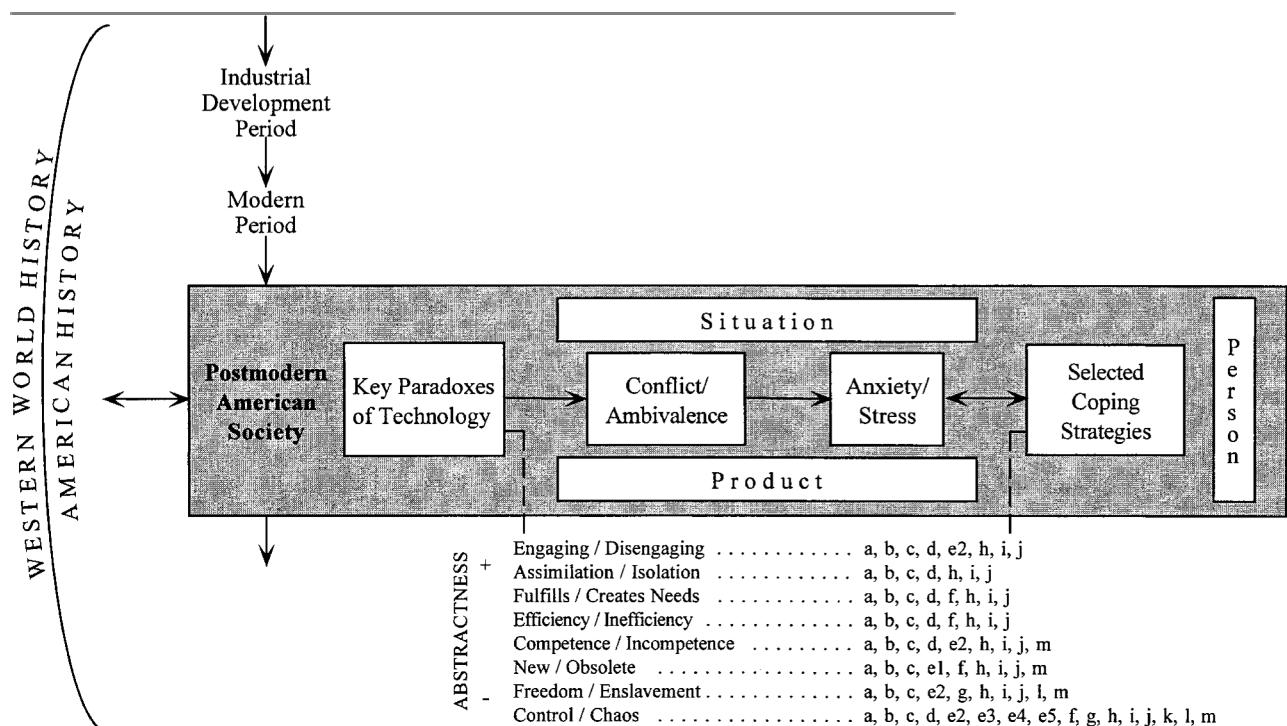
Yardley, Lucy (2000) Dilemmas in qualitative health research, *Psychology & Health*, 15:2, 215-228

Zajonc, R.B. (1980) Feeling and Thinking – Preferences Need No Inferences, *American Psychologist*, Vol. 35, No. 2 pp. 151-175

APPENDICES

APPENDIX I - COPING STRATEGIES

STRUCTURAL FRAMEWORK OF THE SOCIOHISTORY OF TECHNOLOGY PARADOXES AND CONSUMER COPING STRATEGIES IN DAILY LIFE

NOTE.—Pre-acquisition avoidance strategies: (a) ignore, (b) refuse, (c) delay. Pre-acquisition confrontative strategies: (d) pretest; (e) buying heuristics: (e1) latest model, (e2) basic model, (e3) expensive model, (e4) familiar brand, (e5) reliable brand; (f) extended decision making; (g) extended warranty /maintenance contract. Consumption avoidance strategies: (h) neglect, (i) abandonment, (j) distancing. Consumption confrontative strategies: (k) accommodation, (l) partnering, (m) mastering.

APPENDIX 2 - LIST OF PARTICIPANTS

Aleksander, age 22

Amanda, age 25

Andreas, age 25

Anna, age 25

Astrid, age 24

Bettina, age 25

Christina, age 25

Elisabeth, age 25

Emilie, age 24

Frederik, age 24

Jacob, age 24

Jakob, age 24

Jens Peter, age 26

Julie, age 25

Kasper, age 26

Katrine, age 25

Louise, age 25

Nicolaj, age 25

Nina, age 25

Tiana, age 25

APPENDIX 3 - INTERVIEW GUIDE

Thank you for participating. The purpose of the interview is to understand the consumers' relationship with their mobile phone. There are no wrong answers, as we are interested in understanding your relationship to your phone. Would you like to be anonymous? You can stop the interview whenever you like and not answer any questions that you don't want to. May we record the interview? It will be transcribed and used in the thesis. You can review the transcription, if you want to. Do you have any questions before we begin?

Introduction: Basics about the interview-person: name, age, occupation and brand of their phone

- ❖ What was the last thing you did with your phone?

The process of buying a phone

- ❖ Why did you buy the phone you have now?

Rituals when buying a new phone

- ❖ What did you do with your phone when you just got it?
- ❖ Do you have a cover for your phone? Why did you choose that cover?
- ❖ What ringtone do you have on your phone?

General questions about the mobile phone use

- ❖ How much you do use your phone during a day?
- ❖ What do you use your phone for?

Scenarios:

- ❖ Have you ever had your phone stolen? If so, how did you experience this? If not, how do you think you would react to this?
- ❖ How do you feel when you forgot for phone at home?
- ❖ What do you do if your phone runs out of battery during a day?

Exercise

- ❖ Can you categorize these things in how much control you have over them or how much control they have over you?
- ❖ The categories are: your hands, conscious, occupation, your phone, toilet paper, the law, the chair you're sitting on, the moon, friends, family.

Finishing remarks

- ❖ Finish this sentence: My phone is...
- ❖ Finally: Do you have any other comments related to your mobile phone?

APPENDIX 4 - TRANSCRIPTS

AMANDA, 25

MI: Vil du give en lille introduktion af dig selv? Hvad hedder du, hvad laver du, hvor gammel er du?

Amanda: Jeg hedder Amanda, og jeg er 25 år og jeg er folkeskolelærer, fuldtid.

MI: hvilken telefon har du?

Amanda: en samsung galaxy 2.

MI: hvad var det sidste du gjorde med den inden vi satte os her?

Amanda: tjekkede lige facebook.

MI: Hvorfor købte du den telefon du har i dag?

Amanda: fordi jeg synes det var en fair pris for sådan en smartphone. Fordi jeg synes de andre smartphones til omkring 5000 kr er for meget at give for en telefon, som jeg eventuelt kunne tage eller miste eller et andet. Så det er for mange penge for mig at lægge i en telefon.

MI: og hvad koster sådan en samsung?

Amanda: den koster omkring 2000

MI: så det var primært prisen? Det var ikke pga designet eller?

Amanda: ej det hjalp lidt med designet selvfølgelig. Jeg ville gerne havde den skulle være hvid og enkel men det var prisen jeg gik efter.

MI: har du haft en samsung før eller hvilken telefon havde du før det?

Amanda: nej der havde jeg HTC

MI: som også er en smartphone?

Amanda: ja

MI: og hvordan kan du være du skiftede mærke? Var du ikke glad for HTC?

Amanda: jo, det var fordi at jeg gerne ville have haft en HTC igen, men de var for dyre.

MI: kan du fortælle lidt om hvad du gjorde med din telefon, lige da du fik den?

Amanda: lige da jeg fik den? Jamen der gjorde jeg den klar. Satte batteri i og opladte den og... tror det første jeg gjorde var at finde en masse apps.

MI: finde apps? Hvad med din gamle indstillinger? Kunne de komme over på den nye telefon?

Amanda: ja, nogle af tingene kom over, men jeg tror faktisk at jeg bare startede helt forfra et eller andet sted. Jeg tror kun jeg fik kontakter over.

MI: så det var ikke så vigtigt for dig at få alt over fra den gamle telefon over på den nye telefon?

Amanda: nej overhovedet ikke.

MI: har du et cover til din telefon?

Amanda: næh.

MI: hvorfor har du ikke det?

Amanda: det har jeg ikke fået gjort. Jeg synes ikke det er så nemt til Samsung galaxy. Det eneste som er derude er til Iphone, så jeg synes det er sådan noget jeg skal ind og finde på nettet, sådan specielt til det og det har jeg ikke lige fået gjort.

MI: men du vil gerne have et?

Amanda: ja

MI: og hvilke krav skal der være til et cover?

Amanda: ja det skal ikke kunne ses så meget. Det skal bare kunne beskytte telefonen.

MI: ja, har du nogensinde prøvet at ødelægge en telefon ved at tage den eller?

Amanda: jeg ødelagde den sidste telefon ved at spilde neglelaksfjerner over den. Ja, det var ikke så godt. Så der blev skærmen fuldstændig ødelagt.

MI: okay, det var derfor du blev nødt til at købe en ny?

Amanda: ja, det var derfor.

MI: og hvordan havde du det da du kom til at spilde neglelaksfjerner?

Amanda: jeg havde det virkelig dårligt, meget ondt i maven. Og jeg prøvede at redde den og gøre alt muligt, men der var ikke noget at gøre. Skærmen blev bare sortere og sortere for hver dag.

MI: men du gjorde hvad du kunne for at redde den?

Amanda: ja det gjorde jeg helt sikkert.

MI: hvad var det jeg ville spørge om.. gik lige i stå.

PI: altså hvorfor vil du..? du vil gerne have et cover fordi du skal beskytte den? Du sagde det skal være gennemsigtigt, men det skal ikke være..?

Amanda: nej jeg vil ikke have alle mulige prangende farver og bling bling og sådan noget.

PI: hvorfor ikke?

Amanda: for det er bare ikke lige.. når jeg tager min telefon frem, har jeg ikke lyst til at ligne sådan en forvokset teenager, tror jeg. Det skal bare være simpelt.

MI: hvor lang tid gik der fra din telefon gik i stykker til at du købte en ny?

Amanda: årh der gik i hvert fald.. måske et halvt års tid eller sådan noget.

MI: et halv år? Og havde du en lånetelefon i mens eller?

Amanda: nej jeg havde bare en meget mørk skræm som jeg kunne prøve at se noget på. Så jeg kunne ikke bruge den til så meget andet end når lige at ringe og skrive nogle beskeder.

MI: hvordan var det så i det her halve år?

Amanda: forfærdeligt. Specielt når man var udenfor i solen, så kunne jeg slet ikke se hvad der stod på den.

MI: men det var alligevel så lang tid?

Amanda: ja, det var i hvert fald de der 4 måneder- et halvt år, tror jeg det var. Men det var fordi at øh.. jeg havde håbet på at den kunne reddes også prøvede jeg at se om den kunne repareres med det kostede bare for meget i forhold til. Så kunne det bedre betale sig at købe en ny telefon.

MI: ja, hvilken ringtone har du på din telefon?

Amanda: jeg tror bare jeg har en standard samsung ringtone.

MI: du har ikke overvejet at finde en anden, eller mere personlig en eller?

Amanda: jo, det tror jeg bare ikke lige jeg har fået sat mig ned og gjort. Jeg har overvejet det før, men jeg har ikke lige fået gjort det.

MI: har du nogensinde fået stjålet en telefon?

Amanda: ja en gang for lang tid siden.

MI: kan du fortælle lidt om det.

Amanda: jamen det var bare.. jeg gik ude i byen og havde den i lommen og da jeg kom hjem så var den der ikke mere.

MI: okay, og det er en del år siden?

Amanda: Ja, det er ret mange år siden. Det var før smartphone tiden i hvert fald.

MI: Okay, så hvordan havde du det på det tidspunkt? Da det skete?

Amanda: det havde jeg det heller ikke særlig rart med. Altså det var.. det kom bag på mig at den kunne forsvinde. Bare sådan.. jeg troede jeg havde den trygt i min lomme. Men øh.. det havde jeg ikke. Så det er igen. Man har det dårligt fordi det er jo penge man smider ud af vinduet på en eller anden måde, og det er aldrig rart.

MI: så det var mest det du skulle bruge penge på at købe en ny eller hvad?

Amanda: Ja, dengang var det mine forældre som havde betalt for den, så det var mere at jeg ikke havde passet godt nok på den. Det var det..

MI: så du havde det dårligt i forhold til dem?

Amanda: ja dårlig samvittighed.

MI: og hvad i forhold til dine kontakter eller hvad du ellers havde på telefonen? Betød det så meget?

Amanda: nej ikke så meget dengang. Der tror jeg ikke jeg brugte den så meget dengang som jeg gør i dag. Så jeg følte ikke jeg mistede så meget på telefonen.

MI: så hvis du fik den stjålet i dag, ville det så være noget andet, tror du?

Amanda: jeg ville nok føle mig lidt mere hjælpedøs. Ja i forhold til alle de kontakter jeg har og er vant til at kunne kommunikere hurtigt med dem jeg lige skal i kontakt med, så det ville nok være noget andet at miste den i dag, helt sikkert.

MI: hvad bruger du primært din telefon til udover sådan at kontakte folk og..?

Amanda: øhm.. jamen så bruger jeg nettet til at surfre. Også bruger jeg den til sociale medier, som facebook og instagram, også bruger jeg den også til at kigge på tilbudsaviser. Det tror jeg primært er det. også lige nu fordi jeg er gravid, så bruger jeg også gravid apps. Så jeg kan følge med i hvad der sker dag for dag.

MI: hvad er det for nogen gravid apps?

Amanda: jeg kan ikke lige huske hvad de hedder. Men hver dag så kommer er en eller anden lille tekst om hvad kan forvente og hvordan har man det nu og hvad skal man passe på med.

MI: sådan i forhold til hvor langt henne du er?

Amanda: ja lige præcis. Også kan man også se hvor stor barnet er i forhold til forskellige frugter og grønsager og sådan noget, det er sådan en meget sjov ting lige og følge med på.

MI: hvor meget tror du at du bruger din telefon i løbet af en dag?

Amanda: altså timemæssigt? Årh.. alt i alt. Et par timer. 1 til 2 timer tror jeg.

MI: glemmer du nogensinde din telefon derhjemme i løbet af en dag? Hvis du skulle på arbejde eller?

Amanda: det har jeg faktisk ikke gjort nej.

MI: nej? Er du meget opmærksom på at du altid skal huske den?

Amanda: ja det er jeg.

MI: hvad i forhold til strøm? Hvis du nu løber tør for strøm i løbet af en dag?

Amanda: ja det er ikke så godt, så skynder jeg mig at skrive eller ringe til Rasmus at den er ved at løbe tør sådan at han ved det.

MI: Rasmus er din kæreste?

Amanda: ja han er min mand, ja. Så øhm..bare så han ikke bliver urolig. Så ved han at det er bare fordi at den er løbet tør.

MI: så det er primært ham du tager fat i? Du kunne ikke finde på at tage en oplader med?

Amanda: jo nogle gange, hvis jeg lige husker det om morgenen, og jeg ved den er lavt batteriet.

MI: men du oplader den ikke hver aften?

Amanda: jo det gør jeg. Det er kun hvis det er.. hvis jeg glemmer at tænde for kontakten eller et eller andet, så får jeg den ikke opladt.

MI: også tager du en oplader med?

Amanda: ja.

MI: så har vi en øvelse vi gerne vil lave med dig. Vi har en masse kategorier. Se om du kan læse Jeanettes håndskrift. Og vi vil gerne have at du siger lidt om hvor meget du synes at du har kontrol over de her kategorier eller hvor meget kontrol de har over dig. Og hvis du kan sætte dem sådan lidt i forhold til hinanden, så ville det være meget fint. Og nogen af dem er lidt mærkelige. Det ved vi godt.

Amanda: så det jeg synes at jeg har kontrol over?

MI: ja, altså om du synes at du har kontrol over dem eller de har kontrol over dig.

Amanda: okay, og hvordan skal jeg se liste dem op?

MI: enkeltvist eller det er helt op til dig, hvordan du løser opgaven. Så der er faktisk lidt ligesom at være til eksamen.

Amanda: ja faktisk. Altså månen den har jeg i hvert fald ikke kontrol over.

MI: og den har heller ikke kontrol over dig?

Amanda: øhh... nej det tror jeg ikke sådan lige umiddelbart. Og loven den har kontrol over mig, fordi den skal jeg ligesom forholde mig til hvis jeg ikke vil have bøder eller i fængsel. Familien.. den har en lille smule kontrol over mig vil jeg sige, fordi jeg tager hensyn til hvad de tænker og føler og sådan. Jeg kan ikke bare køre mit eget løb, så tænker jeg meget over hvad de synes om ting og sager. Så på den måde, så kan de godt kontrollerer mig lidt. Mine hænder, dem kontrollerer jeg. Det er jeg ret sikker på. Min telefon, den tror jeg, den ligger sådan lige lidt i mellem, for var der ikke sociale medier og instagram og sådan noget, så brugte man jo ikke tid på det. Så på den måde så kontrollerer den jo lidt en, for det er der jo hele tiden, så man kan lige tjekke engang i mellem. Men samtidig, så prøver jeg også ikke at sidde med den 24/7 og herhjemme når jeg sidder sammen med Rasmus og sådan. Det er mest når jeg er for mig selv i transportmidler eller sådan noget alene.

MI: så du er bevidst om at den ikke må kontrollere for meget?

Amanda: ja, lige præcis. At jeg er sådan at jeg sidder med den hele tiden, det prøver jeg ligesom..

MI: Synes du det er irriterende hvis andre sidder med telefonen mens I sidder og snakker for eksempel?

Amanda: helt vildt.

MI: eller lægger den på bordet?

Amanda: ja, det er jeg rigtig rigtig dårlig til, for det synes jeg bare er uhøfligt.

MI: så det gør du ikke selv?

Amanda: nej, jeg prøver i hvert fald at være meget opmærksom på ikke at gøre det. Helt sikkert. Toiletpapir, det har jeg kontrol over, for det vælger jeg at bruge når jeg har lyst og køber det jeg gerne vil have. Den stol jeg sidder på, den har jeg også kontrol over. Og min samvittighed, altså man kan jo sige at jeg selv kan styre den men samtidig er der sådan noget som venner og familie som kommer ind over og styrer ens samvittighed engang i mellem, hvis man ikke lige får gjort det, de synes er rigtigt eller hvad jeg nok godt ved ikke er rigtigt men hvis det ikke lige hænger sammen med mine valg og sådan noget. Så den ligger nok også lidt i mellem. Den har jeg ikke 100% kontrol over. Og beskæftigelse, er det bare alt hvad jeg gør eller?

MI: ja, for eksempel dit arbejde.

Amanda: mit arbejde? Årh det har jeg heller ikke 100% kontrol over fordi der er så mange andre inde over.

Kolleger og så arbejder jeg med børn, så de styrer også min hverdag, kan man sige. Det er jo ikke til at forudsige hvordan de er. Så det ligger også sådan lige lidt i mellem.

MI: for eksempel når du er på arbejde, tjekker du så din telefon i løbet af timerne eller?

Amanda: ja det gør jeg, men det er så primært for beskeder eller opringninger, altså jeg går ikke ind på sociale medier, så er det i mine pauser, måske men ikke i løbet af min arbejdstid på den måde.

MI: så det er du opmærksom på at det vil du helst ikke, eller det må man ikke eller?

Amanda: ej jeg vil bare ikke sende det forkerte signal, når vi prøver som lærere at sige til eleverne, at de ikke må bruge deres mobil i timen, så vil jeg ikke stå der og..

MI: de må ikke bruge deres telefoner i timerne eller hvad?

Amanda: nej

MI: hvor gamle er de børn du underviser?

Amanda: jeg har 1,2,4 og 5. Klasse.

MI: har de mobiltelefoner i 1. Klasse?

Amanda: ikke i 1 og i 2 men i 3 begynder det og i 4 og 5 der har de helt sikkert mobilen fremme. Så meget som muligt.

MI: okay, og der får de afvide at de skal tage telefonen væk eller?

Amanda: ja, det bliver man nødt til at sige hver gang man kommer ind til timen.

PI: ej, er det så slemt?

Amanda: ja det er helt vildt.

PI: hvad for nogen telefoner har de?

Amanda: primært Iphones.

MI: også sidder de lige og tager den op og tjekker, hvis de kan komme til det?

Amanda: jamen de har den fremme fra frikvarteret også hvis man ikke siger de skal lægge den væk, jamen så kan de komme til at sidde med den også ligger den på bordet. Ja, så sker det engang i mellem at den ringer midt i timen selvfolgelig og hvis de kan komme til og bruge den i en opgave, hvor de skal søge på nettet eller bruge lommeregner, så spørger de altid om du kan bruge den også siger jeg altid nej, for man kan ikke kontrollerer hvad det er de sidder og laver på den.

MI: så det er faktisk lidt forstyrrende i forhold til undervisningen med smartphones?

Amanda: meget, helt sikkert. Rigtig rigtigt meget.

PI: er det noget I får af vide fra skolen af at skal I være meget ops på eller hva?

Amanda: næh det finder man selv ud af at man skal være ops på. Nu begynder vi at snakke om vi skal lave sådan en mobillov om at der bliver afleveret mobiltelefoner når de kommer ind til skolen også får de dem udleveret igen når de går. Fordi det er jo også et problem ude i frikvarterene, hvor at de bruger dem til at mobbe hinanden, ved at tage billeder af hinanden og lægge på ud på de sociale medier og ja..

MI: sådan hænger hinanden ud eller skriver grimme ting om hinanden?

Amanda: lige præcis eller bare tager et billede som er grint eller fujollet og det vil den anden ikke have bliver lagt ud, også lægger de det ud alligevel. Altså det er sådan lidt trusler mod hinanden. De kan ikke styre det.

PI: det er da en stor ændring i forhold til da vi var små.

MI: ja, jeg kan slet ikke huske hvornår jeg fik en telefon første gang.

PI: jeg kunne huske, at jeg havde sådan en stor mursten af en telefon med en antenné på. Sådan en som min far havde købt for 1 krone eller sådan noget. Jeg kunne ikke noget med den. Jeg tror kun jeg kunne ringe.

Kun ringe til ham, tror kun jeg kunne hans nummer.

MI: nårh men det er jo også det vigtigste.

PI: jeg kan huske at man skulle tage antennen op for at ringe. Det var vigtigt.

MI: nårh du nu selv er gravid, hvad så i forhold til når du selv får et barn, som får en telefon på et eller andet tidspunkt? Hvordan tror du at du vil tackle det?

Amanda: årh det har vi snakket om herhjemme. Altså det er rigtigt svært for man vil jo gerne have at de er en del af de andre og ikke bliver skældt ud og er mærkelige og.. ja udenfor gruppen. Men det er en balancegang med at kunne give den på det rigtige tidspunkt og ligesom forhåbentlig kunne opdrage dem til at bruge dem på den rigtige måde og.. så det bliver det enten sådan noget med, så må de ikke have den med i skole eller så må de ja.. det er svært at kontrollere for hvis de har den med i skolen, så kan man jo ikke sige hvornår de må tage den frem og hvornår de ikke må. Det kan man jo ikke vide som forældre. Så det er helt klart et stort problem, og det er ikke så meget det med at ringe og sms'e, det er jo ret praktisk at kunne, men det er de sociale medier, som jeg mener at de ikke kan finde ud af at kontrollere i den alder der.

MI: der følger vel også et kæmpe ansvar med, med sådan en smartphone?

Amanda: det er det der gør.

MI: det er jo også mange penge at rende rundt med.

Amanda: helt sikkert. De ligger jo bare i taskerne, der kan nemt være nogen som lige smutter ind i klassen på et tidspunkt og snupper dem, ikke? Såå..

MI: og deres drikkepunkt ikke er lukket og der er vand i hele tasken eller et eller andet?

Amanda: ja, lige præcis. Så det er et meget stort ansvar for sådan nogle små hoveder og have.

MI: men det er noget I har overvejet dig og Rasmus i forhold til jeres kommende barn.

Amanda: ja, vi glæder os ikke til den dag kommer, hvor at barnet kommer og siger at vil han have en mobiltelefon.

MI: nårh, sidste spørgsmål, vil du afslutte denne her sætning; min telefon er..

PI: det første der kommer op..

Amanda: min telefon er praktisk.

MI: og det er det vigtigste for dig at den er praktisk?

Amanda: ja at jeg kan bruge den til praktiske ting. Kommunikere med Rasmus og min familie og.. ja.. det er stort set det jeg bruger det aller mest til. Også de sociale medier og apps og sådan noget, det er en sideting som jeg fordriver min tid med når jeg ikke lige har noget andet og lave. Det er det helt sikkert.

MI: har du ellers noget? Eller har du nogle spørgsmål, Jeanette?

PI: øhm du er meget opmærksom på at du har den med men kunne du sige, sådan på et tidspunkt, nu, hvis dig og Rasmus går en tur i skoven eller whatever, at nu har vi ikke telefoner med?

Amanda: jamen det gør vi tit. Når vi er ude og går tur, så har vi næsten aldrig vores telefoner med. Det er ikke så meget når vi er sammen, der kan jeg godt undvære den. Det er mere når vi skal hver for sig, så er jeg afhængig af og kunne få kontakt med ham.

PI: så når I er sammen, så kan I sagtens sige, nej det er fint?

Amanda: ja

PI: og hvor ofte er det? altså lade den blive hjemme?

Amanda: det er jo nok weekenderne når vi bruger tid sammen eller går en tur om aftenen efter arbejde.

PI: så er det noget I har aftalt eller er det bare sket sådan lidt naturligt?

Amanda: næh, det er bare naturligt for os. Vi har ikke rigtig brug for den når vi går ud.

PI: og det har du også helt fint, sådan følelsesmæssigt med?

Amanda: ja, meget afslappet.

MI: hvad tænker du når du kommer på barsel, altså der er du måske også hjemme alene mange timer i løbet af en dag? Altså tror du så at du kommer til at bruge den mere måske?

Amanda: ja, det tror jeg helt sikkert. Og nu har jeg snart fødselsdag, så jeg har ønsket mig en tablet som jeg håber jeg får, så den kommer jeg nok til og bruge rigtig mange timer på. Det tror jeg helt sikkert. Og det er både surf på nettet og apps, men også bare sidde og kunne se tv på den.

PI: hvad med barn nu? Skal du så dele din hverdag med barnet på sociale medier?

Amanda: altså lægge billeder op af barnet og sådan noget? Nej, det har jeg det ikke særlig godt med. Det kan godt være at jeg lægger et enkelt billede op sådan så, andre kan se hvordan barnet ser ud, men jeg er slet ikke tilhænger af at skulle dele mit privatliv på den der måde.

PI: men det er også det er et privatliv eller er det kun den del som tilhører barnet?

Amanda: ja, når jeg lægger billeder op, så er det af ting eller blomster eller min mad eller et eller andet latterligt. Det er aldrig af mig som person eller Rasmus og det kommer det heller ikke til at være vores barn. Det gør det ikke.

MI: tak.

BETTINA, 26

MI: Vil du give en introduktion af dig selv, hvad hedder du, hvor gammel er du, hvad laver du?

B: Jeg hedder Bettina, jeg er 26 og arbejder på Rigshospitalet som lægesekretær, det har jeg gjort i 3 år.

MI: Hvilken telefon har du?

B: Jeg har en iPhone 5.

MI: Hvad var det sidste du gjorde med den inden du mødtes med os?

B: Det var at ringe til jer.

MI: Hvorfor valgte du lige at købe en iPhone?

B: Det er fordi det har jeg, nu skulle jeg lige til at sige altid, men lige siden den er kommet har jeg haft og jeg synes bare at det er rigtig godt i forhold til nogle af de andre og næsten alle har bare iPhones, der er mange programmer som man ikke kan bruge på de andre telefoner som man kan på iPhone.

MI: Så du har også haft en iPhone før den du har nu?

B: Ja jeg havde en 3'eren, 4'eren og nu har jeg så 5'eren.

MI: Og hvad var grunden til at du fik 5'eren nu her?

B: Det var fordi jeg fik den i julegave, så det var faktisk ikke fordi der var en særlig grund til det eller noget.

MI: Nej, men havde du ønsket dig den?

B: Ja, men det var fordi skærmen var smadret på den anden. Så i stedet for at få lavet den, så valgte min far at købe en ny til mig.

MI: Nå, men tabte du den på gulvet eller hvad skete der?

B: Det var faktisk fordi jeg skulle ud af bilen, og så var den i lommen og så røg den ud af lommen og ramte ned på en brosten. Og så knækkede den oppe i siden og så røg det hele vejen ned.

MI: Og så kunne du ikke bruge den eller hvad?

B: Jeg kunne sagtens bruge den, men det var bare irriterende.

MI: Hvordan havde du det da du fandt ud af at den var smadret?

B: Jeg blev helt vildt ked af det faktisk. Min mor var med. Det var ikke sådan at jeg begyndte at græde. Jeg kunne sagtens se på skærmen, så jeg kunne sagtens bruge den og den virkede stadig, men det er bare sådan når man kigger på den og der er en streg, det er irriterende.

MI: Så du blev ked af det lige da det skete?

B: Ja, nok mere ærgerlig end ked af.

MI: Kan du fortælle lidt om hvad du gjorde med din iPhone 5 lige da du fik den i forhold til indstillinger, var det de gamle indstillinger du kørte over?

B: Ja jeg satte den egentlig bare på computeren så den overførte alle de gamle ting. Det var egentlig det tror jeg. Jeg tror ikke at jeg lavede det store ved det.

MI: Det var bare de samme indstillinger?

B: Ja.

MI: Hvilke apps har du på din telefon?

B: Årh

MI: Eller hvilke bruger du?

B: Jeg bruger meget Facebook. Og så har jeg Fitness world. Og så har jeg et kalorietælle program. Og så har jeg nogle spil fordi min niece en gang imellem gerne vil spille Cirkeline og sådan noget, det er ikke fordi jeg selv bruger det. Så jeg har faktisk ikke særlig mange apps.

MI: Det bruger du ikke så meget?

B: Nej

MI: Har du et cover til din telefon?

B: Ja

MI: Hvilket et?

B: Det var et jeg købte i Panduro fordi det andet... Jeg havde købt sådan et med nogle sten på over nettet fra Kina. Når jeg har det på så er der helt vild dårlig forbindelse til telefon, jeg ved ikke hvorfor, det er virkelig mærkeligt. Vi skulle spille musik, vi kan spille musik via bluetooth til anlægget, og så gik min kæreste forbi og så stoppede musikken. Og så gik han frem og tilbage og hver gang han gik forbi så stoppede musikken eller sagde lyde som om der er noget i vejen. Og så tog vi coveret af og så gjorde den det ikke.

MI: Nå, det var da virkelig mærkeligt.

B: Virkelig underligt. Så jeg valgte ikke at bruge det og købte sådan et sort et i Panduro og så har jeg proppet nogle sten på.

MI: Er det for at gøre den lidt finere?

B: Ja så det ikke bare er sort.

MI: Hvad bruger du din telefon til. Du nævnte nogle apps før, er det primært dem du bruger?

B: Ja, det er det. Ellers så ringer jeg og skriver sms'er. Jeg bruger den faktisk ikke til.. Jo, så går jeg på internettet en gang imellem. Hvis jeg er derhjemme, så bruger jeg iPad'en, så det er ikke fordi jeg bruger den til så meget andet.

MI: Hvor meget tror du at du bruger den i løbet af en dag?

B: Jeg bruger den meget. Altså timemæssigt tænker du på?

MI: Ja, fx, eller hvis du tager en typisk dag, hvordan bruger du den så?

B: Så bruger jeg den hvis jeg skal sende en besked til min kæreste eller ringe til ham. På arbejdet der er det mest hvis jeg lige skal sende en sms eller ringe til min mor hvis hun skal huske noget for mig. På en arbejdsgang kan det godt være at jeg bruger den en time i alt, måske lidt mere for så er der også frokostpause og så kan jeg også godt sidde på Facebook der.

MI: Har du mail på også?

B: Ja. Det har jeg også. Men det tjekker jeg ikke så meget på telefonen. Det er faktisk mest hvis det er weekend jeg gør det. Ellers så bruger jeg computeren. Når jeg sidder på arbejdet er den jo åben.

MI: Har du arbejdsmail på telefonen?

B: Ja. Nej, ikke telefonen. Det er alt for besværligt.

MI: Det gider du ikke?

B: Nej, det er sådan noget med at man skal ind og indstille alt muligt.

MI: Så der er heller ikke en forventning om at du skal læse mails når du ikke er på arbejde?

B: Nej, det er der ikke.

MI: Hvilken ringtone har du?

B: Jeg har faktisk en Outlandish. En der hedder Call me.

MI: Og hvorfor valgte du lige den?

B: Jamen det er fordi jeg synes den er meget god.

MI: Og du ville ikke bare have den normale standard iPhone ringtone?

B: Nej. Jeg synes den er irriterende. Det er bare standard, så er der mange der har den. For resten, jeg hører også meget musik på den, for når jeg cykler frem og tilbage fra arbejde så hører jeg musik.

MI: Men er det sådan for at finde noget lidt anderledes end hvad alle andre har?

B: Ja, det tror jeg.

MI: Går du meget op i at det skal være anderledes end alle andres. Du siger også at du har et cover som du selv har dekoreret. Kan du godt lide at din telefon skiller sig lidt ud?

B: Ja. Jeg kan godt lide at den er pån hvis man kan sige det sådan. Man bruger den jo meget, man har den hele tiden på sig.

MI: Så er det også vigtigt at folk kan se at det er din telefon?

B: Nej, måske ikke at det er min telefon, men jeg kan godt lide hvis folk siger: "Ej, det er fedt" eller sådan noget.

MI: Har du nogensinde prøvet at få stjålet en telefon?

B: Ja det har jeg. På minibar. Surprise skulle jeg til at sige. Vi var i byen og klokken var ikke særlig mange. Vi var der vist allerede klokken 7 fordi vi havde været til eksamen, det er lidt tid siden. Og så sad vi bare og snakkede og drak nogle øl og sådan noget og der når musikken begyndte at spille, jeg tror det var omkring klokken 10, jeg ved ikke hvornår de rigtigt åbner, så var der jo kommet flere mennesker og så lå min telefon her og så sad jeg og snakkede med en her, altså den lå lige ved siden af mig, og så har jeg kigget 2 sekunder på ham jeg snakkede med og så var den bare væk. Jeg var sådan: "Hvor er min telefon, hvor er min telefon?". Det var 2 sekunder siden jeg kiggede på den. Jeg tror bare der er gået en forbi og lige har taget den.

MI: Og ham eller hende du sad og snakkede med så det ikke?

B: Nej der var ingen der så det. Det var det der var sådan lidt mærkeligt.

MI: Var det en du kendte som du sad og snakkede med?

B: Ja, ja.

MI: Så det var ikke engang sådan noget trick et eller andet?

B: Nej, det tror jeg ikke, for jeg har kendt ham i lang tid. Min veninde sad overfor, men hun sad så og snakkede med en af vores andre venner.

MI: Det lyder da mærkeligt.

B: Ja, men jeg har hørt faktisk fra andre at de bare snupper den når de går forbi og så håber at der ikke er nogen der ser den. Det er bare ærgerligt hvis de ser det.

MI: Hvordan havde du det så, det må da have været ubehageligt?

B: Ja også fordi at man kan jo ikke ringe og lige lukke den. Så jeg vidste ikke rigtigt hvad jeg skulle gøre.

MI: Tog du så hjem da det skete?

B: Ja, det gjorde jeg. Vi var lidt på vej hjem alligevel. Men jo, vi tog hjem bagefter.

MI: Og hvor lang tid gik der så før du fik en ny telefon?

B: Det er fordi min far har et firma og så har han vores telefoner i sit firma så vi får erhvervsabonnement så det er lidt billigere og så fordi at det var et erhvervsabonnement så fik jeg den faktisk to dage efter.

MI: Men så havde du to dage uden en telefon?

B: Ja, men jeg havde min gamle telefon. Så jeg kunne gå ned og få et simkort et andet sted.

MI: Og det gjorde du så dagen efter eller hvad?

B: Ja.

MI: Men hvordan havde du det, var det ikke mærkeligt uden sin telefon?

B: Jo, det er mærkeligt, for man kunne ikke komme i kontakt med nogen, man kunne ikke noget som helst. Så det var da lidt underligt synes jeg. Også når man skulle hjem så plejer man altid lige at ringe til nogen eller skrive eller noget, så sidder man bare helt alene og ved ikke hvad man skal lave. Også hvis man skulle hentes, så kunne man ikke ringe til nogen og sige: "nu er jeg her".

MI: Så det var mærkeligt?

B: Ja, det var lidt underligt.

MI: Løber din telefon nogensinde tør for strøm i løbet af en dag?

B: Ja, nogle gange gör den, men det er ikke så tit. Med en iPhone 5 skal man oplade hver dag næsten.

MI: Og det gør du?

B: Ja.

MI: Og du har ikke en oplader med på farten?

B: Kun hvis jeg har glemt at oplade den. Nogle gange kan jeg godt have glemt den inde i stuen og så om morgenen kommer jeg ind og så er der kun 20 % på og så tænker jeg: "Fuck, jeg kan ikke nå at oplade den", og så tager jeg den med på arbejdet.

MI: Har du nogensinde glemt din telefon derhjemme når du skulle på arbejde?

B: Ja, en gang faktisk.

MI: Hvordan var det?

B: Det var frygteligt faktisk. Ej, så slemt var det ikke. Men det er det der med at man er vant til noget og så lige pludselig er det der ikke. Så det var lidt mærkeligt. Men jeg overlevede.

MI: Du kunne ikke finde på at tage hjem og hente den?

B: Nej, det tror jeg ikke. Ej, det kommer an på hvad jeg skulle vil jeg sige. Der er også mange gange hvis vi erude at handle, jeg ved godt at det er ikke så lang tid, men der skal jeg have den med, fordi man skriver jo også nogle gange ind hvad man skal købe, der har jeg altså også glemt den, men så gider jeg altså ikke gå tilbage efter den. Så tænker jeg at jeg overlever, jeg kan nok godt huske hvad jeg skal have. Men jo, en hel dag, det er lidt mærkeligt.

PI: Jeg tænker bare, hvis nu du løber tør for strøm, du er på arbejde, du har ikke nogen oplader med, hvad gør du så?

B: Hvis den løber helt tør for strøm?

PI: Hvis ikke du kan, hvis den er slukket, hvad gør du?

B: Det ved jeg ikke rigtig, man kan ikke rigtig gøre så meget.

PI: Men går du sådan i panik og tænker om der er andre der har en oplader?

B: Ja, jeg spørger selvfølgelig om der er nogen der har en oplader, men det er ikke sådan at jeg går i panik. Det er jo det gode ved at næsten alle har en iPhone, der er næsten altid en der har en oplader. Stort set.

PI: Hvad så når du sidder med din kæreste og I sidder og snakker eller ser TV, har du så din telefon, hvor er så din telefon i den sammenhæng?

B: Den ligger enten ved sofaen eller på bordet ved siden af mig.

PI: Så den er hele tiden in reach?

B: Ja, den er altid tæt på mig.

PI: Og er det det samme med din kæreste?

B: Han sidder sådan her med den. Det er fordi han rigtig godt kan lide at spille. Og han spiller ikke så meget mere med drengene over Skype. Og så har han jo sin telefon, og der har han jo en masse apps med alle mulige spil. Det er så åndssvagt, men han har jo sat tid på, og det er jo et eller andet med at hvis man ikke gør det inden for et vist stykke tid, så dør man. Så nogle gange ringer hans telefon, fordi han lige skal spille og så er det sådan: "To minutter, så er jeg klar". Det er helt vildt åndssvagt. Det er nok også derfor jeg selv begynder at lade den lidt være, i stedet for at kigge på Facebook når jeg lige har kigget, det er jo ligegyldigt i principippet.

MI: Men det er mere bare en rutine at man bare kommer til at tage den op?

B: Ja, det tror jeg. Men han gør det altså rigtig meget.

PI: Men siger du det så til ham?

B: Ja, ja. Det er mere sådan: "Ej, kan du ikke godt lige lade din telefon være?" og så er han: "Jeg skal lige" og "Det er jo mit spil" og så er jeg: "Du spiller det kraftedeme hele tiden".

PI: Men er det det samme med dine veninder når I sidder og snakker, har du så din telefon på bordet fx?

B: Ja, ja, den er der stadig. Hvis vi erude på en restaurant så ligger den i tasken. Det er ikke sådan at jeg lægger den op på en restaurant, fordi den bare skal ligge der.

PI: Men hvis I er på bar eller på cafe eller sådan noget?

B: Nej. Der ligger den også i tasken. Medmindre den lige har ringet eller jeg har fået en besked, så kan jeg godt finde på ikke at lægge den i tasken igen. Men det er ikke sådan at den skal ligge på bordet.

PI: Og bliver du irriteret over andre hvis de sidder og tjkker den mens I snakker?

B: Nogle gange, det kommer an på situationen vil jeg sige. Eller hvad man skal snakke om. Hvis man snakker om noget som man selv synes er sådan lidt alvorligt og de lige sidder og kigger, det virker lidt som om at det ikke interesserer.

PI: Men kan du finde på at sige det til dem?

B: Det kommer an på hvem det er.

PI: Hvis det er tætte veninder kan du godt?

B: Ja, det tror jeg godt.

PI: Men hvis nu det var Sara du mødte for første gang?

B: Så tror jeg ikke jeg ville sige det. Nej, det tror jeg ikke jeg ville. Det er kun tæt på.

PI: Kun tæt på. Så er det mere i orden at sige det?

B: Ja, man kan selvfølgelig også godt sige det, jeg tror bare ikke jeg ville gøre det.

MI: Vi har nogle kategorier som vi gerne vil have at du siger lidt om i forhold til hvor meget kontrol du synes du har over dem eller de har over dig. Og nogle af tingene er en lille smule abstrakte, men du prøver bare så godt som du kan.

B: Skal jeg tage et papir, og hvad skal jeg så, så skal jeg sige hvor meget?

MI: Altså hvor meget kontrol du føler du har over fx toiletpapir.

B: Det burde jeg have meget kontrol over. Jamen så starter jeg med toiletpapir, jeg skal jo igennem dem alle sammen. Det har jeg rimeligt meget kontrol over synes jeg.

PI: Og det har ikke noget kontrol over dig?

B: Nej, det håber jeg ikke. Det ved jeg ikke rigtig hvad jeg skal sige til mere end det.

MI: Det er meget fint.

B: Den stol jeg sidder på har jeg også meget kontrol over. Medmindre det er en rullestol. På arbejde forleden der faldt jeg ned af en rullestol. Det var så dumt. Ej, jeg gjorde det ikke, men jeg skulle stå op og så havde jeg jo vendt mig om og så skulle jeg sætte mig og så havde jeg rykket til den med min fod, og så ramte jeg ligeude på kanten og så er min kollega bare flad af grin.

PI: Nårh, så den var ved at rulle fra dig?

B: Ja, ja. Så som regel har jeg styr på den. Loven. Den har jeg ikke så meget styr på. Ja. En lov er en lov. Det ved jeg ikke rigtig.

MI: Det er meget fint.

B: Og min telefon. Det er både og. Den kan også styre mig. Hvis jeg får sms'er, det er selvfølgelig ikke telefonen men en i den anden ende der sidder, men jeg har det sådan at hvis jeg får en sms, så skal jeg svare på den synes jeg.

MI: Og du tjekker den med det samme hvis den telefon vibrerer?

B: Øh, det kommer igen an på situationen og hvem man er sammen med. Hvis jeg sidder derhjemme så gör jeg.

MI: Og så svarer du med det samme?

B: Medmindre jeg ikke gider svare på den. Det kan være begge veje.

PI: Men hvem har den primære kontrol – Har du kontrol over den eller har den kontrol over dig hvis man skal sætte det meget firkantet op?

B: Jeg synes faktisk at det er lidt svært. På en måde vil jeg jo gerne sige at det har jeg. Men som sagt, hvis der hele tiden er nogle der ringer eller skriver, så er det jo ikke mig kan man sige.

PI: Du bestemmer ikke hvornår der er nogle der ringer og sådan noget?

B: Nej. Hvis det skal være sådan, så tror jeg at den har mere kontrol over mig end jeg har over den. Hvis jeg skal vælge. Mine hænder synes jeg selv at jeg har meget kontrol over. Ja. Månen. Det har jeg ikke noget at sige til, det har jeg ikke rigtig kontrol over. Min samvittighed, det synes jeg selv jeg har kontrol over. Det synes jeg selv jeg har. Beskæftigelse er det så med hensyn til job eller hvad jeg bare sådan laver?

MI: Job, ja.

B: Jeg synes selv jeg har kontrol og styrer det fint. Men der er jo nogle ting der skal laves, som andre siger jeg skal lave. Så den er både og. Det er nok lidt mere.. Det er jo svært. Jeg laver jo tingene og har selv styr på hvad jeg laver, men der kommer rigtig tit noget oppefra eller fra andre som man skal lave. Det er måske mere andre der styrer det end mig.

MI: Fordi du får arbejdsopgaver fra andre?

B: Ja, lige præcis. Venner. Det kan være begge veje igen. Det synes jeg faktisk er begge veje. Og det er det samme med familie synes jeg. Var det godt nok svaret?

MI: Det var så fint. Men sidste spørgsmål er at du skal afslutte en sætning, bare det første du tænker på. Min telefon er..

B: Fantastik.

MI: Den er fantastisk?

B: Ja.

PI: Hvordan fantastisk? Hvorfor siger du lige fantastisk?

B: Nej, nu tænker jeg på. Det var bare det første jeg tænkte på. God, fantastisk. Fordi man kan jo bruge den til alt. Netværke og. Ja, det er jo stort set netværke.

MI: Så du er glad for din telefon?

B: Jeg er meget glad for min telefon. Når vi er på ferie, jeg har den med når vi er på ferie så jeg kan ringe til mine forældre, men det er ikke sådan at jeg skriver sms'er og går på nettet, det gør jeg ikke når vi er på ferie, men det er bare fordi min mor og far godt kan lide at de kan komme i kontakt hvis der lige er et eller andet. Og det kan jeg egentlig også meget godt lide. Hvis den slet ikke var der, det er jo ikke fordi jeg ikke ville overleve, men jeg synes den er rar at have, det er godt.

PI: Slukker du den nogensinde?

B: Nej, det gør jeg faktisk ikke.

PI: Heller ikke i biografen?

B: Nej det gør jeg faktisk ikke. Jeg har den på lydløs.

PI: Med vibrator?

B: Ja.

PI: Hvad sker der så hvis du får en sms?

B: Så lader jeg den være. Jeg synes selv det er megairriterende hvis jeg sidder i biografen og folk tager deres telefon op for så lyser det. Men lige så snart jeg kommer ud så tjekker jeg den.

PI: Men dig og din kæreste har ikke sådan mobil-fri dag eller time? Der er ikke sat regler for at nu er vi sammen?

B: Nej. Ikke med telefonen, nej.

MI: Men det er fordi I begge to er glade for at bruge den eller hvad?

B: Ja, det tror jeg. Vi har haft fjernsynsfri en gang imellem. Når vi ser noget, så ser man bare det der kommer efter hvor det faktisk er ligegyldigt, man ser det bare.

PI: Så I har haft nogle aftener eller hvad?

B: Ja vi havde faktisk en uge hvor vi aftalte at vi ikke skulle se fjernsyn og så gjorde vi det heller ikke. Det var faktisk lidt sjovt, for så gjorde man nogle andre ting, så spillede vi spil og det var faktisk meget hyggeligt. Det var meget godt.

PI: Men I kunne ikke overveje at føre det her over på telefonen?

B: Det ved jeg ikke. Det tror jeg ikke. Jeg tænker også hvad nu hvis telefonen ringer, hvad gør man så eller hvis min mor ringer med et eller andet vigtigt og så hun slet ikke kan komme i kontakt med os. Det er også fordi jeg tænker på min mormor som er rigtig gammel, hvis hun nu døde og vi havde telefon-fri dag og hvad så hvis hun døde den dag, så ville jeg have helt vildt dårlig samvittighed over at min telefon var slukket. Og jeg ved godt at det måske er en dårlig grund, men jeg tænker bare på hvis nu der sker noget med nogle og de ikke kan komme i kontakt med en.

PI: Så det er mest hvis der sker noget meget vigtigt og folk ikke kan få fat i dig?

B: Ja, det synes jeg.

MI: Super, tak for det.

CHRISTINA, 25

MI: vil du introducere dig selv? Hvad hedder du? Hvor gammel er du?

Christina: jeg hedder christina, er 25 år og læser Cand. Merc. Aud og arbejder ved siden af Erhvervsstyrelsen.

MI: Ja, hvilken telefon har du?

Christina: det er en Sony Experia Go

MI: er det en smartphone?

Christina: Det er en smartphone. En håndværkerudgave af en smartphone, så den kan tåle lidt mere end de andre smartphones.

MI: hvad var det sidste du gjorde med din telefon, inden du kom her? Hvis du kan huske det.

Christina: Det, jeg har nok.. jeg tjekkede Rejseplanen også Facebook og det var det.

MI: hvornår fik du den telefon du har i dag?

Christina: det er, 4-5- måneder siden. Jeg havde den samme før, jeg valgte bare at smide den væk i byen.

MI: smed den væk i byen?

Christina: ja, så jeg har haft denne model i lidt over 1 år.

MI: I lidt over 1 år? Okay, og hvad gjorde du med den lige da du fik den her telefon? I forhold til indstillinger eller..

Christina: ja gå ind og sætte den op med de små apps og features, som man bruger, så få dem sat op der. Og ringtone og alarmlyd. Det går jeg enormt meget op i, da jeg ikke er så god til høje alarmer og sådan noget. Så jeg går ind og lytter til alle alarmer.

MI: det skal være en behagelig tone eller hva?

Christina: ja, sådan meget forsiktig. Det er faktisk nok noget af det allersørste jeg gør med en telefon, går ind og får alarmlyden fast. Ellers sidder jeg sådan om morgenens og bliver vækket af telefonen, så sidder jeg fast i loftet, hvis det er at det er en for høj tone. Det er simplethen.. jeg vågner for let.

MI: ja okay, er det så de samme indstillinger, du havde på den her nye telefon i forhold til den gamle?

Christina: ja så vidt at jeg kunne huske af hvad jeg havde gjort.

MI: det var ikke noget som var gemt i noget system?

Christina: Ej fordi at sådan noget.. det fandt jeg ud af efter at jeg mistede min telefon, at man kunne bruge sådan et smart program og lægge på sin computer også kunne den gendanne en hel masse ting.

MI: så det havde du ikke tænkt på endnu?

Christina: Nej. Det øh... Det bruger jeg ikke meget.

MI: men du fik den stjålet eller tabt den i byen eller?

Christina: ja, jeg har haft den liggende i en jakkelomme på Hong Kong bar også var den væk på et tidspunkt.

MI: så den var blevet stjålet?

Christina: ja, det må man jo gå ud fra.

MI: og hvordan havde du det da du fandt ud af at den var blevet stjålet?

Christina: krise.

MI: krise?

Christina: ja, men det er mest fordi kontakter og billeder, som jeg selvfølgelig ikke havde lavet nogen backup af. Det var mest det som var træls. Kontakter og billeder, men øhh.. Kontakter er ikke det værste, for det kan du hurtigt få genskabt via Facebook, så er der selvfølgelig alle de mennesker som kan ikke snakke med mere men så får man jo ryddet ud i de kontakter, som man ikke bruger, så man ikke har de der random, latterlige numre liggende. Engang for 4 år siden, så skrev jeg meget med ham her. Han var mega sød, men.. ja..

MI: så på den måde var det måske meget godt at ryddet op eller?

Christina: ja selvfølgelig men det er da træls, hvis det er at der er nogen som har fået fingrene i den og får den åbnet og kommer ind på den. Jeg er faktisk ikke engang sikker på at jeg havde kode på. Men nu har jeg kode på. Det tror jeg først jeg fik efterfølgende.

MI: så det var også lidt tanken om at der var nogen som havde været inde i dine ting? Eller hvad?

Christina: ja, det er lidt ligesom indlbrud i lejlighed. At øhh... med ens telefon. Jeg hader også når folk sidder og roder rundt på min telefon med mindre at jeg... altså folk skal ikke bare rode rundt på telefonen. Det synes jeg ikke er fedt.

MI: har du et cover til din telefon?

Christina: ja

MI: ja? Hvilket et?

Christina: men jeg bruger det ikke. Altså jeg fik det med til den første af de telefoner jeg fik, fordi de leverede den for sent eller et eller andet, så fik jeg sådan et med. Også brugte jeg det til den eller på den. Men jeg forstod ikke ideen med at den skulle have et cover på i og med at det er en håndværkertelefon, som kan tåle at blive kastet med og den kan tåle alt sådan noget. Så jeg kunne ikke forstå hvorfor at jeg skulle have sådan et grint cover på. Også havde jeg det på den anden, indtil at jeg så en dag havde taget det af og fandt ud af at omkring kameraet, hvor der er sådan et lille mærke. Der var telefonen blevet helt afbleget i forhold til resten af telefonen, så når man ikke havde coveret på, så kunne man se.. det synes jeg ikke var pænt. Så nu... nu bruger jeg det ikke.

MI: der da du fik stjålet din telefon, hvor lang tid gik der så før du fik din nye telefon?

Christina: jeg tror der gik.. der gik faktisk alligevel en 14 dage - 3 uger.

MI: hvor du ikke havde nogen telefon eller havde lånt en?

Christina: der lånte jeg.. tog hjem til min veninde nærmest på dagen. Eller på dagen kunne jeg ikke fordi det var en weekend, så havde ikke nogen telefon. Kun i 1 døgn. Også tog jeg op om mandagen til TDC og fik et simkort og tog hen og lånte en telefon hos min veninde.

MI: så det var rimeligt vigtigt for at dig at få en telefon? Hurtigst muligt?

Christina: ja, jeg har det sådan lidt at når man bor alene i en lejlighed, så er det altså bare mega træls ikke at have nogen telefon. Selvfølgelig kan man på alle mulige andre måde kontakte folk, men jeg kan godt lide at have en telefon.

MI: så du kan kontakte folk?

Christina: ja, mest det. Men nu snakker jeg også meget i telefon.

MI: sms'er du også meget? Går på apps, Facebook og så...

Christina: ja facebook det går jeg mest når jeg keder mig, ligesom på sådan en togtur. Bare sådan tidsfordriv. Men ellers så er det mest til at tale i telefon eller sms'e, men jeg taler primært.

MI: du ringer meget?

Christina: ja til en.. jeg har min bedste veninde, som bor 5 min væk fra mig på cykel. Det er hende jeg snakker mest i telefon med. Det er simpelthen så åndsvagt.

MI: taler i hver dag eller hva?

Christina: tæt på. Altså det er meget tæt på. Altså nogen gange er det flere gange om dagen, fordi vi kommer på random ting som vi synes at den anden lige skal...

MI: også ringer I altid op eller hva?

Christina: ja.. jaja..

MI: hvem ringer du ellers til?

Christina: min mor. Ja og Jeanette engang i mellem, når vi skal brokke.

MI: og hvad med.. er du på alle sociale medier? Facebook, Instagram?

Christina: Facebook.

MI: kun facebook. Og snapchat, hvis man kan kalde det for...men øh.. slet ikke instagram og sådan noget. Det..øh... jeg tror ikke at jeg er helt med på den der bølge med hvor man bruger telefoner og alle de der sociale medier sådan fuldt ud. Jeg har det fint med Facebook og behøver ikke mere.

MI: Facebook og ringe? Hvad med email? Har du det på din telefon?

Christina: altså jeg går ind og tjekker min email. Men det er bare via nettet. Jeg har ikke fået det koblet rigtigt op sådan på den mail. Det har jeg ikke gjort.

MI: hvilken ringtone har du? Nu sagde du før at du var meget hys med hvilken alarmtone du havde..

Christina: hvilken ringtone? Ja det ved jeg ikke. En eller anden... ved ikke hvad den hedder. Men det er bare en eller anden tone der ligger inde på telefonen.

PI: men er det en standard? Altså en som alle har på Experia Go?

Christina: nej.

PI: men du har været inde og vælge en?

Christina: jeg har været inde og vælge en, men det er også fordi at... jeg ved ikke hvorfor.. Tror jeg har fundet en som minder om nogle af mine gamle.. altså jeg er enormt vanemenneske. Så jeg har sådan fundet noget som minder om det jeg før havde på min HTC og dengang jeg har vel fundet noget som mindedede om den telefon jeg havde før. For at jeg reagerer ellers så kan jeg snildt lade være med at reagerer når det er at en telefon. Altså hvis jeg har fået en ny telefon eller hvis jeg går og ændrer min ringeton, så kan jeg snildt ignorerer min telefon ringer, også selvom jeg går alene derhjemme. Altså så er det ikke min telefon. Så kan det være naboernes telefon jeg kan høre eller et eller andet så.

MI: så du skal finde en som er genkendelig for dig?

Christina: ja

MI: okay, har du nogensinde prøvet at glemme din telefon derhjemme i løbet af en dag? Hvor du var på arbejde eller i skole?

Christina: ja, det kan jeg faktisk godt. Nu er jeg også kommet til at lægge den i en taske i flere timer. Det har Jeanette prøvet. Hun prøvede at få fat på mig en dag i forbindelse med dette interview, tror jeg det var. Eller var det...

PI: vi skulle rykke det, tror jeg. Også var det at jeg skrev en sms også var du på arbejde også skulle vi bare tales ved senere. Også ville jeg bare ringe, så tog hun ikke telefonen, så gik der et par timer, så ringede jeg igen, så tog hun ikke telefonen. Så, du havde ikke kigget på den hele aftenen eller hva?

Christina: nej fra jeg havde taget på arbejde den dag, og havde skrevet med Jeanette, så har den været på lydsløs, så har jeg lagt den i tasken. Så har jeg taget hjem. Også da jeg skulle i seng, kunne jeg ikke finde min telefon, da den lå i tasken. Men det har stadig kun været et par timer. Men jeg har også prøvet at glemme den nogle gange. Kommer an på hvad jeg skal. Hvis jeg tager på arbejde, ville jeg ikke synes det var noget problem. Det ville være irriterende, men hvis jeg skulle et eller andet sted hen, så ville jeg godt kunne finde på at tage hjem og hente den.

MI: hvis du havde glemt den?

Christina: ja, men det kommer også an på, ligesom hvad man skal. Om man får brug for at komme i kontakt med nogen eller lignede. Hvis jeg ved at det ikke er fordi jeg skal i kontakt med nogen, så kan den godt bare få lov til at blive derhjemme.

MI: hvad når du er derhjemme, lægger du den så bare tit også bare ikke sådan går hen og tjekker den eller?

Christina: ja, det er jeg rigtigt god til. Ej jeg ved ikke om man kan sige at jeg er blevet bedre til at tjekke min telefon. Men jeg har nogle gange, nogle af mine venner og veninder fået af vide at det er pissemåltidet at jeg først svarer 5 timer efter de har skrevet en sms, fordi at jeg så har haft den liggende et eller andet sted. Og hvis jeg er hjemme og besøge mine forældre, så ligger den typisk oppe på mit gamle værelse. Også husker jeg ikke at tage den med ned også går der en hel dag uden den. Men det er så fordi jeg laver noget andet.

Men lige så snart at jeg er hjemme og ikke lavet noget, så har jeg den på mig hele tiden. Fordi at, hvis man keder sig. Uh, tænkt nu hvis der er nogen som ringer eller skriver. Eller skal jeg lige.. så det er lige så snart jeg har noget andet at lave så er telefonen, så kan jeg glemme alt om hvor den er henne.

MI: så det er mest fordi du bare glemmer den eller er det fordi du bevidst vælger at lægge den væk? Fordi du gerne vil være der hvor du er?

Christina: jeg tror jeg glemmer den. Altså jeg tror at det sådan er ubevidst også ryger det bare til siden. For jeg kan sagtens aftale med nogen at de ringer på et eller andet tidspunkt, så har jeg glemt at om det.. fordi at..

MI: ja, det er ikke noget du tænker på hele tiden?

Christina: nej

MI: hvor meget tror du at du bruger din telefon i løbet af en dag?

Christina: årh.. men når jeg snakker i telefon, så er det jo flere timer jo. Altså ikke at jeg taler i telefon, men at man bruger den. Altså... jamen det er jo.. man bruger den jo alligevel meget. Det er også hvis jeg lige skal tjekke et eller andet på nettet og jeg ikke har tændt min computer, så gider jeg ikke at tænde min computer, så tjekker jeg det bare på telefonen. Så jeg bruger den alligevel ret meget. Men jeg aner ikke hvor meget. Det har jeg aldrig tænkt over hvor meget jeg bruger den i løbet af en dag. Men meget.

MI: men meget? For meget? For lidt?

Christina: jeg tror jeg bruger den tilpas. Jeg tror ikke jeg bruger den for meget fordi det er ikke sådan at når jeg er sammen med veninder at jeg skal sidde og tjekke alt muligt på facebook mens at man er sammen med folk. Eller når jeg er hjemme, altså det er sådan at når jeg er sammen med nogen så gider jeg ikke og..

MI: du kunne heller ikke finde på at lægge telefonen op her mens vi sad og snakkede?

Christina: jo det kunne jeg egentlig godt, hvis ikke.. nu ved jeg ikke engang om den er ude i lommen, men hvis det var at jeg havde taget den i hånden af en eller anden grund. Det er faktisk nogen gange så lader jeg den faktisk ligge også andre gange tager jeg den med. Jeg ved ikke lige hvad der gør udfaldet, men så hvis jeg havde haft den, så vil den ligge på bordet.

MI: også ville du godt finde på at sidde og tjekke den også selvom du sad og snakkede med nogen veninder eller?

Christina: så er det kun hvis jeg fik en sms. Så ville jeg reagerer på det, men jeg ville ikke sidde og give mig til og logge på Facebook og et eller andet.

MI: Ville du blive generet hvis der var en anden som gjorde det, mens I sad og snakkede?

Christina: jamen det.. altså.. det er sådan meget forskelligt. Det kommer an på hvem det er. For jeg har også nogle veninder der sådan virkelig sådan sidder med facebook hele tiden eller sms'er frem og tilbage. Og det synes jeg godt kan være sådan lidt irriterende, specielt hvis det er nogen man ikke ser særligt tit. Hvis det er nogen man ser hele tiden og man er ligesom studieveninder og det ene og det andet og sidder der og snakker, så synes jeg det er noget helt andet. Så det kommer an på situationen.

MI: hvad med hjemme hos dine forældre for eksempel. Der siger du, der lægger du den bare op på værelset?

Christina: ja, jeg synes virkelig, jeg kan næsten ikke få mig selv til at sidde hverken og sms'e eller være på facebook foran mine forældre. Jeg synes det er så.. altså jeg synes ikke det er.. det er træls.

MI: ja, de sidder heller ikke med deres telefoner?

Christina: nej det gør de ikke. Jeg tror ikke altså. Min far har godt nok en iphone, men jeg tror bare det var fordi han skulle være smart. For jeg er ikke helt sikker på at han ved 100 % hvad den kan. Han kan jo.. altså skal han skrive en sms, så når han at bande og svovle 30 gange fordi den har jo det der iphone tastatur også computer tastatur, ikke? Og hans fedte pølsefinger. Og jeg er jo sådan.. far, du kan jo stille det om. Det er jo lige meget jeg sms'er jo aldrig. Og tage billeder kan de finde ud af. Og min mor, hun prøver også at tage billeder og skrive sms'er men det er andet. Jeg tror heller ikke engang de er på facebook. Eller jo min far

vist en facebook profil, men jeg tror ikke han selv.. jeg tror det er noget de lige har fået, oprettet ligesom ude på arbejdet. Også skulle alle sammen have det og fordi han så er direktøren, så skal han også have en og være med i et eller andet, ikke?

MI: men han bruger det ikke rigtigt aktivt?

Christina: nej, det tror jeg simpelthen ikke. Jeg tror aldrig at han øh.. og min mor har ikke en og det vil hun heller ikke have.

MI: løber din telefon nogensinde tør for strøm i løbet af en dag eller har du den altid opladt?

Christina: Det kan godt ske at den løber tør for strøm også bliver jeg meget meget træt. Også er det også bare fordi at det er en lorte telefon, der kun kan holde en dag, ikke? Hvor jeg satte mere pris på de gamle telefoner, der rent faktisk kunne holde sådan 3-4 dage med strøm, eller en uge tilbage i.. men øhm.. ja det er jo næsten hver aften inden jeg går i seng eller på et tidspunkt at jeg bliver nødt til at lade telefonen op.

MI: dagligt?

Christina: ja. Og hvis det er at den er ved altså det gør jeg dagligt, men hvis jeg er derhjemme, så lader jeg den glad løbe tør for strøm men det er jo så bare fordi at jeg tror det er godt for batteriet, at det bliver afladt helt. Men ved ikke om det bare er en gammel skrøne, så det får den lov til engang i mellem. Men så ryger den jo i med det samme og tænder den igen, så det er ikke fordi den ligger slukket.

MI: hvad hvis du er ude og den løber tør for strøm?

Christina: altså så bliver jeg nødt til at spørge folk om der er nogen som har en oplader, jo. Altså det kan jeg sagtens finde på, hvis man er et eller andet sted. Jeg vil helst ha.. altså det tror jeg, jeg tror det har noget at gøre med at man ved nærmest at alle folk nu om dage har deres telefoner og kan altid få fat i dem hvis ringer eller skriver til dem og sådan er det jo nærmest, ikke? Så det at vide at hvis folk vil mig et eller andet og de ikke kan komme i kontakt med mig, det synes jeg er mega træls. Og lige pludselig også selvom jeg ikke har haft et behov for at bruge telefonen, er jeg helt sikker på at jeg pludselig får et behov for at bruge min telefon fordi den er død for strøm. Altså det er helt sikkert. Så opstår der et eller andet. Det tror jeg fordi man bliver bevidst om at man så ikke kan. Så tror jeg lige pludselig at jeg ville få lyst til at ringe til alle mulige fordi den var gået ud eller jeg ved det ikke.

MI: men du kan ikke finde på at tage din oplader med, hvis du skal et eller andet?

Christina: Det kan jeg godt, hvis jeg ligesom, når jeg er på vej ud af døren og ikke når at få den ladet op og jeg ved at den kommer ikke til at holde. Så tager jeg en oplader med. Men det er ikke sådan at jeg altid har en oplader med.

MI: så vil vi gerne lave en lille øvelse med dig. Vi har nogle kategorier her. Det er lidt abstrakt, men vi vil gerne have at du prøver at sætte nogle ord på meget du synes du har kontrol over de her ting eller hvor meget kontrol de ligesom har over dig. Også lidt sætte dem i forhold til hinanden, hvis du kan det. Det er nogle lidt sjove kategorier.

Christina: ja, jeg skulle lige til at sige, månen? Altså der vil jeg sige at jeg har ikke noget kontrol over månen. Og jeg tror sgu heller ikke at den har så meget kontrol over mig. Men sætte dem i...toiletpapir? Ja men øhm... altså det synes jeg er en sjov kategori. Du vil gerne have at jeg sætte dem.. altså jeg er rimelig afhængig af toiletpapir, vil jeg så sige. Og jeg er rigtig rigtig træt af at når man løber tør for det. altså jeg vil sige at jeg er altid der.. det har man altid lige når at købe noget inden man når at have for lidt og det er krise hvis det er at der kun er en og man tager den sidste rulle. Også er det at man bare skal snart have købt toiletpapir. Så det er man rimelig afhængig af. Men jeg vil vove at påstå at toiletpapiret ikke er afhængig af mig. Det kan selvfølgelig godt være. Beskæftigelse? Åh, er det sådan tænker I i forbindelse med job?

MI: ja.

Christina: Det vil jeg sige at det er man jo meget afhængig af. Eller jeg er. Det vil jeg selv sige. Eller fordi man nu også senere vil ud og have et ordentlig job, så føler jo nu at nuværende job er vigtigt for fremtiden, ikke?

Og man bliver jo nødt til at og ligesom beskæftige sig med noget for at kunne leve som man nu engang vil, man kan jo ikke bare selv, så det er man jo ret afhængig af. Og selvfølgelig er ens ligesom arbejdsgiver i en eller anden grad afhængig af en, men det er ikke nødvendigvis personbestemt men det kan jo godt være en eller anden. Men selvfølgelig når man er på arbejde er de jo afhængige af at man dukker op og yder det arbejde man nu engang skal. Så det vil jeg sige er sådan en gensidig en. Hvor at der jo.. altså min hverdag ville ikke kunne fungerer, hvis jeg ikke havde et arbejde ved siden af altså under de forhold jeg gerne vil have, kan man sige. Også samtidig at ens arbejde vil jo heller ikke kunne fungerer hvis der ikke var nogen ansatte, vel? Den stol jeg sidder på? Øhh... jamen altså jeg sætter pris på at den er der, vil jeg sige. Vi kunne selvfølgelig også bare sidde på gulvet, men.. ja.. men det ved jeg sgu ikke lige, hvordan jeg sådan skal om..

PI: men kontrollerer den dig? Eller du den?

Christina: altså jeg satser på at jeg kontrollerer den mere end den kontrollerer mig. Ej jo.. jeg kan flytte på den, men på den anden side så har den jo den form, den har, så man skal sidde på en bestemt måde.. ej jeg ved det ikke. Ej den kontrollerer for fanden ikke mig, kan man sige. Familie, der vil jeg.. altså at man bliver på en eller anden måde kontrolleret af sin familie, men det tror jeg mere er fordi at man også gerne vil leve op til nogle forventninger og ligesom glæde venner og familie, altså man kan sige. Også give tid til at se sin familie. Så det vil sige at i en eller anden forstand så kontrollerer de også, netop fordi man dukker op til nogle specielle familiearrangementer som man måske ikke altid lige har skide meget lyst til fordi man hellere vil noget andet, men at fordi det er familie, så kan man ikke lade være, også er det jo meget hyggeligt når man er der. Og jeg er da helt sikker på at man på en eller anden måde kontrollerer sin familie, men det er jo bare altså i mit vedkommende ikke sådan så tydeligt tror jeg den kontrol, der ligger. Fordi der er jo ikke nogen som kommer hen og siger, du skal gøre det ene eller det andet. Det er jo ikke sådan jeg føler. Jeg tror man tilpasser sig for at ja, glæde familie. Og som sagt månen, den har jeg sgu ikke så meget styr på, men altså.. jeg ved ikke.. jeg ville rigtig gerne vide hvordan jeg kunne kontrollerer månen. Det kunne være meget sjovt. Og jeg ved ikke, selvfølgelig siger man, at om det er fuldmåne og alt muligt det påvirker en, men det tror jeg altså ikke på. Så jeg tror altså heller ikke at den påvirker mig eller kontrollerer noget, men det kan da godt være. Jeg skal bare opleve det mere tror jeg tydeligt, hvis det er at jeg skal tro på det. Loven? Den kontrollerer jo en forholdsvis meget. Og man har jo knap så meget som almen borger alligevel mulighed for at kontrollerer den. Selvfølgelig har man i en eller anden grad når man stemmer og det ene og det andet, men det er jo ikke noget direkte og det føler man jo ikke, selvom man gør. Så selvfølgelig kontrollerer den en i en eller anden grad fordi at man så ifølge loven ikke må gå over for rødt og man ikke må det ene og det andet, så kan man jo godt komme til det alligevel. Så det kommer også an på hvilke forbindelser eller situationer at man kigger på loven. Mine hænder, dem kontrollerer jeg selv. Dem kan jeg selv styre. Jeg bliver rigtigt rigtig ked af det den dag at jeg ikke kan det. Altså hvis det sker fordi at det vil gøre det meget problematisk og jeg vil vove at påstå at dem kontrollerer jeg altså selv og de kontrollerer altså ikke mig. Men man kan måske snakke om det når man er fuld og man ikke kan altså holde sig væk fra noget men det tror jeg ikke har noget med hænderne at gøre det er altså oppe i.. det der med.. ja ej.. men der tror jeg stadig at det er heroppe og ikke mine hænder. Selvom det kunne være meget sjovt. Jamen det er bare hænderne.

Venner, den har jeg ligesom med familie, fordi jeg så også tænker på de nære venner, men på den anden side så har de jo en anden påvirkning fordi det er en anden social kontekst, så altså det.. eller jeg ville i hvert fald lyve hvis jeg siger at mine venner og venindes mening omkring tøj og dimser og clutter, at det ikke har en eller anden påvirkning på mig, når det er nogen man ses rigtig meget med. Og holdninger til om man er til det ene eller andet. Om man godt kan lide at sidde på en græsplæne og drikke øl eller om man hellere vil ind på et eller andet fint diskotek. Altså den gruppe mennesker man ligesom omgås med påvirker. Nu har jeg det rigtig godt med en græsplæne og sidde og nyde en kold øl eller det at drikke et glas vin og jeg er ikke så meget på det der diskoteks ting. Men det er helt sikkert på grund af den omgangskreds, hvad de også synes

om. For jeg har tidligere været i sådan en gruppe mennesker hvor det var meget mere sådan fancy og ville gerne drikke grey goose og uhh det var sejt, ikke? Og det var så fordi at på det tidspunkt så var det den gruppe mennesker man sådan var sammen med. Så der synes jeg helt klar at venner de påvirker. Meget mere end man nogen gange også gerne vil indrømme. For man vil jo helt sige at det jo er mig selv og selvstændig og det er mine valg og de andre påvirker mig ikke. Men det gør de. Min telefon. Altså.. det er jo svært fordi at jeg jo kontrollerer den i det omfang, at når jeg går ind og ringer til folk og skriver til folk og tjekker de ting jeg vil. Men den kontrollerer jo mig lige så snart at den ringer. Det er jo selvfølgelig andre mennesker, men lige så snart at den går ud for strøm også skal jeg gøre noget ved det og.. jeg er meget bevidst om min telefon og hvor den er hen, så den kontrollerer alligevel en stor del også fordi at.. jeg ville ikke bevidst gå fra min telefon en hel dag, med mindre at man lige præcis skulle et eller andet hvor telefonen absolut ikke skulle med eller skulle slukkes eller et eller andet. Så den kontrollerer jo også mere end hvad man egentlig gerne vil have. Men på den anden side så kunne man jo bare slukke den hvis det var det. så mister den jo sin kontrolkan man jo sige.

MI: men kunne du finde på at slukke den bare sådan for sjov skyld, hvis ikke der var nogen grund til det?
Christina: ej, uden nogen grund? Spare strøm, men så.. nej det.. så skulle det være, men så er der jo også en grund til det fordi man har aftalt med en eller anden at nu holder vi mobil-fri dag afgørende. Eller hvis det er at man synes at det federe og det tager for meget opmærksomhed, men det er jo meget.. jeg ville ikke bare gøre det. Jeg har min bedste veninde, hendes kæreste, han har et.. altså det ville næsten være spændende for jer at tage ham med ind til et interview for hans forhold til hans telefon det er som om at den skal ikke bruges til noget. Så han kan godt, hvis telefonen er gået ud, så kan han godt, gå flere dage, før han opdager at telefonen er gået ud for strøm. Altså det er sådan det forhold og det ville aldrig ske i min verden. Jeg ville blive bevidst om det med det samme nærmest hvis telefonen, nårh hvorfor siger du ikke noget, nårh du er gået ud for strøm. Eller man går lige hen, er der sket noget mens at jeg har været inde i det andet værelse, har du sagt en lyd altså et eller andet. Så den.. ja.. men nej, jeg ville ikke bare slukke min telefon. Det ville være vildt underligt, synes jeg. Så skulle det lige være fordi at jeg magter ikke og snakke med nogen i dag men på den anden side kunne du bare sætte den på lydløs.

MI: eller lade være med at tage den.

Christina: ja præcis. Uden lyd, så lægger du den derover også kan du kigge på den når du vil også kan du ignorerer dine opkald hvis der er nogen man ikke gider, ikke? Så jeg synes ikke der er noget behov for at slukke den. Hvis man ikke nødvendigvis slukker telefonen når man er i biografen. Det er kun når jeg flyver, der bliver den sgu slukket. Men ellers ikke. Ellers hvis den driller mig, men så genstarter jeg den, ikke? Så det tæller jo ikke. Samvittighed. Den kontrollerer jeg i hvert fald ikke. Eller hvis nu jeg gjorde alle de ting som giver mig dårlig samvittighed, så ville jeg måske godt kunne kontrollerer den lidt, men ligesom med specialet. Jeg har rigtig rigtig mange dage med dårlig samvittighed, altså virkelig. Men jeg gør jo ikke noget ved det, og jeg har det stadig væk og det eneste jeg kan.. altså jeg bliver nødt til at arbejde helt vildt meget på specialet så for at komme væk med den dårlige samvittighed. Og samvittigheden gør også at man gør en hel masse ting. Engang i mellem få en til at ringe og huske at snakke med sin bedst fordi at man har det sådan en samvittighed som siger, uhh det burde du også gøre fordi det er længe siden, ikke? Men det er jo svært at kontrollerer den, den anden vej, når man godt ved at man burde have gjort nogen ting. Det er mest sådan den dårlige samvittighed.

MI: at den kan have lidt kontrol over dig?

Christina: ja fordi den så lige pludselig kan få en til at gøre nogle af de ting man burde have gjort måske. Fordi man lige pludselig kommer i tanke om at det burde jeg sgu have gjort. Det kan godt være der nogen gange går lidt længere tid inden. Fordi man også går og tænker over det længe.. årh jeg burde også. Så det

kontrollerer, men jeg ved ikke. Men jeg vil rigtig gerne, hvis I ved hvordan man kontrollerer sin samvittighed for det ved jeg ikke. For ja, det vil jeg gerne have af vide.

MI: jo altså vi har også kronisk dårlig samvittighed over det her. Har vi ikke?

PI: jo, over alt næsten i øjeblikket.

Christina: jo, jamen det er sådan en god blanding af at prioriterer man så, nu skriver du speciale, også har du dårlig samvittighed for så ser du ikke venner og familie, også er man nedern på alle mulige andre punkter også.

PI: eller også prioriterer du dem også er du nedern overfor dig selv fordi du burde skrive speciale, som er dit projekt, ikke?

Christina: jo, som du burde gøre for dig selv. Fordi at det gør det lettere i fremtiden.

PI: det er hvad CBS kan trykke ned over en, ikke?

Christina: men det er vi jo vant til. Jeg tror også det er det der med at man faktisk er blevet så god til det, at have den der dårlig samvittighed hængende i ret lang tid i forbindelse med skoleopgaver. Den kan fanme ligge der i lang tid. Sådan meget hurtigt, altså hvis I har dårlig samvittighed over nogle personer eller noget, så kan man også sige at så er det også dårlig samvittighed overfor mig selv. Og det er lettere at lade altså at have det end at have..

PI: overfor andre, eller hvad?

Christina: ja, hvis det er at man føler at jeg burde også lige have været med til det her eller have gjort nogen ting for nogle andre, ikke? Så der tror jeg at det, det får jeg hurtigere ligesom ud af verden. End den der når det bare er mig selv. Har vænnet sig til at man har den dårlige samvittighed at man fik ikke lige læst eller alt det man skulle og.. altså hvor mange gange i løbet af den tid man har været på uddannelse har man nået at læse det man rent faktisk havde planlagt man ville læse. Det vil jeg sige at det er 9 ud af 10 gange jeg ikke har fået det gjort ikke. Så..

MI: nå, afslutningsvis vil du afslutte denne her sætning; min telefon er..

Christina: min telefon er...?

PI: bare det første der popper op.

Christina: min ven. Den er min ven.

MI: din ven. Kan du uddybe det lidt?

Christina: jamen det er lidt ligesom min computer men den har ikke helt det samme.. det er sådan lidt underligt for jeg bruger min telefon mere end min computer. Men min computer den har jo et navn, ikke?

MI: hvad hedder den?

Christina: den hedder Keld. Og det er bare sådan en åndsvag ting. Og jeg ved ikke hvorfor at den har fået et navn men det er sådan det er hyggeligt nogen gange. Telefonen har dog ikke fået noget navn, det er måske også fordi at jeg kommer til at smide den væk og sådan noget. Så ville det ikke være en god ide at.. men jeg tror at.. det ved jeg sgu ikke, hvorfor.. jo altså man kan måske se det lidt som en ven fordi den ligesom også holder kontakterne til ens venner. Så det er en meget vigtig kommunikationsredskab, så man jo bruger. Og man er jo så tæt eller ikke tæt på sin telefon, det kan man jo ikke være, men man har den jo tæt på sig hele tiden, sådan fysisk. Det er jo sjældent at når man lægger den om natten og man alligevel har den liggende lige ved siden af sengen, ikke? Nu bruger jeg den selvfølgelig også som vækkeur, men så lige i dag hvor man så ikke lige står på noget tidspunkt har man jo telefonen med sig inde. Og jeg tænker også faktisk at man burde jo sætte sin telefon på lydløs om natten. Nu har jeg så sent som i nat blevet ringet til 5 gange og fået 7 sms'er fra den samme person, som jeg kunne forstille mig ville have at jeg var i byen. Han ringede til mig kl halv 4. Også er det man tænker, lige i dag skulle jeg ikke stå op på noget bestemt tidspunkt og uanset hvad så sker det alligevel jævnligt at folk ringer når det er at man ligger og sover fordi de gerne vil have at man kommer i byen eller et eller andet. Og det er utroligt at man ikke har vænnet sig til at sætte den på lydløs eller gør et

eller andet når man går i seng. Det ville bare være så meget federe i stedet for at man bliver vækket og man bliver mega forvirret og kigger på telefonen og man alligevel der ikke engang sætter den på lydløs.

PI: ej, man skal lige se hvad der er eller hvem det er.

Christina: jaja, og jeg valgte så at efter jeg havde kigget på den og skubbe den ind under en dyn, så jeg ikke kunne høre at den ringede men det kunne jeg jo så. Nu ved jeg godt hvem det er. Det er også det, så har jeg kigget på hvem det er der ringede, for tænkt nu.. hvem er det også lige som ringer kl halv 4 om natten. Er det en vigtig person men det er også sådan lidt for hvis det var at.. jeg tror måske at jeg ville tage telefonen hvis det var mine forældre, der ringede midt om natten. Men det er jo også fordi at..

PI: det er udsædvanligt..

Christina: ja, det ville de ikke gøre. Men det er jo ikke det man tænker at det er det de gør, når telefonen, så jeg ved ikke lige hvorfor det er at man tror det er så vigtigt at man har sin telefon og man svarer med det samme og det ene og det andet. Men man ved ikke.. jeg har det selv sådan at jeg kan undrer mig over hvorfor folk ikke tager deres telefon når de plejer at tage deres telefon. Altså sådan nu har jeg ringet 3 gange, hvorfor tager I ikke telefonen? Hvorfor?

MI: ja, hvad er der i vejen?

Christina: ja giver du en lyd når du er kommet tilbage til verden igen, eller hvad?

MI: altså min mor kan også finde på at skrive, er du i live, hvis ikke jeg har svaret indenfor et par timer.

Christina: ja altså sådan Hallo, ikke? Du plejer at svare med det samme og sådan undskyld jeg ikke gjorde det i dag. Beklager, jeg havde lige noget andet jeg lavede. Jeg kan tit finde på at skrive til folk hvis det er at de har ringet et par gange og jeg ikke har tid eller laver noget andet eller ikke gider at snakke med dem, så sender en besked om at jeg ringer senere. Så det er sådan at, jeg er levende, jeg giver en lyd senere eller når det er at jeg gider. Ellers så ved man jo nogle gange at den godt bare kan blive også ved man at folk bare kan skrive hvis det er.

PI: hvad gjorde du så ved ham i nat? Sendte du en sms?

Christina: nej, sgu ikke i nat. Der lod jeg den bare ligge. Fordi at jeg ved typisk med fulde mennesker, at hvis man først tager telefonen eller sender en sms. Så er det jo sket fordi så skal de jo fortælle. Uanset om de ringer og man siger, jeg ligger og sover, så skal de lige fortælle om..

PI: ja, hvorfor de ringer.

Christina: ja eller hvad det er der sker og det er nice mennesker og de er fulde og nu også er der sket også har de lige mødt den her søde pige. Også er det bare sådan lidt, skal vi snakke om det i morgen? Please fordi jeg lå faktisk ogsov. Men som sagt så satte jeg den heller ikke på lydløs. Men jeg forventede jo heller ikke at han ville ringe igen. Men sjovt nok at når han bliver ved at jeg stadig ikke sætter den på lydløs. Bare ind under dynen. Så ligger den godt der.

MI: ja, men jeg tror at det var det, med mindre du har et eller andet du gerne vil sige omkring din telefon?

PI: eller noget andet du tænker på?

Christina: nej ikke lige nu.

FIELD NOTES:

Christina tog aldrig sin telefon op, men den forblev i hendes jakke lomme. Hun bemærkede knapt at den gav lyd fra sig under interviewet. Stemningen var let og interviewet var fyldt med grin og jokes. Interviewet blev afholdt hos Jeanette.

ELISABETH, 25

MI: vil du give en introduktion af dig selv? Hvad hedder du, hvor gammel er du og hvad laver du?

E: Jeg hedder Elisabeth, og jeg er 25 år gammel. Jeg er næsten færdig med at læse IT og Business på IT universitet og så er jeg IT konsulent i en større dansk uddannelsesudbyder, hvor jeg arbejder fuldtid, og er startet 1 maj også er jeg enlig mor til min søn, Oliver på 2 år. Og det tror jeg opsummerer mig.

MI: og hvilken telefon har du?

E: jeg har en iphone 5c.

MI: hvornår fik du den?

E: den fik jeg her for.. ikke så lang tid siden. Øh for et par måneder siden. Og før det havde jeg en iphone 4 s, som jeg havde haft på det tidspunkt i 2,5 år men topknappen her, begyndte ikke at virke, så derfor udskiftede jeg den til den iphone 5c også har jeg også en arbejdstelefon som er en Google Nexus telefon.

PI: ja den har vi hørt om før. Vi har jo begge 2 iphones, vi er bare sådan, er der en verden udenfor?

MI: ej mere sådan, er det en smartphone?

E: men det er en android telefon.

PI: vi har haft en anden en som har haft den. Han kaldte det en Google nexus, men det er LG som laver den.

Er det ikke sådan?

E: lige præcis, men det er vist Google der har ...

PI: fået fingrene i den eller et eller andet?

E: ja et eller andet. Jeg ved det ikke helt. Jeg kalder det også en Google Nexus. Men finten er at det er Googles telefon men det er LG der har lavet selve dimsen, selve teknologien.

MI: hvilken farve har din iphone? Det er den der color telefon ikke?

E: ja den er sådan en... flot koral.

MI: hvordan kan det være at du valgte den farve?

E: jamen der var jo.. man kunne vælge blå, gul, grøn og rød, kalder de dem her. Det ved jeg ikke.. det var bare den som tiltalte mig mest. Jeg er nok også mest en piget pige.

PI: det er også en flot farve.

MI: det ville også være den jeg ville have valgt.

PI: du er også ovre i et pink mode.

MI: ja det kan jeg også godt lide. Jeg er også pige pige. Det er du ikke så meget.

PI: nej..

MI: du havde nok valgt en blå eller grøn. Havde du ikke det?

PI: jo. Vi har allerede determined at jeg er den maskuline i Sara og mit forhold. Det er mig som er manden i forholdet til visse ting. Det er også ligegyldigt.

MI: da du fik denne her telefon. Hvad var så det første du gjorde i forhold til indstillinger og..?

E: Det første har nok været at fordi det er en iphone, så er det første jo logge ind med sin icloud konto, men den havde jeg jo fra min gamle 4s. Så var det første vel at sætte min privatmail op på den, tror jeg det har været. Også har det måske bare været at begynde at hente de apps jeg er vant til at bruge på den gamle telefon. Altså rejseplanen, og google maps, og Dr nyheder og hvad det nu kunne være.. men altså de apps jeg bruger også få synkroniseret min musik over på. Det har nok været det.

PI: lytter du meget til musik?

E: ja jeg har også lige købt en lille højtaler-dock til den. Fordi det er primært den her jeg bruger til at høre musik. Jeg har ellers været sådan. Købt Cd'er meget, men nu lægger jeg det hele over på den her, så jeg køber ikke CD'er mere, nu køber jeg faktisk udelukkende musik via Itunes når jeg køber musik.

PI: så du kører via Itunes? Ikke noget spotify?

E: nej faktisk ikke.

MI: hvilke apps bruger du udover dem du nævnte?

E: så bruger jeg meget bloglovin, til at følge med i blogs, og jeg bruger også lidt pinetest. Hvis jeg havde mere tid, ville jeg nok bruge det mere. Fordi de 2 blogs kan jeg rigtig godt lide og der følger jeg primært med i modeblogs og indretningsblogs og.. øhm madblogs. Og facebook bruger jeg meget og linkedin og.. DMI vejret.

PI: det er også vigtigt.

MI: i danmark.

E: i Danmark er det. og dropbox bruger jeg også lidt. Jo og min netbank og sådan en lille ting. Så har jeg enormt mange børnespil på den, men det giver jo lidt sig selv fordi det er en enormt god børnepasser i 20 min tid. Så det er nok de primære apps jeg bruger.

PI: men er han god? Finder han selv ud af at han bare skal..?

E: ja det gør han. det er selvfølgelig nogen spil der passer til hans alder. Det er sådan cirkeline og rasmus klump og lego duplio spil. Men ja han er rigtig god til at sidde og..

MI: og han taber den ikke eller hvad?

E: nej det er helt utroligt. Altså jeg tager den kun fra ham, når han begynder og gå ud af spil og komme til at klikke på andre apps som er mine, bare så bare kommer til at..

PI: købe en milliard ting også kommer det hele i morgen.

E: ja lige præcis.

MI: er der en grund til at du ikke har et cover på din telefon?

E: øhm. Det havde jeg på min gamle. Er det her ikke en iphone 4? Der havde jeg også sådan en her, et cover. Men på den her så føler jeg bare at det her er en del af designet, så jeg synes det ville være synd at købe et cover til den plus at jeg har tabt den nogle gange efterhånden og der er ikke sket noget med den.

MI: så du har aldrig prøvet at tage en telefon ved at tage den?

E: nej det har jeg faktisk ikke.

PI: er du meget påpasselig med din telefon?

E: nej overhovedet ikke. Jeg synes bare de er enormt slidstærke. Jeg har også bare gange tabt den jeg havde før, 4s'eren, hvor den er røget sådan her fladt ned og der er ikke sket noget med skærmen.

MI: det er nok meget heldigt.

E: ja det er nok mere held end forstand.

PI: jamen for nogen er det jo bare at de taber den en gang også smadrer alt næsten på den.

MI: altså jeg har gjort det hvor jeg havde cover på min også smadrede denne her bagskærm med coveret på. Det var altså irriterende og med glassplinter og sådan noget.

PI: det koster jo også det hvide ud af øjnene at få skiftet sådan noget.

MI: ej ikke i USA det koster 60 dollars. Og det var faktisk fint og det blev klaret på 5 min.

PI: hvad med ringtone? Har du en speciel ringtone? Eller har du den der iphone standard?

E: øhh.. ja det tror jeg nok. Jeg kan ikke huske at jeg har været inde og rette den til noget andet.

PI: men har du den ofte på lydløs siden du..?

E: ja jeg har den primært på lydløs. Det er kun hvis jeg ved at der er nogen som ringer.

PI: så du er sikker på at du tager den?

E: ja lige præcis og hører den. Men i løbet af dagen er den altid på lydløs.

PI: men er der vibrator på så?

E: ja

PI: så har du den altid på dig også? Eller lægger du den, altså hvis du er herhjemme? Er det så et specielt sted til den?

E: hvis den ikke står og spiller musik, så har jeg den typisk i lommen, hvis jeg har lommer den dag. Hvis jeg nu er i kjole eller nederdel, så er det jo svært. Men ellers tror jeg at den ligger på en nemt tilgængeligt sted, på køkkenbordet eller et eller andet, hvor jeg lige hurtigt kan gå fat på den.

MI: hvor meget tror du at du bruger din telefon i løbet af en dag?

E: årh rigtig meget. Øh tænker i på antal..?

MI: ja antal timer for eksempel?

E: hold da op, det ved jeg ikke. Det er jo sådan lige lidt i løbet af en dag ikke? Så bruger jeg den 5 min eller så sidder jeg måske et kvarter og surfer på nettet med den, så det er jo meget forskelligt, men jeg tror det løber op i.. en del når man tager det en hel dag, men måske er det i virkeligheden en time eller 2 om dagen. Det ved jeg ikke om det løber op i så meget, for det er svært fordi det er lige 5 min her og 5 min her..

MI: men du synes du bruger den meget?

E: jeg synes jeg bruger den meget og nogle gange kan det godt føles som en forlængelse af en selv ikke? At man hele tiden på en måde har den på sig eller..

PI: men er du opmærksom på at du har den med dig, når du er ude med Oliver? Og den er på dig?

E: øh ja det er jeg opmærksom på. For det er jo også en dyr ting så jeg er også opmærksom på at når jeg er ude at jeg nu har den og den er ikke væk og ikke har tabt den eller den er blevet stjålet. Jeg prøver også at have opmærksomhed på den på den anden måde at den heller ikke kommer til at fylde for meget. Især når vi er hjemme. Jeg tror der er mange som kan have tendens til at blive for klistret til den og sidde for fast ved den. Altså også når man er sammen med sine veninder, altså det er jo heller ikke fedt, hvis man bare sidder sådan her hele tiden og ikke snakker sammen. Og ligeført har jeg det på denne her måde med mit barn for han skal opleve hans mor er nærværende når han sover er det lige meget men når han er vågen, så skal han heller ikke opleve at mor bare sidder sådan her. Så jeg prøver sådan bevidst at lægge den fra mig og det er også en tilvænningsprocess, for da han var helt helt lille og blev ammet, og sådansov meget. Så var det nemt lige at have denne her og der brugte jeg den rigtigt meget. Også fordi jeg var på barsel og jeg kedede mig og sådan nogen ting. Så i takt med at han er blevet større og har brug for mere nærvær og mere leg. Nu er han jo et rigtig lille barn, så har det været vigtigt for mig, bevidst at lægge den fra mig. Og vænne mig af med at bruge den. Og jeg prøver også nogen gange at være opmærksom på, bare når jeg er ude i det hele taget, at jeg behøver altså ikke at tjekke den hele tiden. Eller når jeg kører i tog, det er også okay, nogen gange bare at sidde og kigge ud af vinduet, i stedet for hele tiden og tjekke facebook eller læse nyheder eller..whatever.

PI: som i de gamle dage, hvor man ikke kunne noget på sin telefon.

E: ja det er jo det.

MI: men du vil også give nogle gode værdier videre til din søn i forhold til mobilvaner?

E: dertil tror jeg ikke jeg er nået endnu fordi han er så lille stadigvæk, men på sigt helt sikkert. Det er nok svært at forholde mig til fordi for hans generation kommer det jo sikkert til at fylde endnu mere end for vores, så det tror jeg man må tage som det kommer men jeg har en meget afslappet forhold til det. Altså også i den forstand at han får lov til at sidde med den her et par gange om dagen, tror jeg. For eksempel når vi kommer hjem fra vuggestue og han er træt og har brug for at koble af, så synes jeg det er helt fint at han sidder med denne her i et kvarter og spiller spil. Altså det tager jeg det stille og roligt med. Det er jo klart at nu er han så lille så et kvarter, så vil han gerne videre og lave noget andet, men øhm. Det er nok mere når han bliver større at det skal reguleres, så det ikke er flere timer på en ipad eller en computer nok til den tid.

MI: men du tænker også over det i forhold til når du er sammen med veninder og venner at man ikke skal sidde, med den hele tiden eller hvad?

E: ja helt sikkert. Mere fordi jeg synes at jeg har oplevet det hos nogle andre at... jeg har især en veninde som er slem til at tjekke sin telefon hele tiden når man er sammen. Og prøver stadig at tale sammen imens, men det er bare lige så snart hendes telefon vibrerer eller bipper, så er det den som har hendes fokus, og det

synes jeg også er lidt synd, altså det er ikke fordi jeg bliver stødt af det. men jeg synes bare at når man er sammen socialt, så skal man også være til stede. Med mindre der er nogen som decideret ringer, så kan det nok vente, og selvom der er nogen som ringer, så kan det måske også vente.

MI: siger du det så til hende veninden at du måske er lidt irriteret over at hun hele tiden sidder med sin telefon?

E: nej det gør jeg ikke. Det tror jeg ikke at jeg kunne finde på, men mindre vi var meget tætte og selv med min bedste veninde, der tror jeg ikke jeg ville kunne finde på det.. jeg ved egentlig ikke hvorfor, måske fordi det virker som sådan en meget privat ting og det ville virke sådan.. det ved jeg ikke, det ville virke lidt grænseoverskridende for mig at skulle blande mig i det. hvordan de bruger deres telefon.

PI: hvad med på job? Har du din telefon på dit skrivebord eller?

E: ja jeg har både min arbejdstelefon og min privattelefon liggende på mit skrivebord når jeg sidder ved mit skrivebord. Og hvis jeg er til møder, altså mit job består primært i enten at sidde ved mit skrivebor eller være i mødelokaler. Enten selv at skulle præsentere noget eller selv bare deltagte i et møde. Men uanset hvad så har jeg dem liggende på et bord i nærheden af mig. Privattelefonen altid, fordi at jeg skal være tilgængelig hvis vuggestuen ringer og Oliver er blevet syg eller der er sket et eller andet. Hvis jeg ikke havde ham, så kunne jeg godt lade den ligge i tasken. Fordi jeg bruger den som sådan ikke i løbet af min arbejdsgang, den er mere bare på standby. Og min arbejdstelefon den bruger jeg egentligt.. altså vi har fået smartphones og det er en politik at alle medarbejdere skal have smartphones, før havde vi sådan nogle gamle Nokia telefoner og det måske sådan lidt utidssvarende især når man arbejder i en IT afdeling, men det er ikke fordi jeg bruger funktionaliteterne på min telefon, altså apps og sådan noget på min arbejdstelefon. Den er mest til at ringe med og tjekke mails, altså arbejds-mails.

MI: så tjekker du også arbejds-mail herhjemme?

E: ja det gør jeg også på min arbejdstelefon. Øhm.. jeg har faktisk ikke min arbejds-mail synkroniseret på denne her. Det kunne jeg godt hvis jeg ville, men øhm det har jeg egentlig. Jeg ved ikke om jeg bevidst har valgt ikke at gøre det. men jeg synes det fungere fint at det ligger på min arbejdstelefon, også er det på en måde også adskilt. Men jo jeg tjekker også mails herhjemme.

PI: men har du begge telefoner medude? Også i din fritid?

E: du tænker hvis jeg for eksempel skulle ud på sådan en lørdag her? Nej, så ville jeg lade min arbejdstelefon bliver hjemme.

PI: men hvis du skulle ud på en hverdagsaften for eksempel? Havde du så din arbejdstelefon med?

E: ja det ville jeg nok, hvis jeg skulle ud på en hverdagsaften, så ville jeg alligevel komme efter arbejde også ville den ligge i min taske og på måde har jeg den altid med mig hjem fordi det er smart nok til at tjekke mails, plus at vi har haft en del indbrud på arbejdet, så jeg er ikke så meget for at lade den ligge der, hvis der nu skulle ske noget. Jeg tror de fleste af mine kollegaer også tager deres arbejdstelefon med hjem for også hvis man bliver syg eller et eller andet, det ved man jo ikke, så er den rar at have og den vejer jo ikke noget.

MI: har du nogensinde prøvet at få stjålet en privat telefon?

E: nej aldrig.

MI: løber du nogensinde tør for strøm på din telefon i løbet af en dag?

E: øhh det gjorde jeg meget indtil jeg købte denne her telefon. Jeg synes 4'eren var rigtig slem til at tage strøm jo ældre den blev, men det er jo klart. Det er jo også en mini-computer så den trækker også noget strøm. Men med denne her synes jeg ikke at jeg løber tør for strøm i løbet af en dag, så er det fint at få ladet den op om aftenen.

MI: glemmer du nogensinde din telefon herhjemme eller har du den altid med dig?

E: nej jeg har den altid med mig.

PI: ville du slukke den? Hvis du var hjemme her med oliver, ville du så slukke den og være mobilfri på et eller andet plan?

E: nej det har jeg virkelig svært ved at se for mig. Ja og jeg ved ikke rigtig hvorfor, men det er måske også bare fordi at.. det er så nemt at være i kontakt men den her, men også bare fordi hvis man nu lige har behov for at slå et eller andet op. Nej jeg tror ikke jeg ville slukke den for at være mobilfri.

MI: vi har en lille øvelse..

E: uhh... spændende.

MI: vi har nogle forskellige kategorier, og vi vil gerne have at du siger lidt om, hvor meget kontrol du synes du har over de her ting eller hvor meget kontrol de har over dig. Og nogle af tingene er en lille bitte smule abstrakte, men du gør det bare så godt som du kan.

E: så hvor meget kontrol jeg har over det?

MI: ja eller om de har kontrol over dig?

E: okay, øhm.. ej hvor skaegt og der er kun de 2 muligheder.

MI: ja eller du kan tale lidt om hvad du lige synes.

E: ja altså.. toiletpapir har jeg jo kontrol over. Og... det er svært det her.

MI: ellers så tag dem du kan.

E: ja altså jeg vil sige sådan noget som venner og familie. Det er jo ikke ting jeg har kontrol over med det er heller ikke ting, jeg føler kontrollerer mig eller styrer mig, men det er klart at de relationer man har det er jo meget styrende for hvem man er så derfor er der noget kontrol over det. og det samme med ens beskæftigelse, jeg har jo selv valgt det til en vis grad, men det lægger også en vis kontrol over mig i forhold til hvad jeg skal bruge min tid på og hvordan den er struktureret. Så er der loven..øhm.. den har jo en vis kontrol over mig, men ikke mere end i den udstrækning at jeg kan bryde den jo. Men øhm..

PI: men du har ikke noget kontrol over den?

E: nej jeg har ikke noget kontrol over hvordan den er udformet jo. Jo jeg har min stemmeret selvfølgelig så til dels en kontrol over dem som har indflydelse på loven. Månen har jeg jo ikke noget kontrol over overhovedet.

PI: og den har ikke kontrol over dig?

E: og den har ikke kontrol over mig. Det kommer an på hvad man tror på ikke? Min samvittighed har jeg bestemt ingen kontrol over men den har nok en form for kontrol over mig.

PI: hvordan det?

E: jamen det kunne være sådan en ting, som vi talte om før med min telefon. Altså hvis jeg får dårlig samvittighed over at jeg har siddet for meget med den, så ville jeg bruge mere tid på at lege med min søn. Så på den måde ikke? Eller hvis jeg får dårlig samvittighed over at have spist for meget chokolade, så ville jeg gå ned og træne i fitnesscenteret.

PI: årh sådan en god ryggrad har jeg nok ikke.

E: ej men det har jeg sgu heller ikke altid, men jeg ville få det skidt i hvert fald. Den stol jeg sidder på, den har jeg jo rimeligt meget kontrol over, tænker jeg. Også tænker jeg at det nok er denne her vi skal pejle os ind på, min telefon... jamen øhm.. det jo sådan et meget interessant spørgsmål egentlig. Altså jeg har jo selv kontrol over det. jeg føler ikke at den har overtaget på nogen måde. Jeg føler ikke at jeg er nejlet fast til den og den på en måde er styrende for mig, nej. Men jeg kan godt se pointen i at den for mange, tror jeg, har en vis kontrol over en hvis magt. Og det er også det jeg har talt lidt om kan man sige. At jeg kan godt føle at den bliver for meget også lægger jeg den væk, om end jeg ikke ville slukke den. Men bevidst sådan lige lægge den fra sig.

MI: men jeg synes det er meget interessant at du kaldte det en forlængelse af dig selv. Hvis du kunne uddybe det?

E: ja øhm.. jeg tror at det kommer fra at det er noget vi har talt om på mit kontor, hvor vi også har været ved.. vi er jo IT afdelingen og vi har talt meget om at udbrede smartphones i hele organisationen og vi har talt meget om smartphones i det hele taget. Og der har nogle af mine kollegaer netop talt om at det bliver en forlængelse af dig selv fordi at.. øhm.. har du et spørgsmål, hvad gør du, så tager du den her og finder svaret. Har du brug for at vide hvad vejret er så tager du denne her og finder svaret. Har du brug for at tale med en, så tager du også denne her. Så derfor bliver det en forlængelse på den måde. Og kan for så vidt også blive en forlængelse af ens identitet hvis man går op i den og bruger den rigtig meget og har alle dine data her og alle dine interesser her.

PI: så det er også et data samlingspunkt så derfor bliver det også en del af dig?

E: ja altså afhængig af hvor meget man bruger den, så meget tror jeg ikke nødvendigvis at jeg bruger den udover at jeg har min dropbox og min privatmail der. Men hvis man forestiller sig at jeg også havde min arbejdsmail og jeg havde alle mine data, min arbejdsdata at vi forestiller os at de ligger i microsoft onedrive for eksempel, eller en anden filopbevaringstjeneste jeg kunne tilgå fra min telefon, så ville al min data jo være samlet plus min musik, plus mine billeder plus.. hvad man nu kunne forestille sig, mine beskeder og alt det der. Så bliver det pludseligt hele ens liv i data.

MI: så man ville faktisk vide rigtigt meget om dig, hvis man gik ind og kiggede på din telefon?

E: ja det ville man jo. Altså ikke alt som sagt, fordi jeg har den ikke fuldt udnyttet på den måde. Men der ligger jo rigtig meget om hvem jeg er i den.

PI: men er det bevidst at du ikke fuldt udnytter den? Altså at du tænker at altting skal ikke ligge et sted?

E: ja det tror jeg det bevidst også er der også. Ja der er nogle ting som gør at det ikke er muligt, sådan rent teknisk, med arbejdsdata også noget, men det der med at ikke have min arbejdsmail liggende på. Det, tror jeg er et meget bevidst valg, jeg har gjort mig, blandt andet for at adskille.

MI: skal vi tage det sidste? Vi har en sætning du meget gerne må afslutte. Min telefon er..

E: min telefon er.. det øhm.. min telefon er den teknologi jeg oftest bruger i løbet af min hverdag.

PI: okay, og hvad er så sekundært? Er det din computer som er sekundær?

E: ja det må det være.

PI: det er meget velovervejet. Vi har haft alt fra min ven til..

MI: min kæreste

PI og min baby, på grænsen.

MI: og det er mine hænderude i verden. Var der ikke også en som sagde det?

E: ej det er meget poetisk næsten.

PI: der var også en som sagde, min telefon er pæn og rar, og det var det. Men dit er nok det.. ja det mest velovervejede. Har du noget mere du vil sige?

E: nej jeg har ikke noget mere.

EMILIE, 24

MI: kunne du give en lille introduktion af dig selv. Hvad er dit navn og alder og hvad laver du?

Emilie: Jeg hedder Emilie, og er 24 år, kommer fra Norge, og er revisortrainee hos KPMG og læser Cand.merc. aud ved siden af.

MI: hvilken telefon har du?

Emilie: jeg har en iphone 5.

MI: hvad er det sidste du har gjort med din telefon lige inden du kom her?

Emilie: det tror jeg var at tjekke instagram og Facebook og mails.

MI: hvor længe har du haft den telefon som du har i dag?

Emilie: den har jeg haft i 1,5 år. Jeg har sådan.. jeg har en arbejdstelefon.

MI: men så har du ikke gjort dig så mange overvejelser om hvorfor det lige skulle være den telefon eller?

Emilie: nej, vi fik tilbud om det skulle være en iphone 4 eller en iphone 5 også blev det en iphone 5.

MI: fordi det var den nyeste?

Emilie: ja

MI: før du fik arbejdstelefon havde du så også en iphone eller?

Emilie: ja, da havde jeg en iphone 4.

MI: lige da du fik den her telefon, kan du huske hvad du gjorde med en i forhold til indstillinger og...?

Emilie: øh... nej jeg tror bare jeg fulgte.. altså den opstilling som apple har i forhold til introduktionen. Og selvfølgelig downloadede nogle apps, som man sådan kendte lidt til.

MI: men du fik ikke nogen af dine gamle indstillinger på din privat telefon over på din nye eller?

Emilie: jo, det gjorde jeg via icloud.

MI: via icloud? Okay, så du har både dine privatting og dine arbejdsting på din nuværende telefon?

Emilie: ja

MI: har du et cover til din telefon?

Emilie: ja,

MI: hvilket et?

Emilie: bare et helt gennemsigtigt tyndt, så diskret som muligt?

MI: så diskret som muligt?

Emilie: ja, også fordi jeg synes at iphone har sådan et flot design, så jeg synes det er vigtigt for mig at jeg kan se den.

MI: så hvorfor har du så et cover? Kunne ikke du bare lade være med at have et cover? Hvis du synes den er fin?

Emilie: jo, men har jeg nogle erfaringer med at den bliver lidt ridset og sådan hvis ikke har det, så... det er derfor.

MI: har du nogensinde prøvet at ødelægge en telefon?

Emilie: nej ikke selv, men jeg har fået min smadret, så min kæreste mistede en flaske balsamico eddike over den, også...

MI: og hvad så, så skulle den til reparation eller?

Emilie: ja, den var fuldstændig knust, skærmen, så..

MI: når og hvordan havde du det med det da det skete?

Emilie: ja det var ikke så sjovt. Men som sagt så har jeg arbejdstelefon, så de har gode forsikringer, så lavede den med det samme.

MI: okay, så du skulle ikke undvære den så længe?

Emilie: nej, 1,5 uge tror jeg.

MI: og hvordan var det så i den 1,5 uge?

Emilie: der havde jeg sådan en gammel Nokia telefon med knapper, sådan små knapper.. og det..ja. man savnede den sådan.. de første dage følte man sig sådan lidt.. øhh.. handikappet, eller hvad man skal sige. Men så blev man jo vant til det også var det næsten lidt rart, at man ikke havde den hele tiden. Sådan det fokus..

MI: ja, hvorfor tror du at det var rart ikke at have den?

Emilie: fordi så skal man ikke sådan hele tiden føle det her presset for at man går glip af noget på facebook eller instagram eller et eller andet.

MI: okay, så i forhold til de sociale medier? Eller socialt netværk? Hvad i forhold til arbejde? Så kunne du ikke læse arbejdsmails?

Emilie: øhmm.. nej. Men det var også i en periode hvor det ikke var så travlt på arbejde, så hvis det var på en måde mails som kom ind, så så jeg dem på dagen når jeg var på arbejde. Ellers så tog jeg dem når jeg kom hjem, så holder jeg fri som regel i den periode uanset, så tjekker jeg ikke mails om aftenen.

MI: det gør du aldrig?

Emilie: ikke den periode der, nej.

MI: hvad så nu? Tjekker du arbejdsmails når du kommer hjem fra arbejde?

Emilie: ja det gør jeg nu. I starten af året når vi har travlt.

MI: okay, så I har ikke så travlt lige i øjeblikket eller hvad på arbejdet?

Emilie: jo eller sådan, det begynder at blive mindre. Men i efteråret når det her skete så har vi ikke så travlt nej.

MI: nej okay, har du også privatmail på din telefon?

Emilie: ja, det har jeg, men der sker ikke så meget

MI: så den tjekker du ikke så ofte?

Emilie: nej, så den glemmer jeg lidt nogen gange. Det er mest spam, som kommer der.

MI: hvilken ringtone har du på din telefon?

Emilie: det er den der.. den gammeldags telefon. Hvis I kender den, som ringer som en gammeldags telefon.

MI: hvorfor valgte du lige den?

Emilie: fordi jeg synes den er lidt sjov. Og lidt nostalгisk.

MI: så det er meget hyggeligt at have en helt anderledes ringtone?

Emilie: ja, præcis også gider jeg ikke de der.. jeg har ikke sådan en sang eller.. det synes jeg ikke er så.. ja..

MI: det er ikke lige dig? Hvor meget tror du, at du bruger din telefon i løbet af en dag?

Emilie: sådan i antal timer eller?

MI: ja, eller på hvilke tidspunkter i løbet af din dag.

Emilie: Det må være tidspunkter hvor jeg.. hvis jeg sidder på arbejde for eksempel, og har siddet med en opgave længe og lige skal koble fra bare 2 min, så kan man lige finde den frem også lige tjekke om der er sket noget også gå tilbage til arbejdet.

MI: så det er sådan lidt afstressningsmoment fra arbejdet?

Emilie: ja lidt og også om aftenen sådan selvom det ikke er så smart, så lige inden man går i seng og få skrevet til nogle beskeder til folk som man har fået i løbet af dagen.

MI: så det er primært sådan til at holde dig lidt opdateret og kommunikere eller hvad? Som du bruger den?

Emilie: ja, det er det.

MI: okay, har du mange apps på din telefon?

Emilie: øh.. en del ja, men jeg tror jeg er den som har flest.

MI: okay, øhm.. hvad bruger du ellers din telefon til? Du siger, kommunikation, og tjekke sociale medier.

Emilie: også har jeg netbank. Den bruger jeg rigtig meget, i hvert fald til at overføre mellem mine egne konti og sådan nogle ting. Jeg tror næsten... jeg er sådan inde på min netbank på computeren kun sådan en eller 2 gange i løbet af en måned. Så det bruger jeg meget. Også ja mails og tage billeder.

PI: hvad tager du billeder af? Eller hvad bruger du billederne til?

MI: bliver de lagt på sociale medier?

Emilie: lidt men jeg er nok ikke den som er mest aktiv på at lægge op ting men også til at sende til andre, hvis man lige har et eller andet man lige skal vise dem. Og snapchat bruger jeg også en del. Så ja, primært facebook og instagram. Det er egentlig det.

MI: og der uploader du også selv billeder engang i mellem?

Emilie: ja.

MI: okay, har du nogensinde prøvet at få stjålet en mobiltelefon?

Emilie: ja, det har jeg

MI: hvornår var det?

Emilie: det har været lige... det var 4 år siden, tænker jeg, da jeg havde boet i Danmark i omkring 1 år. Så 4 år siden cirka.

MI: og hvor fik du den stjålet henne?

Emilie: det var på et diskotek i byen.

MI: hvordan havde du det da din telefon blev stjålet?

Emilie: det var ubehageligt fordi man har så mange ting derinde som er personligt og med billeder og sms'er og alt muligt. Det var sådan lidt gammel og det var ikke sådan at facebook og alle de ting, lå ikke inde på den, men det var stadig ubehageligt at folk kunne læse ens sms'er og se ens billeder og alt muligt.

MI: og hvad gør man så når ens telefon bliver stjålet? Eller hvad gjorde du?

Emilie: jamen dengang, så var der jo ikke den der med Find din iphone og de der tingene så man kunne spærre den så, så der var ikke så meget jeg kunne gøre egentlig og det var også en relativt gammel telefon. Så jeg endte bare op med at spærre mit simkort også få et nyt også købte jeg en ny telefon.

MI: købte du så en iphone der eller?

Emilie: nej

MI: hvor lang tid gik der mellem, eller hvor du ikke havde en telefon?

Emilie: der gik... kun nogle dage måske en uge.

MI: og hvordan var det så den uge hvor du ikke havde en telefon? Hvis du kan huske det, det er jo nogen år tilbage?

Emilie: det var også sådan en underlig følelse. Man føler sig jo lidt nøgen eller afskåret fra verden når man ikke har den.

MI: men tror du det ville være værre i dag for eksempel, hvis du fik stjålet en telefon?

Emilie: ja det tror jeg. I hvert fald hvis jeg skulle gå i så lang tid uden den.

MI: fordi du har flere ting på nu, eller hvorfor tror du det vil være værre?

Emilie: ja, fordi jeg tror at jeg er meget mere afhængig af den. End jeg var dengang. Fordi dengang brugte man den til at sende sms'er og ringe også.. måske tage nogle billeder. Men nu bruger man den jo til det hele næsten.

MI: så du vil sige at du er afhængig af din telefon på en eller anden måde?

Emilie: ja det vil jeg sige. Det skal jeg nok indrømme.

MI: vi har en øvelse som vi gerne vil lave med dig. Vi har nogle kategorier og vi vil gerne have at du siger lidt om hvor meget kontrol du synes du har over de her ting eller hvor meget kontrol de har over dig. Og hvis du kan sætte dem sådan lidt i sammenhæng til hinanden, så vil det være rigtig fint. Og jeg ved godt det er lidt

abstrakt. Altså vi ved godt det er lidt abstrakt, men hvis du tager dem sådan en efter en og kan sige lidt om dem alle sammen.

Emilie: okay, så du siger hvilke kontrol jeg har over dem eller de har over mig?

MI: ja

Emilie: okay, øhh...

MI: bare prøv så godt du kan.

Emilie: mm.. så tror jeg måske at jeg må starte med mine hænder. For dem føler jeg, at dem har jeg kontrol over. Og i modsætning til mine venner som jeg selvfølgelig har et godt forhold til, men som jeg hverken kan eller vil kontrollere. Og som heller ikke ja..

MI: de har heller ikke kontrol over dig.

Emilie: nej, de har heller ikke kontrol over mig. Også er det er det lidt i samme.. I tænker arbejde og sådan her på beskæftigelse? Så vil jeg sige at de har en vis kontrol over en fordi man sådan ja.. man føler jo lidt at de er, hvad skal man sige... øh... at de har en magt over en om man lykkes i ens karriere og sådan nogen ting. Men øh.. og i hvert fald mig som arbejder i sådan et stort firma, så har man ikke så meget kontrol over ens arbejde og over de andre mennesker som arbejder der på en måde. Og i hvert fald ikke når man er så langt nede i hierarkiet, som jeg er. Øh.. toilet papir? Det vil jeg sige at det ikke har så meget kontrol over mig og jeg har vel normalt kontrol over det. og loven? Jeg tror jeg er meget lovlydig, så den har nok god kontrol over mig og jeg synes ikke jeg har noget kontrol over den på en måde. Øh.. I må sige hvis jeg skal uddybe det.

MI: nej. Det er meget fint.

Emilie: Den stol jeg sidder på? Den føler jeg også at jeg har kontrol over og den ikke har så meget kontrol over mig. Og min telefon? Den er lidt sværere, for man vil jo gerne sige at den ikke har noget kontrol over mig, men det må man jo indrømme at den egentlig har. I forhold til at man er så afhængig af den og man hele tiden har den med sig og... øhm.. og sådan. Og det der med at.. jeg havde sådan en oplevelse i går hvor vi havde fejret at vi havde fået godkendelsen for fusionen mellem Ernest and Young og KPMG også skulle vi lige fejre det i går efter arbejde. Og der sad vi oppe i tekøkkenet og drak lidt champagne og der havde vi siddet i lidt over en time. Og pludselig fik jeg sådan en næsten panikfølelse fordi jeg ikke havde tjekket min telefon på næsten en time også blev jeg nødt til at gå nej og tjekke. Fordi så bliver man helt, åh nej tænk hvis nogen har prøvet at få fat i mig og der vil jeg sige at der har telefonen rimeligt godt kontrol over en.

MI: så du er heller ikke sådan en som kan glemme sin telefon derhjemme en dag? Husker du altid din telefon?

Emilie: øhhh ja. Jeg tror jeg har glemt den en gang. Indenfor de sidste 1,5 år.

MI: var det der du skulle på arbejde eller? Og hvordan var det det så i løbet af den dag? Var det mærkeligt?

Emilie: ja, det var mærkeligt. Vi har så heldigvis en bord telefon, så hvis der er nogen som skal have fat i en kan de få fat i en, men jeg havde jo ikke alle de apps og andre ting som er på telefonen. Så..

MI: så det var bare mærkeligt?

Emilie: ja, det var det. og min samvittighed, det tror jeg desværre er det samme som min telefon. Den har stor over mig. Øhm.. og jeg er lidt dårlig til at styre mine følelser nogle gange, så der bliver til at samvittigheden styrer mere over mig end jeg styrer over den. Og månen? Den føler jeg ikke at jeg har så meget kontrol over, og jeg synes ikke den har så meget kontrol over mig. Jeg bliver i hvert fald ikke påvirket af den på nogen måde. Min familie, den føler jeg at man på en måde har det sådan ligeværdigt forhold i forhold til kontrol, fordi man bliver påvirket hvis der sker noget med ens familie og de bliver påvirket hvis der sker noget med mig. Og at jeg nok er en person som bekymrer mig meget, så.. ja.. de har nok sådan set rimelig meget kontrol over mig i forhold til at man bekymrer sig meget og tænker på dem meget og sådan nogen ting.

MI: nu talte vi før om det der med hvis du nu havde glemt din telefon derhjemme. Hvad i forhold til strøm på telefonen? Hvad hvis den løber tør for strøm i løbet en dag?

Emilie: den gør den aldrig fordi at jeg oplader den hver nat og den holder faktisk hele dagen.

MI: så det gør du hver aften inden du går i seng?

Emilie: ja det gør jeg. Jeg har sådan et stik siddende ved mit natbord. Så det er det sidste jeg gør der at sætte telefonen til inden jeg sover.

MI: er det så også det første du vågner op til? Er det din telefon?

Emilie: ja det er det. Det er også den jeg bruger som vækkeur.

MI: tjekker du så mails? Eller andre ting om morgen når du vågner?

Emilie: nogen gange gør jeg det. jeg prøver sådan at lade være og tænker over at nu skal jeg lade den være og tage det når jeg er på arbejde. Specielt hvis jeg ved at der måske ligger noget der.

MI: så det er mest i forhold til arbejde at du helst vil lade det ligge om morgen?

Emilie: ja. Eller jo men også med de andre ting sociale medier og sådan i forhold til at man ikke har lyst til at bruge tid på det om morgen og være sådan til stede der hvor man er. Og jeg og min kæreste spiser altid morgenmad sammen, så der tror jeg at han nogen gange bliver lidt irriteret over at jeg bruger lang tid på at sidde med min telefon og tjekke tingene.

MI: i stedet for at være sammen med ham?

Emilie: ja

PI: er det noget i har talt om? Eller er det bare noget du har bemærket?

Emilie: ja eller han har nogen gange bemærket at.. eller jeg kan sådan nogen gange mærke på ham at nu synes han at jeg skal lægge min telefon væk. Fordi at.. ja..men jeg tror ikke har talt om det på den måde.

MI: så det er ikke noget han siger til dig eller?

Emilie: nej

PI: men er han lige sådan som du er? Altså tjekker han også meget? Eller er han fuldstændig modsat at han tjekker slet ikke?

Emilie: nej han er nok en mellemting. Han også tjekker den rimeligt ofte, men nok ikke så meget som mig og han er nok mere, han bruger den til at skrive beskeder på facebook og sådan nogen ting. Han er ikke så optaget af instagram og sådan.. snapchat og sådan. Men jeg bliver også nogen gange, og det kan jeg også mærke på mig selv at jeg bliver helt distraheret når man sidder med den. Så har man kun fokus på telefonen, så hører man ikke hvad der sker overhovedet. Og det er også.. sådan lidt ubehagelig situation, men jeg bliver også sådan hvis jeg sidder og ser på fjernsyn og er meget opslugt i at se en serie for eksempel, altså så kan jeg lukke hele verden ude og ikke høre hvad som sker rundt mig.

MI: og sådan kan du også have det med din telefon?

Emilie: ja præcis.

PI: men kan du sidde nogen gange, både med.. altså tv'et kører, telefonen kører, computeren kører. Altså har du altid samtidig nogen gange?

Emilie: det er meget sjældent.

PI: det er mest kun 1 ting?

Emilie: ja. For hvis jeg sidder og ser på fjernsynet og også begynder med telefonen, så klarer jeg ikke at fokusere på fjernsynet, så kan man næsten lige så godt lade være.

MI: når du er ude for eksempel er du så sådan en som kan finde på at lægge telefonen på bordet mens du sidder og snakker med folk? Eller hvis du var ovre og besøge Jeanette for eksempel?

Emilie: ja det gør jeg. Men det er synes jeg også er en dårlig vane. Jeg prøver så godt jeg kan at lægge den i min taske. Også bare tjekke den ind i mellem hvis nogen har skrevet for eksempel. Også bare fordi jeg synes det er irriterende at folk gør det. at folk sidder med.. hvis man sidder og snakker og pludselig så tager de op

telefonen, det synes jeg er irriterende. Også selvom jeg gør det selv ind i imellem, så synes jeg bare at folk der sidder med den også stopper midt i en sætning og bliver sådan.. bare bliver sådan.. kører op og ned på instagram for eksempel. Så er det hallo, vi sidder sammen, du kan i hvert fald fuldføre sætningen. Det synes jeg er.. ja.. respektløst.

PI: det lød som om det er noget du er meget bevidst over? Men har du altid været bevidst om det?

Emilie: ja fordi jeg tror at min mor og far har meget fokus på det at telefonen. For eksempel under aftensmaden så skal telefonen helt væk. Dem har vi aldrig haft under aftensmaden og det er også bevidst derhjemme med min kæreste at der har vi aldrig telefonerne liggende når vi spiser. Dem lægger vi væk og det er ikke okay at tjekke den med mindre man ved at man går og venter på en eller anden vigtig besked eller hvis der er nogen som ringer og man ved det er vigtigt på en måde. Så prøver vi så godt som muligt og undgå det. og det tror jeg bare er noget som er kommet igennem min opvækst, at mine forældre har været bevidst om at nu spiser vi, så derfor skal telefonerne væk.

MI: så det synes du også er godt at dig og din kæreste har det sådan?

Emilie: ja og det ligger sådan dybt i mig på en måde at når man sidder og spiser, så har man en samtale også sidder man ikke og tjekker sin telefon.

MI: helt afslutningsvis, så har vi en sætning du gerne må afslutte. Bare det første du kommer til at tænke på.

Min telefon er...

Emilie: årh.. nu tænker jeg ved alt for meget...

MI: helt spontan ja..

PI: bare det første.. anything.. eller der kommer måske ingenting op?

Emilie: ja

MI: men det er måske også et svar.

PI: ja.

MI: hvorfor tror du at du ikke kunne komme på noget at sige?

Emilie: jeg ved det ikke. Jeg tror jeg er begyndt at tænke for meget også bliver man lidt..

MI: i forhold til at vi laver det her interview at du bliver stillet mange spørgsmål omkring det?

Emilie: ja også har man det fokus på det.

MI: at man skal sige et eller andet om den? Okay, er der ellers noget du har lyst til at sige her til sidst i forhold til din telefon?

PI: eller et eller andet, andet du kommer i tanke om?

Emilie: nej, jeg tror jeg har fået sagt det jeg har i tankerne.

MI: super, jamen så slutter vi. Tak fordi du ville være med Emilie.

FREDERIK, 24

MI: kan du ikke give en lille introduktion af dig selv? Hvad hedder du, hvor gammel er du og hvad laver du?

F: jeg hedder Frederik, jeg er 24 år og jeg læser kommunikation og IT på Københavns Universitet.

MI: Hvilken telefon har du?

F: jeg har en Google Nexus 4. Det er en telefon der er produceret af LG, men de samarbejder med Google.

Den hedder LG Nexus 4, men de kalder den for Google.

MI: Hvad er det sidste du har gjort med din telefon inden du mødte os?

F: det sidste? Det var faktisk tid? Jeg brugte den som ur.

MI: Det var helt lavpraktisk, i forhold til de andre som tjekkede Facebook og Instagram...

F: jeg skulle lige tjekke om jeg kunne nå det eller du ved. Til tiden.

MI: hvorfor købte du den telefon du har i dag og hvor lang tid har du haft den?

F: Den jeg har nu har jeg haft i 1,5 år. Jeg havde en magen til den før som desværre blev stjålet, da den var under reparation. Det var en lidt underlig situation.

MI: under reparation?

F: der var et indbrud i den butik jeg fik den repareret. Så jeg har hvad, haft den i 2,5 år.

MI: 2,5 år med denne model? Men du har skiftet selve telefonen.

F: ja det er præcist den samme model. Men jeg har bare fået en ny.

MI: hvordan var det at den blev stjålet under reparation? Eller sådan uden for din.. kontrol rigtigt?

F: jeg havde tabt den på et stenguld, så skærmen var smadret. Så var jeg gået ind i en af de her reparationsbutikker, som der jo er tusindvis af. Fordi det er sådan en der, så er det lidt dyrt, så jeg overvejede, kan det lade sig gøre. Men han kunne godt fikse skærmen, også får jeg en opringning fra ham hvor han siger at der har været indbrud i hans butik og alle de telefoner han har haft til reparation er blevet stjålet. Det er jo bittert.

MI: det var bare bittert?

F: det er så bittert. Og på det her tidspunkt var jeg ikke rigtig forsikret, så jeg var nødt til at købe mig en ny.

PI: så butikken dækkede ikke noget?

F: det var en force majeure.

MI: er det rigtigt?

F: ja, det er også derfor at jeg aldrig skal have den lavet sådan et sted igen.

MI: aldrig nogensinde? Var det sådan en ikke øhm.. autoriseret eller hvad det hedder? En af dem som ligger over det hele?

F: ja de er jo ikke autoriserede, nogen af dem. Du skal ud til producenten.

MI: så det vil du gøre næste gang, hvis der sker noget?

F: ja, og prismæssigt, så nogen 100 kr ekstra også kan det være at min egen forsikring dækker nu, som jeg har fået.

MI: som du nu har fået? Og den fik du simpelthen efter du opdagede at det dækker ikke...

F: Nej, det var ikke på baggrund af det.

MI: og du fik... nårh nej, lige meget. Jeg kom lige fra det. Kan du fortælle lidt om.. da du fik denne her nye telefon, hvad var det første du gjorde med den?

F: det er et godt spørgsmål. Det første jeg gjorde var nok at flytte kontakterne fra min gamle telefon over. Jeg havde før den en HTC, en meget gammel, også en touch. En af de første touch telefoner, men jeg kunne ikke finde ud af at eksportere kontakterne fra den til min computer, så jeg sad manuelt og skrev alle numrene ind og navne ind i et excelark også sad jeg så og skrev dem ind på min telefon. Det virker meget lavpraktisk men jeg kunne ikke rigtig.. kunne ikke tage mig sammen til og prøve og finde en løsning på det.

MI: det det mindste sætter du dem over i excel før du lige? Altså organiseret.

F: også fordi jeg tænkte du gemmer jeg dem på min computer, så jeg har dem hvis jeg nu også mister denne her telefon.

MI: perfekt, så det var simpelthen at overføre kontakter, det var det første?

F: ja det var det første, også var det at installere apps, som jeg gerne ville have, øhm.. hvad var den første app jeg installerede? Det kan jeg ikke rigtig huske.

MI: hvilke apps bruger du primært?

F: jeg bruger rigtig meget rejseplanen, det kan faktisk godt have været den. Rejseplanens app bruger jeg ret meget, ikke fordi jeg kører specielt meget med bus, men det er nok den jeg bruger mest. Så er der selvfølgelige de generiske app, eller dem som er installeret i forvejen. Dem bruger jeg også, altså Google maps og sådan noget.

MI: men du kører ikke så meget i bus, men du bruger rejseplanen?

F: jeg bruger rejseplanen.

MI: hvad bruger du den så til?

F: nårh men det jo.. altså når jeg så kører bus eller tog, hvis min kæreste skal på et eller andet og hun ikke lige har sin mobil ved hånden, så tjekker jeg det på min. Også.. ja hvad bruger jeg ellers mere?

PI: hvad med sociale medier?

F: jeg har faktisk ikke installeret facebook appen, øhm.. og det var tændt mig endnu mere af at de har lavet det der messenger ved siden af... fordi det synes jeg er åndsvagt. Så skal du have 2 apps installeret og.. jeg har ikke sådan rigtigt brudt mig om den måde de har ført forretning på. På den måde at din app på en eller anden måde låner information fra stort set alle de andre apps, så vidt jeg ved så.. og jeg har tænkt, jeg gider ikke at installere den fordi jeg gider ikke at sætte mig ind i hvordan skal jeg sætte de der push beskeder fra. Jeg gider ikke at få af vide hver gang jeg får en besked på facebook eller en opdatering at jeg så får den på min telefon, som en sms.

MI: så du tjekker kun facebook på computeren?

F: nej nej, fordi man kan godt logge ind igennem sin browser, også virker det gamle besked system nemlig, så behøves man slet ikke at have den der messenger app.

PI: men du gider generelt ikke at have de der push notifikationer?

F: nej, jeg slår alle push meddelelser fra. Jeg har twitter, men der har jeg også slået push meddelelser fra.

MI: og hvorfor slår du det fra?

F: det er fordi at jeg ikke, jeg har ikke lyst til at skulle tænke over det hver gang jeg hører en lyd eller min telefon vibrere at jeg så skal kigge på den. Jeg kan godt lide, at hvis den skal vibrere eller noget gøre mig opmærksom på noget, så vil jeg gerne vide at det er fordi at jeg får en sms eller det er fordi den ringer. Fordi så ved jeg at der er nogen der prøver at kontakte mig. Der kan selvfølgelig også være nogen som prøver at kontakte mig på de sociale medier, men jeg ved at jeg graden hvor seriøst det er. Det er sandsynligt vis større hvis det er en sms.

MI: hvad med email? Det har du heller ikke på din telefon?

F: nej, jeg har faktisk heller ikke email på den, men den tjekker jeg jævnligt. Den tjekker jeg flere gange om dagen.

MI: men tjekker du den så på din computer eller tjekker du den også på din telefon?

F: det er både og.

MI: ja, også logger du så ind på browseren eller?

F: nej jeg har.. den har installeret en.. jeg har gmail. Den har en gmail app installeret i forvejen og den trykker du bare på. Den er meget hurtigt.

MI: er du meget bevidst om hvornår du skal være tilgængelig og hvornår du ikke skal være tilgængelig?

F: hvornår jeg skal? Hmm... ja det kan man vel godt sige altså..

MI: ja altså i forhold til det med notifikationer, så er du meget sådan opmærksom på.. det virker lidt som om du går ind også..

F: ja jeg føler ikke at.. eller jeg har aldrig, sådan lidt personligt. Men jeg har aldrig følt at jeg har brug for at iscenesætte mig selv, som rigtig mange af de sociale medier er og typisk når du vil få en push besked alt efter hvis du har det installeret, men fra de sociale medier, så er det om opdateringer og det er ikke fordi jeg ikke er interesseret i hvad mine venner går og laver men jeg er mere interesseret i at finde ud af det, når det er på min præmis. Jeg vil gerne interessere mig i hvad der sker, når jeg har lyst til det. jeg vil ikke blive gjort opmærksom på det hele tiden. Og det er det samme på min computer, jo jeg logger mig måske ind på facebook 1 til 2 gange om dagen, men det er ikke hver dag jeg gør det. Det er måske også fordi facebook er sådan lidt på vej ud, men det.. jeg føler mig ikke, jeg har ikke brug for den der.. jeg har ikke brug for at være opdateret hele tiden. Fordi jeg føler at hvis nogen vil i kontakt med mig, fordi jeg bruger det primært som kontakt, så vil de skrive til mig eller ringe til mig. Selvfølgelig der er nogen fordele med facebook i at man kan arrangere arrangementer og sådan noget, men det er så det man ligesom finder ud af når man så logger ind. Så kan man se, hey der er nogen der laver opvarmning til distortion i morgen, måske skulle jeg deltage i det. Så kan du så se tidspunkt og så videre.

MI: hvad med din telefon? Er du så opmærksom på at du nogen gange slukker din telefon, jeg er nu ikke længer available?

F: Jeg slukker faktisk ikke min telefon.

MI: du slukker den ikke eller hva?

F: nej jeg slukker den stort set aldrig. Jeg sætter den på lydløs, men den er principippet altid tændt.

MI: har du så altid strøm på? Går du op i at der altid er strøm på?

F: nej det rør mig ikke. Eller jo det er selvfølgelig lidt irriterende hvis den løber tør for strøm, så derfor er jeg altid opmærksom på hvor meget er der, hvor skal.. hvis jeg skal et eller andet sted hen, så lader jeg den op. Jeg ladte den op i morges fordi at jeg vidste at jeg skulle herind og så videre. Og den holder okay men strøm fordi jeg ikke hele tiden har mit internet slået til. Det er jo en anden ting. Du bliver kun opdateret på de sociale medier, hvis du hele tiden er med på nettet, men den trådløse radio, bruger rigtig meget strøm, så den slår jeg tit fra. Jeg slår kun nettet til når jeg har brug for det. det kan selvfølgelig også være sådan lidt irriterende, hvis man har.. ikke hvis man har glemt, men hvis man nettet slået fra en halv dag, og man så tænder den, så ligger der 5 snapchats, så tænker man fuck, den er sendt for 4 timer siden, det havde været fedt hvis jeg lige havde set den nu, i stedet for at se den senere. Øhm, men jeg gør det fordi den nemlig kan holde strøm længere. Og det er meget raret hele tiden at have at.. altså jeg ser det mere som et middel, et tool, og hvis jeg kan bruge den når jeg vil, så er det, det bedste. Så vælger jeg at der hele tiden er strøm på.

MI: hvordan har du det når der ikke er strøm på og du er.. ja du er til distortion eller et andet sted og der ikke er strøm på?

F: altså så er det selvfølgelig.. det er ikke fordi jeg skal bruge den. Men det er ikke så jeg føler mig, jeg føler mig ikke styret af den. Det er ikke sådan så hvis jeg går herfra nu og at der ikke er strøm på den at jeg tænker jeg finder aldrig mine venner igen og nu tager jeg hjem. Så ville jeg nok tænke, nårh okay, men fint nok, så prøver vi på den gammeldags måde og søger derhen og vi snakkede om at vi skulle være. Øhm.. jeg ville aldrig føle mig styret af at min telefon var løbet tør for strøm. Der kan have gået i hvert fald en.. 1 dag uden at der har været strøm på den. Og det har ikke rørt mig.

MI: hvor meget bruger du den i løbet af en dag?

F: tænker du når du er aktiv?

MI: aktiv brug, du skriver beskeder, du ringer, du tjekker facebook..

F: det er et godt spørgsmål. Hvor lang tid bruger jeg den? Hvis det er en arbejdsgang, der bruger jeg den ikke specielt meget. Men hvis det er en dag, hvor jeg ikke er hjemme, og jeg ikke har min computer med. Hvis jeg er et sted hvor der ikke er trådløst net, jeg kun har min telefon med, så bruger jeg den nok et sted mellem en halv time og en time i gennemsnit.

MI: og det ville så være meget?

F: det ville ikke være sådan at jeg sad, du ved en halv time på den, så ville jeg tage den, lad os sige det tager.. hvad tager det? jeg har måske tjekket de ting jeg vil på 30 sekunder, argh 1 min, 2 min.

MI: hvorfor ved du at på arbejde, der bruger du den ikke? Er det sådan, det gør jeg bare ikke?

F: jeg kan godt lide eller der har jeg så adgang til internettet, på min arbejdscomputer, så derfor bruger jeg den ikke. Men også at hvis, at hvis der er nogen som.. jeg har ikke min telefon på min når jeg sidder og arbejder jeg lægger den væk. Også tjekker jeg den engang i mellem, bare for at se om der er nogen som har skrevet eller noget vigtigt eller noget i den stil. Men jeg har den ikke på mig, for hele tiden og.. for jeg føler at ikke at jeg bliver distraheret, men hvis jeg har den i lommen og den vibrerede, så ville jeg ikke tænke, jeg tjekker den senere, så ville jeg gøre det med det samme.

MI: så skal du vide hvem det er?

F: ja, nu sker der et eller andet, nemlig også fordi at så ved jeg det er højst sandsynligt at det er en sms også kan det være at det er lidt mere vigtigt. Det betyder ikke at jeg ikke, du ved sådan.. og sidder og laver ting jeg kunne gøre på mobilen, på min computer. Det gør jeg også, det er ikke fordi at det skal være arbejde arbejde hele tiden. Men så ville jeg bare bruge computeren i stedet for mobilen.

MI: har du fået stjålet din telefon? Undtagen at den blev stjålet under reparation.

F: nej, jeg har ikke fået stjålet min taske, hvor den lå i eller kommet til at lægge den på et bord i en bar også gået, nej aldrig.

MI: er du meget opmærksom på at du hele tiden har den med dig?

F: tænker du på at jeg har den med mig, fordi jeg skal bruge den eller jeg har den med mig fordi jeg er bange for ikke at glemme den?

MI: ja, bange for at du ikke glemmer den.

F: ja, det er jeg meget opmærksom på. Men det er fordi jeg er meget opmærksom på at jeg har mine ting med mig når jeg rejser mig. Jeg tænker altid, mine nøgler, min pung og min mobil.

MI: så det har du altid med?

F: det har jeg altid med. Det har jeg altid på mig.

PI: men du er også meget god til at tjekke at din kæreste har sin telefon på sig ikke?

F: ja for hun fået stjålet sin taske og sin mobil op til flere gange. Og det har jeg aldrig gjort, jeg har aldrig nogensinde fået min taske eller.. hun har selvfølgelig sågar formået at glemme nogen af mine ting, men det.. det er noget helt andet. Nej det er jeg meget opmærksom på, fordi jeg virkelig ikke har lyst til at.. for mig er det virkelig fucking irriterende og miste og glemme ting, så det er jeg meget opmærksom på. Du ved, hvis jeg har været på en bar og jeg kom udenfor, det første jeg gør når jeg står ud på gaden det at jeg mærker begge mine lommer og min brystlomme på min jakke, men jeg ved at jeg har min pung i brystlommen og jeg har min mobil i og nøglerne er lidt forskellige steder. Det er måske lidt overforsigtigt, men det kan aldrig skade. Altså jeg ved aldrig nogensinde, hvis jeg sad et sted, jeg ville aldrig nogensinde tage min mobil op og lægge den på bordet, hvis det var et offentligt sted. Her ville jeg godt gøre det, men ikke et offentligt sted. Hvis jeg sad på biblioteket i en af de der båse derude, ville jeg måske gøre det. Hvis jeg sad på en restaurant ville jeg ikke gøre det.

MI: hvorfor ikke?

F: fordi jeg er bange for at bliver stjålet eller ikke bliver stjålet, men jo jeg er måske lidt overforsigtig på det punkt.

MI: så hvad så hvis du sidder på en restaurant med nogen venner og I sidder og snakker og de lægger måske deres telefon på bordet?

F: jeg ville stadig ikke gøre det.

MI: du ville ikke gøre det? men er det til irritation for dig at de lægger den på bordet og kigger på den for eksempel, men I sidder og snakker.

F: jo at de kigger på den. Det er irriterende. Min kæreste har en veninde som jeg også har lært at kende og hun sidder konsekvent og kigger på den, også når det er hende selv som taler. Og det er ekstremt irriterende synes jeg. Fordi det ødelægger den personlige kommunikation fuldstændig. Altså man.. jeg synes det er enormt uhøfligt.

MI: så det ville du aldrig selv finde på at gøre? Eller har du taget dig selv i ubevidst at sidde og tjekke din telefon?

F: Nogen gange har jeg taget mig selv i at skulle tjekke fordi der er et eller andet, men jeg bliver meget hurtigt bevidst, synes jeg selv, meget hurtigt bevidst om at nu sidder jeg og kigger på min telefon, du sidder ret faktisk og snakker med en anden, læg den lige væk. Men det ikke sådan at jeg fortæller, det er ikke sådan at hvis jeg sidder sammen med min søster og hun trækker sin mobil op, så siger jeg, altså vi sidder lige og snakker. Det gør jeg ikke.

MI: men du sidder i din stilhed og tænker?

F: du må meget gerne pakke den væk, fordi det er ikke hyggeligt.

MI: er det noget din kæreste gør?

F: lige smule, ikke nok til at det er et irritationsmoment. Og hun har også tendens til at gøre det, når det er os 2 som sidder sammen. Det er ikke noget hun gør at hun, at jeg føler ikke hvert fald ikke at hun gøre det i nogle situationer, fordi hun føler hun keder sig, hun gør det fordi at nu sidder vi derhjemme i sofaen og ser måske fjernsyn, så er det måske okay at trække sin mobil op, selvom vi måske sidder og har en samtale om noget der sker på fjernsynet eller noget andet. Fordi der er nogle hjemmelige rammer, hvis vi sad på en restaurant med hendes far og vi havde en samtale alle 3 og hun sidder med hendes mobil oppe, så ville jeg måske underst tænke det er måske ikke vildt pået gjort.

MI: så det er visse situationer hvor det er okay, og visse situationer hvor det ikke er okay.

F: ja, også fordi hun er også selv opmærksom på hende veninde der og vi har også snakket om hende bag hendes ryg og sådan. Hun er pissem irriterende og sådan. Så hun er også opmærksom på, tror jeg.

MI: så det er noget i indirekte har snakket om?

F: det er ikke engang indirekte, det er noget vi har snakket om, at det er pissem irriterende at man gør det midt i en samtale.

MI: i forhold til hende veninden, men ikke forhold til jer 2 kun?

F: nej nej, hun spiller for eksempel et spil på sin mobil. Helt fint. Jeg spiller masser af computerspil, men det er sådan et af de der spil man hele tiden skal være over. Sådan farmville, det fungerer på samme måde, man spiller hele tiden, spillet stopper aldrig. Og det er en ting man meget hurtigt kan tjekke og meget hurtigt kan pakke sin mobil væk igen, men i handlingen i det kan godt virke irriterende. I at nu skal jeg lige, nu bliver jeg gjort opmærksom på et eller andet i spillet, nu må jeg hellere lige tjekke det. Det er lidt irriterende. Det er hun forholdsvis ligeglad med ligegyldigt hvad for en situation det er. At nu gør jeg lige det. altså hvis hun selv sidder og snakker så gør hun det ikke, men fordi at det går så hurtigt, så gør hun det nogen gange.

PI: har du et cover til din telefon når du nu har prøvet at smadre din telefon?

F: det har jeg, jeg havde ikke et cover før, men I kan lige se. Det er ikke specielt kønt men det virker. Det er lavet af silikone. Sådan et hardcover, som er på den der iphone der, det valgte jeg nemlig ikke at få fordi at det er glat, underfladen er glat. Det er den her ikke. Jeg kan lægge den på bordet og den vil aldrig

nogensinde glide. Så hvis jeg putter den her i lommen så vil den aldrig nogensinde glide ud af min lomme igen sindssygt forsigtig nogen gange.

PI: hvordan smadrede du den sidst? Var det fordi den var gledet ud af lommen eller?

F: det var nemlig fordi at den gled ud af lommen også sad vi i køkkenet hjemme hos Marias far og de har stengulv. Den er sådan en glas/plastik overflade ligesom på iphone og det smadrer fuldstændig.

PI: så det er for at beskytte den?

F: det er for at beskytte den og får at den ikke falder ud af min lomme.

MI: er det noget med farven også?

F: farven er jeg ligeglæd med. Det er mest fordi at.. det skal være noget andet end sort, grå eller hvid. Så tænkte jeg orange det er fint nok, der var også i andre farver, men der var ikke så stort et udvalg igen fordi modellen ikke er vildt populær i hvert fald i Danmark, tror jeg.

MI: hvilken ringtone har du?

F: det er en af de der standard ringtoner.

MI: har du altid haft standard?

F: nej, fordi jeg havde en sony erricsson engang før at det var smartphone noget og det var der hvor de havde lavet sådan et.. ericsson var jo gået sammen med sony for at lave en telefon også sony ejer jo walkman-konceptet, så de havde lavet en mobil men den havde en musik afspiller og der kunne du få et musik nummer spillet. Og det var et nummer som Veto havde lavet. Som jeg havde ikke som ringtone, tror jeg.. eller som ringtone? Jo jeg tror at jeg havde den som ringtone, men det var også den som vækkede mig om morgen, altså min alarm.

MI: men hvorfor kun standard nu så?

F: jeg tror jeg ikke kunne gennemskue hvordan jeg egentlig skulle gøre det. også havde jeg ikke.. på det tidspunkt så sætte jeg min mobil til computeren også kunne jeg trekke musik over på også blev det overført til den harddisk den havde også kunne jeg tilgå det der. Det kan jeg i principippet også på denne her men fordi at alle de her streamingtjenester er kommet frem, så har man spotify eller downloadet noget, men jeg kan jo ikke bruge en af de musik numre, for det er en streamningstjeneste. Så derfor har jeg ikke.. det kunne ellers være meget sjovt. Der er sikkert nogen sange der men det er ikke noget der bekymrer, også fordi at iphone er sådan en typisk ringtone, alle kender iphone ringtonen, men der er ikke så mange som har den der, så jeg ved at når den der kommer så er det min telefon som ringer.

MI: ja, men hvis alle andre også fik den telefon?

F: så kunne det godt være at jeg skiftede den. Så ville jeg højest sandsynligt skifte den.

MI: okay, så det skal lidt være noget du kan genkende? At det er din?

F: ja det er rart, det kan jeg godt lide.

MI: ikke ligesom når der ringer en iphone og alle tjekker.

F: ja lige præcis. Så sent som i går, jeg sad med min fars kæreste i toget også er der en iphone som ringer også trækker hun sin op og det er så ikke hendes.

MI: og samtlige 10 andre mennesker, sidder fuldstændig og håber lidt det er deres måske. Nårh, men vi har en lille øvelse, og vi har lidt kategorier, vi gerne vil have du kategoriserer i forhold til hinanden i forhold til hvor kontrol du har over dem eller de har over dig. Håber du kan læse hvad det er jeg har skrevet.

F: hvad siger du? Hvordan skal jeg dele dem op?

MI: i forhold til hvor meget kontrol føler du at du har over dem eller hvor meget kontrol har de over dig. Og du behøver ikke at rangere dem og du kan også bare tale dem igennem dem.

F: mine hænder har jeg meget kontrol over

MI: og de har ikke kontrol over dig?

F: nej det ville jeg ikke sige. Loven er sådan lidt både og. Loven har selvfølgelig meget kontrol over mig men jeg synes også jeg har kontrol over loven fordi jeg overholder den. Jeg kan vælge at overholde den. Men fordi at min samvittighed spiller ind, så er det nok mere min samvittighed som styrer mig mere end at jeg styrer den. Og derfor så bliver jeg sådan også styret af loven fordi man så gör hvad loven siger. Mine venner, den er sjov.

MI: hvordan sjov?

F: sjov på den måde at hvordan er man styret af sine venner? Jeg føler mig ikke styret af min familie, overhovedet. Det synes jeg ikke.

MI: og du styrer heller ikke dem?

F: nej det synes jeg heller ikke jeg gør. Det er hverken enten eller. Jeg synes heller ikke jeg styrer mine venner og jeg synes heller ikke de styrer mig. Beskæftigelse? Den er tricky. Nogen af dem er sådan lidt filosofiske.

MI: ja, det er en lille smule abstrakt det hele.

F: beskæftigelse, jeg styres af om jeg vil have et job. Men det er selvfølgelig ikke alle jobs man kan få. Den er nok sådan lidt dualistisk. Jeg føler ikke min telefon styrer mig.

MI: du styrer hellere den eller?

F: ja, jeg styrer min telefon, 100%. Den gør mig selvfølgelig opmærksom på, når der er nogen som ringer til den, men det er ikke sådan så, jeg kan godt efterlade min telefon i stuen og gå i seng. Jeg skal ikke vågne op ved siden af den. Men jeg kan sagtens vågne op ved 8 tiden og gå indtil kl 14 uden jeg kigger på den.

MI: så du bruger den heller ikke som vækkeur?

F: jo, hvis jeg skal. Hvis jeg skal på arbejde, så sætter jeg altid mit vækkeur. Hvis jeg har fri, så vil jeg ikke kigge på min telefon før at jeg tænkte jeg skal måske noget eller jeg skal bruge telefonen til noget. Månen har jeg overhovedet ikke kontrol over.

MI: nej, og den har heller ikke kontrol over dig?

F: øhh haha, det er et mere fysisk spørgsmål. Nej, den har kontrol over tidevandet, men den har ikke så meget kontrol over mig. Toiletpapir har kontrol over mig hvis det ikke er der ellers så kan jeg pænt meget gøre med det hvad jeg vil. Den stol jeg sidder på har jeg meget kontrol over.

MI: ja og den har heller ikke noget kontrol over dig?

F: nej, den gør kun hvad jeg vil. Med mindre, den ser rimeligt solid ud, så den gør kun det jeg vil. Så den har jeg meget kontrol over.

MI: lige her afslutningsvis, kan du så bare afslutte denne her sætning, min telefon er.. bare det første som kommer op.

F: flot. Den er æstetisk flot. Hvis man for eksempel ikke kan se hvor skærmen sidder så er det bare en sort overflade og det kan jeg rigtig godt lide.

MI: var det også derfor du købte lige denne her telefon?

F: det var hele tiden noget jeg tænkte over. Men grunden til jeg købte den var fordi jeg godt kan lide det åbne format. Der er jo ikke rigtig nogen smartphones i dag som er åbne i formatet. Men android telefoner er lidt mere tilgængelige end iphones. Lad os sige at jeg vil lægge musik over på den, så kunne jeg sætte et stik til den og sætte den ind i Saras mac, så bliver denne her en harddisk. Så kan jeg lægge i princippet alt hvad jeg vil over. Jeg kan lægge billeder, word dokumenter. Hvis jeg skal gøre det på iphonen, så skal jeg gøre det igennem et program. Og der er måske nogle filtyper som den ikke tillader. Den åbne tankegang kan jeg godt lide.

MI: så det skulle aldrig være en iphone?

F: nej, dem har jeg bevidst gået udenom. Jeg kan godt lide designet, jeg kan lide mange af deres services. Jeg kan lide mange af de ting de gør, men lige på den der konference de lige har haft har de introduceret et nyt

programmerings-sprog og det hele er meget spændende og meget revolutionerende. Men jeg vil ikke købe deres telefon. På den ene side er det før dyrt, på den anden side er det..ja jeg kan ikke lide at være kontrolleret på den måde. Jeg føler den her telefon overvåger mig sikkert lige så meget som iphonen gør, men jeg føler ikke at den gør det i så høj grad at apple er kendt for at man bliver overvåget hele tiden.

MI: okay, så du var i android system med det samme og hvorfor så lige denne model?

F: Det var ikke fordi at den havde android at jeg gjorde det. Hvis den havde haft windows havde jeg måske ikke gjort det. men grunden til jeg valgte lige præcis denne her, blandt andet fordi den var flot og fordi at den var understøttet af Google og jeg kan meget godt lide de services som Google udbyder og den havde fået en god anmeldelse. Den var langt fremme på det tidspunkt og potentialet for hvad man kunne gøre med den fordi den understøttede alle Googles services fordi at den er designet til den, så lød det meget meget lovende. Det viste sig så at man, ligesom med iphonen, at hvis man er amerikaner og bor i USA, så kan man bruge alle deres services. Det kan man ikke så meget når man bor i Danmark.

MI: ville du overveje at skifte den ud? Den du har nu?

F: ja, jeg har overvejet at skifte den ud, ikke nu, måske om et par år. Jeg kunne godt tænke mig at skifte den ud med den nyere model af den. Den som hedder Nexus 5 eller 6, tror jeg.

MI: hvorfor det?

F: hardwaren er bedre også ja fordi den er bedre. Jeg ville ikke sige nej, hvis der kom en og stak mig en iphone 5 S i hånden, men jeg ville ikke købe den, hvis jeg selv skulle lægge pengene. Blandt andet også fordi den er dyr, så denne her koster måske 1000-1500 kr mindre.

MI: jamen jeg tror det er det, tak for det hele.

ANDREAS, 25

MI: Jamen, tusind tak for du ville stille op. Vil du være anonym i vores speciale?

Andreas: nej

MI: Nej? Dejligt. Og det hele bliver transskribteret som sagt og du må gerne se det hele inden vi bruger det, hvis du vil det.

Andreas: okay.

MI: Yes, kan du ikke lige give en lille introduktion af dig selv. Hvad hedder du, hvor gammel er du, hvad arbejder du med?

Andreas: Jeg hedder Andreas. Jeg er 25 år og jeg er journalist.

MI: ja, hvilken slags telefon har du?

Andreas: en iphone 4s

MI: Hvorfor har du lige den telefon?

Andreas: fordi det var den nyeste, da jeg købte den i 2012.

MI: ja, og det øhh iphone.. Valget af mærket er det noget specielt? Du går op i eller?

Andreas: Ja, helt klart. Alt teknologi jeg har er faktisk et Apple produkt.

MI: ja og hvorfor skal det hele være Apple?

Andreas: Fordi det er det eneste jeg kan finde ud af at bruge.

MI: Okay, super.

Andreas: Og det ser bedst ud synes jeg.

MI: bedst ud? Så designet?

Andreas: ja det er pænest. Ja designet.

MI: og brugervenligheden? Eller hvad?

Andreas: lige nøjagtig.

MI: ja, hvorfor købte du den telefon du har i dag? Du har måske lidt sagt at det var det nyeste...

Andreas: ja.. ja.. øhm... det var nok fordi at jeg manglede.. jeg kunne mærke at tiden var løbet fra de gamle Nokia telefoner. Øhm. Dengang.

MI: Og det var den du havde før?

Andreas: Det var sådan en jeg havde før. Så jeg skiftede til en iphone som jo så også.. det betyder jo på en eller anden måde at jeg kunne have min computer med mig rundt, ikke.

MI: ja, okay.

Andreas: fordi at man kan sætte alt op til at der er de samme ting på computeren og på den. Så, det var nok derfor.

MI: ja, øhm kan du fortælle lidt om hvad du gjorde med den, altså da du lige da du fik den. Hvad var det første du gjorde med din telefon?

Andreas: øhm... det var nok Facebook. Var nok det jeg brugte den mest til, og billeder. Også øhm... også slå ting op på nettet og nu er det nyheder, jeg bruger det mest til.

MI: og ikke så meget de sociale medier længere eller?

Andreas: jo, Twitter bruger jeg nok ret meget. Facebook er jo nok noget man bruger ret meget uden at man tænker over det. I virkeligheden så er det der jo altid. Facebook er jo altid åbent på en eller anden måde. Man får beskeder hver gang man får en besked på Facebook, så får man det af vide på telefonen. Man tænker ikke rigtig over det at det måske er et program man bruger hele tiden faktisk.

MI: Nej, hvor meget tror du, du bruger din telefon og Facebook og alt det andet i løbet af en dag.

Andreas: Hele tiden

MI: Hele tiden?

Andreas: ja, det tror jeg.

MI: også selvom du er på arbejde eller...?

Andreas: ja på arbejde, der har jeg, det jeg skriver på og nettet åbent, så har jeg skriveprogrammer og nettet åbent på computeren, men også har jeg Twitter kørende på min telefon ved siden af. Som jeg altid sidder og opdaterer. Så jeg bruger den faktisk hele dagen.

PI: så det er også i forbindelse med arbejdet, at du bruger Twitter?

Andreas: ja, det er mest arbejde, faktisk. Det er faktisk kun arbejde. Ellers bruger jeg det sgu ikke.

MI: Har du et cover til din telefon?

Andreas: Ja, det har jeg.

MI: hvorfor har du lige præcis det cover?

Andreas: Fordi at min ven arbejdede i Fona og kunne skaffe det gratis.

MI: hvorfor bruger du et cover? Hvorfor er det vigtigt?

Andreas: ja, det er et godt spørgsmål. Den gik i stykker alligevel, da jeg tabte den.

MI: Så den er stadig i stykker eller hva?

Andreas: Ja

MI: Og hvornår skete det?

Andreas: Det skete for en måned siden.

MI: Og hvad med reparation?

Andreas: Nej.

MI: Nej? Heller ikke engang et nyt cover?

Andreas: jeg tør ikke at tage det af..

MI: I frygt for at det hele går i stykker.

PI: jeg har prøvet det på min, også da der var cover på. Og der røg alle muligt glassplinter ud bagved.

Andreas: kameralinsen er gået i stykker.

PI: arh, det er lort.

Andreas: den virker stadig.

MI: så du kan godt bruge kameraet så? Selvom det er... den er sådan lidt i stykker eller hva?

Andreas: ja det kan jeg faktisk godt. Ja nu.. jeg bruger ikke kameraet så meget.

MI: du bruger ikke kameraet så meget? Hvorfor bruger du ikke kameraet så meget?

Andreas: jeg kan ikke lide at tage billeder med min telefon. Jeg kan ikke lide at gå og tage billeder. Faktisk.. jeg gør det ikke så tit.

MI: så du er heller ikke med på selfie-bølgen?

Andreas: Nej, det kan man ikke sige. Du skal se når Sara prøver at tage billeder af mig jeg flygter.

PI: du bliver sur.

MI: så det er en hel ting med at tage billeder af dig selv eller?

Andreas: nej det er.. jeg oplever sjældent noget, jeg tænker jeg er nødt til at have et billede af. Og altså.. jeg synes godt at man kan opleve noget uden at man nødvendigvis behøver at stå sådan her og kigge på det.

MI: ja, okay. Ja.. øhm.. hvilken ringtone har du på din telefon?

Andreas: Jeg har Thriller af Michael Jackson.

MI: hvorfor lige det?

Andreas: Fordi den er fed.

MI: Er det også et genkendelsesmoment, der måske ikke er så mange andre som har thriller eller hvad?

Andreas: ja det er der ingen andre som har. Før det havde jeg flawless af George Michael og det var der heller ikke andre som havde. Men så lige pludselig var der en som havde den, så skiftede jeg.

MI: skiftede du instantly du vidste at der var en anden som havde den?

Andreas: ja.

MI: og hvor lang tid er det siden.

Andreas: ej det er længe siden. Det er 2 år siden nærmest. Ej, 1,5 år.

MI: vil du så skifte igen hvis du er ude et sted og der er en eller anden der har thriller?

Andreas: ja

MI: Det skal være min ringtone...

Andreas: ej der var nok andre grunde. Så meget hører jeg bare heller ikke George Michael, tror jeg, til at jeg kunne holde det ud så længe. Det var nok også derfor. Men jeg er ikke blevet træt at den der endnu.

MI: ikke endnu? Har du prøvet at få stjålet din telefon?

Andreas: Nej

MI: nej..? har du nogensinde glemt den derhjemme en dag?

Andreas: Nej

MI: og du kunne måske... du bruger den hele tiden så du er meget opmærksom på, at du har den med?
Eller?

Andreas: nej. Altså der er klart tidspunkter hvor jeg bevidst ikke tager den med. Øhh... hvis den ringer så tager jeg den. Uanset hvad. Også hellere lade den være et sted også sig man ikke har haft den med sig.

PI: hvilke situationer kunne det være?

Andreas: det kunne ofte være.. øhh.. hvis jeg ved der har været et eller andet på arbejdet. Hvis jeg ved at jeg har lavet nogle interviews eller et eller andet. Og jeg gerne sådan, vil have det lidt på afstand. Så venter jeg lidt, så kan jeg godt lade den være. Fordi at... der er mange nogle gange hvor man, man ikke lige gider at diskutere om man... om det er de rigtige ord man har brugt eller ej. Eller hvis at der er nogen der.. bare alle mulige spørgsmål.. altså jeg ringer jo... jeg laver jo alting fra min egen telefon, alt interviews og sådan. Vi har arbejdstelefoner, men jeg bruger min egen. Og det betyder jo at folk, hvis de ringer tilbage, hvis jeg har lagt en telefonsvarerbesked, så ringer de tilbage til mig, ikke. Og det kan de joøre når som helst. Og det er sådan set fint n ok der er bare nogen gange, hvor man ikke gider at lave arbejde derude, ikke. Hvis man er sammen med sin familie eller et eller andet. Så der kan jeg godt finde på det bare.. også bare sådan nogen gange behøver man den ikke. Altså hvis jeg skal ud, hvis jeg skal på tur eller et eller andet så kan det godt være at jeg lader være fordi at jeg gider at have sådan en... behøver ikke at have alt det her med mig ud. Hvis jeg skal ud med min fætter og plukke urter eller sådan noget, så tager jeg den i hvert fald ikke med. Så gider jeg sgu ikke og tænke på livet herinde.

MI: så du behøver ikke på hele tiden, som nogle andre mennesker måske har brug for?

Andreas: nej, det er mere at fordi at jeg gør det til den grad at jeg kan lide det. Men jeg har ikke faktisk slet ikke noget behov. Jeg kan nemt koble fra. Jeg havde den.. jeg rejste et halvt år til Sydamerika og der var den ikke med. Der lå den derhjemme. Der havde jeg ikke telefon med.

MI: altså, det havde du ikke nogen større indvendinger imod? Eller sådan, når du var afsted heller?

Andreas: nej

MI: øhm... hvad med hvis den løber tør for strøm?

Andreas: den gör den hver dag. Batteriet er rigtig dårligt.

MI: så du har heller ikke nogen ekstra oplader med eller et eller andet? Bare for at være sikker?

Andreas: nej hvis den går ud, så går den ud.

MI: også er det, det?

Andreas: ja, men jeg vil sige at jeg plejer.. det plejer at fungere. Jeg plejer at kunne lade den op hver nat. Ej nogen gange, hvis jeg ikke bruger den så meget, så kan den godt holde en hel dag. Men hvis jeg sidder sådan på arbejdet med twitter og sådan noget, så løber den ud i løbet af dagen. Så hver nat lader den op og det plejer at holde til en hel dag.

MI: okay, og det virker ikke som om det er det helt store problem? Ikke at komme i kontakt med folk og ikke kunne...

Andreas: nej nej, altså så er det jo sent om aftenen eller sådan noget, ikke? Hvis jeg er hjemme hos min kæreste, så har hun også en oplader der, så lader den jo bare op der.

MI: hvor meget bruger du den til arbejdet, hvor meget bruger du den privat?

Andreas: øhm... hvad er.. det er du nødt til at definere. Hvad er privat?

MI: privat det er at ringe til venner og til familie og sms'e og.. være på Facebook eller ja.

Andreas: så hver gang jeg tjekker Facebook, så er det privat?

MI: ja.

Andreas: jamen, det er svært at sige. Man bruger den jo hele tiden. Altså. Jeg må indrømme at jeg ikke er typen som ringer eller skriver til nogen rigtigt, privat. Men jeg bruger den jo stadig til at sms'e og til når folk ringer.

MI: når andre folk ringer til dig?

PI: det kan jeg godt skrive under på.

MI: jeg tror, vi har en lille øvelse. Vi har lige nogle kategorier. Som vi gerne vil have du skal rangere i forhold til hinanden, i forhold til hvor meget kontrol du har dem eller de har over dig. Håber du kan læse min skrift. Der står, den stol/bænk du sidder på, månen, toiletpapir er det næste, loven, så har vi selvfølgelig din telefon, din beskæftigelse, samvittigheden, dine hænder, dine venner også din familie.

Andreas: det forstår jeg ikke.

MI: hvor meget føler du at du har kontrol over de her ting eller om de har for meget kontrol over dig.

Andreas: Månen?

MI: jamen det, det kan godt være sådan lidt diffust. Men har du kontrol over månen fx?

PI: ellers prøv at tage en efter en også sæt lidt ord på.

Andreas: okay...

PI: selvom det er lidt specielt.

Andreas: okay, øhm... der er nogen ting der har klart kontrol over mig. Og det har min telefon også nok.

MI: ja, hvorfor har den kontrol over dig?

Andreas: den har den fordi. Og det hænger sammen med min samvittighed og min beskæftigelse, tror jeg. Jeg må indrømme, jeg.. altså.. jeg er, jeg kunne måske godt være bedre til og lade den være, altså der er også samtidig det der med at hvis den siger en lyd, så er jeg nødt til at finde ud af hvad det er. Det kan være vigtigt, ikke. Og på den måde der har.. der er det min samvittighed og min beskæftigelse sammen med min telefon, der har mere magt over mig. Og grundet jeg lægger mærke til det er at..øhm.. at jeg altid har været rigtig meget efter min egen far på grund af præcis det der punkt. Som.. min far han har ladet sin telefon styre sit liv fuldstændig. Og det har jeg bare, det kan jeg bare se at jeg gør det samme nu.

MI: hvordan har han ladet sin telefon styre sit liv?

Andreas: hans arbejdsmoral har været det samme at, det der har givet ham succes er at man altid kan få fat i ham. Man kan altid få et svar fra ham. Det betyder at jeg aldrig nogensinde været på ferie med ham, hvor at telefonen ikke har ringet 8 gange på en dag. Den ringer 20 gange på en dag hver dag. Juleaften, hver dag. Altså det, det er hele tiden.

PI: og hvad er det din far laver?

Andreas: han er informationschef i DFDS. Og alle medierne, hver gang der er noget med et eller andet som har noget med rederierne at gøre, så ringer medier fra hele verden til ham og det er jo ligesom bare han er nødt til at tage den siger han. Også gør han det og jeg har altid synes at han skulle lære at sige fra. Og jeg kan bare se at jeg har præcis det samme problem som han har i mit job.

MI: så det er noget du tænker over nu?

Andreas: ja

MI: er det noget du så også siger, nu lægger jeg den fra mig og nu stopper jeg? Er du mere opmærksom på det?

Andreas: så er det jo at jeg kan lade den. Så er det at jeg kan tage et sted hen og lade den være, men nej, hvis det er at den ringer, hvis jeg kan se at det har noget med arbejdet, så kan jeg ikke ignorerer det. Det kan være udenrigsministeriet, det kan være altså. Man ved aldrig.. hvad nu hvis man har lavet en fejl. Det er noget man virkelig virkelig tænker meget over når man er journalist. Hvad hvis man har lavet en fejl. Og det er derfor tror jeg.

PI: er det noget du har talt med din far om her efterfølgende eller når nu du selv er blevet opmærksom på det?

Andreas: ja, vi har lige snakket om det.

PI: kan du fortælle lidt om det, hvis du vil ud med det?

Andreas: ja, han sagde at jeg skulle passe på med det og lade være med det. og han ville ønske at han at han ikke havde lavet sit arbejde fylde lige så meget da vi var små. I dag der kan han se at det var en fejl, ikke. Og han nok ikke kan holde til det meget længere. Også siger jeg jamen. Så siger han, at det skal jeg bare ikke gøre igen. Jamen så jeg gør det jo af samme grund. Jeg kan ikke lade være altså.. det er sådan lidt. Det er sådan ens samvittighed, du ved der, der siger at man sådan lidt er nødt til at gøre det. øhm. Nødt til at holde.. altså sådan være.. til at få fat på i hvert fald. Så men altså. Det er da også. Det er da bare noget man skal vende sig til, det er da også meget nyt for mig at være så engageret på den måde, det har jeg ikke være før, så det det er jo også derfor jeg skal lære at stille nogen krav. Lige nu er det måske bare fordi at det hele er så. Det er spændende, ikke? Det er spændende hvis achmed akkari ringer. Så er jeg nødt til at se hvad det er, ikke? Altså. Så det er jo også derfor, fordi det kan være jeg bliver bedre til at stille krav med tiden. Det kan også være jeg bliver dårligere.

MI: super

Andreas: hvad med de andre ting, toiletpapir, det styrer mit liv i høj grad efter jeg kom hjem fra Sydamerika, der har det bare været, nej det skal vi ikke snakke om. Venner og familie er jeg nok bedre til at... de har nok ikke så meget kontrol over mig.

MI: hvordan det? eller hvorfor har de ikke lige så meget kontrol?

Andreas: det ved jeg ikke. Der er ikke det samme sådan... der er ikke nogen sådan krav.. til at man er der på samme måde. Det er sådan.. det er nogle.. det er nok dem jeg har nemmere ved og lade i stikken engang i mellem. Men altså, jeg har venner og jeg ser venner og min familie også tit, men altså det er ikke noget som binder mig på den måde. Det er ikke.. jeg synes ikke de har kontrol over mig. De andre kan jeg ikke svare på.

PI: det er så i orden.

MI: ja det er fint. Øhm.. lige sådan afslutningsvis, kan du afslutte denne sætning: min telefon er.. hvad er det første som kommer op?

Andreas: vigtig

MI: hvordan vigtig?

Andreas: den øhh.. den er.. det kan godt være man engang i mellem brokker sig sådan lidt over hvordan tingene var nemmere dengang man ikke rendte rundt med mobiltelefoner hele tiden, og den gang man ikke kunne få fat på folk. Men hvis I virkelig husker efter, ikke? Så var det altså også, så var der også meget panik og der var også mange.. altså meget irriterende ved det og det er altså bare.. en kæmpe revolusion, der virkelig virkelig kan binde folk sammen at vi altid kan få fat på hinanden og det er også derfor at jeg er en af dem som man skal kunne få fat på.

MI: men samtidig har du de her tanker om også at være væk fra telefonen?

Andreas: hvis jeg er væk, så skal jeg være helt væk. Det synes jeg godt man kan, men så skal man heller ikke have noget i gang vel? Eller det ved jeg ikke, det er sværere hvis man forlader noget man har kørende. Så.. jeg skal til Cuba om en uge, og jeg tager den ikke med heller.

MI: hvor lang tid skal du være af sted?

Andreas: 2 uger eller sådan noget.

MI: det er helt okay?

Andreas: jaja, det er det.

MI: super, jeg tror at det er det. Tusind tak.

Andreas: Det var så lidt.

ANNA, 25

MI: Vil du ikke give en lille introduktion af dig selv?

A: Jo, jeg hedder Anna og jeg er 25 år, jeg læser på CBS, arbejder ved siden af med PR. Det er det, det er den korte version.

MI: Hvilken telefon har du?

A: Jeg har en iPhone 5s i guld. Meget vigtigt

MI: I guld?

A: Ja.

MI: Hvorfor er det vigtigt at den er i guld?

A: Det ved jeg egentlig ikke om det er, jeg har fået den af min kæreste i julegave faktisk, og jeg går faktisk ikke særlig meget op i om det er den nye model eller hvad. For mig er det vigtigt at den kan tage billeder, af jeg kan sms'e og at den kan ringe og egentlig også gå på nettet. Men når den så er i guld, så er det lidt fedt.

MI: Så er det lidt ekstra godt?

A: Ja, så kan man godt lige nævne det.

MI: Men går din kæreste op i at det er det sidste nye?

A: Ja, det synes jeg. Og det kan også godt påvirke mig en lille smule. I forhold til at så går jeg jo også lidt op i det.

MI: Du har så fået den telefon du har i dag?

A: Ja, den har jeg fået. Før havde jeg en 4'er, som fungerede fint nok og så fik jeg så den her som er lidt mere fancy.

MI: Af din kæreste?

A: Ja.

MI: Havde du ønsket dig den?

A: Nej, overhovedet ikke.

MI: Det var ham der synes du skulle have en upgrade?

A: Ja, det var ham der synes det kunne være nice hvis jeg fik sådan en.

MI: Okay, super. Men kan du fortælle hvad du gjorde med din telefon da du fik den juleaften?

A: Det var selvfølgelig at sætte den til opladning i de der 24 timer så man hurtigst muligt kunne få den op at stå igen. Og så skulle jeg få styr på det der med teleselskabet. Der skulle et andet sim-kort i, det var derfor. Det er endnu mindre det sim-kort der skulle ind i den der. Så det er sådan noget med lige at tale med teleselskabet og så sender de et nyt sim-kort og sådan noget. Men jeg blev jo selvfølgelig superglad og sådan noget. Ja, jeg ville gerne have haft en taske eller noget (griner). Men når jeg så fik den, var man jo superglad for den og jeg er jo superafhængig af den i dag og kunne ikke have været foruden. Jeg synes jo den er superfed i dag og kan bruge den til meget mere end jeg kunne med den anden telefon.

MI: Hvad bruger du den mere til end den anden?

A: Øhm, altså, jeg hører nok mere musik og så alt med fotografier. Når jeg tager billeder, så er det et bedre kamera og den kan også lidt mere. Der er sådan lidt flere redskaber i den faktisk. Men ellers kan den jo i og for sig det samme.

MI: Er det så fordi det føles federe eller er den bare bedre?

A: Altså den er bedre og jeg synes også den er hurtigere. Så det er sådan nogle ting. Og så kan den jo tage sådan nogle panorama billeder, og det kunne den anden ikke, og det kan jeg godt bruge en gang imellem. Men altså, det er jo apprene der sidder på, de er jo de samme.

MI: Okay. Har du et cover til din telefon?

A: Ja, jeg har faktisk tabt min telefon for en uge siden og smadrede glasset og det gjorde meget ondt på mig. Det kostede 2000 kroner at få lavet. Så nu har jeg et gennemsigtigt cover, og det er igen for at du kan se at det er en guld telefon.

MI: Er det vigtigt at man kan se at den er guld?

A: Jeg ved det ikke, jeg synes nok bare det er meget sjovt når nu den har en farve, så kan jeg ligeså godt have et gennemsigtigt cover.

MI: Hvordan havde du det da den smadrede?

A: Det gjorde ondt på mig. Det var ligesom at miste en kæreste på en eller anden måde. Fordi jeg kunne jo ikke bruge den. Den splintrede jo, glasset splintrede.

MI: Altså glasset foran på skærmen?

A: Ja. Hele min dag gik jo ud på at nu skulle den der telefon på hospitalet. Og så kommer man hen til sådan noget iDoctor og det er sådan noget med at man indlægger den. Man udfylder en indlægningsseddel. Det var et helt univers som om at det var en baby der skulle indlægges.

MI: Hvor lang tid gik der?

A: Det var nemlig også meget vigtigt, altså, hvor hurtigt kan de lave den. Og han kunne lave den på en time. Men den der time var jo så mærkelig for en. Så gik jeg ud og købte ind og sådan noget. Normalt når man står og venter i køen så tager man den lige op og trykker, hvad sker der på Facebook, hvem har sat nogle sjove billeder op på Instagram, er der nogle der har skrevet og sådan noget. Og lige pludseligt var det lidt tomt, det var ret ensomt.

MI: Så det var en lang time?

A: Jo, men så gik jeg og lavede alle mulige andre ting. Det var mere sådan noget med at jeg ikke kunne ringe til min mor og høre hende hvad hun laver, det kan jeg jo ikke, den ligger jo på hospitalet, så det kunne jeg jo ikke. Det var mere sådan nogle ting. Det er dit netværk og "når du keder dig"-momentet agtigt, der skal du ligesom være kreativ og finde på noget andet.

MI: Hvordan følte du i forhold til dit netværk? Hvad følte du den time?

A: Så er man ligesom lidt bagud når man kommer tilbage. Sådan lidt udenfor på en måde.

MI: Hvordan var det så at blive reunited?

A: Det var jo vildt fedt. Så var man jo vildt glad og man havde lyst til at kramme ham der havde lavet den. Det var jo helt vildt, selvom man skulle betale kassen for at få det lavet.

MI: Hvad var det første du så gjorde da du fik den i hånden?

A: Øh, jeg tror jeg testede om den fungerede sådan optimalt igen. Og så kan jeg ikke helt præcist huske hvad jeg gjorde, men jeg ringede faktisk til Marie Louise som havde ringet, en af mine veninder, som havde ringet rigtig mange gange. Og så ringede jeg til hende og så var der sms'er der skulle svares. Så var jeg lige lidt inde på Facebook. Så det var de der helt basale mærkelige ting man gør.

MI: Hvilken ringtone har du på din telefon?

A: Jeg har sådan en helt basic iPhone ringtone.

MI: Den alle har?

A: Ja, den nye af dem.

MI: Og du har ikke tænkt dig at skifte?

A: Nej, det går jeg ikke så meget op i. Det skal bare være en der er rar at høre på og som jeg kan kende.

MI: Okay. Hvor meget tror du at du bruger din telefon i løbet af en dag?

A: Rigtig meget. Altså timer tænker du?

MI: Ja, det er op til dig at definere.

A: Altså, jeg tror i hvert fald at jeg bruger den 7 timer om dagen.

MI: 7 timer om dagen.

A: Ja, det er rigtig meget.

MI: Hvad hvis du er til forelæsning fx?

A: Så kigger jeg også lige på den. Men ikke, hele tiden. Jeg prøver at lægge den ned i tasken. Men så hvis jeg begynder at kede mig lidt, så tager jeg den op og så trykker jeg lidt og kigger lige og så lægger jeg den ned igen. Men jeg har det ikke så godt med at sidde med den til forelæsning.

MI: Så du har den ikke liggende fremme som nogle har?

A: Nej, det prøver jeg at undgå. Nogle gange kan jeg godtøre det, men jeg prøver at lægge den i tasken.

MI: Hvorfor i tasken?

A: Fordi så prøver jeg at glemme den. Og prøver at fokusere. Hvis jeg virkelig keder mig, så tager jeg den op.

MI: Så tager du den op.

A: Ja. Hvis jeg skal se hvad klokken er eller sådan noget.

MI: Men så lægger du den hurtigt nede igen så?

A: Ja, ja.

MI: Okay. Hvad bruger du den til?

A: Jeg bruger den jo til at kommunikere med venner og familie osv. Sms. ring, Instagram, altså tage billeder, Facebook. Jeg har ikke mail på min telefon.

MI: Hvorfor har du ikke mail på din telefon?

A: Det er fordi.. Min arbejdsmail vil jeg simpelthen bare ikke have på den. Det skal ikke være et stressmoment, det skal være noget jeg har det godt med og noget jeg har det hyggeligt med. Det kan være at jeg senere i livet skal have mail på, men i forhold til at jeg er studerende, har jeg ikke lyst til at være på arbejde i min fritid. Lige nu er det et hygge-moment. Det er kommunikationsværktøj så folk kan få fat på mig, men ikke baseret på arbejde. Ellers må de ringe til mig.

MI: Så din telefon er dit private dig?

A: Ja, det er det. Det synes jeg. Lige nu er det. Det kan godt være senere at det bliver anderledes. Men lige nu er det.

MI: Og du har heller ikke din private mail?

A: Nej, det har jeg faktisk ikke. Det tjekker jeg på computeren. Det er måske dovenskab at jeg har ikke fået det oprettet. Men jeg har det også bare fint med at det er på min computer, og så er det andet mere til sjov og ballade.

MI: Har du prøvet at få stjålet din telefon?

A: Øhm, altså fra man var 15 til nu her eller? Eller bare generelt?

MI: Bare generelt

A: Nej, det har jeg ikke. Jeg har måske glemt den på en dag. Men jeg ved ikke om den blev stjålet.

MI: Kan du huske hvordan du følte da du glemte den?

A: Ja, det var forfærdeligt. Det er mange år siden, det var en jeg havde vundet. Det var en klap-telefon og så var den pink. Og jeg var virkelig glad for den, man kunne spejle sig i den. Der var spejl på. Jeg tabte den, eller jeg glemte den, i byen da jeg var fuld. Og så vågner jeg næste dag og så går det bare op for mig at den er væk. Det var mere tanken om at jeg ikke kunne få præcist den telefon igen. Men det gjorde ondt. Fuck det. Men så fik jeg jo en ny. En eller anden taber-telefon. Indtil jeg fik en i gave eller havde råd til at købe en ny.

MI: Så det er også vigtigt hvilken slags telefon det er?

A: Øhm, det har det faktisk ikke altid været. Faktisk, da jeg mødte min kæreste, havde jeg en iphone, jeg var en af de første der fik en af de der iphones. Men så går de jo i stykker og efter 3 år kan man ikke bruge dem mere. Men da jeg mødte ham havde jeg faktisk en Nokia telefon, den kunne ikke engang tage billeder. Sådan en gammel gammel en. Og det betød faktisk ikke så meget for mig. Da den nye iphone kom med kameraet

der var rigtig godt, så begyndte det igen at blive lidt vigtigt for mig at det var en ordentlig en og hvad den kunne. Så det er lidt i perioder faktisk.

MI: Men det er vigtigt for dig at du kan tage billeder?

A: Ja, det er faktisk en af de vigtigste ting på en eller anden mærkelig måde.

MI: Det bruger du meget i hverdagen?

A: Ja, ja.

MI: Hvad tager du billeder af?

A: Sådan mit liv generelt, hvad man spiser, hvis jeg oplever et eller andet sjovt, et selfie hvis jeg lige har brug for at få lidt credit for det skulle jeg lige til at sige, det kan være alt, hvad som helst. Når jeg er ude i skoven sammen med min kæreste så tager jeg et billede. Hvis jeg er ude at rejse, så bruger jeg den rigtig meget også. Mest til billeder, ikke så meget til sms'er og sådan noget.

MI: Hvad bruger du de her billeder til?

A: Øhm, nogle af dem ryger jo på instagram og Facebook og sådan noget. Og ellers ligger de jo på ens telefon. Hvis det er et rigtig godt billede, så får jeg det fremkaldt.

MI: Hvor mange billeder har du så fået fremkaldt?

A: Ikke så mange som der ligger på Facebook. Også fordi jeg er ret kritisk med det, men måske 20 eller sådan noget.

MI: Nu hvor du ligger det op på Facebook og Instagram. Du sagde før at du får credit for det, går du meget op i likes og sådan noget?

A: Både og. Jeg tror man ville lyve, hvis ikke man går lidt op i det. Der er jo en grund til at man er på det. Og så kommer man lidt ind på det der med at det er et ømt punkt. At man går op i sådan noget, sådan nogle svage værdier på en eller anden måde. Men det er jo klart at hvis du sætter et eller andet op, og folk synes det er sjovt og liker, så er det jo en meget federe følelse end 0 likes eller ingen kommentarer. Der er jo en grund til at man sætter det op. Det vil jeg sige, helt sikkert, man går jo op i det. Men det er ikke sådan at man sidder og græder hvis ikke der er nogle likes. Det er da lidt ærgerligt: "så er jeg ikke så fed alligevel" som jeg havde troet. Det vil jeg sige, man går jo op i det.

MI: Glemmer du nogensinde din telefon?

A: Nej, jeg har sgu aldrig glemt den.

MI: Går du meget op i at du husker den?

A: Ja. Det er lige før at hvis jeg skulle mødes med jer i dag fx og jeg nærmest var her og havde glemt den, så ville jeg køre hjem efter den. Det er der vi er nu. Jeg ville nok være kørt tilbage efter den. Jeg ville føle mig lidt tom uden. Det er jo helt sindssygt at man er så afhængig af den.

MI: Hvis du løber tør for batteri, har du så en backup?

A: Nej, det har jeg faktisk ikke. Jo, jeg harude i bilen. Der har jeg en. Så der ved jeg jo altid at jeg kan sætte den derud. Men hvis jeg nu ikke er bil, er det ikke sådan noget med at jeg har en ekstra oplader med i tasken.

MI: Det betyder ikke så meget?

A: Nej, men det er fordi jeg ved.. Jeg oplader den altid når jeg sover, og så ved jeg at den er 100 % opladt og så er der måske 20% når klokken er 17 og så er jeg jo nærmest hjemme. Jeg ved inde i hovedet hvornår den ikke kan mere.

MI: Hvad nu hvis du kommer direkte fra arbejdet, klokken er 17, og du skal ud og mødes med nogle venner og der er 20 % strøm tilbage?

A: Så ville jeg nok låne en oplader.

MI: Nu har vi lige en lillebitte øvelse med nogle post-its, jeg håber du kan læse hvad jeg skriver. Kan du kategorisere de her ting i forhold til hvor meget kontrol du har over dem eller hvor meget kontrol de har over dig?

A: Så jeg skal prioritere dem her, ikke?

MI: Jo.

A: Så ville det nok være sådan noget her. Familie, vil helt sikkert være den første. Og så mine venner. Og så mine hænder, for jeg ville fandme have det dårligt uden mine hænder og ikke kunne gøre noget som helst. Og så ville det være min samvittighed, og så tror jeg faktisk jeg ville tage beskæftigelse og så kommer telefonen lige nedenunder.

MI: Hvorfor kommer telefonen under beskæftigelse?

A: Det er fordi beskæftigelse er drivkraft til at du har et liv og faktisk har råd til at have en telefon for den sags skyld. Det ville være mærkeligt ikke at have beskæftigelse, din familie, dine venner. Så ville din telefon være ret tom og ret kedelig.

MI: Så din familie og venner går ligesom ind i din telefon?

A: Ja og dine hænder bruger du jo nærmest til at sidde med din telefon på og alle mulige andre ting. Din samvittighed, det synes jeg bare er et vigtigt begreb at have med. Din beskæftigelse hænger også lidt sammen med din telefon.

MI: I forhold til hvad man har brug for, hvad man kan og hvor meget man skal være på?

A: Ja, lige præcis. Toiletpapir er også supervigtigt. Loven må jeg sætte før toiletpapir ellers er jeg et dårligt menneske. Og så må være det månen og så den her stol her, for jeg kan jo bare stå op hvis det var.

MI: Super

A: Så det er sådan lidt det. Så familie, venner, hænder, samvittighed, beskæftigelse, min telefon, loven, toiletpapir, månen og så den her stol jeg sidder på.

MI: I forhold til din telefon, føler du så at du har kontrol over din telefon eller har den kontrol over dig?

A: Jeg synes at den har kontrol over mig. Fordi den er med til at styre min adfærd på en eller anden måde kan man godt sige. Fordi jeg føler mig tvunget til det der med lige at trykke på knappen for at tjekke hvad der er sket. Min kæreste kan godt blive så irritereret på mig. Nogle gange siger han at jeg skal hilse min kæreste og der mener han så min telefon. Vi er nødt til at blive lavet en regel derhjemme om at efter klokken 5 kigger jeg ikke på den fordi det er jo rent sjov og ballade. Jeg sidder også og spiller sådan noget Wordfeud og det tager jo også.. Det er tidskrævende. Øhm, og det kan godt være belastende for en kæreste at alt ens opmærksomhed er der. Men det er jo også fordi jeg slapper af når jeg gør det og det tænker han nok ikke på på samme måde. Nu har jeg også en kæreste der er lidt ældre så han er ikke opvokset på den samme måde med telefonen som jeg er. Men jeg bruger den også til at slappe af. Det er den der styrer mig. Og jeg har svært ved det. Så kan jeg finde på sådan at lade som om jeg skal ud at tisse og så tage den med og kigge og se er der nu sket. Fordi at han ikke må se at jeg lige skal se hvad jeg laver.

MI: Så du har lidt svært ved den her regel?

A: Ja, lidt, synes jeg faktisk. Det er faktisk ret tarveligt. Men det er jo fordi den kontrollerer mig på en eller anden måde. Den har kontrollen over mig.

MI: Så han har ikke samme...?

A: Nej, slet ikke på samme måde. Han er ikke så aktiv på Facebook og har heller ikke Instagram. Men det er jeg. Men det er også via mit arbejde og jeg bruger det egentlig også til mit arbejde, til at se hvem der går i hvad og hvilke mærker der er og andre ting der dukker op på de sociale medier, fordi det er relevant i forhold til mit arbejde,

MI: Og det gør du også i din fritid?

A: Ja det gør jeg faktisk fordi jeg synes det er sjovt.

MI: Du synes det er sjovt?

A: Ja, ja.

MI: Hvordan har du det med at der er de her regler?

A: Meget irriterende faktisk. For det er sådan lidt som om, ikke at krænke mig, men så er det både min kæreste og min telefon der har kontrol over mig, og det er lidt et dilemma. Så jeg synes det er lidt irriterende, men jeg kan godt forstå ham. Min mor kan også godt sige til mig at hvis vi er ude på sådan en bytur, at "nu skal du ikke kigge mere på den, vi sidder lige og spiser frokost". Men så tager jeg lige et billede fordi jeg synes det er sjovt og så bruger jeg tid på at sætte det op på Instagram og så skal der lige stå det rigtige. Men jeg kan jo godt se at du ikke er på, det er sådan lidt et parallelunivers, at du lever lidt igennem telefonen i stedet for at være tilstede der hvor du er. Så jeg tænker meget mere over det end jeg har gjort før.

MI: Tænker du også meget over det når du er sammen med dine venner eller på studiet?

A: Ja, ja. For jeg synes det er ret irriterende når folk gør det samme. Jeg har en veninde og når jeg skal sidde og spise aftensmad sammen med hende, så sidder hun med sin telefon hele tiden. Og så prøver jeg lidt at vende den om. Men det tror jeg er fordi min kæreste ikke gør det så meget, så kan jeg ikke helt vende den om på samme måde.

MI: Så det er efter du er blevet gjort opmærksom på det?

A: Ja, helt sikkert.

MI: Kunne du gå... Der har været sådan trends med at så er man af de sociale medier i en uge eller en måned eller sådan et eller andet?

A: Nej, nej, det ville jeg ikke gøre.

MI: Hvorfor ikke?

A: Det kan jeg ikke se nogen ide i. Det kan godt være at det ville hjælpe mig i forhold til det afhængigheds-trip jeg har til min telefon, men det gad jeg ikke. Det ville jeg simpelthen ikke bruge min tid på ikke at være på. For så skal du jo på igen bagefter.. Det giver bare ikke rigtig mening for mig. Så synes jeg måske mere man bare skal trappe ned. Eller når man kommer hjem så lægge telefonen eller slukke den for den sags skyld. Men jeg kunne aldrig finde på at gå af de sociale medier, men det hænger også sammen med mit arbejde. Det ville være rimelig dumt for mig hvis jeg gjorde det, for så ville jeg ikke være tilgængelig på samme måde i forhold til at jeg bliver nødt til at være lidt med indefor det.

MI: Okay. Jamen så er der lige en lille afslutning. Hvis du kan afslutte denne sætning: Min telefon er...

A: Min telefon er...

MI: Hvad er så det første der kommer op i din hjerne? I dit hovede?

A: Jeg vil faktisk sige at min telefon er min kæreste, det er min ven. Det er min sikkerhed, det er jo også fordi at alt hvad der er på den telefon den kan få dig til at komme i kontakt med din kæreste og din familie. Alt, er i den der telefon. Det er jo lige før at du har dine venner, familie og kæreste ved dig hele tiden. Så den er faktisk alt. Alt hvad der er vigtigt i mit liv. Den er faktisk lidt alle de her sedler her. På en eller anden måde.

MI: I en ting?

A: Ja, ja, ja.

MI: Og når du siger sikkerhed, hvad mener du så med sikkerhed?

A: Det kan være lige fra at hvis min bil punkterer så kan jeg ringe til Falck til hvis jeg går på gaden og skal hjem fra byen så kan jeg ringe til politiet til hvis jeg føler mig lidt ensom så kan jeg tage telefonen og ringe til mine veninder og så få lige at opfylde et behov om lige at snakke med hende. Alt indenfor, ja, hvad skal man sige, alt lige fra at blive overfaldet til ikke at få følelsen af at være alene.

MI: Hvordan tror du at du ville have det i et liv uden din telefon?

A: Jeg tror på mange måder at det ville være et meget federe liv på en måde. Fordi du ville have meget mere fokus på dig selv og dine omgivelser og alt det der er omkring dig. Og være meget mere bevidst om hvad der

sker omkring dig. Altså jeg synes lidt at man lever to verdener. Og den ene verden findes jo egentlig ikke. Det er i hvert fald en forvrænget verden i forhold til den rigtige. Det er jo også fordi at alt hvad der kommer op det er jo mest ting der skal vise hvordan du gerne vil have at folk skal se dig på. Så jeg tror at uden min telefon ville jeg.. For mig, ville jeg have et meget mere balance-agtigt liv. Men så skulle det også være fordi at alle andre ikke også har det.

MI: Så det skal være lidt en verden hvor telefoner er bandlyst?

A: Ja eller hvor de bare ikke findes. Ellers ville jeg ikke synes det var sjovt.

MI: Så det kommer også an på hvad omverdenen gør?

A: Ja, helt sikkert.

MI: Har du noget andet du synes du ikke har fået sagt eller noget andet?

A: Hmm, nu skal jeg lige tænke mig om. Jamen så synes jeg også en interessant ting er det der er på ens telefon. Altså, app'sene fx. Så prøver man også at finde nogle apps i forhold til at det er noget med hvordan man gerne har lyst til at blive set, det skal vise den type jeg er. Altså et er at du har spil, altså wordfeud eller sådan nogle andre ordspil som jeg spiller, men så har jeg også en Tiffany app og en Chanel app og jeg bruger dem aldrig. Men det er mere noget med at jeg bare har dem, fordi så er jeg en speciel type menneske på en eller anden måde. Hvilket jo er totalt åndssvagt, men det er jo nogle fede apps. Med mærkerne der har du det lidt sådan, ikke at telefonen bliver en reklamesøjle, men mere et produkt af dig selv. Så appsene skal lidt harmonere med det du synes er fedt. Lige meget om du så bruger dem eller ej. Sådan noget som Vejviseren eller GPS, den bruger jeg jo hele tiden. Og vejret, altså de der helt basale de er der jo også, men så tager man jo alligevel de der fashion-agtige eller dem der betyder noget, overfladisk ment, ind på telefonen for at den ser godt ud.

MI: Hvis andre skulle se at du flipper frem og tilbage?

A: Ja, eller hvis man sidder med sine veninder og siger: "arj, du skal se den her app der hedder Tiffany, hvor man kan tage et billede af din hånd og så finde ud af hvilken vielsesring der passer bedst til din hånd". Og så sidder man lige og leger med den i 10 minutter på et helt år og så synes man det er megafedt.

MI: Men den er der stadig?

A: Ja, jeg har ikke slettet den endnu.

MI: Hvor mange apps har du på din telefon?

A: Jeg ved det faktisk ikke rigtigt. Udover dem der ligesom er på pakken så er jeg måske oppe på omkring 25.

MI: Hvor mange af dem vil du sige?

A: 5. Instagram og Facebook er dem jeg bruger mest og så kommer vejret og GPS'en og jeg ved ikke hvem den 5. skulle være.

MI: Omarrangerer du dem så dem du bruger mest ligger først?

A: Det har jeg faktisk ikke gjort, men der var en af mine veninder der skulle låne min telefon og så var hun sådan: "arj, der er totalt rod i dine apps", og så begyndte hun at rydde op i dem så hun har kategoriseret dem. Alt hvad der har med billeder at gøre ligger i en mappe. Alt hvad der har med indkøb at gøre, jeg har en app der hedder Nemlig hvor man kan handle ind over nettet. Og Appstore ligger så i en anden mappe, så hun har kategoriseret dem på en eller anden måde. Hun gik fx meget op i at tingene skulle hænge sammen og i hovedet vidste jeg jo godt hvor tingene var, men der var ikke orden. Så hun lavede faktisk orden i det.

MI: Og hvordan havde du det med det?

A: Det var ret irriterende faktisk. Hun overgreb sig nærmest på min telefon. Og begyndte sådan at gå ind og lave om i mit system. Men nu har jeg jo vænnet mig til det og kan godt se at det er supersmart. Jeg havde vænnet mig til det efter en dag.

MI: Jeg tror vi har det vi skal have.

ASTRID. 24

MI: Kan vi lave en introduktion af dig, hvad er dit navn, hvad er din alder og hvad laver du?

A: Jamen jeg hedder Astrid, jeg læser også Brand and Communications Management og jeg er 24 år og jeg arbejder i et firma der hedder Citus.

MI: Hvilken telefon har du?

A: En apple telefon, en Iphone, en Iphone 5.

MI: En Iphone 5. Hvad er det sidste du har gjort med din telefon?

A: Hmm, det var at sende en snapchat (griner)

MI: Var det en personlig snapchat eller var det til mange personer?

A: Det var til mange personer, I fik den begge to (griner)

MI: Nu skal vi lige lidt tilbage til dengang du købte den telefon du har nu, hvorfor købte du den og hvad gjorde du?

A: Altså jeg var jo nok det man kan kalde en late-mover i forhold til de her smartphones, jeg havde i mange mange år sådan en Samsung klap-op telefon, jeg tror måske først jeg købte min for 2 år siden.

MI: Så det var din første smartphone?

A: Ja.

MI: Altså den her 5'er du har nu?

A: Nej, det var en 4'er der blev stjålet

MI: En 4'er der blev stjålet.

A: Og så købte jeg en 5'er.

MI: Fordi den anden blev stjålet. Hvorfor skulle det lige være iphone?

A: Jeg synes den var pænest og så havde jeg en Macbook og så havde jeg hørt at de spillede så godt sammen når man havde en masse Apple produkter og så tænkte jeg: "Så lad mig købe den" og så havde jeg hørt udefra at det ligesom bare var det der fungerede bedst for folk og især for folk der ikke havde haft smartphones før, så tog man bare en Apple telefon, tændte den, og så var den der bare og man skal ikke installere alt muligt.

MI: Så det var lethedens i det, det er det jeg hører dig sige?

A: Ja, lethedens, og fordi det kunne spille sammen med mine andre Apple produkter. Jeg har også en iPod touch og jeg har min Macbook computer. Jeg synes bare det var meget smart at de ligesom kunne tale sammen allesammen.

MI: Tale sammen, super.

A: Og så fordi den er pæn

MI: Den er pæn? Det er vigtigt?

A: Ja, den er sådan tilpas stor. Jeg synes dem de er begyndt at lave nu er nærmest sådan en tablet du render rundt med i lommen, jeg synes det er voldsomt stort.

MI: Hvorfor synes du det er voldsomt stort?

A: Fordi skærmen den er bare dobbelt så stor som en iPhone, jeg kan ikke have den i min hånd. Til gengæld har jeg så en tablet som jeg bruger til når jeg er herhjemme. Så er det lettere at kigge på den. Når jeg er on-the-go så synes jeg helt klart det er nemmere at have min iphone, for den kan jeg også have i min taske og den ligger lige i min hånd, jeg synes fx det er ret svært at skrive på min ipad, jeg er ikke så god til at skrive på min iPad, tastaturet et meget stort og mine fingre er meget små.

MI: Du siger at det er svært at skrive på din iPad, hvad skriver du så på?

A: Hvis jeg nu sidder på min iPad, og der checker en besked ind, så kommer den både ind på min iPad og på min telefon. Sidder jeg på min Ipad, så svarer jeg på min Ipad. Men jeg er ikke så god til at svare på min iPad,

fordi tastaturet er lige pludseligt meget meget langt og mine hænder rækker ikke så langt, så skal jeg rykke fingrene rundt hvor jeg normalt bare bruger tommelfingrene.

MI: Kan du fortælle lidt om hvad du gjorde med den telefon du har i dag lige da du fik den?

A: Jeg skyndte mig at sætte den til computeren så jeg kunne få de gamle indstillinger jeg havde i forvejen.

MI: Og hvorfor var det vigtigt?

A: Fordi så havde den jo alle mine oplysninger, alle de programmer som jeg i sin tid har downloadet og sådan nogle ting, mine beskeder

MI: Og det var alle de indstillinger du havde lavet på din iPhone 4?

A: Ja, den der blev stjålet

MI: Super, har du et cover til din telefon?

A: JA

MI: Hvorfor har ud lige valgt lige præcis det cover?

A: Fordi jeg var blevet træt af det andet og så havde jeg set det der på nettet, og så tænkte jeg: "Nårh, det var ikke så dyrt, why not, let's try" (griner). Nu er jeg også ved at være træt af det så nu må jeg snart ud og finde et nyt.

MI: Hvorfor har et cover til din telefon?

A: Fordi at jeg ikke er så god til at holde på ting. De ryger ud af hånden på mig. Og så tror jeg på at det beskytter lidt og hjælper at der er et cover på og det kan tage lidt af slaget, så den ikke rammer direkte på kanten af skærmen og så går hele skærmen i stykker. For jeg har godt nok tabt min telefon et par gange, men 7-9-13 så er min skærm ikke gået i stykker endnu.

MI: Perfekt. Hvor ofte skifter du cover? Eller hvor mange covers har du haft siden du fik din telefon?

A: 4-5-6 stykker.

MI: 4-6 stykker. Og hvor lang tid har du haft det du har nu?

A: Altså ikke kun med den jeg har nu, jeg mener også med min iPhone 4. På 2 å. Så det vil sige ca. hver 3.-6. måned og så gider jeg ikke at se på det mere.

MI: Så det er en træthed af at se på det samme eller?

A: Ja, det er det faktisk lidt. Det her cover har jeg kun haft et par uger og jeg er allerede træt af at se på det.

MI: Så hvad er så næste skridt?

A: Det er så at jeg kigger rundt på nettet og ser om der er et andet billigt cover som jeg gerne vil have. Jeg gider ikke at betale helt vildt mange penge for det fordi jeg ved at jeg bliver træt af det.

MI: Okay, så det er noget hurtig udskiftning?

A: Ja. Det andet jeg havde købt det var fra H&M og det her er fra en eller anden netbutik der havde gratis levering (griner).

MI: Det er vigtigt!

A: Ja.

MI: Hvilken ringtone har du på din telefon?

A: Jeg har sådan en klassisk melodi.

MI: En klassisk melodi? Hvorfor har du lige præcis den?

A: Det ved jeg faktisk ikke. Øhm, jeg ville i princippet gerne have en der ikke var en af deres standard toner, så ville jeg gerne have en sang eller en melodi, og så kunne jeg ikke finde ud af at få en af mine egne sange ind på og så søgte jeg på apps tror jeg og så fandt jeg lige pludselig sådan en med klassiske ringtoner, og så fandt jeg en som jeg synes var meget sød og så tog jeg den (griner).

MI: Har du så haft den samme klassiske ringtone eller skifter du så inde i den app?

A: Jeg tror vist at jeg er kommet til at slette app'en

MI: Nå, men du har stadig ringtonen?

A: Ja, jeg har stadig ringetonen, men jeg ved heller ikke hvordan jeg gjorde det, det var noget med at man skulle sætte telefonen til iTunes og så skulle man trykke på nogle ting og lige pludselig så havde jeg den ringtone. Så jeg ville ikke vide hvordan jeg skulle gøre det igen (griner). Og den er jeg faktisk ikke træt af den ringtone.

MI: Det var da godt. Så du skifter ikke ringtone ofte som du skifter covers?

A: Nej, den der ringtone har jeg haft på min iPhone 5 kun. Eller havde jeg den også på min 4'er? Jeg har i hvert fald haft den ret langt tid. Jeg synes det er meget rart at have den samme ringtone, for så ved jeg at det er min telefon der ringer.

MI: Super. Hvor meget bruger du din telefon i løbet af en dag?

A: Altså, jeg har sådan en app der hedder Moves, den bruger ret meget strøm og den har jeg ret tit på, det er sådan en der kan måle hvor meget jeg cykler og sådan noget. Men ellers bruger jeg typisk hele batteriet.

MI: På en dag?

A: Ja, nogle gange kan jeg godt være nødt til at lade den op.

MI: I løbet af dagen?

A: Ja, men det er så fordi jeg har den der Moves på og så hører jeg også musik på min iPhone, så hver gang jeg erude eller hvis jeg har siddet en hel dag på arbejde, så hører jeg også musik på min telefon.

MI: Okay.

A: Ja, og så er jeg på Facebook og på Instagram og lige inde og tjekke min Danske Bank app, min mail, BT og Ekstra Bladet typisk kan jeg godt.

MI: Hvad vil du sige at du bruger mest tid med din telefon i forhold til de ting du nævner nu?

A: Gud, SnapChat bruger jeg også. Det vil nok være Instagram, mail - nej, det er kun til at tjekke mails, jeg bruger ikke min iPhone til at skrive mails. Men ja, Instagram og snapchat og beskeder, Moves og musik.

MI: Og det er i den rækkefølge du nævnte nu?

A: Nej, det tror jeg ikke.

MI: Hvorfor tror du lige at det er dem du bruger mest?

A: Altså, musik, det er fordi jeg hører helt vildt meget musik. Til at starte med ville jeg gerne have både min iPod Touch og min telefon med, men så synes jeg sgu det blev for besværligt. Så fyldte det lige pludseligt helt vildt meget nede i tasken at man skulle have to med. Det gode ved iPhonen er at når den ringer mens jeg har musik i ørene, så ringer den oppe i ørene og så kan jeg bare tage den. Men hvis den ringer mens jeg hører på min iPod touch så kan jeg jo ikke tage den når jeg er på min cykel. Og så bruger jeg også ret meget hende der Siri, til at fortælle mig hvor jeg skal køre hen (griner). Og hun siger det også bare op i mine ører uden at jeg behøver at gøre noget. Så den bruger jeg også ret meget, hvis jeg skal et sted hen som jeg ikke lige ved hvor er. Så det er jo tit.

MI: Du sagde tidligere, at du har fået stjålet din telefon?

A: Ja

MI: Din iPhone 4.

A: Yes

MI: Hvad var din oplevelse af det her?

A: Jeg synes det var helt vildt ubehageligt, fordi når man bor sådan som vi gör nu, så er det den eneste telefon man har, man har ikke en fast linje. Og mine forældre var i Sverige, så det var sådan lidt at få kontakt med folk. Og så også bare fordi at ens telefon er ekstremt personlig, meget mere end den der Samsung klap-op telefon den var, fordi man har så mange ting og jeg bruger også meget at have noter liggende med alle mulige ting som jeg skal huske, og mit arbejde og alle mulige ting som jeg bruger og når så folk stjæler den, og selvom man i princippet godt ved at de nok bare formaterer den, så har de stadigvæk fået en masse oplysninger om een. Det synes jeg er helt vildt ubehageligt.

MI: Så det var vist noget med at andre folk vidste noget om dig?

A: Jeg synes det var en krænkelse af privatlivet på en eller anden måde.

MI: Krænkelse af privatlivet..

A: Det er bare pissemåder at folk ikke kan holde nallerne for dem selv. Så det var en irritation over alt det man skal igennem med forsikring og selvrisko. Jeg synes faktisk især at det værste var den der krænkelse af privatlivet, de kunne i princippet få alle ens ting. Det synes jeg er pissemåder. Jeg er ikke så god til tyveri. Jeg synes det er meget irriterende..

MI: Hvor lang tid gik der før du fik en anden telefon?

A: Der gik noget tid faktisk. Jeg fik en iPhone 4, eller jeg lånte en iPhone 4 af min far der havde en reserve. Jeg havde en iPhone 4s der blev stjålet og så lånte jeg en iPhone 4 med meget få gigabite af min far. Der blev jeg nødt til at tage min iPod touch i brug til musik, for der var kun 8gb og det er bare ikke nok til særlig mange ting. Og så ville jeg gerne lige have pengene fra forsikringen inden og så skulle jeg finde ud af om jeg ville købe en iPhone 4 eller ville jeg vælge en 5'er, for så kostede det alligevel lidt ekstra penge oveni hvis man skulle købe en 5'er. Der gik vel nok en måned eller halvanden eller sådan noget.

MI: Mellem den du fik stjålet og den du har nu?

A: Ja, ja. Nej, der gik sgu mere. For så købte jeg den og så.. Jeg fik den stjålet i April og så købte jeg den i Juni og så tog vi til New York og så nåede jeg ikke at få den inden New York og så fik jeg den først efter fordi den var i restordre. Så jeg havde i princippet købt den, men så gik der bare en måned før jeg fik den.

MI: Kan du fortælle lidt om hvordan du havde det i den her periode?

A: Der havde jeg jo heldigvis så en anden telefon. Jeg havde jo i princippet en iPhone 4, som fungerede fuldstændig som alle de andre, jeg kunne bare ikke have alle mine apps og jeg kunne ikke høre musik, den var lidt langsom fordi den kun var på de der 8gb. Og jeg havde selvfølgelig proppet den fuldstændig til randen med alt muligt.

MI: Så hvordan var det ikke at have de her ting som du bruger meget i hverdagen?

A: Det var faktisk lidt irriterende, det er jo en vanesag og nu havde man vænnet sig til at have alle de andre ting og så skulle man lige pludselig nedjustere eller hvad man skal kalde det. Og så skulle jeg også hele tiden have min iPod touch med hvis jeg ville høre musik.

MI: Hvordan var det så at switche tilbage til din iPhone 5?

A: Det var meget rart - så var man tilbage til status quo. Det var meget rart, så var man jo bare tilbage til hvor man var før. Havde sine ting og så kørte det hele bare.

MI: Har du nogensinde glemt din telefon når du har været i skole eller på arbejde eller noget andet?

A: Nej (griner). Det tror jeg faktisk ikke (griner). Den ligger jo lige ved siden af min seng, det er også mit vækkeur og alt muligt, når jeg står op om morgenens slår jeg vækkeuret fra og står op og lægger telefonen over i min taske.

MI: Så den er med dig hele tiden?

A: Ja. Man kan selvfølgelig løbe tør for strøm, det er pissemåder, men ellers er den med mig hele tiden.

MI: Jamen hvordan er det når den løber tør for strøm?

A: I princippet synes jeg bare det er irriterende, fordi jeg højst sandsynlig skal cykle og så kan jeg ikke have musik i ørerne når jeg skal cykle. Og hvis jeg er et eller andet sted hvor jeg skal finde vej, så er det rimeligt kritisk, for så kan jeg jo ikke finde vej. For så har jeg ikke hende der Siri der lige kan sige til mig: "drej til højre om 500 meter" (griner). Men det sker ikke så tit for mig at den løber tør for strøm. Jeg har en oplader med rundt i min taske (griner).

MI: Har du altid den med?

A: Ikke altid, men fx når jeg er på arbejde og jeg har min Birger taske med så ligger den bare dernede sammen med alle de andre ting jeg slæber med frem og tilbage. Så kan jeg sætte den ind i min computer og

så kan den oplade i løbet af dagen. Der var fx der hvor vi var inde og se Melodi Grand Prix, der havde jeg ikke tænkt på at jeg skulle have den opladt for der var 50 %. Men de der 50 % de løb bare sådan her og så var det lidt irriterende for så kunne man ikke tage billeder når man sad derinde til Melodi Grand Prix, så kunne jeg ikke sende en snap og sige: "Se, vi sidder herinde", eller sådan et eller andet, så det var lidt irriterende. Så måtte jeg spare på den, fordi jeg hellere ville høre musik på vej hjem. Så løb den så også tør lige så snart jeg kom hjem.

MI: Har du flere opladere eller hvordan?

A: Jeg har en fast oplader som jeg ikke rører henne ved min seng. Den oplader jeg min telefon med, og den oplader jeg min ipad med. Så har jeg en oplader der sidder ved mine højtalere til min iPod touch. Men det er et andet stik. Så den ligger fast og den rører jeg ikke ved. Og så har jeg et USB oplader stik, som jeg har købt, som jeg har med mig på farten.

MI: Fordi...

A: Den løber tør for strøm. Ja og så fordi det er en iPhone 5 og alle ikke har en iPhone 5 og så er det ikke alle der lige har en oplader. Så er det meget rart at jeg har min egen. På et tidspunkt havde jeg også sådan et stik som man putter ind i stikkontakten, et helt sæt, men det gik i stykker, så nu har jeg bestilt et nyt stik. Fx når jeg er hjemme ved folk skal jeg ikke spørge dem om de har et USB-oplader stik og så har jeg selv ledningen. Så har jeg bare det hele selv, det synes jeg er meget rart. Så er jeg ikke afhængig af andre, så er jeg kun afhængig af mig selv. Så har jeg selv styr på det, det er meget fint (griner).

MI: Perfekt. Nå, Astrid, vi vil gerne lige lave en lille øvelse med dig. Vi har lavet nogle post-it's. Det er nogle kategorier. Vi vil gerne have at du kategoriserer de her forhold i forhold til hvor meget kontrol du har over tingene

PI: Altså hvor meget kontrol du føler du har over dem eller hvor meget kontrol du føler de har over dig.

A: Toiletpapir? (griner). Hvis jeg har købt det rigtige toiletpapir, så har det ikke nogen kontrol over mig (griner). Så gør det ikke ondt i nummeren. Jeg skal lige forstå det rigtigt - Skal jeg kategorisere fra hvad jeg har meget kontrol over til noget jeg intet kontrol har over?

PI: Ja.

A: Hvad står der der? Månen? Nå, det kan jeg godt sætte som en af de første

MI: Du må sige til hvis du ikke kan læse min håndskrift.

PI: Du må meget gerne sætte ord på mens du sidder og gør det.

A: Okay. Det kan jeg godt. Månen. Det styrer jeg ikke særlig meget selv. Jo, sådan noget med klimaforandringer, men det styrer lille mig nok ikke helt sindssygt meget selv. Mine hænder kommer desværre ret langt ned, men det er jo fordi jeg ryster på hænderne og sådan noget, de lever fuldstændig deres eget liv. Min telefon - den styrer jeg rimelig meget selv. Min samvittighed - den styrer jeg ikke så meget selv. Jeg lider jo af det syndrom der hedder dårlig samvittighed. Den stol jeg sidder på den styrer jeg i hvert fald helt sindssygt meget, det er nok den jeg styrer mest.

MI: Hvorfor styrer du din stol mere end du styrer din telefon tror du?

A: Jeg kan jo selv vælge hvilken stol jeg vil have og hvor jeg vil sidde henne. Min telefon der kan jeg jo ikke selv vælge hvem det er der ringer til mig. Venner, det ved jeg ikke lige. Familie, den styrer man heller ikke helt selv, man har den familie man nu engang har. Toiletpapir - det styrer jeg i hvert fald helt vildt meget selv. Det er hvad jeg køber og hvad jeg kan lide. Loven, beskæftigelse - altså, arbejde?

MI: Ja

A: Hmm, okay månen styrer jeg ikke, loven den styrer jeg heller ikke så meget. Jeg kan stemme og that's it. Venner, beskæftigelse, familie. Kan man sætte dem lige eller skal det være fra den ene ende til den anden?

PI: Det må du selv om. Bare du forklarer hvad du gør.

A: De her er i hvert fald dem jeg styrer mest - telefon, den stol jeg sidder på og især toiletpapir (griner). Dem jeg styrer mindst det er månen og loven, så er der så min samvittighed, mine venner og familie. Jeg synes jo måske at familie og så venner.

MI: Og så hænder og samvittighed?

A: Ja... Jeg skal lige finde ud af hvor beskæftigelse skal ind henne. Den kommer sgu nok ind på linje sammen med venner.

MI: Det var din beskæftigelse du sidder med?

A: Ja. Sådan, nu har jeg lavet det. Månen styrer jeg mindst.

PI: Kan du lige remse dem allesammen op?

A: Ja, månen styrer jeg mindst, så kommer loven, så kommer familie, så kommer venner og beskæftigelse på samme niveau, så kommer mine hænder og det er så fordi de lever fuldstændigt sit eget liv. Min samvittighed, min telefon, den stol jeg sidder på og toiletpapir. Har I nogle spørgsmål? Månen det er noget med naturen og det har man i bund og grund ikke særlig meget kontrol over selv. Loven, der kan jeg jo ikke sige at jeg gerne vil have den her lov skal ændres, så skal jeg i hvert fald lave en masse arbejde for det. Familie, du bliver født ind i en familie, så jeg synes ikke du kan ændre sindsygt meget ved. Venner og beskæftigelse. Du kan på en måde godt selv vælge dine venner du har men du kan ikke styre hvordan de agerer og kontrollerer hvordan de agerer. Beskæftigelse kan du til en vis grad, ligesom venner, selv vælge, men noget af det har også at gøre med held og netværk, der er mange faktorer der spiller ind der hvor der er noget man selv kan styre og hvor der er noget der er overladt til tilfældighederne. Mine hænder, jeg kan jo i principippet selv styre de ting de tager, men de har deres eget liv fuldstændig. Samvittighed, den synes jeg heller ikke altid man kan styre, den kan jo godt bare poppe op. Man kan selvfølgelig gøre noget ved sin samvittighed, og gøre noget ved de ting der giver en dårlig samvittighed. Derfor synes jeg til en vis grad at man godt selv kan kontrollere det. Ens telefon synes jeg også godt at man selv kan kontrollere i den forstand at hvad man har af apps, men man kan jo ikke kontrollere hvem der ringer, hvem der sender dig en mail eller hvem der sender dig en snapchat eller sådan noget. Det kan man ud fra at man ikke gider at have en snapchat fra den og den person ved at blokere denne person - men jeg kan jo ikke styre om du sender en snapchat til mig eller om du ikke gør. Den stol jeg sidder på - den har jeg selv købt, jeg har selv bestemt hvor den skal være henne. Mit toiletpapir har jeg også selv købt og valgt hvor skal være henne.

MI: Men toiletpapiret har du lidt mere kontrol over end stolen?

A: Ja. Det synes jeg. Det er meget centreret hvor toiletpapiret er henne, stolen den kan hoppe og danse. Hvis du stiller dig på en stol, så er det ikke altid du har kontrol over den. Men hvis du stiller dig på noget toiletpapir, så er du ret sikker på at det bliver liggende der.

MI: Du nævnte noget før med din telefon med at blokere folk?

A: Mmm.

MI: Er det noget du gør brug af?

A: Ja. Det har jeg gjort et par enkelte gange (griner). Lorten har jeg blokeret. Fordi jeg ikke gad at se på hans klamme fjæs.

MI: Så af personlige årsager, eller hvad skal vi kalde det?

A: Personlige årsager. I forhold til snapchat har jeg det sådan generelt at det kun er venner der kan sende snaps til mig.

MI: Kun venner?

A: Ja, jeg gider ikke at alle mulige mænd kan sende snaps til mig. Det gider jeg ikke. Men folk kan anmode mig og så kan de så komme ind i min bog eller hvad man kalder det. Kontakter.

PI: Men på Instagram har du en åben profil, ikke?

A: Jo, men der har jeg stadig blokeret lorten så han ikke kan se noget som helst.

PI: Der er det OK at andre folk kan gå ind og kigge?

A: Ja, men der står kun mit brugernavn og intet andet. Så de kan se hvad jeg laver og sådan noget, men der står kun mit brugernavn. De ved i princippet ikke om jeg bor på Grønland eller i Los Angeles, Frankrig eller i Danmark. Det kan de måske tænke sig frem til efter det jeg skriver, jeg skriver både på dansk og på engelsk. Men de kan i princippet ikke vide hvor jeg er henne og sådan noget. Så kan folk se på mine billeder, men at folk sender et billede til mig og jeg ikke ved hvad der er på det billede, eller at en fyr kan sende et eller klamt billede eller whatever, eller at skrive et eller andet ulækkert, og jeg ikke selv kan styre det, og jeg lige pludselig får et eller andet poppet op inde på snapchat, det er jeg overhovedet ikke interesseret i. Hvis folk skriver noget på instagram som jeg ikke kan lide, så kan jeg slette det.

MI: Er det noget du tænker meget over med de her indstillinger og særligt privatindstillinger?

A: Ja, til en vis grad. Når de er lavet, tænker jeg ikke så meget over det. Jeg har også haft lukket profil på instragram, og så har jeg taget åben profil igen, men det er også fordi jeg synes det var sjovt at få nogle flere likes (griner). Man får ikke så mange likes når man kun har 82 følgere og der ikke er andre der kan se ens billeder.

MI: Så likes er vigtige?

A: Med likes så kan du se at den her person har liket dit billede. Så kan du trykke på den person og se om det er en du gerne vil følge. Jeg synes det er enormt svært med hvem jeg gerne vil følge. Så skal jeg lave en eller anden brainstorming på hvilke hashtags jeg vil søge på, men hvis der er nogle der har liket mit så kan det være at den person har lagt nogle billeder op som jeg synes er interessante og så kan jeg følge den person. Så det går lidt begge veje synes jeg. Og så er det jo lidt sjovt at få nogle likes. Det er jo ikke sjovt at lægge et billede op, og så ikke få nogle likes.

PI: Kan du fortælle lidt om hvem det er du følger på Instagram, hvis du kan karakterisere det på en eller anden måde?

A: Jeg følger nogle kendte mennesker, både fra Danmark og fra udlandet. Så følger jeg nogle forskellige fashion ting, sådan lige hvad jeg synes. Jeg følger nogle modeblogger eller nogle der ligger tøj op så jeg kan blive inspireret til hvordan man skal sætte ting sammen. Fx den kjole er virkelig flot, eller den kjole er virkelig grim, altså hvordan man kan sætte ting sammen på forskellige måder. Så følger jeg en der hedder awesome inventions, altså opfindelser. Og jeg ved ikke hvorfor jeg følger den, jeg synes måske bare jeg synes det er meget sjovt. De laver i princippet nogle meget brugbare ting, det er bare nogle åndssvage ting. Så følger jeg nogle der skriver sådan nogle quotes, det er også meget hyggeligt, så kan få det sådan lidt: "Nårh ja, sådan kunne jeg også lige tænke over det" eller sådan et eller andet. Så følger jeg dem fra sex and the city, det synes jeg er meget sjovt, de har også nogle gode quotes. Ja, og så følger jeg mine egne venner og bekendte som jeg synes er sjove at stalke.

MI: (griner) stalke sine venner..

A: Nårh ja, men det er jo i bund og grund det man gør med mange af de kendte mennesker. Så er det jo fordi det er sjovt at stalke dem og følge med i deres liv og hvad de går og laver.

MI: Ja.

PI: Og hvad med dem der følger dig? Har du noget overblik over dem?

A: Det er meget venner og så er der nogle jeg ikke ved hvem er.

PI: Og det er OK?

A: Ja. Fordi der ikke står noget som helst om mig. De kan ikke ud fra at jeg hedder Littleas, der kan de jo ikke vide at jeg hedder Lilleås.

PI: Så det har du kontrol over?

A: Ja, på en eller anden måde. Men bliver det for meget, kan jeg jo slette min profil. Det er jo ikke fordi jeg har 10.000 følgere, vi er stadig på omkring de 100 (griner). På Facebook har jeg lukket profil, og der kan jeg

godt en gang imellem gå ind og rydde op i mine venner, nogle der ikke skal vide hvad jeg går og laver. Så kan jeg slette dem fra min profil, det gör jeg en gang imellem. Ikke tit, Det er måske halvanden år eller to år siden sidst, men det kan jeg godt gøre enten hvis jeg tænker: "Årh, den person skriver nogle irriterende ting" eller hvis jeg tænker at de ikke ska have lov at rode og stalke i mit liv. Fordi man jo også selv lægger nogle ting op med hvad man går og laver og sådan noget. No need!

MI: Hvad er forskellen så mellem det du lægger op på Facebook og det du lægger op på Instagram?

A: På Facebook står der mange flere personlige informationer. Der står mit fulde navn, der står hvilke skoler jeg har gået på, hvor gammel jeg er. Der ligger mange mange billder, der er også albums, fx da jeg var i Australien har jeg lagt jeg ved ikke hvor mange billeder op. Jeg synes på en eller anden måde at det er meget mere personligt end når jeg lægger et billede op af en blomst jeg har fået af min mor. Men på den anden side bruger jeg Instagram meget mere end jeg bruger Facebook. Jeg lægger mere op på Instagram end jeg gør på Facebook, jeg ved ikke helt hvorfor. Måske fordi jeg synes Instagram er mere upersonligt end Facebook er, og derfor synes jeg det er sjovere at lægge noget op på Instagram.

MI: Det er sjovere. Hvad mener du med det?

A: Det er sådan lidt mere uforpligtende. Jeg kan godt lægge et eller andet op, der bliver man ikke på samme måde stemplet, men hvis man lægger meget op på Facebook, så kan man godt gå hen og blive stemplet af nogle folk, men instagram er sådan lidt mere stille og roligt og uskyldigt.

PI: Men alle de her ting dem gør du på din telefon?

A: Ja. På min telefon og min tablet. Selvfølgelig er jeg også på Facebook på min computer nogle gange, men jeg er jo ikke på Instagram på min computer. Instagram bruger jeg helt sikkert mest på min telefon. Igen, der er den der tablet lidt stor og uhåndterlig for mig.

MI: Hvor meget info får du fra andre via din telefon?

A: Altså, når du siger info, hvad tænker du så på? Altså bare sådan hvor skal vi mødes henne eller hverdagsinfo.

MI: Hvis ikke vi tænker venner og familie, men noget udefra kommende.

A: Nårh, fx på Instagram, der er der jo en grund til at følge dem der. Selvom jeg i princippet ikke særlig godt kan lide Christiane Schamburg-Müller, så følger jeg hende og har alt andet lige signet up til hendes nye klub, Chi-chi, eller hvad det hedder. For hun laver i princippet nogle meget spændende ting og man kunne få nogle tilbud og man kunne få nogle ideer til nogle oplevelser man selv kunne lave og sådan nogle ting. Ja og så følger jeg nogle andre kendte danske skuespillere og så ser man at de er igang med det. Jeg burde måske også følge nogle nyheder, men det gør jeg ikke (griner).

MI: Hvad med din email?

A: Det er meget privat det jeg får ind der. Og så får jeg selvfølgelig nogle nyheds-mails og sådan noget. Jeg fik, jeg ved ikke hvorfor, jeg er ikke tilmeldt noget, men jeg fik en mail fra bladet IN, og det gjorde da at min moster og jeg tog til den der Day-aften i torsdags. Jeg fik en mail og så sendte jeg den videre til min søster og spurgte om vi skulleøre det og det kunne hun ikke. Så sendte jeg den videre til min moster, hun ville gerne og så tog vi derind i torsdags. Så skulle man betale for at komme derind, men så fik man en goodiebag og så var det bare for at komme lidt ud og lave et eller andet og så var jeg lige et par timer sammen med min moster og så sluttede det der omkring kl 8 og så var jeg hjemme ved 9-tiden, så det var meget passende.

MI: Men du havde ikke tilmeldt dig noget?

A: Nej, og jeg ved ikke hvorfor den var kommet, den var også havnet i min uønsket indbakke, men jeg ved ikke hvorfor jeg havde fået den, men jeg kiggede da alligevel, og så synes jeg den der goodiebag lød meget spændende.

MI: Så du kiggede alligevel?

A: Ja, men jeg får fx også mails fra DSB og det er ikke altid jeg gider åbne dem, så hedder det bare delete.

MI: Hvorfor er der forskel imellem de to?

A: Fordi de der er enormt meget med s-togene, og jeg kører ikke med s-tog. Og så har de også rigtig meget reklamer med at man kan komme til festival og det benytter jeg ikke lige. Nogle gange kan man godt se i overskriften om det er noget jeg synes er spændende.

MI: Og alt det her gør du på din telefon?

A: På min telefon og min computer. Jeg tjekker min mails rigtig meget på min telefon, det gør jeg flere gange dagligt, men så tænder jeg min computer og flytter dem i mapper, det kan jeg ikke gøre på min telefon. Altså, jeg har en masse undermapper inde under min indbakke. Og det kan jeg ikke gøre på min telefon. Så derfor bliver jeg nødt til at tænde min computer og gøre det en gang imellem. Men hvis ikke der er en grund til at tænde min computer, så kan der godt gå flere dage hvor jeg i princippet ikke tænder min computer, så bruger jeg min telefon og min tablet.

MI: Okay. Men hvad når du er ude, og du har brug for at vide et eller andet om et produkt fx, hvad gør du så?

A: Jamen så tager jeg min telefon og slår det op

MI: Så slår du det op?

A: Medmindre jeg ved der er en veninde der ved noget om det, så kan jeg godt finde på at kontakte den person.

MI: Hvis du skal afslutte den her sætning: Min telefon er... Hvad er så det første der popper op?

A: Skidedejlig (griner)

MI: Skidedejlig? Hvorfor er den skidedejlig?

A: Til at starte med, når man ikke har en smartphone og man får en, man ved slet ikke at det er et behov man havde, det behov kommer ligesom med telefonen.

MI: Kunne du se dig selv gå tilbage til en ikke-smartphone?

A: Nej. Nu har jeg behov for at tjekke mails, at finde vej, lige se på min bank, lige at have musikken og telefonen, så nej, det kan jeg ikke. Når du har købt sådan en der smartphone, så tror jeg ikke man kan gå tilbage. Man får lavet sig selv nogle behov, som man ikke havde før, fordi man ikke havde muligheden for det. Det er mega godt tidsfordriv, fx når man skal hjem, når jeg skal hjem fra mine forældre så tager det en halv time, hvad skal jeg lve den halve time, nårh ja, men så kan jeg lige tjekke instagram, tjekke facebook, tjekke nyhederne og nårh ja, så var jeg lige pludselig hjemme.

MI: Der har været lidt en trend nu her med at det godt kan blive for meget med alle de her sociale medier du kan være med på. Hvordan har du det med det?

A: Jeg tænker at så må man fravælge det man ikke vil være med på. Jeg har fx fravalgt Twitter. Det er mit eget fravalg. Jeg kunne også godt være mere aktiv på Facebook, men jeg synes det er sjovere at være aktiv på Instagram, så derfor bruger jeg Instagram mere end jeg i princippet på Facebook. Men Facebook har bare nogle andre ting. Det er skidesmart at man har nogle grupperum, lukket grupperum, hvor flere piger kan skrive sammen så man ikke skal skrive over sms og alle kan se hvad alle skriver. De har forskellige formål, og i og med at jeg ikke er sådan en blogger-type, så ved jeg ikke lige hvad jeg skulle bruge Twitter til. Jeg ved ikke hvad jeg skulle skrive? Jeg går en tur. Nu skal jeg interviewes, Nu skal jeg spise. Nej, jeg ved ikke hvad jeg skulle skrive.

MI: Er der andet interessant du synes vi skulle vide?

A: Næææh.

JACOB, 24

MI: Kan du give en lille introduktion af dig selv – hvad hedder du, hvor gammel er du, hvad laver du.

J: Jeg hedder Jacob, jeg er 24 år, jeg arbejder til dagligt i en børnehave som pædagogmedhjælper, det har jeg gjort de sidste to år, før det har jeg bare arbejdet rundt omkring, jeg blev student da jeg var 18 år, så det er mange år siden, det er 6 år siden, så indtil da har jeg bare arbejdet, spillet musik og haft det sjovt. Så det er sådan det jeg går rundt og laver. Jeg bor her i København, ude i Nordvest.

MI: Hvilken telefon har du?

J: Jeg har en iPhone 4s.

MI: En 4s. Vigtigt.

J: Som jeg købte af min søster for et halvt års tid siden eller sådan noget.

MI: Hvorfor skulle det lige være den?

J: Fordi den jeg havde før var sådan en Nokia.. Ja, jeg ved ikke, det var en rigtig dårlig håndværker-telefon.

MI: Nå, er det din første smartphone?

J: Det er min første smartphone.

MI: Og du har haft den i et halvt år?

J: Så jeg kom lidt sent med på den der smartphone-bølge.

MI: Hvordan er det så at være med på smartphone-bølgen?

J: Jeg tænkte altid, da jeg havde den der anden telefon som ikke kunne gå på nettet eller noget som helst, så tænkte jeg lidt at jeg ikke havde brug for alle de ting som en smartphone kunne. Men da jeg så endelig fik en smartphone, så blev man alligevel en smule afhængig af alle de ting den kunne alligevel.

MI: Så du er afhængig af den?

J: Ja, altså jeg tænker at hvis den blev væk, så ville jeg nok købe en smartphone igen. Så ville jeg nok ikke gå tilbage til sådan en Amish telefon.

MI: Amish telefon (griner). Og hvorfor var det lige en iPhone det skulle være?

J: Det var faktisk mest fordi at de fleste jeg kender har en iPhone. Og også fordi jeg kunne få den billigt fra min søster, det var lidt en no-brainer.

MI: Hvad gjorde du lige da du fik den så?

J: Jamen så prøvede jeg at finde ud af hvordan den fungerede. Så fik jeg selvfølgelig et andet abonnement end jeg havde på den anden fordi jeg skulle have adgang til internettet og sådan noget. Så jeg prøvede jeg mig bare lidt frem tror jeg, der er nok stadig mange ting som den kan som jeg ikke har fundet ud af endnu. Men det er meget rare at have en alligevel.

MI: Hvad bruger du den så til i løbet af en dag?

J: Jeg bruger den mest til at ringe og til at skrive på sms og så til at gå på Facebook, Instagram, alle de ting. Det er mest det jeg bruger den til.

MI: Så du tjekker meget sociale medier og sådan noget?

J: Ja, hvis man lige sidder i bussen eller ikke lige har noget at lave, så bruger man den der.

MI: Hvad med musik?

J: Det bruger jeg også. Jeg bruger rigtig meget Spotify på den, fordi jeg har helt vildt meget musik og det kan ikke være i den der, så det er meget rare at have sådan en streaming tjeneste så man bare kan lytte til whatever. Så det fungerer ret godt på den i hvert fald.

MI: Men du overtog den fra din søster og havde hun slettet ting på den så den var clean og fresh eller var der en masse ting fra hende?

J: Alle hendes fotos var der, men dem havde hun også eksternt, så dem slettede jeg bare. Undtagen de

billeder der var af mig selv. Ja, ellers var der ikke så meget tilbage. Alle hendes apps var der også stadig, men dem slettede jeg også bare.

MI: Dem slettede du så du gjorde den til din egen på en eller anden måde?

J: Ja, ja. Der var et profilbillede af hendes søn, min nevø, det synes jeg alligevel var sådan lidt.. Så nu har jeg en snemand i stedet for.

MI: Hvorfor har du en snemand?

J: Det ved jeg ikke. Så det ændrede jeg selvfølgelig også og ringtone ændrede jeg selvfølgelig også.

MI: Hvad er det så for en ringtone du har?

J: Det er faktisk et musiknummer. Jeg fandt sådan en app hvor man kunne tage et musiknummer ind og så dele det op i sektioner det nummer. Så kunne man tage det nummer man bedst kunne lide og så have det som ringtone.

MI: Så det er den del af et nummer som du godt kan lide eller hvad?

J: Ja, lige præcis. Det er selvfølgelig lidt customized på en eller anden.

MI: Så det er meget fedt at det er customized og det er dit på en eller anden måde?

J: Ja.

MI: Og det er kun dig der har det.

J: Ja det er meget fedt.

MI: Så hvis du hørte nogle andre der også havde det..

J: Så ville jeg nok blive ret overrasket.

MI: Ville du så ændre det med det samme eller hvad?

J: Nej, det tror jeg ikke at jeg ville. Det er ikke fordi at det sådan skal være totalt mit kun.

PI: Men det er alligevel ret fedt?

J: Det er alligevel ret fedt.

MI: Du har ikke noget cover på kan jeg se?

J: Nej, nej, det er mest fordi jeg kender nogle som har cover på og så er det helt vildt svært at få den ned i lommen synes jeg. Det er meget nemmere at få den ned i lommen når der ikke er det der gummi på. Synes jeg.

PI: Men Frederik han sagde faktisk i går at han har det der gummicover på så det ikke ryger ud af lommen.

J: Nå, men jeg har aldrig haft problemer med at den er røget ud faktisk.

MI: Det er mere at få den ned i lommen?

J: Det er mere at få den ned i lommen. Det er lidt irriterende hvis man skal stå sådan. Jeg har heller ikke.. Jeg tror jeg har tabt den en gang og der faldt den sådan ned her på en station et eller andet og der skete intet. Jeg tror det kommer meget an på hvor den falder ned henne. Men jeg synes jeg prøver at passe godt på den som om at det var en computer. Selvom den ikke har kostet mig særlig meget..

MI: Nej, men stadigvæk. Hvor meget tror du at du bruger den i løbet af en dag? Hvor meget kigger du på den, ringer, skriver, alting.

J: Årh det ved jeg ikke. Det er nok i hvert fald. Det er måske 2, måske 3 gange i timen. Måske mere.

MI: Så også på arbejde og sådan noget?

J: Ja, jeg arbejder i en børnehave og der kan man ikke lige tage den frem og tjekke alt muligt.

MI: Så kommer der lige et barn.

J: Ja, præcis. Så jeg bruger den mest når jeg er hjemme eller når jeg er ude, jeg bruger den ikke så meget på mit arbejde faktisk. Der er den bare i lommen for det meste. Men jeg ved ikke hvor meget jeg sådan tjekker den. Det har jeg ikke rigtig tal på. Men det er i hvert fald nogle gange i timen.

MI: Føler du nogle gange at du bare ubevidst sidder med den og ubevidst har taget den op af lommen?

J: Ja, nogle gange så tjekker man noget 2 gange som man lige har tjekket. Hvis man lige har været på Facebook en gang, og så tjekker man igen 10 minutter efter selvom der nok er rimelig minimal chance for at der er sket noget nyt så gør man det alligevel bare fordi man kan.

MI: Hvad så når du er på arbejde, har du så lyd på den?

J: Nej, nej, den er på lydløs. Det er den faktisk for det meste. Det er kun når jeg er hjemme at jeg har den på lyd.

MI: Hvorfor er det så kun når du er hjemme, er det så fordi at du ligger den og går rundt?

J: Ja, lige præcis. Og jeg synes det er megairriterende når folk har deres telefon på lyd når man er i bussen eller andre offentlige steder og så ringer den bare helt vildt højt, så synes jeg det er meget rare at..

MI: At den ikke gør det?

J: Og nogle gange så føler man at man skal tage den når den ringer med lyd på, når den bare vibrerer så tænker man at det kan jeg bare tjekke senere.

MI: Du screener sådan folk? Hvis det er Sara der ringer så?

J: Ja så venter jeg lige. Jeg ringer tilbage i morgen.

MI: Og hvad så hvis I sidder en gruppe folk og snakker, har du så din telefon på bordet eller hvor har du den henne?

J: Jeg tror for det meste at jeg har den i lommen. Nogle gange har jeg den sikkert også oppe på bordet. Jeg er bange for at den bliver væk hvis jeg er på en bar eller sådan noget, så er den helst i lommen.

MI: Men bliver du irriteret over hvis andre sidder og tjekker den?

J: I hvert fald hvis man sidder og snakker med dem. Men udover det, hvis man ikke sidder og snakker med dem, så er jeg lidt ligeglads.

MI: Men det er ikke så stort et irritationsmoment at du siger noget?

J: Nej, det plejer jeg egentlig ikke at gøre. Det er faktisk lidt irriterende hvis man sidder og skal tjekke et eller andet, og der så er en der siger: "Ej, læg den nu lige væk" eller sådan noget. Det er sådan noget man egentlig selv må bestemme tænker jeg.

MI: Så der er nogen der har sagt det til dig også?

J: Nej. Jo.. Et par gange. Men det er mest mine forældre eller mine søstre fordi de lige synes jeg skal være tilstede. Men det er ikke sådan noget jeg går særlig meget op i i hvert fald hvis andre har den oppe.

MI: Har du prøvet at få stjålet din telefon?

J: Nej, det tror jeg ikke. I hvert fald ikke den der. Jeg tror engang der var en der blev væk til Roskilde. Det er nogle år siden.

MI: Hvordan var det? Hvis du kan huske det.

J: Nå nej, den blev ikke væk. Den gik i stykker fordi jeg lagde mig oven på den tror jeg. Og så virkede den ikke og så gik jeg ned og købte en ny, det var også en af de der lorde telefoner.

MI: Med det samme?

J: Ja, ja. Det er mere fordi at sådan et sted som Roskilde, der skal man helst kunne få fat på folk. Jeg ville nok gøre det samme herhjemme, jeg ville nok ikke gå uden telefon herhjemme. Det tror jeg ikke.

MI: Så meget bruger du den eller hvorfor vil du ikke gå lang tid uden?

J: Ja det er jo også bare for at få fat på folk eller folk der prøver at få fat i en. Og hvis der er nogle andre der ringer til en eller skrive til en og man så ikke tager den eller ikke svarer tilbage, så kan folk godt blive sure hvis ikke de ved at ens telefon er blevet væk. Men det er mest bare for at få fat på folk egentlig.

MI: Går du nogensinde og slukker den og lægger den væk og?

J: Nej det er kun hvis ikke der er strøm på. Men ellers.

MI: Så er det sådan lidt tvungen at den er slukket?

J: Ja, præcis. Men ellers slukker jeg den faktisk ikke.

MI: Hvordan er det så hvis du er ude og den løber tør for strøm, hvad gør du?

J: Jeg har faktisk ikke nogen oplader til den, jeg oplader den ved at plugge den til min computer. Hvis man er ude, så er det bare ærgerligt, kan man sige.

MI: Så er det bare ærgerligt.

J: Ja, men det kan godt være lidt irriterende hvis man skal have fat i nogen.

PI: Men du kunne ikke finde på at tage hjem hvis nu du var ude og din telefon løb tør for strøm?

J: Nej det tror jeg ikke. Nej det tror jeg. Ellers ville man spørge nogle andre om de havde en oplader med. Jeg ville nok ikke tage hjem.

MI: Nej. Har du glemt den derhjemme altså en dag, hvis du skulle på arbejde eller et eller andet og så har du glemt den?

J: Nej, det har jeg faktisk ikke glemt den. Jeg tager den altid med.

MI: Har du et eller andet ritual med at du lægger den til opladning om aftenen eller et eller andet så du er sikker på at den opladt?

J: Nej det er mest når jeg sidder ved min computer så plugges jeg den i. Og den lader ret hurtigt op, det tager jeg nærmest kun en halv time så er den ladet op. Så det er mest når jeg sidder ved computeren at jeg gør det.

MI: Skal vi gå til øvelsen eller er der noget jeg har misset? Vi har lidt nogle kategorier til dig her. Som vi gerne vil have du skal forholde dig lidt til. I forhold til hvor meget kontrol du har over dem eller de har over dig. Du må gerne se hvis der er nogle sammenhænge et eller andet. Hvis du bare kan sætte nogle ord på hver kategori eventuelt.

J: Ord, på? Er det lige meget hvad jeg siger?

MI: Du må sige til hvis ikke du kan læse det for det er mig der har skrevet det.

J: Jo, jeg kan godt læse det hele. Okay, skal jeg sige sådan lige hvad der falder mig ind?

MI: Ja i forhold til kontrol. Dine venner har de kontrol over dig eller har du kontrol over dem?

J: Øh. Altså. Det ved jeg ikke. Om mine venner har kontrol over mig, det ved jeg ikke. Det ved jeg ikke hvad jeg skal svare til det.

MI: Vi kan også prøve en anden en. Din telefon.

J: Ja, altså man kan jo sige at jeg har jo kontrol over min telefon. Nu lægger den jo der, og så har man jo lyst til at bruge den, så den kontrollerer på en måde også mig.

MI: Hvad er det primært? Er det mest dig eller er det mest den i at den ligger der?

J: Det ved jeg ikke. Det kan godt være at det er den. Det er jo mange af sådan nogle elektronikting som man ejer, de ender jo lidt med at eje en selv kan man sige. Men det er nok bare fordi at den kan så meget, jeg ved det ikke, så kontrollerer den også ret meget mig. Tror jeg.

MI: Hvad med loven?

J: Øh, ja. Om den kontrollerer mig eller om jeg kontrollerer loven?

MI: Ja

J: Den kontrollerer nok mest mig, tror jeg. Altså det har ikke noget at gøre med telefonen og loven samtidig?

MI: Ikke nødvendigvis, medmindre du ser en eller anden sammenhæng mellem telefonen og loven.

J: Næ, nej, ikke rigtig.

PI: Crone, du kan sige lige hvad du vil, der er ikke noget der er rigtigt...

MI: Der er ikke noget vi fisker efter.

PI: Den her øvelse er blevet løst på 13 forskellige måder så..

MI: Så det er whatever.

J: Okay. Okay. Jamen loven den kontrollerer nok mig. Jeg er ikke helt sikker på hvad I vil.

PI: Det er et meget fint svar, du kan bare gå videre hvis det er.

J: Øh. Månen. Øh. Pas. Jeg ved ikke. Månen.

MI: Det er meget abstrakt det ved vi godt.

J: Meget abstrakt.

PI: Ellers synes jeg vi skal gå videre, det var fint det der blev sagt om telefonen.

MI: Ja, øhm.

J: Toiletpapir det kontrollerer virkelig meget mig.

MI: Gør det? På hvilken måde?

PI: Vi har virkelig mange sjove toiletpapirs citater. Det kunne vi nærmest skrive en hel opgave om.

MI: Vi har en lille sætning du gerne må afslutte for os. Min telefon er.

J: Min telefon er... Øh. Mit.. Sådan. Mine hænder ude i verden.

MI: Dine hænder ude i verden?

J: Ja.

MI: Det var lige lidt abstrakt for mig tror jeg.

J: Ja, nu går det den anden vej.

MI: Ja. Hvordan er det dine hænder?

J: Jamen så kan man få fat i ting der ligesom ikke er lige her.

MI: Du kan få fat på ting igennem din telefon?

J: Ja.

MI: Og ting, er?

J: Det er venner eller viden eller hvis man skal finde ud af et eller andet så kan manøre det igennem den.

MI: Hvad med dit arbejde og din telefon?

J: Jamen det hænger ikke så meget sammen. Nu arbejder jeg med børn og der bruger jeg den ikke så meget. Medmindre jeg skal ringe til en forælder mens vi er ude på legeplads eller sådan noget og ellers bruger jeg den slet ikke. Ellers bruger jeg den til at tage billeder, men det er selvfølgelig også til at vise forældrene når de kommer og henter deres børn. Ellers bruger jeg den slet ikke på arbejde.

MI: Bruger du meget sociale medier med den?

J: Facebook og Instagram, det tror jeg er de eneste sociale medier.

MI: Og er du selv aktiv og lægger ting op der?

J: Ja, ikke så tit. Men det er måske en gang hver anden uge eller sådan noget. Det er ikke særlig tit.

PI: Er det så vigtigt for dig at du får nogle likes når du lægger noget op?

J: Ja, det er det sikkert. Det tror jeg. Men det er ikke noget jeg går og tjekker hele tiden. Men det er mere hvis man oplever noget der er sjovt så tænker man: "Ej, det skal folk lige se". Men det er ikke sådan at jeg tænker at folk skal vide at jeg har været et sted, det er ikke så meget det. Hvis man er fuld, så kommer der mere op. Så kigger man dagen efter og synes at det var noget mærkeligt noget og så sletter man det igen.

MI: Tusind tak for det.

JAKOB, 25

MI: Kan du give en lille introduktion af dig selv? Hvad hedder du, hvad laver du, hvor gammel er du.

J: Ja. Jeg hedder Jakob. Jeg er 25 og jeg arbejder for Nets som Business controller og har en uddannelse indenfor International marketing management fra CBS.

MI: Ja okay. Hvilken telefon har du?

J: Samsung galaxy s4.

MI: Samsung galaxy s4. Hvorfor har du lige den telefon?

J: Det er fordi jeg blev tvunget til at vælge en telefon på arbejdet og så havde jeg valget mellem en iPhone eller en med et android styresystem og så blev det galaxy'en.

MI: Okay, okay. Hvad er det sidste du gjorde med den lige inden du mødes med os?

J: Lyttede til musik.

MI: Lyttede til musik.

J: Ja

MI: Er det noget du gør ofte?

J: Ja og streamer radio.

MI: Ja. Er det en speciel radio kanal du streamer?

J: Bare P3.

MI: P3.

PI: Hvordan kan det være at du valgte en Samsung og ikke en iPhone?

J: Øh, det er fordi jeg tidligere har brugt android systemet og så var det lettere bare at overføre al information til den.

PI: Så det var på grund af letheden i det eller hvad?

J: Ja, det kan man sige. Så bryder jeg mig ikke om iPhones styresystem. Jeg synes ikke det er så effektivt.

MI: Du har ikke noget cover til din telefon?

J: Jeg har fået udleveret det her med sådan en fancy klap her.

MI: Og det har du fordi du har fået det udleveret på dit arbejde eller er det smart, flot?

J: Nej, jeg synes det er irriterende. Det er selvfølgelig beskyttende, så det er mest derfor jeg har det på i starten tror jeg.

MI: Så det er ny telefon?

J: Ja, helt ny. Jeg fik den for 3 uger siden.

MI: 3 uger siden. Hvad havde du så inden?

J: Der havde jeg en Sony.

MI: En Sony.

J: Og det var også på Androids styresystem.

MI: Hvad var det første du gjorde med din telefon lige da du fik den?

J: Øh, det er et godt spørgsmål. Hvad gjorde jeg? Øh, jeg gik faktisk i gang med at overføre data fra min tidligere telefon. Det var sådan forholdsvis let via Android Google systemet som bare downloader kontakter og alt hvad man tidligere har haft. Og hentede alle de apps jeg havde tidligere.

MI: Har du en ringtone, en speciel ringtone?

J: Øh, bare den standarde, tror jeg, jeg har ikke fået valgt noget endnu.

MI: Men du plejer at have en anden en end den standarde?

J: Næ, det tror jeg faktisk ikke.

MI: Altid standard?

J: Ja

MI: Det gør det ikke forvirrende hvis nogle på kontoret har samme telefon?

J: Jamen jeg kører faktisk utrolig meget på lydløs og vibrer i stedet for. Jeg synes det er distraherende når det ringer.

MI: Det er distraherende?

J: Ja.

MI: Også selvom du er ude og afsted? Hvor har du den så henne hvis du skal?

J: I lommen.

MI: Så du kan altid mærke den hvis den vibrerer?

J: Det er også mere fordi så glemmer jeg at skrue op for den igen.

MI: Okay. Hvor meget bruger du din telefon i løbet af en dag?

J: Jeg bruger den forholdsvis meget vil jeg sige. Ja, det meste kommunikation foregår derigennem. Alt hvad der ikke er arbejdsrelateret kan man sige. SMS, Facebook, personlig email.

MI: Også selvom du skal være professionel og fokuseret på jobbet?

J: Ja, man kan sige at det kommer jo ind på telefonen også når man sidder på arbejdet, så der kan man jo godt tjekke en gang imellem.

MI: Hvad bruger du mest på din telefon?

J: Øh, det er nok. Må man liste flere eller?

MI: Ja, absolut.

J: Super. Man kan sige generelt til kommunikation, så SMS, opkald. Og så udover det Facebook en del og så generelt til at tjekke nyheder. Ja og så hører jeg også radio og musik på den.

MI: Hvordan tjekker du nyheder?

J: Ja. Primært gennem Politikken.

MI: Gennem Politikken?

J: Ja. Det vil jeg sige. Jeg ved ikke. Jeg har også prøvet at bruge apps, fx DR's app, men jeg synes egentlig bare det er lettere via siderne selv.

MI: Så du går ind på mobilsitet?

J: Ja.

MI: Perfekt. Har du fået stjålet din telefon?

J: Ja.

MI: Hvordan føles det

J: Det var nogle år tilbage. Som sådan var det mest frustrerende i forhold til at man skal hente alting ned igen. Der havde jeg også Android så var forholdsvis simpelt at få alt tilbage. Så det gjorde ikke så meget skade som jeg havde regnet med, men der er selvfølgelig noget der går tabt. Især sådan noget som billeder, det er irriterende at man ikke har det længere. Og fremadrettet, nu har man også fået Mobilepay og sådan nogle ting på, så man kan sige at i forhold til den personlige frihed er det nok også lidt mere bekymrende fremadrettet hvis den forsvinder.

MI: Hvor lang tid gik der før du fik en ny telefon eller gik det hurtigt?

J: Der gik et par dage eller sådan noget.

MI: Kan du huske hvordan det var i de dage?

J: Jamen det var både stressende og afslappende at folk ikke kan få fat i en. Man ved aldrig hvem det er der prøver at kontakte en, så det kan godt være lidt frustrerende.

MI: Lidt frustrerende? Hvordan var det mere følelsesmæssigt at få stjålet sin telefon?

J: Jamen den gang synes jeg egentlig ikke det gjorde mig så meget. Når man selv lidt er uden om det, så er det måske lidt noget andet.

MI: Du var selv uden om det?

J: Ja.

MI: Hvorfor det? Smed du den bare efter dem eller hvad?

J: Arj, jeg var lidt fuld i byen og så burde man måske have været mere vågen overfor omgivelserne. Men det er så hvad det er. Men jo, hvis jeg fik den stjålet i dag ville det nok være lidt mere.. Også i og med at det er en arbejdstelefon, så betyder det lidt mere i forhold til at den anden var privat.

MI: Altså har du.. Det er din første arbejdstelefon?

J: Ja.

MI: Er du mere beskyttende?

J: Ja, det er jeg nok overfor den her.

MI: Har du andre betænkigheder over hvad du har på den eller er der nogen forskel i forhold til din private telefon?

J: Altså man kan jo sige at der er arbejdsmail på den her, så det er selvfølgelig ikke helt heldigt hvis den forsvinder. Og som sagt med mobilbank og Mobilepay og aktier, så er der nogle private oplysninger som der kan komme adgang til, så det er man selvfølgelig ikke meget for at det kommer i hænderne på andre mennesker.

MI: Har du glemt din telefon hjemme en dag hvor du måske har været lidt distræt, eller?

J: Øhm, ja. Det mener jeg da nok at jeg har gjort en gang eller to.

MI: Ja, ja. Hvordan var hele dagen så?

J: Så har man heldigvis nogle andre medier ved hånden, fx en computer og så skriver man bare på facebook at man ikke har telefonen med så fang mig her.

PI: Gjorde du så det de gange? Skrev du det på Facebook?

J: Hmm, ja det ville jeg faktisk mene at jeg har gjort. Jeg vil ikke гаранtere det 100 % sikkert at jeg har gjort det, men det vil jeg mene.

MI: Hvad hvis den løber tør for strøm i løbet af en dag hvad gør du så?

J: Det sker som regel ikke. De holder jo desværre kun 24 timer, men det gør så også bare at jeg har rutinen at jeg sætter den til opladning inden jeg går i seng. Man kan sige at hvis jeg har glemt det så kan jeg sætte den til at lade op når jeg kommer på arbejde og hvis den løber tør for strøm så plejer det at være hen på eftermiddagen/aftenen og det berører mig som sådan ikke så meget.

MI: Det gør ikke så meget?

J: Nej.

MI: Det gør ikke så meget at folk ikke kan komme i kontakt med dig og du ikke kan komme i kontakt med dem?

J: Man kan sige at hvis man har en aftale så kan man komme i kontakt med folk på andre måder, så det går nok.

MI: Vi har en lille øvelse. Jeg har skrevet nogle ting ned. Kan du kategorisere de her ting i forhold til hvor meget kontrol du har over dem eller de har over dig. Nu håber jeg at du kan læse hvad jeg skriver. Der står familie, venner, loven, din beskæftigelse, din samvittighed, dine hænder, den stol du sidder på, toiletpapir, din telefon selvfølgelig og månen.

J: Okay. Og kan du lige gentage formålet. Eller ikke formålet men hvad jeg skal gøre.

MI: Du skal kategorisere dem i forhold til hvor meget kontrol du føler du har over dem eller hvor meget kontrol de har over dig.

PI: Så hvis du vil gå igennem alle kategorier og ligesom sætte nogle ord på det her kontrol element.

MI: Hvis du kan.

J: Jeg skal da prøve. Er der en præference for hvor jeg skal starte?

MI: Nej, du gør lige hvad du har lyst til.

J: Perfekt. Vi kan da godt starte med månen. Den har jeg nok ikke så meget kontrol over. Hvorvidt den har kontrol over mig skal jeg ikke kunne sige hvordan det rent fysisk hænger sammen (griner). Men jeg vil ikke sige særlig meget, så vil jeg hellere sige at mangel på sol om vinteren, når det bliver tidligt mørkt, at det kontrollerer lidt ens hverdag og humør. Men ikke udover det. Skal jeg gå videre?

MI: Ja, du siger bare så meget du har lyst til.

J: Min telefon. Øhm, jeg vil sige at den har nok lidt kontrol over mig i og med, som vi også tidligere har nævnt, så hvis ikke jeg har den på mig, kunne jeg godt føle mig stresset over hvem det er der prøver at kontakte mig og andre ting. Men derimod kan jeg også bare, hvis jeg ved at det er inden for et begrænset tidsrum, så har jeg det også okay fint med det kan man sige.

MI: Hvor lang tid er et begrænset tidsrum?

J: En time, eller et par timer.

MI: Og der går smertegrænsen til?

J: Ja, det tror jeg. Ikke sådan at jeg ikke ville kunne leve uden den, det er mere hvis andre prøver at få fat i en eller andre ting hvor det kan være rimelig vigtigt, det er nok der bekymringen ligger for mig.

MI: Så det er mest det at andre muligvis ikke kan få fat i dig?

J: Ja

MI: Eller uvisheden i at du ikke ved om der er nogle der prøver at få fat i dig?

J: Mere hvis det er noget vigtigt, hvis det fx er noget familie der er kommet til skade, så synes jeg at det er behageligt at have den på mig. Udover det så kan man sige at det at kunne tjekke Facebook eller andre ting, det er ikke noget der gør mig så meget når jeg har lagt den væk. Det er mere den primære funktion ved en telefon der har indflydelse på mig.

MI: Er det noget du tænker meget over, altså hvor meget kontrol din telefon den har?

J: Jeg tror ikke det er noget jeg ligger meget ind i hverdagen. Det at jeg skal oplade den hver aften, det viser at den har lidt kontrol over mig at man ligesom bliver nødt til at sætte det ind i sine rutiner. Det kan da godt være lidt frustrerende. Men ellers så egentlig ikke så meget. Jeg synes det er et nødvendigt redskab det der med at man kan få fat på folk.

MI: Så det er mere i forhold til kommunikation end sociale medier og at være up-to-date?

J: Ja, der kan jeg godt undvære telefonen i noget tid eller i nogle dage. Det har jeg det som sådan fint med. Øh, toiletpapir - det var et godt spørgsmål (griner). Jeg ved egentlig ikke hvad jeg skal svare til den som sådan. Om den har magten over mig.

PI: Hvis ikke du har noget at sige, så kan du bare gå videre Jakob.

J: Jeg synes den er svær at placere.

PI: Men det er ikke noget du føler du har synderligt meget kontrol over eller det har kontrol over dig?

J: Nej, ikke rigtig. Jeg synes vi har affundet vores niveau (griner). Ja. Mine hænder. Øh. Der ved jeg heller ikke hvor meget jeg kan sige at mine hænder kontrollerer mig. Det ved jeg ikke, jeg kan godt være lidt distraet, det kan da godt være at jeg føler jeg burde gøre et eller andet med mine hænder en gang imellem eller den vej igennem. Det kunne også være at tage fat i smartphonen eller andre rutinebevægelser.

MI: Ja, sådan lidt ubevist. Det sker bare?

J: Ja lige præcis. Ja, bare tage telefonen og taste pinkoden ind. Eller lige komme til at trykke på Facebook bare af rutine. Der kan man måske godt sige at hænderne har magten en gang imellem. Der tror jeg at jeg bliver lidt distraet en gang imellem og så skal der bare ske et eller andet. Så den vej igen. Beskæftigelse. Ja, det har vel ret meget magt over mig i hver faldt på det sidste i og med at jeg lige er blevet færdig fra studiet og også lige fået job. Det er jo meget det man har arbejdet sig hen imod storstedelen af sit liv, det er at komme ud og få et god job. Så det har taget mange kræfter fra mig det sidste halve års tid.

MI: Så det har haft mere kontrol end du havde regnet med?

J: Ja det vil jeg sige, det kom lidt bag på mig. Hvor meget jeg gik op i at der lige skulle komme styr på det. Mere end jeg måske havde håbet det, men havde måske også forventet det ville blive. Loven. Jo, jeg synes da at jeg er forholdsvist lov- og pligttopfyldende. Jo, jo, autoritet vil jeg sige betyder meget for mig et eller andet sted. Det tror jeg også har noget at gøre med at jeg gik på engelsk skole da jeg var yngre. Så den vej igennem så tror jeg altid at jeg følger loven, eller i hvert fald autoriteter, lidt mere end andre gør. Men, øh, selvfølgelig småting er hvad man gør det til mange gange. Den stol du sidder på, den har vel magten over mig i og med at jeg skal blive siddende her. Jeg ved selvfølgelig ikke om jeg kunne stå op til denne her samtale men det ville ikke være så passende. Så ja, den bestemmer vel over mig lige nu. Et eller andet sted. Meget abstrakt.

MI: Ja, det er sådan meget diffust. Men alt hvad du tænker på, det ville være perfekt.

J: Ja. Øh, ja. Samvittighed det tror jeg også har rigtig meget magt over mig. Måske også mere, eller jeg ved ikke om jeg vil sige mere end loven, men meget derhen af. Jeg kører meget på samvittighed og hvordan jeg har det med ting. Og hvad jeg kan tillade mig og hvad jeg ikke kan tillade mig. Det styrer mig meget.

MI: Kan du sætte nogle af tingene lidt i forhold til hinanden. Nu siger du at den havde mere kontrol over dig end loven havde? Var det rigtigt forstået?

J: Ja, det vil sige. Selvfølgelig til en vis grænse. Men generelt så jo, så vil jeg lade samvittigheden styre mere end hvad loven siger. Øhm. Den vej igennem. Ja. Øh. Venner. Om jeg har magt over dem. Ej, det ved jeg ikke. Jeg synes det er nogenlunde i balance. Jeg har i hvert fald et godt forhold til de fleste af mine venner. Så den vej igennem synes jeg det er at give lidt og tage lidt og forhåbentlig går det i balance et eller andet sted. Og for at tage den videre så synes jeg det er lidt det samme med familien, det er at give og tage som det lige passer, det er hverken det ene eller det andet.

MI: Super. Tak. Kan du bare afslutte denne her sætning: Min telefon er...

J: Øh, så skulle man lige finde på et eller andet spontant.

MI: Hvad er det første du tænker?

J: Brugbar.

MI: Brugbar. Hvordan brugbar?

J: Jeg synes bare at den har mange funktioner efterhånden. Det er jo blevet meget mere end en telefon. Så det er jo efterhånden også en computer, en radio- og musikafspiller.

MI: Det hele i et?

J: Ja altså jeg kan bruge den i mange facetter i mit liv i løbet af dagen. Når jeg cykler på arbejde hører jeg radio, når jeg er på arbejde bruger jeg den til at arbejde med, når jeg er på vej kan jeg tjekke ting og når jeg løber en tur kan jeg høre musik. Der er meget af det man skal bruge, man kan tjekke mail hvis ikke lige man er i nærheden af en computer. Så på den måde er den forholdsvis brugbar.

MI: Og det er godt at det hele er et sted?

J: Ja.

MI: Kun tjekke en ting?

J: Lige præcis. Det er blandt andet derfor at jeg ikke får brugt min tablet kan man sige.

MI: Så du har også en tablet og en computer?

J: Ja.

MI: Men du bruger ikke så meget din tablet? Har din telefon overtaget for mange funktioner eller hvorfor bruger du ikke din tablet?

J: Nu fik jeg også tabletten. Men den eneste funktion jeg har kunnet se i tabletten i forhold til hvad en computer og smartphone ikke har kunnet klare, det er at sidde og læse artikler. Det er det eneste jeg ville bruge den til som sådan. Ellers synes jeg at en computer er meget mere praktisk til at skrive på og en telefon kan klare det meste andet. Det skal kun være hvis jeg sidder og læser et online blad eller artikler eller noget og ellers kan jeg ikke se funktionen i den i forhold til de andre ting.

MI: Okay, ja. Har du noget andet du synes vi skal vide eller brænder inde med?

J: Øh.

PI: Du kigger meget på din telefon Jakob.

J: Hvad siger du?

PI: Du kigger meget på din telefon.

J: Ja det er fordi vi snakker om den (griner).

PI: Er du sådan en hvis du kommer ind i et selskab så tager din telefon op og har den liggende ved siden af dig?

J: Øh, det er et godt spørgsmål. Generelt ikke nej. Det vil jeg ikke sige. Men det er blandt andet også fordi jeg boede i Kenya og der ligger man ikke sin telefon frem hvis du er glad for den (griner). Så det er generelt bare sådan nogle ting der sidder i mig.

MI: Men går der så en hel aften uden at du tjekker den hvis nu du er til middag med vennerne?

J: Altså jeg vil sige at det kommer an på meget. Hvis det bare er til middag med vennerne så tager jeg den bare frem fra lommen en gang imellem for lige at tjekke om der er sket noget og så lægger jeg den tilbage. Men hvis det er noget formelt eller andet, så har jeg ikke noget problem med at lade den ligge i lommen.

MI: Hvis det er arbejdsrelateret det her event du er til, hvad så?

J: Igen, det kommer an på hvor formelt det er. Hvis det bare er generel snak med kollegaerne, så kunne jeg sagtens finde på at tage den frem og tjekke den. Også under møder og andre ting. Men det kommer også an på hvad normen er det sted man er kan man sige.

MI: Lægger du meget mærke til om andre folk gør det?

J: Ja, det gør jeg.

MI: Er det godt/skidt?

J: Generelt hvis andre gør, så er en diskussion om det er godt rent selskabsmæssigt, men så synes jeg godt at man kan tillade sig det. Jeg har lagt mærke til det på arbejdet, jeg er forholdsvis ny, men når man sidder til møder så sidder alle andre også og tjekker mail og andre ting, så den vej igennem har jeg også bare taget den norm til mig at hvis der checker en mail ind eller andre ting, så er det okay at tjekke det mens der er nogle der snakker. Det er bare måden det fungerer på. Nok ikke hvis det havde været med de øverste chefer, men hvis man bare sidder med kollegaer, så er det ikke et problem. Medmindre der selvfølgelig bliver talt direkte til dig, men hvis der bare bliver gennemgået ting, så er det fint. Der er jo nogle selskaber hvor man siger at så gider man ikke det der med smartphones, så vil man være social og det passer mig fint, det synes jeg også er helt fair. Det er hvad man selv gør det til, det kan sagtens blive for meget, men man skal heller ikke fuldstændig afskrive det.

MI: Okay. Nå, men hvis der ikke er meget, så siger vi tusind tak

JENS PETER, 26

MI: kan du give en lille introduktion af dig selv. Hvad hedder du, hvor gammel er du og hvad laver du?

JP: ja, jeg hedder Jens Peter Boesen, jeg er 26 og jeg arbejder som forretningsanalytiker i et Erhvervsrejsebureau, der hedder Carlson Wagonlit, uddannet Cand. Merc. fra Århus og flyttede til København for at arbejde sidste år.

MI: hvilken telefon har du?

JP: jeg har en samsung.

MI: hvad hedder de? Samsung galaxy er det noget der hedder tror jeg. Ved du hvad den hedder?

JP: jaa, øhh.. jeg tror den hedder Samsung Galaxy Mini, det er i hvert fald en mini.

MI: hvad var det sidste du gjorde med din telefon inden vi kom?

JP: læste nyheder,

MI: på nettet, eller via en app?

JP: øh.. nettet.

MI: hvorfor købte du den telefon du har i dag?

JP: den var billig. Købte den i netto.

MI: hvor meget gav du for den?

JP: 1800

MI: 1800? Også var den ulåst og..?

JP: ej så var den bundet i 6 måneder men til et abonnement til 70 kr i måneden, så det var til at overkomme.

MI: hvor lang tid siden er det du fik denne her du fik nu?

JP: december 2012. Så 1,5 år.

MI: hvorfor skulle det lige være den? Var det prisen, der gjorde forskellen og der var ikke andet ved den? Den var ikke pæn, flot, brugervenlig? Nej nej nej..

PI: er det din første smartphone eller?

JP: ja

MI: hvad havde du så inden da? Eller hvilken telefon var det?

JP: der havde jeg sådan en Samsung klaptelefon.

MI: ja klap med knapper og det ene og det andet?

JP: ja.

MI: har du et cover til den telefon du har i dag?

JP: sådan et beskyttelseslag eller?

MI: ja også til på bagsiden, lidt ligesom på den der?

JP: nej det har jeg ikke.

MI: hvorfor ikke? Eller det er ikke noget du har overvejet?

JP: næh, jeg ved ikke hvad jeg skulle bruge det til.

MI: hvilken ringtone har du på den?

JP: det ved jeg ikke. Du kan prøve at ringe til den. Jeg kan ikke huske.. nej men det er sådan en fabriks.. altså en af dem som ligger på.. jeg tror bare standard.

MI: standard? Kan du huske om du har været inde og ændre den, da du fik den?

JP: det tror jeg ikke jeg har.

MI: jamen hvad gjorde du med den lige da du fik den?

JP: øhm.. jamen der var faktisk lidt problemer med sim kortet, så i lang tid brugte jeg den bare hvor der kun var internet, men så da den kom op og køre, så kørte den vel bare.

MI: så kørte det bare? Har du nogen baggrundsskærm? Altså hvad er baggrundsskærmen, er det et billede du selv har taget for eksempel?

JP: nej det tror jeg ikke. Jeg tror bare den er blå. Ja den er bare blå.

PI: så du har ikke lavet nogen personlige indstillinger på din telefon?

JP: nej det vil jeg ikke sige.

PI: hvad i forhold til apps?

JP: jamen jeg bruger ikke.. hvad bruger jeg af apps? Jeg bruger spotify og jeg bruger en livescore til at se foldboldresultater også rejseplanen og lidt flyvapps og sådan noget.

MI: hvor meget tror du at du bruger din telefon i løbet af en dag?

JP: øhmm... en time.

MI: en time? Hvornår vil du sige at du bruger den?

JP: jamen jeg læser nyheder når jeg står op.

MI: ja, er det det første du gør når du står op?

JP: ja det tror jeg. Også læser jeg nyheder når jeg kommer hjem fra arbejde. Tjekker facebook lidt i løbet af arbejdsgangen.. øhm.. også bruger jeg den stort set ikke til andet.

MI: nyheder? Så det er det du primært bruger den til?

JP: ja.

MI: du ringer ikke og sms'er?

JP: nårh ja jo jo. Det gør jeg. Men jeg snakker ikke så meget i telefon. Det var også derfor jeg ville have et billigt abonnement. Og GPS, den er vigtig.

MI: GPS? Hvorfor er den vigtig?

JP: fordi ellers kan jeg ikke finde rundt. der synes jeg virkelig.. engang i mellem synes jeg kun jeg læser nyheder af vane-agtigt og fordi det er.. ja. Ja måske er jeg lidt afhængig af at tjekke om der lige er sket noget i verden, så det ved jeg ikke hvor brugbart den er. Men jeg synes den er rigtig brugbar når jeg skal finde rundt og finde nye steder og sådan.

MI: hvad med sociale medier? Er du på det?

JP: ja jeg har facebook installeret som app. Jeg er ikke så meget.. jeg bruger mest facebook til at skrive beskeder til folk, det er ikke sådan at jeg sidder og bruger facebook til spil eller sidder og kigger på folks profiler.. messenger ja.

MI: har du prøvet at få stjålet din telefon?

JP: nej

MI: aldrig? Har du prøvet at glemme den derhjemme en dag?

JP: ja

MI: hvordan var det?

JP: fint nok.

MI: Fint nok? Der var ikke noget der. Der var ikke nogen panik følelse eller?

JP: nej, det vil jeg ikke sige. Nærmest omvendt. Det var dejligt.

MI: det var rart? Er det noget du overvejer så?

JP: jamen jeg gør det engang i mellem.

MI: altså bevidst legger den?

JP: ja. Der er også nogle gange jeg slukker den i weekenden.

MI: hvor lang tid slukker du den så? Over en hel dag eller?

JP: ja det kan jeg godt finde på.

MI: og det har du det helt fint med?

JP: mhmm..

PI: men hvorfor? Er det fordi du ikke vil have folk ringer til dig eller?

JP: ja det og jeg gider ikke hele tiden at tage den frem og læse ting.

PI: så du tænker at når den er tændt, så har du et behov for at gå hen og tjekke den?

JP: jaja helt sikkert. Det er sådan, at hvis jeg ikke lige ved hvad jeg skal lave så tager jeg den. Og det synes jeg er lidt irriterende engang i mellem.

PI: så det er et bevidst fravælg at du nogen gang slukker den?

JP: ja, men selvom jeg er bevidst om at jeg synes det er irriterende, så gør jeg det jo alligevel hele tiden. Så det er jo det jeg prøver at bruge engang i mellem, ved at have en mobilfri dag.

PI: hvordan har du det med andre? Hvis du sidder med venner og de sidder med deres telefon hele tiden?

JP: mmhmm. Det har jeg det ikke særlig godt med. Men jeg synes ikke jeg har så mange venner som har tendens til det.

MI: hvad så når du sidder og snakker med dine venner, har du så din telefon på bordet eller hvor har du den henne?

JP: nej, så har jeg den i lommen.

MI: har du den så på lydløs eller er der lyd på eller hvordan?

JP: vibrator.

MI: Så hvad så hvis den vibrerer mens du sidder og snakker med nogen, hvad gør du så?

JP: så.. lader jeg den ligge, men lige så snart de er lidt opmærksomme, så kigger jeg lige under bordet.

MI: under bordet? Hvorfor skal det være under bordet? Hvorfor tager du den ikke op?

JP: nej, men sådan diskret, fordi jeg selv ikke synes det er særlig fint når folk de kigger eller bruger alt for meget tid på deres telefon.

MI: men reagerer du så på whatever der er kommet på sms?

JP: nej det afhænger så af hvem der skriver eller hvad det drejer sig om. Og hvis det så er, så siger jeg lige undskyld men jeg skal lige svare.

MI: hvad med arbejde? Har du arbejdsmail og sådan noget på den?

JP: ja jeg har fået sat det op, men det er jeg forbavsende god til at lade være med at tjekke.

MI: så det er også bevidst?

JP: ja, det gider jeg ikke. Jeg gider ikke at være til rådighed hele tiden.

MI: hvorfor har du så sat det op på den?

JP: fordi det var sådan lidt det forventede. Da min kollega smuttede at jeg skulle være lidt mere tilgængelig. Men øh det er jeg ikke altid.

MI: hvad gør du for eksempel hvis din telefon løber tør for strøm i løbet af dagen?

JP: som regel har jeg en oplader på arbejde eller også så løber den jo tør.

MI: og det er fint nok?

JP: ja.

MI: vi har en lille øvelse til dig. Vi har nogle kategorier som vi gerne vil have at du kategoriserer i forhold til hinanden eller gå igennem og sætte lidt ord på. I forhold til hvor kontrol du har over dem eller de har over dig. Håber du kan læse hvad jeg har skrevet, ellers må du lige sige til. Der er en hel del kategorier her.

JP: hvor meget kontrol jeg har over dem eller de har over mig?

MI: ja, du må også bare gerne tale os igennem hvad det er du lige tænker.

JP: jamen jeg kigger mest på månen lige nu. Altså jeg føler ikke at jeg er et månemenneske som kontrolleres af den. Min samvittighed, den ligger meget højt den kontrollerer mig.

MI: ja, hvordan det?

JP: jamen jeg tænker meget over hvad man bør gøre. Hvad der forventes af en.

MI: så det er lidt dårlig samvittighed eller hvordan er det samvittighed?

JP: nej det er sådan mere moral, hvordan man skal opføre sig. Hvordan man bør, opføre sig. Og om det er i overensstemmelse med ens samvittighed.

MI: er det mest i forhold til dig selv eller er det også i forhold til andre mennesker?

JP: jamen det er hvordan jeg agerer overfor andre mennesker. Jeg vil nok sige min... nej.. loven. Jeg synes jo jeg har meget kontrol over mine hænder. Mere end hvad de har over mig. Det er ikke sådan at jeg pludselig gribet ud efter ting. Øhm venner. Det er sådan om jeg bruger mine venner eller mine venner bruger mig-agtigt eller?

MI: øhm.. har du kontrol over dine venner, eller har de på en eller anden måde kontrol over dig i en eller anden forstand? Jeg ved godt at det er en lille smule abstrakt men...

JP: jaa.. det ved jeg ikke. Så tror jeg at jeg har lidt mere kontrol over mine venner end de har over mig. Ja, det tror jeg. Beskræftigelse? Øhm. Lige nu synes jeg lidt at de har lidt mere... eller mit job har lidt mere kontrol over det end jeg har lige nu.. var der ikke også en som hed jobbet? Nej det var der ikke.. ja så lige nu, så kontrollerer de det mig mere end jeg kontrollerer dem.

MI: men det er noget som godt kan ændres, siden du siger lige nu?

JP: ja, men jeg synes jeg er i en situation hvor jeg ikke lige kan.. hvor jeg bare må løse alt det der kommer på mit skrivebord-agtigt. Jeg kan ikke rigtig prioritere. Det skal bare gøres, fordi der er ingen andre som kan hjælpe mig med det. Så der kunne jeg måske godt senere hen have lidt mere kontrol over det end jeg har lige nu. Toiletpapir, jamen det har jeg 100% kontrol over. Stol jeg sidder på, den har jeg har også kontrol over. Loven. Jamen loven, det ved jeg ikke rigtig hvad jeg tænker om loven. Jeg tænker ikke særlig meget over loven til dagligt. Formentlig fordi i langt de fleste tilfælde hænger samvittigheden og moralen sammen med loven og der er ingen konflikter der. Familie. Øhm.. jeg synes det er lidt svært at kategorisere familien. De har jo i virkeligheden langt mere kontrol over en end man gerne vil indrømme. På det bevidste plan, men øhm.. så den ligger omkring med venner. Også min telefon, den ligger jo... jeg vil sige den ligger mere i gruppen sammen med stolen og hænder og månen og sådan noget som jeg har kontrol over, men et lille stykke over men stadig slet ikke i samme kategori, som de lidt tungere ting, som samvittighed, venner og familie.

MI: så der er ligesom 2 grupperinger der og så ligger telefonen ligesom i midten af dem?

JP: i midten ned mod..

MI: ned mod dem du har mere kontrol over?

JP: ja.

MI: hvorfor ligger den lige der og ikke heroppe af?

JP: fordi det bare er en ting. For mig er det en ting. Jeg bruger den måske lige oftere end jeg gerne vil, men så er det bare en ting fordi jeg kan slukke for den. Jeg har ikke noget problem ved at droppe den engang i mellem, så synes jeg ikke den hører lidt i den gruppe af ting.

MI: men du er meget bevidst om din telefon alligevel? Siden du siger at du slukker den?

JP: ja ja, det er jeg.

MI: jamen, vil du bare afslutte denne her sætning: min telefon er... hvad er det første som kommer op?

JP: min telefon er... praktisk

MI: hvordan praktisk?

JP: GPS, nyheder

MI: men også kun en ting?

JP: ja.

MI: er der et eller andet du brænder inde med her til sidst?

JP: øhm.. nej.. det tror jeg ikke.

MI: tak!

JULIE, 24

MI: Vil du give en introduktion af dig selv, hvad hedder du, hvor gammel er du og hvad laver du?

J: Jeg hedder Julie, jeg er 24, snart 25, vil ikke inddrømme det. Jeg læser cand.merc.aud. og arbejder fuldtid i Deloitte samtidig.

MI: Hvilken telefon har du?

J: Min iPhone. 5s.

MI: 5s. Hvad gjorde du med det som det sidste lige inden du mødtes med os?

J: Puttede den i min lommen og så lagde jeg den her ved siden af mig, så den ikke er langt fra mig.

MI: Er det vigtigt for dig?

J: Tænk hvis den blev væk. Ej, jeg smider den væk ret mange gange i løbet af dagen og kan ikke finde den.

Men jeg finder den altid. Den er altid tæt på mig. Jeg ved bare ikke hvor.

MI: Men den bliver ofte væk for dig i løbet af dagen?

J: Jamen det gør den fordi jeg tror at jeg har lægget den i lommen, og så har jeg ikke lægget den i lommen, så ligger den i tasken. Den er væk.

MI: Går du så lidt i panik?

J: Ja sådan: "Gud, hvor er den henne?". Jeg er sådan en som er god til at gemme den i dynen, du ved hvis jeg lige ligger og putter med den, så lige pludselig er den væk, og så går man helt i panik og så ryster man dynen og så flyver den ud. Fordi den er der jo.

MI: Sover du med den hver nat?

J: Nej, det gør jeg ikke. Den ligger på bordet. Men man kan godt lige ligge og kigge på Facebook inden man går i seng. Eller hvis man ligger inde på sofaen og putter lidt så bliver den væk under dynen.

MI: Nej, det dur ikke.

J: Nej

MI: Hvorfor har du lige valgt at få en iPhone?

J: Det er et godt spørgsmål.

MI: Er det en arbejdstelefon eller hvad?

J: Det er en arbejdstelefon. Det er min private arbejdstelefon. Så jeg har selv betalt for den, men Deloitte betaler for abonnementet. Øhm, jeg tror bare at den kan hvad jeg skal bruge. Jeg har da haft mange andre førhen, men så fik jeg en iPhone og så har jeg bare holdt ved det lige siden.

MI: Har du også haft andre smartphones?

J: Ja. Hvad filan var det jeg startede med? Det kan jeg ikke engang huske. Det er jo længe siden.

PI: Hvornår var det at du fik den der?

J: Denne her, den helt nye, den har jeg lige købt, fordi den anden blev stjålet. Men så havde jeg da min iPhone i 2 år før. Og hvad havde jeg så før det? En eller anden Nokia måske?

MI: Men også en smartphone?

J: Jeg har haft en Nokia smartphone inde fra arbejdet af inden jeg fik en ny telefon da min telefon blev stjålet. Men jeg hadde det. Den kunne jo ingenting. Den kunne ikke Instagramme, den kunne ikke Snapchatte, den kunne ikke Mobilepay, den kunne ingenting. Man bliver sådan helt hjælpesløs når ikke man kan alle de ting når man var vant til det før.

MI: Hvornår blev den stjålet din telefon?

J: I efteråret engang.

MI: Og hvordan blev den stjålet?

J: I bussen. På vej hjem. Det var der hvor der skulle være stormvejr, så alle skulle jo med bussen hjem. Og så står man meget tæt og da jeg så kommer ud, så er min telefon væk. Og så gik jeg totalt i panik igen fordi jeg

tror jeg har lagt den et andet sted og så står man der: "Nej, den er ikke tasken" og "nej, den er ikke i lommen" og "nej, den er ikke i tasken".

MI: Og da du så fandt ud af den var stjålet, hvordan havde du det så?

J: Meget irriteret.

MI: Irriteret?

J: Ja. Man kan jo ikke klare sig uden en telefon. Mit arbejde er meget afhængigt af at mine kunder kan ringe til mig og jeg kan læse mails, så det var meget upassende at det lige var der.

MI: Var det mest i forhold til dit arbejde at du synes det var irriterende?

J: Ja, jeg kan godt klare mig i dagligdagen uden. Det er selvfølgelig rart at kunne sms'er osv., men med arbejdset, der er det superirriterende at man ikke kan komme i kontakt med nogen.

MI: Og det er også forventet at du er tilgængelig?

J: Ja, det er jeg.

MI: Og så havde du en Nokia?

J: Ja, så fik jeg en Nokia inde fra Deloitte, for jeg skulle jo have et eller andet og den kunne ingenting. Det var sådan en Nokia smartphone der kunne noget. Den skulle være fancy. Det synes jeg ikke den var.

MI: Så det var mærkeligt at have den eller hvad?

J: Ja, det var det.

MI: Og hvor længe havde du den?

J: Et par uger mens jeg ventede på at jeg kunne få min iPhone. Der gik ikke mange dage før jeg bestilte en iPhone, fordi jeg blev vanvittig af den der Nokia der ikke kunne noget.

MI: Så du skulle bare have en iPhone?

J: Jeg skulle bare have min iPhone tilbage. Så måtte jeg bare bestille en ny, koste hvad det vil. Så kører man kortet og lukker øjnene og siger sådan er det.

MI: Kan du fortælle lidt om hvad du gjorde med din telefon lige da du fik den i forhold til indstillinger, apps og alt muligt?

J: Jeg downloadede alt. Jeg tror jeg downloadede det jeg havde på den før, hvad man lige havde behov for. Mails osv. Og så tror jeg måske bare at jeg gik ind i AppStore og kiggede lidt, hvad er der af spændende apps, hvad kan jeg bruge. Så, ja, så tror jeg bare der kommer lidt til efterhånden som man snakker med nogen: "Ej, har du ikke den app, den skal du da have" og så henter man lige en app.

MI: Hvilke apps bruger du til daglig?

J: Min mail. Rigtig meget min mail.

MI: Og er det din arbejdsmail eller er det også din private mail?

J: Også min privatmail. Facebook. Instagram, Snapchat. Det er ligesom de klassiske. Radio. Jeg bruger rigtig meget mit radioprogram også. Hvad bruger jeg ellers?

PI: Hvornår hører du radio?

J: Om morgenen når jeg går og gör mig klar. På vej til arbejde, nogle gange på arbejdset hvis ikke der sker for mange ting.

PI: Er det fordi du ikke har Spotify eller en anden streaming tjeneste?

J: Jeg har faktisk TDC Play på min telefon, men det bruger jeg aldrig. Der er jeg bedre til radio.

MI: Er det en bestemt kanal?

J: Næ, det er lidt forskelligt. DR nogle gange, P3, Mama, så er der noget Noma, The Voice det kører i bilen. Det er bare lige hvad der kører, det er ikke så vigtigt.

MI: Har du et cover til din telefon?

J: Deloitte cover.

MI: Så det har du fået af dit arbejde?

J: Det er gratis. Det funker. Det er sort, så det er meget anonymt, det kan jeg godt lide.

MI: Men du reklamerer stadig med Deloitte?

J: Ja det er rigtigt. Hvis jeg kunne skrabe det af, gjorde jeg det, men det kan jeg desværre ikke.

MI: Så du synes det er lidt irriterende at der står Deloitte på eller hvad?

J: Jeg ved ikke om jeg synes det er irriterende, jeg tænker ikke så meget over det. Nu er det bare fordi det er gratis og man kan hente et nyt nede i kantinen hvis det skulle gå i stykker.

MI: Og har du det på for at beskytte den?

J: Ja. Jeg smider ret meget med den, du ved, dynen der flyver og sådan. Jeg er ret god til at smide med min telefon, så jeg er ret sikker på at hvis ikke jeg havde det på, så ville den være gået i stykker noget før.

MI: Har du nogensinde prøvet at ødelægge en telefon?

J: Næ, sådan tabe den?

MI: Ja

J: Nej, faktisk ikke. Hvilket er ret imponerende i forhold til hvor meget jeg smider med den. Men faktisk ikke. Jeg er meget heldig. Det er mit fancy cover der lige redder den.

MI: Løber du nogensinde tør for strøm i løbet af en dag eller har du altid oplader med?

J: Nej, det gør jeg faktisk ikke. Nogle gange når vi er ude hos kunder så kører vi internet fra telefonen, men så har jeg mit stik med så den bliver opladt undervejs. Men når jeg bare bruger den som normalt, så gør jeg faktisk ikke.

MI: Og så oplader du den hver nat eller hvad?

J: Ja.

MI: Hvilken ringtone har du?

J: Øh, det ved jeg faktisk ikke. Vibrate tror jeg. Jeg har den altid på lydløs. Vi må ikke have den på lyd på arbejdet, så den er altid på lydløs så den kun vibrerer. Og det er aldrig noget jeg slår fra eller til. Så jeg ved faktisk ikke hvordan det ville lyde hvis I ringede til mig.

PI: Er det policy ude på arbejdet at I ikke må have lyd på?

J: Ja det er policy at man ikke må.. Folk ringer jo hele tiden, så den skal være på lydløs. Det er også skideirriterende at der ligger en telefon og vibrerer, men det er okay, fordi man skal vide hvornår ens telefon ringer. Så policy er at den må vibrere, og det er det.

PI: Og har alle så deres telefoner lige ved siden af dem?

J: Ja.

PI: Og I har ikke fast bordtelefon eller hvad?

J: Nej, nej. Det er fordi det er et åbent miljø, så der står borde rundt omkring og når du går hjem så skal der være clean desk, der er ingenting på det her bord udover en lampe og en stikkontakt. Så du skal sætte din computer og telefon op hver dag.

MI: Hvor meget tror du at du bruger din telefon hver dag hvis du tager os igennem en typisk dag?

J: Altså timemæssigt?

MI: Ja, eller sådan om morgenen fx, hvordan bruger du den så?

J: Om morgenen når jeg står op så tænder jeg radioen, så kører den mens jeg går i bad og spiser morgenmad og alt det der. Og så kører den mens jeg kører til arbejde og så tror at jeg slukker radioen der som oftest fordi der sker for meget i løbet af dagen til at jeg kan sidde og høre musik og koncentrere mig osv. Men så kommer der mails ind i løbet af dagen og nogle af dem kan jeg godt finde på at læse på min telefon og nogle af dem ser jeg på computeren. Så ringer der nogle kunder og jeg skal ringe til nogle kollegaer og sådan. Men det er meget forskelligt, der er nogle dage der ikke sker en dyt, så er der jo helt stille og nogle dage hvor den

kører 24/7 fordi der er folk der ringer hele tiden. Så det tror jeg er meget forskelligt?

MI: Hvad så når du er hjemme i weekenden eller om aftenen, hvor meget bruger du den så?

J: Ikke sådan sindssygt meget. Lige tjekke lidt Facebook og Instagram, men det er ikke sådan.. Jeg bruger den

til at ringe til min mor og far og sige at jeg stadig lever, men det er ikke sådan at den kører hele tiden tror jeg.

MI: Lad os gå i gang med øvelsen. Vi har nogle kategorier på de her sedler her. Øvelsen går ud på at du skal

sige noget om hvor meget kontrol du har over de her ting eller om de har kontrol over dig. Det er en lille smule abstrakt.

J: Ja, det kan jeg godt lide fornemme.

MI: Men du kan bare tage dem en efter en og sige så meget som du nu kan.

J: Altså, hvor meget indflydelse har jeg på mine hænder eller hvor meget indflydelse har de på mig?

MI: Ja, eller kontrol.

J: Okay, altså mine hænder vil jeg nok sige at jeg kontrollerer rimelig meget. Hvis mig er mit hoved i hvert fald. Hænderne er jo også en del af mig. Månen kontrollerer jeg overhovedet ikke, det ved jeg ikke en skid om.

PI: Kontrollerer den så dig?

J: Det har den måske på en eller anden måde. Den kontrollerer jo nogle ting her på jorden, den har en effekt på vandet og sådan noget. Og så er der nogle andre ting som jeg ikke ved om naturen. Spørg mig om tal i stedet for, det ved jeg måske lidt om, jeg ved ikke en skid om månen. Den har sikkert en eller anden effekt på mig, men om den ligefrem kontrollerer mig, nej. Det ved jeg sgu ikke. Min telefon. Den kontrollerer mig helt vildt meget. Det er et godt spørgsmål. Ej, den kontrollerer mig jo nok lidt, for jeg kan ikke leve uden den.

MI: Det ville du ikke kunne?

J: Nej, det ville jeg ikke kunne. Så ville jeg ikke kunne komme i kontakt med nogen jo.

MI: Så du synes at den har mere kontrol end du har over den?

J: Ej, det har den jo ikke. For jeg bestemmer jo selv hvornår jeg har lyst til at kigge i min telefon og hvornår jeg ikke vil.

PI: Har du det? Bestemmer du selv?

J: Ja, det gør jeg jo. Jeg bestemmer jo selv om jeg har lyst til at besvare den arbejdsmail der er kommet ind for to timer siden, det har jeg ikke gjort endnu fordi jeg har fri, jeg gider ikke. Men når jeg sidder på arbejde, så kører det. Så er jeg jo også på arbejde, så har jeg jo pligt til at læse den jo. Det er meget abstrakte spørgsmål det her.

MI: Hvad hvis du er hjemme og der kommer en sms, skal du så tjekke den med det samme?

J: Det kommer eddermaneme an på hvem det er fra.

MI: Men du tjekker hvem det er fra?

J: Ja, det gør jeg. Så der kontrollerer den mig nok lidt. Det er jo også lidt i relation til de her venner. De kontrollerer lidt hvornår jeg skal læse deres sms'er. Det er nok lidt det samme. Mine venner kontrollerer ikke mig og jeg kontrollerer ikke mine venner, men i og for sig, hvis de skriver på Facebook så bliver jeg jo super nysgerrig. Så bliver jeg jo nødt til at kigge.

PI: Og så tjekker du også med det samme?

J: Ja. Sådan forholdsvis. Samvittighed. Det er et godt spørgsmål. Det ved jeg ikke. 50/50 måske. Der er jo nogle gange hvor man gør noget der ikke er så godt for samvittigheden, men man gør det alligevel. Og så er der andre gange hvor man tænker: "Det her kan jeg ikke" og så gør man det ikke. Den stol jeg sidder på. Nu sidder jeg på min numse.

PI: Ja, men hvis nu du sad på en stol

J: Om den så kontrollerede mig? Næ. Skulle den da? Den kontrollerer om jeg får ondt i numsen. Jeg får lidt ondt i numsen af at sidde her, det kontrollerer den, men den kontrollerer ikke så meget andet. Jeg kontrollerer den.

PI: Du er i fuld kontrol?

J: Ja over stolen. Jeg bestemmer hvor den skal stå. Meget abstrakt det her. Toiletpapir. Har det kontrol over mig? Den er jeg ikke sikker på jeg helt forstår.

PI: Hvem er mest i kontrol, er det dig eller toiletpapiret?

J: Mig. Det er mig. Familie. Jeg kontrollerer ikke min familie, men de kontrollerer da heller ikke mig. De har gjort. Min far har da haft meget kontrol over mig den gang jeg var lille, det var måske nødvendigt. Men nu. Der er det måske mere 50/50. Vi bliver enige om tingene.

PI: Balance-forhold?

J: Ja, balance-forhold er måske et meget godt ord for det. Loven. Den kontrollerer mig nok rimeligt meget i alle de ting jeg gør. Også når jeg leger revisor. Den bestemmer den også altid hvad jeg skal. Den bestemmer at jeg skal revidere alt det lort vi sidder og reviderer. Den kontrollerer mig nok rimeligt meget. Hvad står der der?

PI: Beskæftigelse

J: Den kontrollerer mig 100%. Næsten mere end loven. Jeg arbejder jo hele tiden. Jeg arbejder rigtig meget. Alt for meget. Nu har jeg lige bestilt mit overarbejde udbetalt, det er 430 timer på et halvt år. Det er meget. Det er for meget.

PI: Det er gode penge i kassen

J: Ja, men jeg ville sgu hellere holde fri hvis jeg kunne. Det kan jeg ikke. Jeg kan ikke holde 3 måneder fri. Så får jeg ikke lavet en skid af det jeg skal. Sådan er den branche bare. Det er meget af mit liv, for der går rigtig mange af mine dag kun med arbejde hvor du kommer hjem klokken 10. Og hvis min chef siger at vi holder møde fredag eftermiddag, så holder vi møde fredag eftermiddag lige meget om jeg har en aftale eller ej.

PI: Så der er ingen Distortion?

J: Der er ingen Distortion. Når chefen siger at der er møde, så er der møde. Så han kontrollerer mig da rigtig meget. Det er helt åndssvagt.

MI: Sidste spørgsmål er. Du skal afslutte en sætning. Min telefon er.

J: Min bedste ven.

MI: Din bedste ven.

J: Ej, det ved jeg ikke om den er. Et nødvendigt redskab i min hverdag til det hele. Både til mit arbejde og til kontakt med omverdenen. De der dage hvor jeg arbejder, hvis ikke jeg havde min telefon, så ville jeg ikke kunne snakke med andre end mine kollegaer, for jeg ville ikke have tid til at se nogen. Så hvis jeg ikke kunne sende en sms en gang imellem.

MI: Så ville det kunne være arbejde?

J: Så ville det kun være arbejde.

MI: Så det er meget rart at du har din telefon til de der sociale ting?

J: Ja. Meget.

PI: Jeg tænkte på. Nu hvor du er startet hos Deloitte fuldtid, har du så ændret telefonvaner? Føler du dig mere på eller mere tilgængelig?

J: Jeg føler mig mere på. Et eller andet sted så er du på arbejde 24/7. Hvis der kommer en eller anden arbejdsmail som jeg godt kan se haster, så svarer jeg på den selvom jeg har fri. Hvis det bare er sådan noget info så venter det bare. Men hvis det er en kunde der skriver: "Ej, Julie, jeg har det her problem" så kan jeg godt finde på at skrive: "at det vil jeg supergerne, jeg er tilbage i morgen og så kigger jeg på det". Så selvom

det ikke er et eller andet vildt svar, så går jeg alligevel ind og tager stilling til at en kunde har brug for dig.
PI: Er der nogle gange at du føler det er for meget og slukker din telefon? Fx en weekend eller bare en dag.
J: Nej, nej. Jeg får faktisk mere stress, jeg tror jeg ville få mere stress af at tage to uger på ferie og ikke tage min telefon med for hvad nu hvis der ligger et eller andet helt vigtigt som jeg går glip af. Jeg er mere sådan, bare jeg ved hvad det er der ligger, så kan det godt være at jeg ikke går ind og kigger og tager stilling til det, men jeg kigger lige hvem det er fra og tænker over om det er noget der kræver et svar fra mig, så slapper jeg måske lidt mere af. Jeg kigger lige hvad der ligger der på min meddelelses-ting, men jeg går ikke ind og læser dem.

PI: Og hvad nu hvis os fra bacheloren sad og snakkede?

J: Ej, så kan jeg sagtens lægge min telefon væk.

PI: Har du den oppe på bordet?

J: Ja, det har jeg nok.

PI: Og skal du se hvis der kommer en sms?

J: Nej

PI: Hvad med en mail?

J: Nej, heller ikke nødvendigvis. Hvis du går på toilettet, så kunne jeg nok godt finde på at kigge hvis det bare var mig og dig og jeg sad tilbage alene. Hvis jeg er ude med mine veninder, kan jeg sagtens lade mine veninder være.

MI: Synes du det er irriterende hvis andre sidder og kigger på deres telefon?

J: Ja, det er røvriterende. Medmindre man gør det samtidig. Så siger vi 1-2-3 nu og så gør vi det. Der er ikke noget værre end at være ude med en og hun bare sidder med den der telefon konstant.

MI: Har du nogle veninder der gør det?

J: Ja. Og jeg er ved at blive vanvittig.

MI: Siger du det så til dem?

J: Ja, en gang imellem. Sådan, kom nu, nu er det os der har en aftale, så må du skrive med din kæreste på et andet tidspunkt når du ser ham bagefter mig. Så det kan jeg godt finde på, for det er skideirriterende.

MI: Så du synes man skal være der hvor man er?

J: Ja, lige præcis. Ja, når man har en aftale så er det dem man ser, og ikke dem på telefonen. Jo, hvis telefonen ringer så tager man den og siger: "Kan jeg ringe tilbage til dig senere?" eller sådan et eller andet. Det er jo ikke fordi at det er sådan at man 100% ikke må, men altså sådan mere eller mindre. Prøve at prioritere at man er lidt i suet i stedet for at sidde klædt til sin telefon.

MI: Super. Tak for det.

KASPER, 26

MI: Kan du lige give en lille introduktion af dig selv – hvad hedder du, hvor gammel er du, hvad laver du?

K: Jamen jeg hedder Kasper, jeg er 26 år og er lige blevet færdig med økonomistudiet på Københavns Universitet. Jeg arbejder til daglig i TopDanmarks kapitalforvaltning

MI: Hvilken telefon har du?

K: Jeg har en HTC One.

MI: HTC One. Hvad var det sidste du gjorde med den?

K: Uha, jeg spillede faktisk lidt.

MI: Spillede lidt? Gør du det meget?

K: Ja, lige når jeg har en lille pause så kan jeg godt finde på at hive den frem, det er lidt for at slå tiden lidt ihjel.

MI: Så det er primært spil du bruger den til?

K: Nej, det kan lige så godt være at surfte noget fodbold eller nogle nyheder, noget inde på Børsen måske.

MI: Okay. Hvorfor har du den telefon du har?

K: Jamen det har jeg fordi det er nemt og hurtigt at komme på nettet og følge med i en hel masse ting. Altså man kan være opdateret på en hel anden måde end på en computer fordi det går så meget hurtigere. Så det er egentlig hovedsageligt det. Så er der også de basale telefonkrav som sms, tale og alt det der. Men også meget fordi jeg kan komme på nettet.

MI: Det er vigtigt?

K: Ja, det synes jeg.

PI: Men hvorfor lige en HTC One og ikke en iPhone eller noget andet?

K: Jeg er kronisk modstander af Apple produkter, så man kan sige at det er det oplagte alternativ, enten det eller Samsung Galaxy. Og sådan en havde jeg før og den synes jeg ikke var så god, så derfor prøvede jeg en HTC One.

PI: Hvorfor var den ikke så god?

K: Jamen jeg synes bare at den gik hurtigt i stykker. Jeg tabte den på gulvet en gang og så flækkede skærmen. Det kan også være at jeg bare var uheldig, men jeg prøvede noget nyt på baggrund af det. Så det var såmænd bare det. Funktionen var sådan set fin, jeg synes bare ikke kvaliteten var holdbar. Når man taber den en gang og den går i stykker, det synes jeg var lidt fesent.

PI: Fik du den så fikset eller hvad?

K: Ej, det var for dyrt at få repareret glasset.

MI: Hvordan havde du det da den gik i stykker?

K: Jamen det var jeg da ekstrem ærgerlig over. Altså funktionaliteten var der jo, men sådan en ordentlig ridse ned igennem skærmen så man ikke kan se hvad der foregår, det ødelægger oplevelsen.

PI: Men du havde den noget tid før du fik en ny telefon eller hvad?

K: Ja, jeg havde den nogle måneder, men det var fordi jeg ikke havde råd til at købe en ny til at starte på i hvert fald.

MI: Og hvordan var de her måneder så?

K: Altså det lever man jo bare med. Det er da ærgerligt, men det er ikke sådan at man opprioriterer det for alt i verden at man skal have en ny. Men lige så snart der er lidt overskud på kontoen, så er det da en af de ting man tager fat i. Det er ikke sådan at jeg sparar på mad og basale goder for at jeg kan købe mig en ny telefon. Vigtigere er det trods alt ikke.

MI: Hvor lang tid har du haft den HTC som du har nu så?

K: 8 måneder eller sådan noget.

MI: 8 måneder, ja. Hvad var det første du gjorde med den da du fik den?

K: Uha. Det var at flytte mine kontakter over fra den gamle telefon.

MI: Gjorde du det igennem computeren eller gjorde du det manuelt?

K: Næ, der er et eller andet Google Contacts som man kan synkronisere kontakterne igennem. Så det var sådan en rimelig easy proces.

MI: Og hvad med apps og sådan noget?

K: Ja man registrerer sig på sin account og se henter den det der lå på den gamle telefon.

MI: Så den er reelt set som den gamle, bare lidt anderledes...

K: Ja anderledes i designet og funktionaliteten. Det er ikke fordi der er den store forskel, det er Android telefoner begge to.

MI: Okay, ja.

PI: Kan du bedre lide designet på din nye telefon?

K: Den virker lidt mere robust i hvert fald, det kan jeg meget gode lide. Den er i aluminium og ikke i plast ligesom den gamle Samsung var. Man sad lidt med en fornemmelse af at det var et skrøbeligt apparat man havde i hænderne og det synes jeg ikke jeg gør med den nye.

MI: Så robusthed er vigtigt?

K: Ja, man skal ikke være bange for at den går i stykker ved det mindste et eller andet.

MI: Taber du meget din telefon? Jeg bliver nødt til at spørge.

K: Nej, nej, nej, nej, det synes jeg ikke at jeg gør. Men det hænder da en gang imellem.

MI: Jeg tænkte bare at det godt kunne være når robusthed er vigtigt for dig.

K: Nej, så galt er det ikke. Men det er bare når du sidder med et apparat i hånden og du føler at det kan knække, altså bare dårlig kvalitet, ligesom at køre i en dårlig bil som man føler er ved at køre fra hinanden og hvis man kører galt i den her...

PI: Fiat500

K: Det er et rigtig godt eksempel. Det er en skodvogn. Det er lidt den følelse.

MI: Ja. Har du så et cover til din telefon?

K: Næ

MI: Nej.

K: Den holder af sig selv håber jeg.

MI: Den holder af sig selv.

K: Det håber jeg.

MI: Så det var bevidst at det skulle du ikke have noget af?

K: Ja, det er ikke noget jeg har brugt før og det er ikke noget jeg tænker gør nogen forskel.

MI: Okay. Hvad med ringtone, hvilken ringtone har du?

K: Standard. Ja, men jeg den egentlig hovedsagelig på lydløs.

MI: På lydløs. Men med vibrator eller?

K: På arbejde har jeg den fuldstændig, hvad skal man sige, uden vibrator og uden lyd. Og når jeg er hjemme er det hovedsagelig bare på vibrator. Det er meget sjældent jeg har lyd på. Det er mest fordi jeg synes det er irriterende når andres telefoner ringer alle mulige mærkelige steder i alle mulige mærkelige sammenhænge. Det vil jeg ikke selv.

MI: Har du den så på dig så du kan mærke den?

K: Ja, den ligger altid i lommen.

MI: Og tjekker du det så med det samme?

K: Når den vibrerer tænker du?

MI: Ja.

K: Ej, det kommer lige an på situationen. Altså sidder jeg til en jobsamtale, så er det ikke lige det jeg hiver frem. Men sådan i udgangspunktet, så ja, så tjekker jeg lige, medmindre situationen er tilspidset på en eller anden måde. Ja, eller hvis det forventes at man ikke lige kigger på sin telefon.

MI: Hvis du så får en sms, gør du så noget ved det med det samme, skriver du tilbage med det samme eller hvad gør du?

K: Det kommer an på hvem der spørger og hvad spørgsmålet er. Men jeg tjekker i hvert fald lige hvad der står og er det vigtigt så svarer jeg på det med det samme og ellers må det vente til senere.

MI: Og hvad med arbejdsting? Arbejdsmail. Er det også på din telefon?

K: Nej, jeg har ikke arbejdsmails på min telefon.

MI: Nej. Er det et bevidst valg?

K: Altså jeg har mulighed for at sætte det op, men jeg tænker at.. Når man kommer hjem, så er man hjemme. Det er i hvert fald mit forhold til det som det er nu. Så der skal jeg ikke til at sidde og bruge tid på at besvare arbejdsmails. Så det er helt bevidst at jeg ikke har det endnu.

MI: Hvor meget tror du at du bruger din telefon i løbet af en dag?

K: Årh, det er nok. Sidder med den og kigger eller? En times penge vil jeg skyde på. Ej, men det er svært at sætte tal på, det ved jeg ikke. Det kan godt være mere, ringer ens mor lige så snakker hun måske tre kvarter, ikke? Og nogle gange ryger der to sms'er ind på en dag og så er det det. Det er meget forskelligt. Det er meget variabelt i hvert fald.

MI: Hvad bruger du den primært til?

K: Det må være at læse nyheder og så at være i kontakt primært med Louise. Bare om alverden, sådan med om aftenen og med mad, på den måde er det jo et genialt redskab til at være i kontakt og lige planlægge nogle ting. Det er hovedsageligt det jeg bruger den til.

MI: Ringer I eller sms'er i sammen?

K: Sms'er hovedsageligt.

MI: Har du fået stjålet din telefon?

K: Aldrig.

MI: Aldrig. Har du glemt den derhjemme?

K: Ja, det er sket nogle få gange.

MI: Hvordan..

K: Det er irriterende. Det er jeg ikke glad for. Jeg kan godt lide at have min telefon i nærheden af mig. Det er også mest fordi at på sådan en smartphone der ligger der ekstremt mange personlige oplysninger og tit hvis jeg har glemt den så er jeg bange for at jeg har tabt den. Og så bliver jeg sådan lidt, fordi jeg ikke er så meget til at min telefon skal i hænderne på en der kan misbruge nogle af de ting der ligger på den.

MI: Så det er det der er din primære bekymring at den kan være tabt og der er andre der kan se på den, det er ikke at du ikke kan komme i kontakt med Louise?

K: Nej, jo, det er selvfølgelig irriterende, men det er sekundært til at jeg er bange for at tingene bliver misbrugt eller at der bliver stjålet nogle personlige oplysninger der ikke skal ud. Det er ikke fordi jeg synes at jeg har nogle specielt personlige ting, men jeg synes bare ikke, at billede og sådan noget, det skal bare ikke ud til en eller anden der ikke skal se tingene. Hvad skal man sige, telefonnumre og alt sådan noget.

MI: Altig, simpelthen, ja.

K: Ja det synes jeg er relativt privat et eller andet sted. Jeg har ikke noget imod at dele det der ligger på min telefon med mine venner, men jeg synes ikke det skal ud til en eller anden tredjepart som jeg ikke lige ved hvem er.

PI: Men har du ikke kode på din telefon?

K: Jo, men det tror jeg ikke stopper en der ved hvad de laver.

MI: Okay. Hvad så hvis den løber tør for strøm i løbet af dagen?

K: Det er jo ærgerligt, men så er det heller ikke værre end det. Tryghedsfølelsen ligger mest bare i at jeg ved hvor den er. Det er mest det, jeg er bange for at få den stjålet, det er mest det. Så hvis den løber tør for strøm, så løber den tør for strøm. Det er da irriterende, men det er ikke sådan at min dag går i stykker eller at jeg lader mig påvirke af det.

MI: Nej, og du har heller ikke en oplader på arbejdet fx?

K: Nej, men det er der en anden der har, så der er altid mulighed for at få strøm ude på arbejdet hvis det er det.

MI: Bruger du den som vækkeur?

K: Ja, det gør jeg faktisk hver eneste morgen.

MI: Når du så slår vækkeuret fra, tjekker du så også lige hvad der er sket?

K: Det er lidt forskelligt, det kan jeg godt finde på. Hvis jeg lige ved at der lige er blevet spillet en eller anden fodboldkamp, eller bokset en eller anden kamp eller et eller andet om natten, så tjekker jeg lige op på hvordan det lige endte.

MI: Så det er mest hvad der er sket i løbet af aftenen/natten?

K: Ja, det er mest hvis jeg ved at der er sket et eller andet. Det er hovedsageligt sport og nu var der noget krisemøde i Venstre fx, så tjekker jeg også lige op på det om morgenens fordi jeg gik i seng inden det ligesom blev afsluttet. Så lidt større begivenheder dem tjekker jeg op på. Jeg gør det sjældent bare for at kigge lidt.

MI: Hvad så med Facebook og sociale medier?

K: Ej, jeg bruger nærmest aldrig Facebook på min telefon. Men det er generelt, jeg bruger næsten ikke Facebook. Eller Twitter eller nogle af de andre.

PI: Snapchat, Instagram?

K: No.

MI: Jamen vi har en lille øvelse til dig. Vi har nogle kategorier, du må sige til hvis ikke du kan læse det. Vi vil gerne have at du snakker lidt om dem i forhold til hvor meget kontrol du har over dem eller de har over dig. Og eventuelt lige sætte dem lidt i sammenhæng til hinanden.

K: Jamen, øh. Det er jo sådan noget rigtig abstrakt noget. Det er jo der arkitekter er rigtig gode. Mit forhold til loven er bare at det er noget man skal følge. Jeg synes selv at jeg er nogenlunde regelret hvis man kan sige det sådan.

MI: Så den har lidt mere kontrol over dig end du har over den, eller hvad?

K: Ja. Jeg føler ikke at det er noget jeg kan påvirke hvis det er det du mente. Det er bestemt andet steds og det er noget man retter sig ind efter, det er det der gør at vores samfund kan fungere som det gør. Jeg ved ikke om det er fyldest gørende nok, eller?

MI: Det er så fint.

K: Mine hænder. Det ved jeg sgu ikke. Jeg bruger noget fugtighedscreme til mine hænder en gang imellem fordi jeg cykler. Og huden falder af mine fingre, når det bliver for koldt. Ellers ved jeg det sgu ikke.

MI: Men de har ikke kontrol over dig?

K: Nej, det vil jeg ikke vove at påstå. Jeg ville være ked af hvis jeg ikke havde dem selvfolgeligt. Men jeg føler ikke de har kontrol over mig.

PI: Hvad med i forhold til din telefon, kan du finde på at tage din telefon ubevist og bare kigge på den?

Nogle gange føler man lidt at ens hænder bare gör det?

K: Jo, nogle gange hvis jeg ikke lige har noget at lave, så kan jeg godt finde på at kigge, bare for at kigge. Men det er ikke sådan at jeg tænker det er meget. Ej, nogle gange når vi går i seng, så skal Louise sove, men jeg skal lige kigge lidt. Samvittighed. Uha. Jamen, det ved jeg sgu ikke hvad jeg skal sige til. Samvittigheden kan i hvert fald godt styre mig, jeg kan få ekstremt dårlig samvittighed og det er noget af det værste jeg ved. Hvis

jeg gør nogle ked af det eller sådan et eller andet, så kan jeg gå og tænke over det ekstremt meget. Det kan påvirke mig ret meget, hvis jeg føler jeg har trådt en over tærne uden at det har været meningen eller på den måde, man kan kalde det moralske tømmermænd, det er klassisk mig at få sådan noget. Det kan godt styre mig lidt, men det er jo oftest styret af at jeg selv føler at jeg har gjort et eller andet. Mine venner. Jeg ved ikke, jeg kan jo godt lade mig påvirke af mine venner. Men det er forskelligt fra situation til situation vil jeg sige. Hvis jeg diskuterer et eller andet med mine venner og jeg ved at de ved mere om det end jeg gør, så lytter jeg selvfølgelig til hvad de siger, men ellers vil jeg egentlig sige at jeg er rimelig egenrådig. Altså generelt tager jeg mine egne valg og jeg går mine egne veje. Jeg ved ikke om der er så meget mere at sige. Mine venner betyder ekstremt meget for mig. Det er noget jeg holder tæt. Min familie. Dem har jeg ikke et ligeså kært forhold til som jeg har til mine venner. Min familie, selvfølgelig betyder de rigtig meget for mig og jeg holder meget af dem, men hvad skal man sige, deres råd og deres vejledning er ikke lige så afgørende for mig som mine venners råd og vejledning kan være. Der lytter jeg ikke. Ikke at jeg ikke lytter til og jeg tager deres ting til efterretning, men mine venner ville kunne påvirke mig mere end min familie tror jeg. Det er i hvert fald indtil man når en eller anden ekstrem situation. Jeg står selvfølgelig altid til rådighed for min familie og selvfølgelig vil de kunne få mig til.. Hvordan skal jeg sige det. Jeg vil altid hjælpe dem. Og jeg vil selvfølgelig altid lytte til dem i tilspidsede situationer, så på den måde har de ekstremt meget at skulle have sagt. Men sådan i dagligdags spørgsmål, der er det mere mine venner. Månen. Jamen øh. Det er noget fjernt, fjernt noget. Jeg tænker straks på Neil Armstrong, men. Jeg ved sgu ikke lige hvad jeg skal sige til det.

MI: Den påvirker ikke dig og du påvirker ikke den?

K: Nej, det tænker jeg ikke lige frem. Den kører bare rundt, eller vi kører rundt om solen og så svinger den lidt med rundt om jorden. Den har jeg ikke det helt store forhold til, den kan være smuk på nogle aftener. Toiletpapir. Uha. Det skal helst ikke være den billige version, det river lidt. Det har jeg ladet mig fortælle. Det var lidt sagt i sjov. Det ved jeg sgu ikke lige hvad jeg skal sige til.

PI: Det har du kontrol over?

K: Ja, jeg kan jo bare købe det jeg gerne vil have. Der er ikke så meget der. Min telefon. Jeg synes at jeg har fin kontrol over min telefon.

MI: Fin kontrol, hvad er fin kontrol?

K: Jamen, det er at jeg bestemmer selv hvornår den skal frem og hvornår den ikke skal frem. Man taler meget om det der med om man er afhængig af sin telefon. Det er jeg måske lidt, for jeg hiver den jo frem hver dag. Jeg er inde og kigge på den hver dag, tjekke nyheder eller aktiekurser eller sådan et eller andet hver eneste dag på den. Så på en eller anden måde er man vel lidt afhængig, det er jo det der med at tingene bliver så let tilgængelige at man ikke behøver at tænde sin computer og gå i gang med det ene og det andet. Det ligger bare lige ved hånden. Jeg tror da at jeg ville synes det var ærgerligt hvis jeg fik af vide at jeg ikke skulle have min telefon i 7 dage. Det ville være irriterende. Så på den måde tror jeg at jeg er en lille smule afhængig af min telefon, i hvert fald den netadgang der ligger på den, fordi det ligesom bliver easy og jeg kan tjekke alle ting alle steder. Jeg ville ikke synes om at den skulle væk i længere tid.

MI: Men kan du finde på at have den slukket over en weekend fx?

K: Nej

MI: Hvor lang tid tror du at du ville kunne have din telefon slukket?

K: Årh, det kommer an på... Er det en sommerferie eller en eller anden weekend hvor man bare ved at der ingenting sker ude i verden, så tror jeg godt at jeg kan have den slukket. Så betyder det ikke så meget. Men omvendt så er det jo også rart at få et news feed. Altså sker der et eller andet, hvornår og hvordan. En dags penge eller sådan noget så tror jeg at det ville begynde at blive en lille smule irriterende. Jeg vil gerne ind og bare følge en lille smule med, især hvis jeg er et sted hvor der ikke er andet. Hvis ikke der er et fjernsyn eller et eller andet, så man er obs. på hvad der lige sker rundt omkring i verdenen.

MI: Så det er mest fordi at du vil holde dig opdateret?

K: Ja, det kan man sige. Det er lidt et nyhedsværktøj. Det betyder meget for mig bare at være en lille smule opdateret med hvad der sker rundt omkring. Og nogle gange kommer det ud af ingenting, og efter bare et par dage er man hægtet helt af. Så det er nok en dags penge eller sådan noget hvis jeg skulle sætte tid på det, så synes jeg at det begynder at være rigeligt. Mit forhold til den stol jeg sidder på. Det er noget billigt bras fra Ikea.

MI: Men har du kontrol over den?

K: Ja, fuldstændig. Det skulle jeg mene i hvert fald. Og beskæftigelse. Lige nu er jeg selv i kontrol over det, fordi jeg er i job, men det er jo noget man ikke selv er herre over.

MI: Hvad med beskæftigelse og din telefon? Altså har det ændret sig siden du gik fra at være studerende til at have fuldtidsarbejde? Føler du fx at du skal mere tilgængelig i forhold til dit arbejde?

K: Nej, det bliver der ikke stillet krav om at jeg skal være. Men det kunne der da meget vel være. Der er mange der er på. Så kan man ringe til dem når man vil og de tjekker deres arbejdsmails. Det synes jeg ikke er noget, det påvirker ikke mig, men det kunne det meget vel komme til indenfor en nær fremtid.

MI: Men det er noget du er bevidst om?

K: Ja, jeg synes jeg er bevidst om at det er noget der helst ikke skal, men der kan også blive lagt et eller andet pres på en om at man skal være tilgængelig og så vil jeg selvfølgelig efterkomme det hvis det er det min arbejdsgiver forventer.

MI: Men det er der ikke nogen formelle krav om nu?

K: Nej, de har mit private telefonnummer og hvis de skal bruge mig akut, så må de jo bruge det. Der er ikke et eller andet krav om at jeg skal ind og tjekke arbejdsmail. Men så kunne man have en arbejdshjemmeplads og det får jeg her lige rundt om hjørnet. Så der kan man jo selv lige logge sig ind og lige være lidt med.

PI: Hvordan har du det når du er sammen med dine venner og der er en der sidder med sin telefon og kigger på den ofte?

K: Det er ekstremt irriterende. Men det kommer lidt an på hvad det er for noget. Sidder man tyve mennesker sammen og der lige er en der lige melder sig lidt ud og kigger på sin telefon, det generer mig ikke. Men hvis man sidder og har en samtale med nogen. Hvis en af jer fx hev en telefon frem, så ville jeg synes det var ekstremt provokerende.

PI: Kunne du finde på at sige noget til os?

K: Ja. Det kunne jeg godt. Jeg synes det er ekstremt irriterende når man skal have et eller andet fokus på hinanden, du kan jo heller ikke følge med i en samtale hvis du sidder og læser nyheder eller læser en sms. Men omvendt har jeg jo også forståelse for hvis der er en der har fået en kæreste eller hvad ved jeg eller de er uvenner med en veninde, det kan være alting, så kan jeg godt forstå at det fylder lidt. Men hvis det bare er et eller andet hverdagspladde, ”det var da godt nok sjovt i går, hahaha”, der skal være en eller anden grund til at man fjerner fokus.

MI: Okay, så det skal være mere akut og vigtigt?

K: Ja, du kan kalde det vigtigt. Det skal ikke bare være sådan noget fuldstændig meningsløst.

MI: Hvad med dig selv, hvis vi fx sidder 4 mennesker og snakker, har du så din telefon i lommen?

K: Ja.

MI: Og du får en sms i lommen. Hvad gør du så?

K: Jeg tror jeg ville kigge på den. Men det kommer igen an på situationen. Jeg synes det er meget vigtigt det der med hvor mange man er i selskabet og om man er i fokus eller er en del af et eller andet. Man kan jo godt sidde 4 mennesker sammen og så snakker man om en af personerne uden at man selv alverden at bidrage med.

MI: Så ville du godt lige hurtigt kunne tjekke?

K: Ja, det ville jeg godt kunne. Men det er meget situationsbestemt. Nu var jeg fx lige ude med nogle piger fra gymnasieklassen og så sidder de og snakker om en eller andens kæreste, hvor jeg ikke lige har det helt store forhold til hvad der lige foregår der og der sidder jeg lidt som det fjerde hjul, jeg er ikke rigtig med i samtalens, så synes jeg ikke det gør noget at man tjekker hvis der er gået en sms ind.

MI: Du ville altid have din telefon i lommen eller kunne du godt finde på at lægge den på bordet?

K: Jeg kunne godt finde på at lægge den på bordet, men det er hovedsageligt i lommen. Det er igen fordi at jeg har den på vibrator, og når den vibrerer synes jeg det er irriterende når andre folks telefoner bipper og vibrerer hele tiden. Så jeg vil foretrække at have den i lommen hvor den ikke generer andre.

MI: Og har du altid været meget bevidst om det her?

K: Ja jeg tror nærmest aldrig jeg har slået ringtonen til.

MI: Kan du bare afslutte den her sætning: min telefon er..

K: Vigtig.

MI: Det er vigtigt at du har den og vigtigt at den er der?

K: Mmm. Det synes jeg . Ikke at jeg ikke kan undvære den. Jeg kan ikke undvære den for lang tid af gangen.

MI: Den der dags tid?

K: Ja, så ville det begynde at blive kritisk. Der er jo også alternativer, du kan jo komme på nettet på din computer. Så det er også meget afhængig af hvad der ellers er af adgang til at komme på nettet. For sidder du med computeren så er telefonen more or less ligegyldig. Det passer ikke helt. Der er selvfølgelig noget sms og ringen frem og tilbage, men det kan godt vente oftest. Så det er meget afhængig af hvad der er af alternativer.

MI: Hvad så hvis du har din telefon med og det er det eneste du har med og der er dårlig net, er det også bare irriterende og så finder du ud af 5 minutter efter at nettet er godt igen, eller hvad?

K: Så er det bare irriterende og så prøver man bare igen. I Louises forældres sommerhus på Langeland er der så dårligt net, der er nærmest ingen dækning og det er da mægirriterende. Men så går man lidt rundt i huset for at prøve at finde net. Det er da irriterende at det bare ikke spiller, men så er det heller ikke være.

MI: Tak for det.

KATRINE, 25

MI: vil du give en introduktion af dig selv? Hvad hedder du, hvor gammel er du og hvad laver du?

K: jeg hedder katrine og er 25 år og læser til bygningsingenør, næsten færdig so diplom.

MI: hvilken telefon har du?

K: ej jeg ved ikke hvad den hedder.. jeg kan vise jer den. Det er en samsung i hvert fald.

MI: en samsung smartphone. Er det sådan en galaxy? Det er det ikke det de hedder?

PI: jo eller det ved jeg faktisk ikke. Nogen har sagt galaxy når de har haft sådan en Samsung.

K: ja det kan godt være. Det er en jeg har fået af min far. Det er hans gamle så... så det er bare sådan aflagt.

MI: er det så din første smartphone eller?

K: nej jeg have en HTC før også en iphone før det. Den gik i stykker..

MI: den gik i stykker? Hvordan gik de i stykker? Tabte du dem?

K: jeg tabte den også smadrede skærmen. Så fik jeg denne her og så nu er skærmen også smadret på denne her.

MI: så alle dine telefoner, dine smartphones de har fået smadret skærmen eller hvad? Og hvordan har det været når det er sket?

K: øh.. det ved jeg ikke. Det gør mig ikke så meget. Altså denne her der gør det jo ikke så meget man kan stadig se. På den gamle, på iphone der kunne man ikke se en skid, så der blev jeg nødt til at skifte den ud.

MI: så det var mest bare irritation over at du skulle købe en ny telefon eller?

K: ja faktisk også begynde at sætte mig ind i noget nyt, det synes jeg er røvsygt.

MI: men du har da haft 3 forskellige mærker? Og hvad for en kan du bedst lide? Hvis du kan sige noget om det..

K: det skulle nok være iphone. Det er var mest sådan logisk, synes jeg. Det var lettest at gå til.

MI: kunne du så finde på at købe sådan en igen, eller?

K: det kunne jeg godt.

MI: men ikke lige nu?

K: nej, så fik jeg denne her gratis, da jeg snakkede med min far om at købe en iphone, så sagde han, det skal du ikke gøre, så får du denne her.

MI: okay, hvorfor ville han ikke have at du købte en iphone?

K: han synes det er spild af penge.

MI: så han har også Samsung telefon eller hvad?

K: jeg tror at han har google nu. Det her var hans gamle, så købte han en google fordi han hørte at det skulle være smart. Så han synes det er spild af penge at jeg køber en telefon, men han har ikke noget imod at han køber mange selv, så de det er lidt frollet, men det er fint nok for mig, når jeg bare får dem sådan her.

MI: men nu har du fået den af din far, hvad gjorde du så da du fik den. Havde du hans indstillinger på eller?

K: nej jeg indstillede.. hvad hedder det. gendannede fabrikat.. hvad hedder det?

MI: sådan nulstillede den? Og hvad gjorde du så? Hentede du nogle apps eller?

K: ja jeg kiggede på min gamle telefon og så hvad jeg havde der også hentede jeg de samme.

MI: de samme apps? Hvilke apps har du?

K: snapchat, facebook, instagram. Må lige kigge.. fitnessworld, rejseplanen, metro, danske bank, mobilbank, mobile pay, H&M's hjemmeside, den er vigtig.

MI: den bruger du meget eller hvad?

K: jeg kigger meget, bare sådan når jeg sidder og stener.

MI: og du har ikke noget cover til din telefon kan jeg se?

K: nej, der er sådan en plastikdimmer på, men intet cover.

MI: hvordan kan det være at du ikke har det?

K: det har jeg bare ikke købt.

MI: men du har ikke overvejet at købe et?

K: nej

MI: heller ikke når du har tendens til at tage den?

K: det burde jeg nok gøre. Og så vidste jeg heller ikke hvad telefonen hed, så vidste jeg ikke lige.. hvis jeg skulle købe det over nettet. Hvad der passer til.

PI: nej det er også mest iphone covers der er derude.

K: ja eller så er det i hvert fald de helt nye. Samsung, ja denne her tror jeg er 2 år gammel eller sådan noget. Så det..

MI: hvilken ringtone har du?

K: vil I høre den? Den er ikke særlig sjov og det er sådan en man tit overhører rigtig meget. (spiller ringtone)

MI: kan du huske hvorfor du lige valgte den?

K: jeg tror, jeg synes den var rar. Jeg kan ikke lige når det er sådan nogle hidige ringtoner, så bliver jeg forvirret når de ringer.

MI: men det er ikke altid at du hører den?

K: nej (griner)

PI: nej den er for rar til at du hører den.

K: ja. Det er total frollet.

PI: men har du den ofte på lydløs eller har du ofte den på lyd.

K: jeg har på lydløs hvis jeg er til forelæsning eller sådan noget, ellers har jeg den altid på lyd.

PI: men når du så er til forelæsning og den så er på lydløs er den så på det der vibrering?

K: nej uden noget.

MI: har du den liggende på bordet med dig når du er til forelæsning?

K: ja ofte.

MI: sidder du og tjekker engang i mellem?

K: ja

MI: hvor meget tror du at du bruger din telefon i løbet af en dag?

K: meget

MI: kan du fortælle sådan i løbet af en typisk dag, hvad du bruger den til?

K: ja, jeg står op, så tjekker jeg lige om der er sket noget på facebook, instagram, snapchat også når jeg har gjort mig klar, så når jeg tager i skole, så hører jeg musik også under forelæsningen, så tjekker jeg igen instagram, facebook alle de der. Hvis jeg keder mig så tjekker jeg tilbudsaviser og H&M's hjemmeside også..

PI: men tjekker du så det, hvis du har tjekket alt det andet før det?

K: ja jeg tjekker altid facebook som det allerførste. Så kommer instragram.

PI: så når du ved at nu har vi fået igennem de her, så tjekker du tilbudsaviser og..?

K: så hvis jeg stener ekstra meget så er det der.. også er jeg begyndt at spille sådan et spil der hedder 20 48.

Så hvis jeg stener ekstra ekstra meget, så sidder jeg så og spiller det.

MI: og hvad går det ud på?

K: det er total frollet. Det handler om at man skal.. det er svært at forklare for der gik lang tid for jeg fattede hvad det gik ud på. Man skal have 4 millioner point. Og man får point ved at lægge dem sammen så man skal have en firkant hvor man skal have 4 millioner, ved hele tiden at lægge sammen. Så det er et ret stenet..

PI: matematik freak (griner)

K: det er det eneste spil jeg gider at spille. Og det er total røvsygt.

PI: men er det udfordrende?

K: det er overhovedet ikke udfordrende, men jeg tror at det er det der med at man gerne vil nå op på de 4 millioner point og det når man.. først om mange måneder, tror jeg.

PI: så du kan godt lide det lange spil?

K: nej normalt ikke, jeg tror bare at jeg tænker at jeg skal være færdig med det her. Så bliver jeg sådan lidt irriteret over at der går så lang tid, så jeg kører bare derud af. Jeg skulle aldrig være startet på det.

MI: men nu hvor du bruger din telefon så meget løber den så tit tør for strøm i løbet af en dag?

K: nej det gør den ikke. Jeg oplader den hver nat også tror jeg den plejer at holde sig.

MI: glemmer du nogensinde sin telefon derhjemme?

K: nej, aldrig. Jeg havde en veninde som lånte den i 2 timer fordi hun have glemt sin egen telefon så hun skulle ud og hente den. Og i de 2 timer hvor jeg ikke havde den, jeg var sådan helt.. jeg følte bare alle prøvede at få kontakt til mig, det var helt vildt.

MI: så det er mest det der med at folk ikke kan få kontakt med dig? At du ikke bryder dig om ikke at have din telefon?

K: ja det kan godt være. Eller jeg føler at jeg går glip af noget.

MI: så det er derfor at du tjekker ret ofte hvad der foregår?

K: ja jeg vil ikke gå glip af noget hvis der sker noget sjovt på facebook eller på internet eller i real life.

MI: så du glemmer den aldrig?

K: nej

MI: har du nogensinde fået stjålet en telefon?

K: ja

MI: kan du fortælle lidt om det?

K: jeg var i byen, jeanette var med. Også havde jeg min telefon i min taske som så var åben, så var der en fyr som kom over og prøvede at kysse mig, og idet at jeg skubber ham væk, så har hans ven så taget min telefon mens jeg gjorde det.

PI: var det sådan at det skete?

K: jaude foran pizzastedet ved IA bar. Til Amandas fødselsdag for et par år siden. Der var 2 fyre som prøvede at kysse mig, klamme fyr også skubbede jeg ham væk.

PI: så det var sådan et trick?

K: ja, så det..

MI: hvordan havde du det så, udover at det var en ubehagelig oplevelse?

K: jeg blev bare pissemidsig. Jeg synes bare det var total dårlig stil, da jeg fandt ud af det. jeg fandt ud af det sådan et par minutter efter. Der løb jeg også rundt og prøvede at finde dem, men der var de jo løbet væk. Men det var sådan en gammel telefon, så det var ikke fordi det gjorde så meget, det bare mere det der at så skulle man til at have nyt simkort og ny telefon og sådan noget.

MI: fik du så hurtigt en ny telefon eller gik der noget tid før du fik en ny?

K: ej, jeg fik den forholdsvis hurtigt. Jeg tror der gik et par dage. Jeg købte bare sådan en dumb phone, tror jeg. Jeg har rigtig skidt hukommelse så jeg har lidt svært ved at huske det lige nu. Men jeg tror ikke jeg har gået mere end 1 uge uden mobil.

MI: skal vi lave øvelsen? Vi har de her kategorier, vi vil meget gerne have at du siger lidt om hvor kontrol du synes du har over dem eller de har over dig.

K: kontrol?

PI: det er lidt abstrakt nogle af dem.

K: skal jeg bare tage dem sådan en af gangen eller hvordan? Hvor meget kontrol jeg har over dem?

MI: ja eller de har over dig.

K: jeg vil starte med denne her, månen, den har jeg ingen kontrol over. Og den har vel heller ikke noget kontrol over mig, det ved jeg ikke. Øhm.. loven, den har kontrol over mig, men jeg har ikke kontrol over den, så skulle jeg gøre noget for det og det gør jeg ikke. De er svære dem her. Tricky.

MI: du siger bare det du kan.

K: toiletpapir, der har jeg kontrol over den. Det håber jeg i hvert fald. Familie, der tror jeg nok at det er dem som har kontrol over mig.

PI: hvordan har de kontrol over dig?

K: det er mere det der med at man gerne vil leve op til deres forventninger måske, på en eller anden måde. Og det samme med venner, måske ikke i lige så høj grad. Skriver I også ned hvad for nogen at jeg tager først?

PI: nej nej, men ej det kunne være det skulle være sådan en analyse-finte.

K: mine hænder, dem har jeg kontrol over, for det meste af tiden.

MI: for det meste af tiden? Hvornår har du ikke kontrol over dem?

K: nårh man er sådan rigtig nervøs, så kan man ikke styre det. til eksamen, for eksempel. Den stol jeg sidder på, ej den har jeg kontrol over. No doubt about it. Samvittighed, det ved jeg ikke. Det er vel sådan lidt blandet. Skal jeg sige mere?

MI: nej det er fint.

K: telefon, det er nok den der har kontrol over mig. Er der ikke mange som har sagt det? det må I ikke sige?

MI: nej det er blandet hvad folk siger. Men du synes at den har kontrol over dig?

K: ja på en eller anden måde. Men det er mere det der at jeg kunne virkelig mærke det i de 2 timer jeg ikke havde den, der var jeg sådan helt. Det er jo lidt sygt på en eller anden måde.

PI: men er der noget tidspunkt hvor du.. har du for eksempel slukket din telefon?

K: aldrig.

PI: aldrig? Det er ikke noget du har lyst til at gøre heller?

K: og hvis jeg havde den slukket, så ville det krible i mig.

PI: fordi? Fordi du er bange for at der er nogen som vil have fat i dig eller?

K: nej det ved jeg ikke. Jeg tror bare det er det der med at jeg er bange for at gå glip af et eller andet eller der sker noget vigtigt eller et eller andet.

PI: men det der med at der sker noget vigtigt, der.. har du de der notifikationer på Facebook fx?

K: ja og det er total ligegyldigt. Der sker jo aldrig noget der er vigtigt, men det er stadig tanken om at man så ikke lige..

PI: også er du lidt mere bagud end de andre og det er lidt uhyggeligt?

K: ja.

MI: super.

K: beskæftigelse, altså hvordan skal det forstås?

MI: altså hvis du har et job, eller dit studie eller?

K: når det er mig der har kontrol over det.

PI: jeg kom til at tænke på, når du sidder med dine veninder og sådan, hvor har du din telefon så? Har du den oppe på bordet?

K: det kommer an på hvem det er. Hvis det er nogen jeg kender rigtig godt, så har jeg den oppe på bordet. Hvis det er nogen jeg ikke kender så godt, så synes jeg det er sådan lidt uhøfligt at have den her. Jeg vil have det over for dig (peger på Jeanette) men jeg ville ikke have det over for dig (peger på sara). Også ville jeg lægge den ned i tasken.

PI: så har du den måske i tasken. Hvad så hvis du nu kan høre at der kommer noget.

K: jamen så kigger jeg.

PI: også lige meget hvem det er? Men gør du det så sådan lidt gemt?

K: ja det tror jeg at jeg ville gøre. Prøver at gemme det lidt. Men igen jeg tror det kommer an på hvem det er. Hvis man sidder hjemme hos ens svigerforældre, så er det måske ikke lige der at man gør det.

MI: men sammen med gode venner, så er det okay?

K: ja så er det lige meget.

MI: og hvad hvis de sidder med telefonen?

K: nogen gange kan jeg godt blive lidt provokeret over det. jeg har en ven, der gør det rigtig meget og hun tjekker hele tiden, sådan internet. Hun går meget op i internettet. Og nogen gange kan det godt blive lidt for meget synes jeg.

MI: altså når I sidder og snakker bare jer 2, så sidder hun og kigger?

K: nu bliver jeg helt nervøs om hun hører det her. I sender det ikke ud på facebook vel?

PI: nej nej.. der er ikke nogen som ser det her.

K: ej, men jeg kan godt synes at det er lidt provokerende, når folk sidder sådan med telefonen, når man sidder og har gang i en samtale eller et eller andet også sidde sådan og tjekke alt muligt total ligegyldigt, det synes jeg er irriterende.

MI: så det gør du heller ikke selv?

K: så det prøver jeg at lave være med selv.

PI: men er du blevet bevidst om det her indenfor det sidste stykke tid? Eller har du altid været bevidst om det?

K: det tror jeg altid at jeg har været. Det synes jeg er sådan lidt uhøfligt.

MI: har du nogensinde sagt noget til din veninde?

K: ja men kun sådan i jokes. Kun sådan, ja du for afhængig af internettet, læg den mobil fra dig. Er vi ikke interessante nok, eller sådan nogle små hints. Jeg tror aldrig jeg direkte har sagt.

MI: hvad har reaktionen så været?

K: så har hun bare været sådan, jaja også har hun lagt den væk. Der er ikke noget der.

PI: hvad sker der så på Roskilde? Har du din telefon med og hvad gør du?

K: så har jeg sådan en dumb telefon med, som kan holde i en uge. Jeg har en roskilde telefon, som jeg tager med. Jeg gider ikke at tage sådan en der med. Den holder jo en dag, også kan man ikke bruge den mere.

PI: okay, så det er mest pga strømmen?

K: ja

PI: det er ikke fordi du er bange for at miste den?

K: nej, det er jeg ikke.

MI: sidste spørgsmål er at du skal afslutte en sætning. Min telefon er...

K: vigtig

MI: den er vigtig for dig i dit daglige liv?

K: ja for mig

PI: at du også hele tiden har den og du..?

K: ja, ej jeg kommer til at lyde som sådan en som bare ikke kan slappe af uden deres telefon.

PI: ej nej vi har haft nogen som er lidt..

K: der er vildere?

PI: der er vildere.

MI: men du føler ikke du kan slappe af hvis du ikke har den i nærheden? Eller ved hvor den er?

K: ja, og det kan godt være at jeg så ikke behøver at tjekke den hele tiden, så længe jeg ved at den er der. I nærheden af mig, så er jeg lidt rolig, tror jeg.

MI: hvor ligger den når du sover?

K: lige ved siden af mig, men det er også fordi jeg har alarm på den.

PI: ja du bruger den som vækkeur.

MI: har du den med i sengen?

K: nej nej jeg har sådan et bord ved siden af min seng hvor den ligger, men den kunne godt ligge i sengen.

PI: det du sagde med at du tjekker den om morgen? Ligger du i sengen og tjekker den?

K: ja nogen gange så tænker jeg at jeg vil gemme det med at tjekke indtil jeg sidder og spiser morgenmad, for så er det sådan hyggeligt.

PI: så nogen gange gemmer du det og andre gange?

K: det kommer an på hvor meget tid jeg har om morgen. Hvis jeg har meget tid, så ligger jeg der og kigger lidt, hvis jeg ikke har så meget tid, så skynder jeg bare. Altså jeg kigger selvfølgelig er der nogen som har skrevet, ringet.

MI: super, jamen jeg tror det var det. super. Tak for det.

Louise, 25

MI: kan du lige give en lille introduktion af dig selv. Hvad hedder du, hvor gammel er du og hvad laver du?

L: jamen jeg hedder Louise, og jeg er 25 år og jeg er lige blevet færdig som arkitekt, så nu er jeg jo jobsøgende. Så det er det jeg laver.

MI: hvilken slags telefon har du?

L: jeg har en iphone 5.

MI: og hvad var det sidste du gjorde med den, inden vi kom?

L: det var at jeg hørte radio på den.

MI: er det noget du gør ofte?

L: det gør jeg hver morgen.

MI: hver morgen? Så sætter du den til.

L: ja min radio virker ikke så godt, så jeg bruger radioen på min telefon også hører jeg morgenradio.

MI: så det er altid en rutine om morgen'en?

L: ja også når jeg cykler, så hører jeg også radio. Så jeg bruger radio meget.

MI: men hvorfor købte du lige den telefon du har? Og hvor lang tid har du haft den?

L: jeg har haft den siden sidste december må det næsten have været. Inden den havde jeg sådan en helt almindelig gammel telefon som ikke havde alle de der apps. Så det var.. nu ville jeg godt med på den bølge og kunne prøve det af. Også i forhold til kamera, som er ret smart i forhold til mit studie, at man hele tiden kan bruge den på den måde. Også valgte jeg iphone pga designet og på.. også fordi jeg har en mac computer, så det spiller ret godt sammen.

MI: bruger du så meget kameraet? Nu siger du studie, men også privat? At du tager billeder af ting

L: ja jeg bruger faktisk kameraet okay meget. Øhm.. ja det er ikke sådan faste ting, men det er også meget rart for det er også inspiration for mig når man går rundt, så kan man lige tage et billede af ting eller hvis man finder noget, så kan man.. på nettet så tager jeg også tit et screenshot, så det ligger inde på min kamerarulle, så jeg bruger faktisk det der ret meget.

MI: så det er at gemme ting og huske ting og inspiration og alt sådan noget?

L: ja, det bruger jeg rigtig meget.

MI: kan du fortælle lidt om.. hvad var det første du gjorde da du fik den?

L: ja det er egentlig et meget godt spørgsmål. Altså i forhold til hvad jeg har hentet af apps eller hvad for nogen jeg har brugt eller?

MI: ja altså gik du straks ind og indstillede alt muligt?

L: ja det var faktisk min radio.

MI: det var det første?

L: ja det tror jeg. Øhm. Det var faktisk noget af det første jeg hentede. Ellers kan jeg ikke huske hvad jeg ellers hentede der fra start. Men radio det var en af de der.

MI: radio, det var vigtigt?

L: ja men jeg har altid valgt telefoner med radio for det bruger jeg så meget.

MI: hører du så bestemte stationer eller?

L: jeg hører altid P3s morgenradio. Er sådan en radiopige.

MI: har du et cover?

L: nej, den er helt..

MI: er det et bevidst valg at du har tænkt ikke noget cover?

L: jamen det er fordi at jeg godt kan lide designet af den og så synes jeg en telefon er en telefon og den må godt blive brugt. Det er jo en telefon som alle de andre telefoner man har haft.

MI: har du ødelagt den og smid den på jorden og tænkt..?

L: altså jeg har haft den på jorden nogen gange, men den har ikke sådan taget skade. Skærmen er ikke gået i stykker eller.. så det er meget heldigt.

MI: hvilken ringtone har du på?

L: sådan en helt almindelig gammeldags ringtone, men jeg bruger faktisk.. den er altid på lydløs. Og der er aldrig vibrator på heller, så jeg kigger på den når jeg har lyst til at kigge på den.

MI: og det er et bevidst valg?

L: ja det kom lidt af at når man sidder ude på sin skole og sådan noget, så er det irriterende. Selv vibratoren er irriterende for den larmer jo også. Også har jeg vænnet mig til at jeg tjekker telefonen i løbet af den. Så hvis der er nogen som har ringet, så ringer jeg bare tilbage. Så jeg synes det er ret rart det der med at jeg har min telefon, men jeg kan også sige, nu sidder vi her og snakker, så er jeg ligeglads med min telefon. Så jeg er sådan meget opmærksom på at den fylder ikke på den måde. Hvis jeg sidder og arbejder og er koncentreret, så vender jeg den om også kan jeg ikke se den.

MI: men der er stadig tæt på dig?

L: ja, men den kan også ligge nede i min taske. Der kan godt gå en hel dag, hvis jeg er hjemme uden at vide hvor min telefon egentlig helt er. Så jeg er ikke så afhængig af den på den måde.

MI: bliver du irriteret over hvis vi nu sidder her og jeg har min telefon oppe på bordet og sidder og kigger på den?

L: jeg kan godt blive irriteret over det, eller sådan at andre gør det. altså det kommer selvfølgelig an på, hvis vi sidder 2 på en cafe er det jo vildt irriterende at der er en som lige skal tjekke, altså der ville jeg selv bare have den liggende i tasken. Med mindre at man lige skal have kontakt til nogen man skal mødes med eller.. så jeg kan godt synes det er lidt irriterende, hvis folk ikke kan lade den ligge.

MI: er det noget dig og din kæreste har snakket om?

L: ja han er lidt mere på telefonen. Ja jeg kan godt synes det er irriterende. Det har jeg også brokkes mig over mange gange.

MI: og det er ikke sådan at I har nogle regler at nu, så er vi sammen også lægger vi telefonerne væk?

L: nej det tror jeg aldrig helt at jeg ville få gennemført. (griner)

MI: du arbejder hårdt på det?

L: nej jeg tror bare at jeg brokker mig lidt engang i mellem. Jeg synes det er ærgerligt når man ligger og ser tv for eksempel at den ene så lige sidder og læser ting på den, for så gør man ikke ting sammen, så synes jeg den fylder for meget. Altså når man er sammen, så er man sammen. Det er nok derfor min heller ikke larmer, så når man er sammen med folk, så er den ikke relevant.

MI: også ser du selv kun på den når du selv har lyst?

L: også ser jeg om folk har skrevet og sådan, så jeg er ikke helt nem at få fat i. Men altså det må folk så indordne sig efter.

MI: hvor meget tror du at du bruger den i løbet af en dag?

L: ja det faktisk meget forskelligt. Altså jeg har den nok oppe nogle gange om dagen. Altså hvis man har sådan en dag hvor man ikke rigtig laver noget, så tjekker man den jo altid lidt oftere.

MI: hvorfor tjekker du den oftere når du ikke har noget at lave?

L: det er nok fordi at så.. så kan man lige gå ind og kigge, hvor jeg har en dag hvor jeg er ude og går rundt, så er det jo ikke den jeg tænker på. Hvis jeg er rundt og kigger inde i byen for eksempel, så er det noget andet som er i fokus. Men hvis man ikke laver noget som sådan så..

MI: hvis der ikke er noget fokus så..?

L: ja så kan man godt komme til at kigge lidt mere på den.

MI: hvad tjekker du så når du tjekker?

L: jeg tjekker instagram og jeg tjekker nogle gange mail, det er ikke så tit. Også tjekker jeg selvfolgelig om nogen har ringet eller beskeder. Eller så tjekker jeg nyheder og det er sådan det. jeg har ikke så meget jeg tjekker.

MI: har du prøvet at få stjålet din telefon?

L: nej

MI: har du prøvet at glemme den derhjemme en dag?

L: øhh ja

MI: og hvordan var det?

L: altså man har jo altid den der at man sådan.. det er jo ens telefon er jo hele ens kontakt til omverden, så det er jo lidt underligt. Men jeg ville ikke. Hvis jeg var cyklet et stykke ud også være kommet i tanke om at jeg havde glemt den, så ville jeg ikke vende tilbage, altså så vigtig er den heller ikke.

MI: så du kan sagtens gå en hel dag uden og at komme i kontakt?

L: ja det ville jeg godt kunne. Men det er jo altid irriterende. Fordi man sådan sikkert, hov hvornår kommer du hjem, så man ikke lige kan skrive og høre, så man mangler den jo, men ikke sådan mere at den sådan..

MI: hvad med strøm? Hvad hvis den løber tør for strøm i løbet af en dag? Gør den det overhovedet?

L: nej, det plejer den ikke at gøre. Jeg bruger den jo ikke så meget så det, det er sjældent. Jeg har faktisk ikke prøvet at den er løbet tør. Jeg har prøvet at den... for eksempel i går der skulle jeg på arbejde til kl 8 også til distortion og der var den sådan nede på sådan 30% for der havde jeg gået og hørt musik i løbet af dagen, men så ladede jeg den lige op på arbejde for det er jo rart at have den med på distortion, til at skrive til folk og sådan, men ellers ville jeg bare have kørt også var det lige meget. Men jeg har ikke prøvet at den gik død faktisk.

MI: hvad med i forhold til at nu skal du snart finde arbejde. Tror du at du kommer til at ændre dit forhold til din telefon i forhold til arbejdet?

L: det ved jeg faktisk ikke. Altså jeg har veninder der kører arbejds-mails på den. Men for mig virker det til at det er mere stressende, fordi de kommer til hele tiden at tjekke den også er de hele tiden på arbejde. Så det ved jeg ikke helt. Det er smart på nogen måder men så kan man ikke lægge ting fra sig. Det er som at den gør det svært at man hele tiden skal være i kontakt med altid og være til rådighed.

MI: har du altid været sådan at du lægger den væk også er den væk og jeg er ikke i kontakt til folk?

L: ja det synes jeg. Også selvom i teenageårene, selvom det var andre telefoner, der var man jo meget sådan. Jeg synes altid.. hjemme hos min familie, der lægger vi også bare alle sammen telefonerne. Vi har sådan et klaver, så når vi er sammen der, så ligger de ligesom bare der. Også er vi sammen.

PI: tror du at det er derfor at du har det sådan et forhold til din telefon, at det er fordi at de gør det sådan hjemme hos din familie.

L: ja jeg tror det er derhjemme at vi sådan.. vi har aldrig været særlig high-tech eller noget. Vi har altid kun haft 1 tv og det var nede i stuen og så man på det så så man hvad forældrene ville se og det var sådan 25 år gammel TV som til sidst blev grønne mænd indtil vi fik et nyt. Vi har altid kun haft 1 fastnet telefon og sådan. Som jeg også synes er ret hyggeligt at have faktisk. Så vi er måske bare.. vi er ikke så gode til at bruge alt det der. Jeg har heller ikke været så god til at rigtigt få tjekket alle de der Facebook og det der. Jeg tror ikke helt jeg ved hvad jeg skal bruge det til. Måske fordi vi aldrig har været gode til det hjemmefra, jeg ved det ikke. Men øh..

MI: men sådan har det bare altid været?

L: ja det tror jeg.

MI: vi har en lille øvelse. Vi har nogle kategorier her, som vi gerne vil have at du kategoriserer i forhold til hinanden, i forhold til hvor meget kontrol du har over dem eller de har over dig. Du må sige til hvis du ikke kan læse hvad jeg har skrevet.

PI: og det er nogen meget abstrakte kategorier, så du gør det bare så godt du kan.

L: altså.. hvad skal jeg helt præcis? Får jeg et spørgsmål også skal jeg vælge noget eller skal jeg bare?

MI: så skal bare begynde at tale lidt om toiletpapir for eksempel. Har det kontrol over dig eller har du kontrol over det? eventuelt hvis du ser nogen sammenhænge..

L: okay, nu starter jeg bare for en ende af med toiletpapir. Altså det ved jeg ikke rigtig med kontrol over toiletpapir. Man er jo bevidst om valg af sit toiletpapir kan man sige. Altså man gider jo ikek at have det der helt tynde. Så man vælger jo bevidst lidt luksus. Det skal være noget ordenligt noget. Det ved jeg ikke. Nu prøver jeg at kategorisere lidt. Jamen så prøv lige at sige spørgsmålet igen. Nogen gange skal man lige have fokus på hvad det er.

MI: jamen hvor meget kontrol du har over de her ting eller hvor meget kontrol de har over dig?

L: ja der er der for eksempel familie, telefon og venner det er lidt det samme. Altså hvilken en tager over ikke? Altså er man sammen med sine venner og familie, så bør de ligesom være i kontrol, frem for telefonen, samtalemæssigt. Så der ville jeg sige, altså min familie og venner er lidt mere i kontrol end min telefon, men det er sådan i forhold til samtale og hvad der er fokus for mig.

MI: okay, så hellere familie og venner end telefonen?

L: ja det er vigtigt for mig i hvert fald. Så prøver jeg at lægge kontrollen så de ligesom altså selv styrer det, så skubbe telefonen ud til siden. Øhm.. ja så er der samvittighed, den synes jeg har meget god kontrol over i og med at jeg føler at jeg formår at have telefonen på det niveau jeg føler jeg selv vil. Så jeg har ikke sådan dårlig samvittighed over at den fylder for meget. Så det synes jeg også hører lidt til her. Så er der månen, der har man nok ikke særlig meget kontrol.

MI: nej og den har heller ikke noget kontrol over dig?

L: nej det tænker jeg ikke. Så er der loven, den har jo kontrol over mig, man skal jo indordne sig regler osv også iforhold til sin telefoni. Altså sætter man sig ind i en stillekupe, så er der nogen regler, som jeg synes man skal indordne sig efter. Altså bare det at sidde og klikke på en telefon er jo også irriterende blandt dem der sidder, synes jeg. At så skal der være ro, så der synes jeg man skal indordne sig. Så den har jo kontrol. Og mine hænder, dem synes jeg også at jeg kontrollerer meget fint. Altså jeg er jo ikke sådan afhængig af den på den måde, som mange andre er, tror jeg. Så jeg kan sagtens høre at jeg får en besked også lade den ligge i en time før jeg gider at tjekke den.

MI: uden at du ser hvem er det er fra og hvad der sker?

L: ja det kan jeg godt. Det har jeg altid kunnet, så det er jeg også rimeligt godt i kontrol over. Beskæftigelse.. og den stol jeg sidder på. Jeg tager lige begge 2. Øhm.. jamen stolen, hvem er der i kontrol der? Det ved jeg ikke. Den ved jeg ikke helt hvad jeg skal sige til. Og beskæftigelse øhm.. jo men hvis jeg har lyst til at denne her skal være min beskæftigelse og bruge den og sidde og underholde mig med den, så gør jeg jo det. men det er igen ikke noget, der sådan.. jeg bruger den ikke særlig meget. Jeg er ikke særlig god til smartphones tror jeg egentlig. Eller det er jeg. Jeg kan jo godt bruge kamera og instagram og sådan noget. Men jeg er aldrig den som er helt med på det nye og jeg bruger det jo ikke særlig meget. Det siger jo lidt, at jeg er lige blevet færdig og det er først en uge efter at jeg får skrevet at jeg er færdig på facebook. Og det var kun fordi at en af mine venner sagde at jeg var inviteret til en fest på distortion og vi lige skulle gå ind og tjekke. Så gik jeg ind og tjekkede, ellers havde jeg ikke tjekket endnu, tror jeg.

PI: men du sagde ellers i starten at grunden til at du fik en iphone, at du lidt gerne ville være med på bølgen?

L: ja jeg bruger faktisk også, det har jeg egentlig glemt at sige men facebook messenger app, den bruger jeg også. Men jeg synes faktisk den er en smule irriterende, fordi før kunne jeg gå ind og tjekke facebook når jeg ville, også kunne jeg se de beskeder der var der, nu kan jeg ikke finde ud af at sætte det til at den ikke popper op. Altså fordi alle mine apps, instagram, har jeg sat til at de ikke siger noget, så jeg går selv og ind og tjekker når jeg vil. Den popper selv op, og det synes jeg er lidt irriterende for jeg tjekker når jeg selv vil.

MI: og hvordan føles det at du ikke kan..? at du ikke ved hvordan du skal håndtere det?

L: jamen det er lidt irriterende. Altså nu har jeg vænnet mig lidt til det. men jeg synes det er irriterende, for nu har den og den skrevet..

MI: går du så ind med det samme og tjekker når den popper op?

L: nej, ikke nødvendigvis. Det er lidt ligesom med beskeder, altså jeg kan godt registrere, når far har skrevet en besked, så kan jeg godt lade den ligge i lommen. Ej, sådan er det med alle, altså så kan jeg godt registrere det også fortsætte med det jeg er i gang med, også kan jeg tjekke når det passer.

PI: men er det fordi at du føler at du bliver distrahereret i forhold til det du er i gang med?

L: ja det synes jeg lidt. Altså det distraherer mig for at holde fokus. Men jeg er også opdraget med at jeg skal holde fokus. Fokus på det du laver. Og den tager lidt fokus, for så popper der lige noget op at den har skrevet, så er man lige røget ud af det. så vender jeg den op eller bare putter den ned i tasken. Jeg synes det er irriterende at det popper op. Altså selvfolgtlig er det meget rart at der står sådan, med sms'er og opkald, men resten må godt ligesom bare... hvis det er meget vigtigt så kan de sådan sende en sms, så det ved jeg at jeg tjekker. Alle de andre er sådan lidt for sjov.

MI: tror du at du vil fortsætte med at have en smartphone? Altså når du igen skal have en telefon?

L: øhm.. jeg bruger jo sikkert meget lidt af det den kan, men jeg synes at det er rart at man både kan høre musik og jeg kan have det der radio og kamera funktionen i den. Og jeg er også ret glad for instagram fordi man netop kan sidde og søge igennem folks billeder. Men jeg kunne sagtens klare mig med en gammel telefon, som kun kunne ringe og skrive sms'er. På en måde kunne det også være meget rart. Men det er rart at den kan lidt mere. Også er jeg rart glade for iphones, deres design og deres enkelthed i styresystemet, som jeg synes er ret velfungerende.

MI: lige her til slut. Kan du afslutte denne her sætning, min telefon er...

L: jamen en måde at kunne kontakte andre på og de kan få fat i mig.

MI: så kommunikationsredskab på et eller andet plan? Og det er også det du primært bruger den til? Og alt det andet er sådan lir?

L: ja alt det andet er sådan fornøjelse, men det er det den er for mig, sådan en kommunikationsting. Det er stadig bare en sms/ringe ting, der så kan noget mere nu.

MI: jamen jeg tror at det var det. tusind tak.

NICOLAJ, 25

MI: Nicolaj, vil du introducere dig selv: Hvad hedder du, hvor gammel er du og hvad laver du?

N: Jeg hedder Nicolaj, jeg er 25, jeg læser Digital design og kommunikation på IT-universitet og arbejder også med IT ved siden af som konsulent.

MI: Hvilken telefon har du?

N: PT har jeg en LG G2.

MI: En hvad for en?

N: En LG G2.

MI: Er det en smartphone?

N: Det er en smartphone.

MI: Det er en smartphone.

N: En ordentlig skærm

MI: En ordentlig skærm?

N: En kæmpe skærm.

MI: Okay. Hvad var det sidste du gjorde med din telefon inden du mødtes med os?

N: Øh jeg tjekkede lige Facebook for at tjekke hvor du havde skrevet at vi skulle mødes.

MI: Ja. Jo. Hvorfor valgte du den telefon som du har i dag? Er det pga. den kæmpe skærm eller hvad?

N: Det var det blandt andet. Jeg fik stjålet en anden en som havde en stor skærm, men den her var både billigere og den var sådan designet, nu er jeg selv designer, og synes det var en sjov måde de havde gjort det på og så måtte jeg se hvordan det fungerede. Og jeg havde gjort min research og set at det var en af de bedste.

MI: Hvordan er designet anderledes på den der?

N: Den er anderledes på den måde at den har knapper bagpå til at skrue op og ned og til at låse plus at man kan tappe på skærmen for at låse den op, det kan man ikke med mange andre telefoner.

MI: Okay, så det var fordi at den var lidt anderledes at du valgte den eller bedst i test?

N: Anderledes. Primært bedst i test. Og stor skærm og skarp og højkvalitets skærm.

MI: Men den sidste telefon du havde før den der, den fik du stjålet?

N: Ja. Det var en Samsung Galaxy X3 som jeg havde haft i 2 uger.

MI: I 2 uger. Hvad skete der så?

N: Så var jeg offer et tricktyveri mens jeg var fuld.

MI: Nå, hvad skete der?

N: Så tog de den. Altså jeg var fuld, jeg kan ikke huske så meget.

MI: Hvordan havde du det så dagen efter da du vågnede og fandt ud af at den var stjålet?

N: Jeg var egentlig ligeglæd. Jeg havde forsikring på den, så jeg vidste, eller jeg var ikke ligeglæd, for jeg havde ikke kode på den, så de havde adgang til alt hvad jeg havde og alle mine mails, min Facebook, billeder, kontakter, sms'er. Men efter et par uger kom jeg over det.

MI: Men det var ubehageligt at vide at de havde adgang til de her ting?

N: Ja. Så jeg ændrede nogle af koderne, andre gad jeg ikke. Det var måske lidt dumt, men jeg sørgede for at spærre den som det første, for så ville de jo ikke kunne bruge den alligevel.

MI: Nej. Og så gik der nogle uger før du fik en ny telefon eller hvad?

N: Ja men jeg havde en gammel telefon liggende. Så ville jeg egentlig vente til der kom en nye Nexus X5 tror jeg den hedder fra Google, men så kunne jeg ikke vente på at den kom, for der gik alligevel to måneder. Og to måneder uden en smartphone det kunne jeg ikke lige holde til.

MI: Og hvordan var det uden en smartphone?

N: Øh, rart nogle gange, og alligevel røvriterende nogle gange. For så havde du ikke Google Maps og du havde ikke.. Nu bruger jeg et program der hedder Reddit meget til underholdning, det havde jeg heller ikke på den anden, så hvis man sad og ventede havde man ikke rigtig noget at give sig til fordi den havde måske et kedeligt spil den telefon jeg brugte.

MI: Men det var også rart på en måde?

N: Ja for så var man off the grid. Man var ikke helt locked.

MI: Logget på?

N: Ja eller locked. Selvom du ikke bruger din telefon, så ved du at den ligger i lommen og du kan jo egentlig også godt gå ind på nettet og finde et eller andet, se noget YouTube. Det var meget rart nogle gange at vide at den mulighed er der bare ikke.

MI: Men hvad så nu hvor du har en smartphone, kunne du finde på at slukke den eller lægge den væk en gang imellem?

N: Åh ja, men det gør jeg. Så lader jeg den bare ligge og så kommer jeg hen til den 6 timer senere og så ser jeg at der er en masse der har forsøgt at komme i kontakt med mig.

MI: Det gør dig ikke så meget?

N: Jeg tænker da lidt at det er lidt farveligt hvis det er vigtigt, men jeg skulle lige have tiden for mig selv eller dem jeg var sammen. Så nytter det ikke noget at man sidder på telefonen hele tiden. Det synes jeg personligt er røvriterende.

MI: Også når du er derhjemme sammen med din kæreste, er det så også irriterende hvis hun sidder på telefonen?

N: Ja, ja. Nogle folk bruger telefonen mere end mig, jeg bruger ikke Instagram og sådan noget og sociale medier. Jeg har det, men jeg bruger det ikke andet end til.

MI: Så du har ikke behov for at tage billeder hele tiden?

N: Overhovedet ikke. Det har jeg et spejlrefleks til. Så det irriterer mig hvis folk sidder og kører det igennem hele tiden.

MI: Da du fik den her telefon kan du så huske hvad noget af det første du gjorde var i forhold til indstillingerne og sådan noget?

N: Øh, jeg tjekker altid det grundlæggende styresystem ud først. Så kigger jeg på indstillingerne og ser hvordan menuen ser ud fordi det er netop mit område, mit area of expertise. Så jeg synes det er sjovt at se hvordan de har gjort det. Så det tjekker jeg altid først og så kører jeg apps igennem og kigger på hvad der er. Ja og så indstiller jeg nogle specielle programmer til den, jeg har en kollega som har nogenlunde samme telefon, i hvert fald en Android, han anbefalede mig nogle programmer så jeg kunne lave hele styresystemet om og designe det selv på en eller anden måde eller vælge mellem andre folks design.

MI: Og det har du gjort?

N: Det havde jeg gjort en periode

MI: Ja. Men det har du ikke nu?

N: Nej, det var ikke fejfri. Så jeg gik tilbage til det jeg vidste virkede.

MI: Så standard systemet?

N: Ja.

MI: Hvilken ringtone har du på din telefon?

N: Den absolutte mest klassiske man kan have.

MI: Den helt standard?

N: ja, ja. Bare sådan "ring ring" som en gammel telefon i 50'erne tror jeg. Så det har jeg faktisk ikke lavet om endnu i 10 år snart.

MI: Hvordan kan det være, du har ikke lyst til at få en ny en gang imellem?

N: Jo, men jeg gider sgu ikke til det.

MI: Du gider ikke?

N: Nej for så vil det helt sikkert indebære at jeg selv skal sidde og skære i et lydprogram. Fx hvis der er en god sang, så er det kun en del af sangen jeg gerne vil have. Så på den måde er der for meget arbejde involveret i det. Jeg kigger ikke nogle steder hvor man kan downloade det. Så meget går jeg ikke op i det.

MI: Og jeg kan se at du har et cover til din telefon?

N: Ja.

MI: Hvorfor har du valgt lige præcis det cover?

N: Fordi jeg kunne spare en hund og der er kun to telefoner der har den her model, Samsung Galaxy 5 og den her, og det var en gimmick. Den er røvriterende egentlig, fordi nogle gange i lommen der tænder den.

MI: Hvad er det at den kan?

N: Man kan skifte i mellem alle mulige, så er der fx lyd her, men så nogle gange så tænder den i lommen, men det er der ikke og så skal jeg stå og bøvle med det. Det fungerer ikke så godt som jeg egentlig troede at det ville.

MI: Kunne du finde på et skifte coveret eller hvad?

N: Øh, ej, nu har jeg alligevel brugt så mange penge på det, så så irriterende er det alligevel heller ikke.

MI: Hvor meget tror du at du bruger din telefon i løbet af en dag?

N: Så må lige definere til hvad?

MI: Jamen jeg ved ikke om du kan sige, eller hvis du tager en dag..

N: Så du tænker bare alt?

MI: Ja, alt. Hvis du tænker i forhold til en morgen, når du går på arbejde, når du kommer hjem. Hvordan bruger den og hvor meget bruger du den?

N: Sammenlagt 2-3 timer. Det kommer jo an på meget, men hvis der ikke er noget TV og det er sidst på aftenen, så kan jeg godt finde på at sidde og kigge på Reddit, jeg ved ikke om I kender det?

MI: Nej, hvad er det for noget?

N: Det er noget hvor brugere uploader ting og har debatter og sådan noget. Så det kan være alt muligt fra sjov til alvorlige samtaler og billeder og YouTube klips.

MI: Og der er du selv aktiv?

N: Nej, jeg uploader ikke selv noget, jeg er stalker så jeg sidder og kigger på hvad alle andre lægger op og ser deres debatter igennem.

MI: Og det er den app du bruger mest eller hvad?

N: Det er helt klart den jeg bruger mest.

MI: Hvad bruger du ellers af apps på din telefon?

N: Øh, det skal jeg sgu lige se. Øhm, Spotify, G-mail, Bucket, hvis I kender det?

MI: Næ, hvad er det?

N: Det er sådan et program hvor man kan gemme hjemmesider til offline brug, så hvis der er en interessant artikel så kan jeg bare lægge den i min Bucket via min Macbook for eksempel og så er den klar på min telefon offline når som helst.

MI: Det lyder da meget smart.

N: Ja, det synes jeg.

MI: Men du har en Macbook og ikke en iPhone?

N: Nej.

MI: Hvordan kan det være?

N: Fordi jeg har tidligere været telefonsælger og har haft en iPhone og synes ikke at politikken bag det, den

er jeg ikke helt enig i, jeg synes ikke det er særlig brugerorienteret. Og så begrænser det mig også, jeg er det nogle vil sige er en nord, så jeg vil gerne gå ind bagved telefonen i dens bagvedliggende system og lave om på det og det kan jeg ikke på en iPhone. Det kan jeg måske godt, men ikke tilstrækkeligt. Jeg vil have mere kontrol og det giver en iPhone ikke.

MI: Glemmer du nogensinde din telefon derhjemme?

N: I forhold til når jeg skal på arbejde?

MI: Ja, eller i skole eller et eller andet.

N: Ja, det kan tælles på en hånd i løbet af de sidste 5 år. Det sker meget sjældent.

MI: Ja, men du kan godt huske at du har gjort det nogle gange?

N: En gang kan jeg huske.

MI: Ja, hvordan var det?

N: Det kan jeg ikke huske. Jeg tror jeg var mere eller mindre ligeglads for jeg skulle ud på universitetet og jeg havde min computer med. Jeg kigger oftest ikke engang på min telefon.

MI: På skolen?

N: Næ, næ. Der sidder jeg med computeren.

MI: Løber du nogensinde tør for strøm i løbet af en dag?

N: Det gør jeg rigtig sjældent.

MI: Rigtig sjældent.

N: Ja, det er måske. Den her holder rigtig længe strøm, så det er ikke rigtig sket, men jeg er også forholdsvis god til også at slukke, altså at tække inden jeg tager hjemmefra, ellers hvis jeg ved at der er 10 minutter til at jeg skal ud af døren og der ikke er så meget strøm, så sætter jeg den lige til. Fordi så kan den holde, den når at lade 50 % op. Så den her telefon er faktisk yderst god til netop det. Før i tiden har det af og til været et problem, at der nu er 20 % tilbage, nu skal du satme spare og så er det ikke noget med at høre musik, så skal man bare gøre det strategisk korrekt.

MI: Og det behøver du ikke på den der?

N: Jo, jo, men det er meget sjældent.

MI: Men den skal oplades hver dag, eller?

N: Det varierer med brug, hver anden til hver 4.-5. dag.

MI: Det er også længe for en smartphone, ikke?

N: Jo, men den her holder også længere end de andre. For før i tiden med nogle af de andre telefoner jeg har haft, så skulle de oplades hver eller hver anden dag.

MI: Nå, nu har vi en øvelse vi gerne vil lave med dig.

N: Yay

MI: Og det er lidt en sjov, abstrakt øvelse. Men vi vil gerne have at du prøver at sige noget om de her kategorier i forhold til hvor meget kontrol du synes du har over dem eller hvor meget kontrol de har over dig. Du må gerne bare sådan gå igennem dem step-by-step og sige hvad du kan.

N: Kan jeg lige få den igen, hvad, nu bliver jeg forvirret over nogle af de der.

MI: Hvor meget kontrol du synes at du har over dem eller de har over dig.

N: Okay. Mine hænder hvis vi starter ud med den. Der vil jeg mene at jeg har rimelig meget kontrol. Ikke lige for tiden, fordi jeg har fået seneskede-hindelbetændelse i begge hænder, så de har kontrol over mig til et vist punkt alligevel i og med at jeg ikke kan sidde foran computeren og lave det jeg skal. Eller vaske op for den sags skyld.

MI: Nå, det er mindre irriterende.

N: Det er mindre irriterende. Så er det godt at jeg har Susanne til det. Men ellers normalt, fuld kontrol.

MI: Fuld kontrol

N: Ja. Månen. Den har så 100% kontrol over mig, jeg har ikke meget at indflydelse der. Hvis vi altså snakker om månen oppe i himmelen.

MI: Så den har kontrol over dig?

N: Det har den. Øhm, den stol jeg sidder på. Det er sådan en 50/50, er det ikke det? Ah, jeg har kontrol over den, men den har også kontrol over mig på en eller anden måde. I og med at den holder mig oppe. Så jeg ikke falder på jorden. Eller sidder på jorden. Men det er 50/50. Jeg ved ikke hvor meget jeg skal snakke om den, det er jo sådan lidt et kontrol-spørgsmål tænker. Øhm, toiletpapir?

MI: Den er sjov hver gang.

PI: Den er altid god.

N: Den har jeg da vist kontrol over, det har da ikke kontrol over mig. Det ved jeg ikke. Det vil jeg mene at jeg har. Jeg føler mig ikke underlagt toiletpapirets dagsorden særlig tit. Beskæftigelse, hvad mener i med det, mit arbejde?

MI: Ja, dit job.

N: Hmm. De har jo måske den primære kontrol, sådan omkring 70 %. Men jeg synes også at jeg har hel del kontrol. Jeg ved ikke om jeg skal gå i dybden med hvad jeg laver, jeg kan jo i hvert fald til en vis grad bestemme hvad programmører skal gøre og hvordan vores endelige løsninger skal se ud. Men jeg er selvfølgelig underlagt de 5 chefer jeg nu engang har og deres holdninger om hvordan et produkt skal være. Jeg synes da at jeg har frie rammer der, men de lægger rammen. Skal vi tage dem alle sammen igennem?

MI: Ja, du slipper ikke.

N: Nej, nej. Venner. Det er jo igen et spørgsmål der kommer an på så meget. Det er jo også sådan 50/50 vil jeg jo mene. Men der er man jo indbyrdes god til at rede det ud og finde en fordeling og kontrol afhængig af situationen. Hvis venner kræver et eller andet eller har brug for noget, så lader man dem have kontrollen og så underlægger man sig deres ønsker og behov. Og omvendt. Og det gælder jo familien. Der slap jeg lige uden om den. Ej, men den mener jeg. Min samvittighed. Den har sgu nok kontrollen over mig. Den er jeg nogle gange for god til at lytte til. Det er jo meget godt på nogle måder, og ikke så godt på andre punkter. Men der vil jeg sige at den primært har, og det er nok meget godt, den har kontrollen over mig. Man kan tænke sig til om man skal gøre det her eller ikke gøre det her, og hvis man ikke skal gøre det her, så lader man jo være. Det vil jeg mene. Loven. Kan I.. Er det inde for et bestemt område, eller?

MI: Dansk lovgivning.

N: Altså jeg slår jo ikke andre mennesker ihjel særlig tit. Så, ej.

PI: Særlig tit?

N: Ja, ja. Ikke fordi jeg er "fuck the police", men der er jeg rimelig ligeglads. Der bliver mange gange sat rammer for hvad man skal og ting man ikke må, det synes jeg ikke er i orden. Sådan noget med hash, det synes jeg bare skal være op til individet selv, og downloads og alt sådan noget. Det gør jeg selvfølgelig ikke. På det punkt vil jeg gerne være anonym. Ej, det er jeg fuldstændig ligeglads med. Men selvfølgelig skal man da ikke gå ud og stjæle og sådan noget.

MI: Eller slå folk ihjel?

N: Eller det. Min telefon har jeg primær kontrol over. Som jeg sagde, så er der lige situationer hvor den kan lokke en til lige at tage den op af lommen. Men jeg synes.. Ah.. Jo, jeg er den der er i primær kontrol over den.

MI: Men du trækker lidt på det?

N: Ja, ja, men så er der lige situationer hvor man har brug for underholdning, så kigger man lige YouTube eller Reddit.

MI: Et eller andet?

N: Ja, et eller andet, men ellers så synes jeg at jeg er god til at lægge den fra mig. Og ikke fordi jeg sidder og skriver sms'er, på nogen måde, meget. Det gider jeg simpelthen ikke. Så heller ringe, hvis det er vigtigt. Yes.

MI: Men det klarede du fint Nicolaj.

N: Jeg håber I kan bruge det, jeg synes jeg jappede igennem det.

MI: Nej, det var meget fint. Vi har en sætning du gerne må afslutte og du skal bare sige det første du kommer til at tænke på. Så det skal være meget spontant. Min telefon er..

N: Rar at have.

MI: Rar at have. Vil du uddybe det lidt?

N: Den er god at have i tilfælde hvor man skal finde vej, det er jo en hobbykniv på en eller måde. Den er rar at have i mange henseender. Det er måske lidt vagt sagt, rar at have, den er måske mere et værktøj.

MI: Den er brugbar også?

N: Ja, brugbar. Fleksibel. Netop på grund af apps.

MI: Super

PI: Jeg tænkte egentlig, bare for lige at være lidt irriterende, har du nogensinde bare taget din telefon op sådan helt ubevidst?

N: Hele tiden. Selvom jeg lige har kigget. På arbejde glemmer jeg den fuldstændig. Der er ingen kontakt med mig når jeg er på arbejde.

MI: Så det er mere når du er hjemme?

N: Når jeg erude at gå.

PI: Hvorfor er det anderledes på arbejde?

N: Fordi jeg synes at når man er på arbejde, så skal man oftest lave et eller andet, gøre sig fortjent til sin løn.

På det punkt er jeg meget med moral.

PI: Høj arbejdsmoral?

N: Ja, ja. Jeg skal ikke prøve at snyde dem. De gør mig en tjeneste, frem for at jeg gør dem en tjeneste.

PI: Så derfor er din telefon lagt helt væk, i din taske eller sådan noget?

N: Næ, næ, den kan ligge ved siden af mig, med jeg tænker ikke på den, den er på lydløs og den vibrerer ikke. Så kommer jeg da lige i tanke om den, så skulle jeg lige se om der var kommet noget. Men det vil være klokken 3 om dagen og jeg har mødt klokken 8.

PI: Slukker du den når du er i biografen?

N: Nej, den er på flytilstand.

PI: På flytilstand. Tjekker du den når du er i biografen?

N: Aldrig. Bander og svovler af dem der gör det.

PI: Men hvorfor slukker du den så ikke? Hvorfor er den i flytilstand?

N: Øhm, fordi hvis det er en lortefilm, så vil jeg gerne lige se hvor lang tid det har varet. Så af og til. Hvis det er en film der virkelig bare trækker ud, så... Hobitten 2 for eksempel.

PI: Den har jeg faktisk ikke set, jeg tror ikke engang jeg har set 1'eren.

N: 1'eren er god, 2'eren er...

MI: Er det den der med dragen?

N: Ja.

MI: Smaugd.

N: Den er god nok.

MI: Jeg var også inde og se den, men jeg havde ikke set 1'eren. Jeg synes det var meget sjovt med det der elversprog.

N: Jeg elsker det der. Men jeg synes lige pludselig at jeg tænkte: Er der ikke gået 3-4 timer nu? Men det var der ikke. Men generelt i biografen der holder jeg den i lommen.

PI: Har vi mere eller hvad?

MI: Jeg har ikke mere.

N: Du sagde hvorfor jeg ikke slukkede den?

PI: Ja

N: Fik jeg svaret på det?

PI: Ja, ja, fordi du bruger den som ur. Du går ikke med ur..

N: Jo, jeg går med ur.

PI: Men du bruger din telefon som ur i stedet for, det var det jeg fik ud af det.

N: Det gør jeg nogle gange selvom jeg har et ur på, og så føler jeg mig lidt dum. Det er det der med at jeg bare tager den op uden at tænke på det.

PI: Fordi den altid er der lidt.

N: Ja.

PI: Er der noget andet du synes du skal dele med os? Ikke nødvendigvis om din telefon, bare et eller andet der trænger sig på.

N: Jeg har lyst til pizza. Good to know. Jeg ved sgu ikke, ikke lige umiddelbart.

MI: Har vi ikke også fået det vi skal bruge?

PI: Jeg tror det.

NINA, 25

MI: Kan du lige give en lille intro af dig selv, hvad hedder du, hvor gammel er du og hvad laver du?

N: Ja. Jeg hedder Nina og jeg er 25 og jeg er lige blevet færdig med at læse på CBS hvor jeg har læst Brand & Communications Management kandidat og er startet nu i praktik hos Brand hvor jeg er fuldtid.

MI: Hvilken telefon har du?

N: Jeg har en iPhone 5s.

MI: En 5s. Og hvad var det sidste du gjorde med din telefon inden du mødte os?

N: Øh, inden jeg mødte jer der tjekkede lige om I havde skrevet til mig og generelt tjekker lige snapchat om der er noget nyt der er kommet ind.

MI: Så du tjekker lige det hele?

N: Jeg tjekker lige alle apps om der er noget nyt.

PI: Hvilke apps er det. Er det Facebook, Instagram?

N: Snapchat, number one. Facebook, Instagram og den der Facebook messenger, så tjekker jeg tit lige mail, nogle gange whatsapp hvis det er nogle udenlandske venner. Ja, det er nok de der standard. Og så er der alt det andet med sådan en Nike løbeapp og alt muligt andet, kalenderapp.

MI: Hvor længe har du haft den telefon du har i dag?

N: Denne her har jeg nok haft i cirka et halvt år.

MI: Og hvorfor købte du lige præcis den?

N: Det var fordi.. Det var da jeg boede på Filippinerne, der havde jeg 4'eren før, og så tænkte jeg at det var på tide at opgradere til den nye model der var lidt hurtigere og bedre og så var den ikke så dyr derude.

MI: Og det var ikke noget problem at tage den med tilbage i forhold til at få den låst op?

N: Heldigvis ikke. Men jeg købte faktisk også til min søster og til min mor hvor der var et problem med en af dem. Jeg var bare heldig med min.

MI: Kan du fortælle lidt om hvad du gjorde med den da du fik den? Begyndte du at lave indstillinger selv eller overførte du kontakter eller hvad gjorde du?

N: Ja, det gik egentlig ret hurtigt. De tjekkede vist lige om den var simlåst der hvor jeg købte den, og det var den så ikke og så tror jeg bare jeg tog den med hjem, jeg har jo prøvet det før når man har skiftet til en nyere iPhone, sådan lige at sikkerhedskopiere den gamle og få den nye op at køre og så lige sætte screen protector på.

MI: Og du har cover på?

N: Jeg har screen protector på.

MI: Hvorfor har du valgt ikke at få sådan et hard cover på?

N: Jamen det er fordi jeg synes den bliver lidt for stor og så synes jeg at idéen går lidt væk. Det er jo en stor telefon i forvejen og så bliver den for stor og uhandy og ikke smart. Så jeg har altid bare en protector på.

MI: Perfekt. Hvilken ringtone har du på?

N: Det er bare helt standard.

MI: Den der som alle har?

N: Ja, ja, for den har jeg haft så længe og så ved man at man skal holde øje med den.

MI: Hvor meget tror du at du bruger den i løbet af en dag?

N: Jeg bruger den sindssygt meget. Jeg bruger den alt for meget. Jeg bruger den hele tiden. Det er ligegyldigt hvad jeg laver, så er den i min hånd. Jeg kører en eller anden musik app eller snap eller en messenger samtale eller beskeder. Alt for meget.

MI: Men det er for meget?

N: Ja, det tager overhånd nogle gange.

MI: Men lægger du den så væk når du bliver opmærksom på at det bliver for meget?

N: Det gør jeg jo ikke. Og jeg vågner også op om natten og tjekker den. Hvis jeg lige vågner, så skal jeg lige se om der er kommet noget ind.

MI: Om morgen, bruger du den så som vækkeur?

N: Som vækkeur og det første jeg gør er at tjekke hvad der nu er kommet ind.

MI: Og det er de samme apps igen?

N: Nej, det er faktisk også sådan noget Trendsales og Den blå Avis hvor jeg både sælger og køber. Og Tinder. Der er mange gode apps.

MI: Men er det sådan at det er tidsfordriv for dig eller har du brug for at være opdateret hele tiden?

N: Det er jo lidt en blanding. At man ikke vil gå glip af noget og så går det over i at det er lidt en vane. Så selvom jeg egentlig lige har tjekket, så tjekker jeg igen. Det sidder bare i hånden.

MI: Så det er lige gyldigt om du lige har tjekket Facebook fx?

N: Ja, det kører bare. Men jeg prøver at være mere opmærksom på at lægge den væk nogle gange, fordi det fylder for meget synes jeg selv.

PI: Hvad hvis du er ude med veninder, kommer du så også til at sidde og kigge på alt muligt?

N: Ja, det gør jeg, og jeg synes jo også selv at det er irriterende når mine veninder gør det når man prøver at køre en samtale og der bare er fokus på apps, så jeg prøver at lægge den væk når jeg er sammen med nogen, men selvfølgelig er det også accepteret til en vis grænse at man sidder med den.

MI: Men er det noget du siger til dine veninder hvis du synes at det bliver for meget?

N: Jeg synes faktisk ikke jeg er så god til at sige det, men det er tit jeg tænker det: "Hold da op, det fylder meget med den telefon i dag". Men det er ikke så tit jeg siger det.

PI: Men er der nogen gange nogle der siger det til dig så?

N: Ja det har jeg også prøvet, også hvor folk bliver irriteret fordi jeg hele tiden sidder og tjekker den. Jeg er ikke så god til at multitask så hvis jeg sidder med den så hører jeg ikke rigtig hvad der bliver sagt til mig.

PI: Og så lægger du den væk hvis det bliver sagt til dig?

N: Ja, så lægger jeg den væk. Jeg griner lidt og så lægger jeg den væk.

MI: Har du nogensinde prøvet at få stjålet din telefon?

N: Øh, ja. Flere gange faktisk. Men det var lidt alvorligt sidst for der fik jeg stjålet hele min taske. Så jeg følte mig helt handicappet uden min ting og min telefon.

MI: Hvor lang tid gik der før du gik en ny telefon eller en lånetelefon?

N: Jamen der gik ikke så lang tid fordi det er jo supersvært at undvære, så jeg tror bare at jeg fik bestilt en ny fra Apple Store og så kom den vel i løbet af et par dage.

MI: Og det var ubehageligt i den her tid?

N: Ja. Det bliver jo lidt en del af ens identitet og ens connection til resten af verden. Så man føler at man mangler noget af sig selv.

MI: Men har du fået smadret skærmen eller ødelagt den før?

N: Utrolig heldigt så har jeg aldrig fået smadret skærmen på nogle af mine iPhones, der har jeg været ret heldig.

MI: Men smider du meget med dem siden du siger at du har været meget heldig?

N: Jamen det er bare fordi at jeg har haft nogle episoder med mine gamle telefoner inden jeg fik iPhones som røg i toilettet og blev tabt og gik i stykker, men jeg tror også at man passer bedre på den fordi den er det dyrere og det er en lidt større ting. Når jeg lige har fået en ny iPhone så passer jeg rigtig godt på den og putter den ned i en lille pung, men så bliver det mere sådan en hverdagsting og så ryger den med nøgler og nu har den fået lidt skrammer på siderne, men man skal også kunne bruge den.

MI: Har du nogensinde glemt den når du har været på arbejde eller skulle ud at mødes med nogle?

N: Det er det sidste jeg tjekker at jeg har min telefon med, for det er så vigtigt at man har den med. Den er altid med. Og det irriterer mig virkelig hvis jeg ikke har fået den opladt eller et eller andet så jeg ikke kan bruge den, så har jeg næsten lyst til at tage hjem.

MI: Men du gør det ikke, men du har lyst til det?

N: Ja, jeg har lyst til at tage hjem og få den opladt hvis nu der skulle være noget sjovt og vigtigt som jeg kunne gå glip af.

MI: Du har ikke din oplader med eller hvad?

N: Jo det er jeg så begyndt på nu at have den med, for den holder jo ikke strøm så længe hvis man bruger den meget, så jeg har tit opladeren med.

MI: Vi har en lille øvelse til dig. Der er nogle kategorier og vi vil gerne have at du skal snakke lidt om dem i forhold til hvor meget kontrol de har over dig eller hvor meget kontrol de har over dig.

N: Så jeg skal lige igennem alle sammen?

MI: Ja, hvad du synes du sådan kan svare på.

N: Ja, man kan starte med fx at tage månen hvor man ingen kontrol har.

MI: Og den har heller ikke nogen kontrol over dig?

N: Nej det synes jeg egentlig ikke. Der er nogen der siger at de sover dårligt når der er fuldmånen, men det er ikke noget jeg mærker så det vil være sådan noget der er længst væk, hvor sådan noget som mine hænder er noget af det jeg har meget kontrol over. Toiletpapir er man også rimeligt meget i kontrol over, der vælger man jo selv hvad man vil have. Så er der telefonen. Den har lidt meget kontrol over mig og jeg er lidt styret af den og jeg kan også mærke at det stresser mig. Det kan stresse mig hvis der er sådan en lille rød firkant på mine apps fordi der er kommet noget nyt ind som jeg ikke har tjekket.

MI: Og så tjekker du det med det samme?

N: Ja, for jeg hader at der ikke er ryddet op på min telefon. Så hvis der er sådan en lille rød trekant så stresser det mig og så skal jeg lige ind og tjekke det med det samme hvad det er der er kommet ind. Så det synes jeg stresser mig meget, også det der med at vågne om natten og lige tjekke hvad der er sket, det er også lidt langt ude.

MI: Men er det noget du er blevet bevidst om her på det sidste at det er begyndt at tage overhånd eller er det noget du bare altid har tænkt?

N: Jamen jeg tror det var i forbindelse med at jeg boede i Asien i 7 måneder, hvor jeg var meget alene, og der var det også rart at have den fordi det ligesom var den måde jeg kunne holde kontakt til mine venner. Så der fylde den rigtig meget og så tror jeg bare ikke at jeg har fået det lagt fra mig igen, nu hvor jeg har alle mine venner tæt på. Så er det bare ligesom bare blevet en vane at det fylder meget og styrer meget. Men her på det sidste er jeg blevet mere opmærksom på det og tænker også over at jeg måske skulle slukke den og lægge den ind i et andet rum om natten.

MI: Men gør du det så eller tænker du bare at du burde gøre det?

N: Nu er jeg lige på tænkstadiet, så næste stadie er forhåbentlig action.

MI: Det er altid godt at starte med at tænke over det.

N: Ja og jeg sover heller ikke så godt og jeg tror også det er på grund af den blandt andet. Ja. Så er der sådan familie og venner. Jamen det er et lidt sjovt spørgsmål. Det er lidt blandet og også sådan lidt ambivalent, for det går jo lidt begge veje, at man selv har lidt kontrol og de har også lidt kontrol over en, så det kommer meget an på hvem det er af ens venner og konteksten også.

MI: Har vi været igennem dem alle?

N: Skal vi tage loven og beskæftigelse også?

MI: Yes.

N: Ja, loven der har jeg ikke så meget indvirkning. Det føler jeg ikke og når der skal stemmes... Jeg ved godt at man bør stemme, men jeg føler ikke at jeg har så meget kontrol eller så meget at skulle have sagt. Så der er jeg rimelig passiv. Beskæftigelse synes jeg faktisk at man er rimelig meget i kontrol. Der er jeg sådan at det er ens eget, man er sin egen lykkes smed. Den stol jeg sidder på.

MI: Ja, eller det tæppe du så sidder på.

N: Der har vi alle tre lidt kontrol. Men det er jo mit tæppe, så jeg har lidt mere kontrol. Min samvittighed. Det har man jo også selv rimelig meget kontrol over, men selvfølgelig kan man i nogle situationer få meget dårlig samvittighed selvom at man ville ønske at man ikke havde det. Så det er også lidt både og. Men ellers må man jo lade være med at gøre de ting der gør at man får dårlig samvittighed.

MI: Nu hvor du er startet hos Brand House, føler du så at du skal være mere tilgængelig eller er du meget obs. på at du separerer privatliv og arbejdsliv i forhold til din telefon?

N: Ja, altså jeg prøver ikke at bruge den for meget på arbejde. Også fordi jeg prøver at være opmærksom på at det ikke ser godt ud hvis man sidder med telefonen. Og nu bruger jeg jo meget snapchat og der er et eller andet med lyden på min telefon, så jeg kan ikke slå den fra og det er også meget akavet at sidde der og tage selfies og alle kan høre det på hele kontoret. Jeg vil sige at jeg bruger den stadig selvom jeg er på arbejde, for jeg føler stadig at det er OK at gøre det, men jeg prøver at begrænse det, så jeg ikke bare hele tiden sidder og kører apps.

MI: Super. Så har vi bare en lille afslutning her. Kan du bare afslutte denne sætning: Min telefon er..

N: Mig.

MI: Dig. Den er dig. Hvordan er den dig?

N: Den er en del af mig og jeg kan ikke undvære den, jeg kan ikke undvære den i en time.

MI: Den er aldrig helt slukket eller hvad?

N: Det er den faktisk ikke. Så er det virkelig fordi det skulle være et bevidst valg fordi det har taget overhånd og så sætter jeg den lige på flymode i nogle timer.

MI: Men den bliver ikke slukket, den bliver sat på flymode?

N: Ja, den bliver ikke slukket. For så tager det lidt for lang tid at tænde den igen. Så kun hvis den laver en blackout, bliver den slukket.

MI: Okay, jeg tror det var det. Tusind tak.

TIANA, 25

MI: Vil du introducere dig selv? Navn, alder, hvad du laver.

T: Ja, jeg hedder Tiana og jeg er 25 år og jeg studerer jura på 8. semester.

MI: Hvad er det sidste du har gjort med din telefon?

T: Hvad mener du?

MI: Jamen lige inden du kom her, hvad var det sidste du gjorde med din telefon så?

T: Nårh, øhm, jeg tror jeg så havd klokken var.

MI: Ja. Hvorfor købte du den telefon som du har i dag?

T: Det gjorde jeg fordi jeg synes den er pæn.

MI: Hvad er det for en telefon du har?

T: Det er en Blackberry Q10 og så købte jeg den i USA og man kan ikke rigtig få den herhjemme, så det tror jeg også gør at jeg lidt bedre kan lide det, at alle andre ikke har den.

MI: Ja, det er vigtigt for dig, eller?

T: Ja, det tror jeg også betyder lidt. Og så er der udseendet og så er der tastatur på så det ikke er helt touch screen, det kan jeg også meget godt lide.

MI: Men du synes den er pæn og anderledes end alle andres?

T: Ja, præcis. Det kan jeg meget godt lide.

MI: Da du købte den her telefon, hvad var så det første du gjorde med den?

T: Jamen jeg legede bare sådan lidt med den. Prøvede at se de ting den kunne, ringetoner og sådan noget. Jeg var i USA da jeg fik den så jeg kunne ikke skrive til folk eller ringe endnu, så det var bare at se de forskellige ting den kunne.

MI: Hvornår var det at du var i USA?

T: Det var sidste Oktober.

MI: Sidste Oktober. Så lidt over et år. Nej, under et år gammel.

T: Ja lidt under et år gammel, lige præcis.

MI: Øhm, jamen hvad i forhold til indstillinger, hvilken telefon havde du før?

T: Den jeg havde før havde jeg i 4 år fra samme mærke.

MI: Og det er fordi du er glad for at have en Blackberry?

T: Ja.

MI: Hvorfor er det godt i forhold til andre telefoner?

T: Jeg havde en iPhone lige da den kom ud i 2 år eller sådan noget. Jeg var rigtig glad for den i starten, men så blev jeg bare træt af touch screen og ville gerne have et tastatur. Og så var den også bare anderledes, da alle begyndte at få iPhones.

MI: Det var meget fedt at have noget andet?

T: Ja, det synes jeg egentlig var meget sjovt.

MI: Ja. Har du et cover til din telefon?

T: Ja, det har jeg faktisk, men jeg bruger det ikke helt så tit.

MI: Nå, hvorfor ikke?

T: Jeg synes den kommer til at se grim og stor ud.

MI: Den bliver for klodset eller hvad?

T: Ja, for klodset synes jeg lidt.

MI: Men hvordan ser det ud det cover?

T: Jamen det er bare et gennemsigtigt et i plastic som man putter rundt om.

MI: Men det gør stadig at den bliver for klodset?

T: Ja og den mærkes bare... Jeg kan ikke så godt lide.. Det føles bare lidt irriterende.

MI: Okay. Men du kunne ikke finde på at købe et andet cover?

T: Måske, hvis der bliver lavet et helt. Jeg synes faktisk at dem der bliver lavet til iPhones er meget fint. Så hvis der bliver lavet noget lignende så kunne det godt være.

MI: Men de covers der er til Blackberry de er stadig for store i det?

T: Ja, ja, og sådan lidt for tykke og klodsede synes jeg.

MI: Hvilken ringtone har du på din telefon?

T: Øh, jeg tror bare jeg har sådan en almindelig, gammeldags ringtone. Du ved, bare sådan en telefon der ringer almindeligt.

PI: Altså den der old-school ringtone som også findes på iPhones?

T: Ja, ja.

PI: Altså sådan lidt skrigende?

T: Nej, ikke sådan skrigende. Bare helt almindelig.

MI: Er det standarden til Blackberry eller hvad?

T: Det ved jeg faktisk ikke om det er. Det tror jeg faktisk ikke at det er. Det er sådan en anden melodi.

MI: Hvorfor valgte du så lige præcis den ringtone?

T: Jeg kunne bare godt lide den er sådan lidt klassisk og sådan lidt voksen i forhold til en lang melodi.

MI: Ja. Hvor meget tror du at du bruger din telefon i løbet af en dag?

T: Hmm, jeg bruger den vel. Altså sådan timer, eller hvordan?

MI: Det må du selv om hvordan du definerer det.

T: Ja, jeg bruger den vel ret ofte til at skrive og ringe til folk. Måske et par gange i timen, 3-4-5 gange i timen.

MI: Ja, hvad bruger du den til udover at ringe og skrive?

T: Øhm, jamen også når man erude så bruger man den til at gå på internettet eller YouTube eller lige slå noget op måske, også hører jeg musik på den. Ja, men mest bare at skrive tror jeg.

MI: Mest bare at skrive?

T: Ja. Og så bruger jeg også internettet meget når jeg erude.

MI: Og hvad tjekker du så på internettet?

T: Facebook og slår nogle ting op hvis jeg lige skal bruge noget. Tog og busser.

MI: Har du nogle apps på? Har man det på en Blackberry?

T: Ja, der er ikke så mange som til en iPhone, men jeg har nogle. Jeg har en med tennis, ja og så Facebook og alle de der sociale medier.

MI: Det findes som apps?

T: Ja, ja. Og så har jeg også lidt spil, men jeg bruger det ikke så meget. Ja og så valutaomregner og sådan nogle forskellige ting.

MI: Ja, hvad med mail, har du det på din telefon?

T: Ja, også mail. Det har jeg også.

MI: Og det bruger du også meget?

T: Ja, det bruger jeg faktisk meget. Det er mest der jeg tjekker min mail i forhold til at sidde på computeren, så er det faktisk mest min Blackberry.

MI: Har du nogensinde prøvet at få stjålet din mobil?

T: Ja, det har jeg.

MI: Okay. Hvornår skete det, kan du fortælle lidt om det?

T: Det skete på en ferie til USA, hvor vi var på stranden og så.. Det var faktisk lidt frollet, den lå, jeg tror den

lå bag os, det var lidt sent og mørkt, og lige pludselig var der bare en mand der havde taget den. Det var helt vanvittigt. Ja og så var min mobiltelefon jo også der i tasken.

MI: Nå, han havde taget din taske?

T: Ja, ja.

MI: Kan du fortælle lidt om hvordan du havde det da du fandt ud af...?

T: Det havde jeg det rigtig dårlig med, fordi.. Nu var det heldigvis i USA, så de kunne ikke læse mine beskeder, men der var mange billeder og mange personlige ting på ens telefon, så det var rigtig hårdt synes jeg. Også fordi at det var første gang jeg havde prøvet at miste en telefon, så det var rigtig svært.

MI: Og hvad gør man så når man er i USA og mister sin telefon?

T: Ja, så ringer man hjem og tager på politistationen og rapporterer det.

MI: I forhold til forsikring?

T: Ja, også det. Ja, altså det gjorde jeg så da jeg kom hjem. Der udfyldte jeg det man skulle.

PI: Hvor lang tid gik der? Altså fik du en ny telefon mens du var derovre?

T: Nej, nej. Jeg købte en ny, men jeg fik kun erstatning for 500 kr. eller sådan noget. Der var et eller andet specielt, hvor jeg ikke fik særlig meget i hvert fald.

PI: Men der gik et par dage inden du købte en ny en?

T: Øh, måske to dage tror jeg. Jeg lånte nogle penge af en anden, så fik jeg mit kort igen og...

PI: Så det gik hurtigt?

T: Ja, jeg skulle bare have en telefon.

MI: Hvordan havde du det så i de her dage?

T: Underligt.

MI: Du kunne ikke leve uden din telefon?

T: Nej, det synes jeg var rigtig hårdt.

MI: Var det fordi du var i USA, eller?

T: Ja, jeg tror især at det var fordi jeg var i USA. Herhjemme havde det nok ikke været helt lige så slemt, jeg havde heller ikke min computer eller noget derovre, så det var min eneste måde at kommunikere med venner og familie herhjemme, så det var nok især fordi jeg var i USA, men også herhjemme ville det nok være svært at leve uden en telefon for mange dage.

MI: Hvorfor tror du det ville være svært at leve uden sin telefon?

T: Jamen fordi det er der.. Jeg snakker meget med venner og familie via telefonen, også med nogle venner i USA der er det også meget telefonen det foregår igennem. Også bare når man er ude så er det rare at have sin telefon og være i stand til at kontakte venner og familie lige så snart der sker noget.

MI: Er du nogensinde ude for at din telefon løber tør for strøm i løbet af en dag?

T: Øh, ja, men ikke så tit faktisk, det er sjældent. Jeg plejer altid at være god til at oplade den når jeg ved at jeg skal være ude i længere tid.

MI: Og så kan den holde hele dagen?

T: Ja, jeg synes faktisk den holder ret godt.

MI: Det kan være at det er anderledes end med iPhones, de løber tit ud i løbet af dagen.

T: Ja, det hører jeg også tit. Jeg tror at Blackberry holder lidt bedre end iPhones i hvert fald.

MI: Så det er ikke noget du har problemer med?

T: Nej, det er kun hvis jeg glemmer at oplade den i virkelig lang tid og jeg skal ud.

MI: Du behøver ikke at oplade den hver dag, eller?

T: Jo, jeg oplader den faktisk hver nat hvis jeg ved at jeg skal være ude i længere tid om dagen. Så jo, det gør jeg faktisk. Jeg ved faktisk ikke om jeg gør lidt mere end andre for at sørge for at den ikke løber tør for strøm.

MI: Og hvordan har du haft det når din telefon er løbet tør for strøm?

T: Det er jo rigtig irriterende. Man føler sig sådan lidt.. Så skal man jo snart hjem eller man skal gøre et eller andet.

MI: Kunne du finde på at tage hjem hvis du var ude og din telefon løb tør for strøm?

T: Nej, ikke hvis jeg skulle en masse, men hvis jeg var alene, så kunne jeg godt, så skal man lige hjem og få kontakt til dem, så kunne det godt være jeg ville. Men selvfølgelig ikke hvis jeg er ude sammen med andre, så ville jeg ikke gøre det.

MI: Kunne du så finde på at låne en oplader?

T: Ja, men der er ikke så mange der har den samme oplader som mig, så det er selvfølgelig lidt et problem. Men ellers kunne jeg godt, ja.

MI: Men du tager ikke en oplader med når du er ude?

T: Jo, nogle gange faktisk.

MI: Så du er sikker på at den ikke løber tør for strøm?

T: Ja, fx til nytår hvor man bruger den rigtig meget, så kunne jeg godt tage den med, eller hvis man overnatter et sted, så tager jeg den med.

MI: Super. Vi har en lille øvelse vi gerne vil lave med dig. Vi har nogle kategorier som vi ligesom gerne vil.. Du skal sige noget om hvor meget kontrol du synes du har over dem eller de har over dig. Og du må gerne sætte dem lidt i forhold til hinanden som meget som du nu kan. Og nogle af tingene er sådan lidt abstrakte, så du gør det bare så godt som du kan. Hvis der er noget du synes du ikke lige kan svare på, så går du bare videre.

PI: Og hvis du ikke kan læse det, siger du bare til, for det er mig der har skrevet det.

T: Så skulle jeg sætte dem i forhold til hvad?

MI: I forhold til hvor meget kontrol du synes du har over dem eller de har over dig.

T: Okay.

PI: Og eventuelt også, måske er det for meget forlangt, men også at sætte dem op i mod hinanden hvis du føler at der er nogle af tingene der hænger sammen på et eller andet plan. Og så bare sæt nogle ord på mens "you go".

T: Okay, jamen altså. Loven føler jeg måske ikke jeg har helt så meget kontrol over. Min telefon har jeg meget kontrol over.

PI: Hvordan har du meget kontrol over din telefon?

T: Jamen jeg kan jo bestemme det meste. Hvis jeg ikke kan lide den, så kan jeg jo købe en ny.

MI: Så det er dig der har kontrol over den? Den har ikke kontrol over dig?

T: Nårh, I mener sådan.. Nårh, altså. Det ved jeg ikke.

MI: Du føler ikke at du lader dig styre af din telefon i nogle situationer?

T: Nej, det synes jeg faktisk ikke. Toiletpapir har jeg jo også meget kontrol over. Mine hænder har jeg kontrol over.

MI: Toiletpapir har du også kontrol over?

T: Ja. Og familien. Altså, det ved jeg ikke.

MI: Kan du uddybe nogle af de kategorier du lige har lagt ud?

T: Altså, kan du ikke spørge om et eller andet, jeg ved ikke helt hvad jeg skal sige.

MI: Jo, hvis nu vi tager din samvittighed. Har du kontrol over din egen samvittighed?

T: Hmm, jeg ved ikke hvad du mener. Kontrol over..

MI: Ellers må du hjælpe lidt Jeanette.

PI: Føler du at du styrer. Har du kontrol i den måde at du kan styre din samvittighed eller du føler du at den styrer dine actions eller sådan?

T: Jeg synes jeg styrer mere.

PI: Du styrer din samvittighed?

T: Ja.

PI: Okay.

T: Det synes jeg.

MI: Hvis nu du skulle lave en liste over, fx toiletpapir det har jeg mest kontrol over, og så lave en liste hvis du kan prøve at rangere det? Jeg ved godt at det er meget abstrakt, bare gør det så godt som du kan.

T: Ja. Det er så nok mest denne her.

MI: Og det er den stol du sidder på?

T: Toiletpapir, den stol jeg sidder på, hænder.... min samvittighed, min telefon, beskæftigelse, familie, venner og så loven og månen.

MI: Så telefonen ligger sådan lige midt imellem?

T: Ja.

MI: Kan du uddybe det lidt?

T: Øhm...

MI: Du synes at du styrer din samvittighed mere end du styrer din telefon?

T: Øhm, jeg ved ikke rigtig om den kontrollerer mig telefon. Det skulle være sådan at jeg bare ikke kunne lade være med at se på den hele tiden.

MI: Men fx de dage da du var i USA, der synes du alligevel at det var mærkeligt?

T: Ja, ja. Det er rigtig nok. Så kan det godt være at den kontrollerer mig lidt mere end jeg tror.

PI: Den kontrollerer dig mere end du tror?

T: Men det er fordi jeg tænker på den som at det er en kontakt til venner og familie, hvis jeg skal andre ting kan jeg gå ind på computeren, så jeg tænker mest på telefonen som kontakt til..

PI: Så det er mere et redskab til at komme i kontakt med dine venner og familie?

T: Ja, ja.

PI: Så der er ikke så meget kontrol på den måde?

T: Nej.

PI: Der var et eller andet, nå, nu kom jeg væk fra det, lige meget.

MI: Det sidste spørgsmål. Du skal afslutte en sætning. Og du skal bare sige det første du tænker på. Min telefon er..

T: Pæn.

MI: Hvorfor valgte du lige pæn?

T: Fordi det er nok det jeg går mest op i når jeg køber en ny telefon.

MI: Det er at den er pæn?

T: Det lyder meget overfladisk, men jeg kan godt lide at have en pæn telefon. De fleste kan jo ringe og sende beskeder..

MI: Så det er ikke så meget det funktionelle i det?

T: Nej, og de fleste smartphones i dag kan jo det samme for det meste udover nogle små detaljer. Så jeg kan bare godt lide at den er pæn.

PI: Jeg kom til at tænke på om det er fordi du synes den er pæn eller om du tænker på om andre sætter dig sammen med Blackberry?

T: Nej, det er mest mig egentlig,

PI: Og når du sidder til en forelæsning til jura, kan du så godt helt ubevidst tage din telefon op og sidde og kigge på den?

T: Ja, det kan jeg nok godt. Nogle gange ligger den også bare på bordet.

PI: Har du den mest på bordet når du er steder?

T: Ja, det har jeg nok en del.

MI: Også når du er sammen med venner og familie?

T: Nej, ikke med familie og venner, ikke når det er middage eller sådan nogle ting. Måske på en cafe eller i skolen.

PI: Sådan mere formelle ting?

T: Ja ikke når det er familie og venner, så er det ikke så tit.

MI: Jeg tror vi stopper. Tak.

ALEKSANDER, 22

MI: kan du lige give en lille introduktion af dig selv? Hvad hedder du, hvor gammel er du og hvad laver du?

A: jeg hedder Aleksander Wienziers-Madsen. Jeg er 22 år og arbejder i Falck IT som studentermedarbejder.

MI: hvilken telefon har du?

A: øhh.. Samsung 2'eren. Galaxy. Kigger lige. Eller er det s3'eren. Tror det er s3'eren.

MI: super, hvad er det sidste du gjorde med din telefon inden du satte dig her for at snakke med os?

A: tjekkede facebook for at se om min søster var logget på.

MI: tjekkede facebook for at se om hun var der, om hun overhovedet var tilgængelig? Hvorfor købte du den telefon du har i dag?

A: øhm min gamle gik i stykker og jeg skulle have en ny. Og jeg har haft s 2'eren også var den billigst af smartphones'ene, som ikke var iphone, så det er egentlig derfor. Ikke sådan.. jo så kan jeg bedst lide android telefoner, og der laver Samsung nogle meget gode. I stedet for at det er små skærme så har de nogen pænt store nogen.

MI: hvorfor er det vigtigt at det er Android og ikke iphone?

A: fordi jeg er anti apple, ikke af nogen reel grund, ikke andet end jeg ikke kan lide apple.

MI: hvor lang tid har du haft den telefon du har i dag?

A: øhh... lidt over et 1 år tror jeg.

MI: kan du huske hvad det var du gjorde med den lige da du fik den? Lavede du noget med nogle indstillinger eller?

A: øhh.. jeg fjernede alt standard opsætning. Satte den op som den gamle var, de har jo det samme styresystem, så jeg fik den bare til at ligne præcis den gamle. Fik de apps på jeg skulle bruge, facebook, spotify.

MI: er det dem du bruger mest?

A: ja det vil jeg mene.

MI: hvordan blev den ødelagt den sidste?

A: den røg ud af lommen også smadrede hele skærmen.

MI: og hvordan var det? at den smadrede?

A: lidt irriterende. Jeg havde købt den et halvt år tidligere.

MI: så den var kun et halvt år gammel?

A: ja og den var kun røget på jorden 1 gang også gik den i stykker. Så det var penge ud af vinduet.

MI: og det kunne ikke betale sig at få den repareret?

A: nej, android telefoner er anderledes, så hvis bare der kommer lidt i skærmen, så ødelægges hele LCD skærmen også er den ubrugelig.

MI: og hvor lang tid gik du uden telefon?

A: tror det var en lørdag, så var jeg nede og købe den en mandag.

MI: så det gik rimeligt hurtigt?

A: jeg havde ikke nogen reservetelefon på det tidspunkt, så jeg skulle bare have en ny telefon med det samme. Så jeg tror jeg gik ned efter arbejdet om mandagen og købe en.

MI: så det var vigtigt at du fik en telefon med det samme?

A: ja man kan ikke rigtig undvære en.

MI: du kan ikke undvære en? Hvad bruger du den til?

A: øhh ringe, skrive, høre musik primært.

MI: hvordan havde du det så, den der søndag hvor du ikke rigtig kunne bruge din telefon? Andet end det var irriterende, det var..?

A: det var fint nok, jeg har en computer i stedet for, som kan det samme.

MI: så det var okay?

A: jaja, det var ikke som om at man går helt i panik.

MI: nej, du gik ikke i panik over at du ikke kunne ringe til din søster?

A: nej det var jeg glad for.

PI: det er denne her søster/bror kærlighed.

MI: a lot of love der kommer ud her..

A: ja.

MI: har du et cover til din telefon?

A: nej det tror jeg ikke man kan få til samsung telefoner eller det ved jeg ikke om man kan.

MI: nej så det er ikke noget du bevidst har fravalgt?

A: næh jeg har ikke gidet at undersøge det.

PI: men ville det måske ikke være meget godt i forhold til at hvis du nu taber din telefon at der er noget beskyttelse på den?

A: de burde da kunne holde til at man taber den fra 1 meters højde. Det er jo en brugsgenstand det er ikke noget som skal stå derhjemme som en computer. De burde kunne klar det mindste fald uden at de går i stykker.

PI: men det kunne din sidste telefon ikke?

A: næh, men det var ret uheldigt.

PI: det var bare et forkert fald eller hvad?

A: ja den ramte lige på kanten af siden også ødelagde hele skærmen, så det var meget uheldigt. Denne her har jeg også tabt 2-3 gange hvor skærmen er flækket på andre måder, hvor den ikke er gået i stykker. Så det er bare været utroligt uheldigt, tror jeg.

MI: så den du har nu, den skærm er flækket før?

A: jaja den er flækket 2 steder.

MI: og har du fået repareret det?

A: næh det koster stort set så meget som en ny telefon, så det er penge ud af vinduet.

MI: og du har ikke tænkt at du skulle få det repareret eller en ny telefon?

A: ja, så længe den virker, så længe jeg kan høre musik og ringe og skrive fra den, så er jeg tilfreds med den. Ellers er det jo bare spild af penge.

PI: men du er meget pengefokuseret iforhold til din telefon? De må ikke koste for meget?

A: jeg synes jo allerede at de koster for meget. Men jeg har ikke købt en telefon dyrere end 2500 og det er jo billigt med smartphones. Ja jeg er fokuseret på hvad de koster, fordi jeg synes det er spild af penge at skulle lægge stort set det samme som en computer eller ja næsten husleje og madbudget for en måned for at få noget man kan ringe og skrive fra. Så jo, det vil jeg sige ja til.

MI: hvilken ringtone har du på din telefon?

A: øhh et nummer fra.. næh.. en podcast fra heart with style.

MI: en podcast? Så altså hvad?

A: ja

PI: kan du spille den for os?

MI: ja hvad er det? jeg forstår det ikke, jeg er for teknisk u..oh.. uegnet til at forstå hvad det er betyder.

A: du sagde da selv podcast, sara?

PI: ja men hvad hedder det?

A: Heart with style. Jeg prøver lige at finde frem til den. (spiller ringtone)

MI: men det er en sang, men en podcast?

A: ja

PI: og hvorfor valgt du lige den?

A: fordi at det er også den som virker som min alarm også, varer den 1 time, så hvis jeg ikke gider at stå op, så kan man ligge og høre musik.

MI: det varer 1 time? En helt time?

A: ja

MI: hvor meget tror du at du bruger din telefon i løbet af en dag?

A: øhmm.. 10% vil jeg næsten skyde på.

MI: 10% af din dag bruger du på din telefon?

A: ja, hvis man ekskluderer at sove.

PI: så i dine vågne timer?

MI: tjekker du din telefon sådan regelmæssigt? Eller hvordan foregår det?

A: øh, næh men jeg bruger den bare meget på togrejser til at sidde og tjekke mails og læse nyheder og høre musik og de bruger jeg alligevel 2,5 time om dagen.

MI: når du skal til og fra arbejdet?

A: ja præcis. Det er nok der jeg bruger den mest også... kan den godt finde på, når man kommer hjem og ligge et eller andet sted også, efter et par timer har jeg glemt hvor den er. Så det er egentlig primært når jeg rejser at jeg bruger den. For underholdningens skyld

MI: så det er primært underholdning for dig, din mobil telefon?

A: ja det er det jo blevet med tiden, eftersom de blev så smarte.

MI: så du bruger den primært til underholdning, mails, nyheder og musik? Og det med at skrive og ringe, det bliver sekundært eller hvordan?

Agåt: ja det vil jeg næsten sige, ja, jo. Jeg arbejder jo foran en computer, så der kan jeg skrive på Facebook derfra og det er en del nemmere end at skrive fra en mobil. Så det er der jo heller ikke nogen grund til at bruge den til.

MI: har du fået stjålet din telefon?

A: det tror jeg, jeg kan ikke huske det. ikke lige på stående fod.

MI: har du glemt den derhjemme engang? Hvor du skulle på arbejdet eller skulle et eller andet?

A: ja det tror jeg. Et par gange.

MI: kan du huske hvordan det føltes? At du havde glemt den? Hvordan var det?

A: øhh... irriterende, men det kommer man jo over meget hurtigt når man ikke har den til at kigge på. Så eller er det jo bare når så må man jo bare leve uden telefon den dag.

MI: så det er ikke at du tager hjem og henter den for...?

A: nej, det ville jeg aldrig kunne nå. Jeg rejser ikke i god tid.

MI: øhm, hvad nu hvis den løber tør i løbet af en dag? Altså gør den det overhovedet?

A: øhh... ja, hvis jeg hører musik på den hele dagen, så kan den godt finde på det. også slukker den jo bare også må jeg vente på at man er hjemme igen til at lade den op.

MI: så det er sådan set ligegyldigt eller sådan?

A: det er sådan småirriterende, men så kan man bare sove i toget i stedet for.

MI: så enten at se på sin telefon eller sove i toget, det er sådan either way...?

A: ja

MI: hvornår oplader du så din telefon? Går du op i at du oplader den om natten eller på arb jedet?

A: næh jeg prøver altid at få den sat til opladning om natten, men glemmer det nogen gange. Men så kan jeg så oplade den på arbejdet i stedet. Så det.. oftest får jeg den opladt når jeg går i seng, men så.. så bliver den opladt når der er tid til det.

MI: okay, vi har en lille øvelse til dig. Vi har nogle kategorier, som vi gerne vil have at du skriver ned . du skal rive papiret fra hinanden i 10 stykker. (læser kategorier op). Vi vil gerne have at du sætter lidt ord på de her kategorier i forhold til hvor meget kontrol du har over dem eller hvor meget kontrol de har over dig. Og vi godt godt det er lidt abstrakt isæt med månen og toiletpapir og sådan lidt. Men hvis du lige kan gennemgå hver kategori eventuelt og lige sætte lidt ord på, hvad du synes.

A: ja, hvor starter vi?

MI: det bestemmer du helt selv.

A: samvittighed. Altså hvor meget man selv have indflydelse er det det du siger?

MI: hvor meget kontrol du har over din samvittighed eller hvor meget kontrol samvittigheden ligesom har over dig. Hvem har kontrollen?

A: det er ikke et særlig pænt spørgsmål.

MI: ikke særlig pænt spørgsmål?

PI: hov og det glemte vi helt at sige, at hvis der er nogen spørgsmål du ikke vil svare på, så er det også helt okay.

MI: hvis du ikke føler at du kan sætte ord på så, så er det også fint nok.

A: ja, men jeg skal bare lige tænke mig om. Der må man vel sige at man selv har kontrol over ens samvittighed. Den styrer man vel selv, hvad ens samsvittighed siger til en. Det vil jeg gå ud fra, det ved jeg ikke om er rigtigt eller forkert.

MI: nej, det er helt perfekt.

A: beskæftigelse? Øhhmm.. ja det styrer jeg ikke lige pt. Selv. Så det vil jeg sige nej til, det styrer jeg ikke.

MI: så beskæftigelsen har sådan set kontrol over dig lige nu?

A: ja det vil jeg da mene.

MI: men det kan godt ændre sig i fremtiden, siden du siger lige nu?

A: altså nu læser jeg beskæftigelse som job eller hvad man laver, så ja det vil jeg sige. Den har kontrol over mig lige pt mere end at jeg har kontrol over den. Toiletpapir. Øh? Der har jeg vel kontrollen, det er vel mig som køber det ind. Dog irriterende hvis man glemmer det. loven. Det er vel den som er kontrollerende. Den kontrollerer en, det ved jeg ikke. Venner, man kontrollerer vel selv hvem ens venner er så der vil jeg sige mig. Månen? Øh, den kontrollerer vel lidt sig selv. Den har jeg vel ikke noget kontrol over.

MI: nej og den har heller ikke noget kontrol over dig?

A: næh ikke udover tyngdekraft, men..

MI: okay, ja, perfekt.

A: familien, det er vel familien der kontrollere en. Det er dem som siger hvornår man skal møde forskellige steder og betale forskellige penge.

PI: det var en pæn hentydning til hans søde søster.

A: stol?

PI: ja altså den stol du sidder på.

A: den har kontrol over mig, fordi den er meget mærkelig en del gange. Ud af det blå vælger den bare at springe op fordi fjedren er gået i stykker. Så den har lidt mere kontrol over mig end jeg har over den. Mine hænder? Det har jeg jo, det er mine hænder. Jeg kontrollerer dem. Øhm telefon? Så længe den er tændt så har den vel kontrol over mig, men øhm, det er jo ikke sådan at man ikke kan lægge den ned og gå, så jeg har mere kontrol over telefonen, end telefonen har over mig.

MI: hvordan har den kontrol over dig, når den er tændt?

A: fordi så bliver man lige nødt til at tjekke de forskellige ting. Og det har man jo ikke et reelt behov for, med mindre den er der.

MI: hvornår tjekker du? Tjekker du den af dig selv, eller kun når den vibrerer eller siger noget eller lyser op eller noget?

A: når den lyser op. Ja det vil jeg sige, kun når den lyser op.

MI: har du lyd på når du får en besked eller et eller andet?

A: nej, jeg har stort set altid lydløs på. Men den lyser med sådan et blå irriterende blink. Hele tiden og vibrerer hvis man bare rør den.

MI: og det bliver ligesom ved indtil du har..?

A: indtil jeg reagerer på den.

MI: og det er et bevidst valg at den gør det? er det noget du har sat den til at gøre?

A: Ja til at vibrere men at lyser, nej det er bare en funktion den har. Det er meget dejligt at vide at man bare kan kigge på sin telefon og vide om der er kommet noget eller ej. Selvom det har været timer siden, i stedet for at man skal over og tjekke dem manuelt.

MI: slukker du nogen gange din telefon? Bare sådan for at slukke den og komme væk?

A: Nej

MI: har du den nogensinde slukket på noget tidspunkt?

A: når den går ud ellers ikke. Jeg har lige været til eksamen og der skulle vi have den slukket.

MI: hvordan var det så at være til eksamen og have den slukket? Og du ikke kunne tjekke den og ikke være i kontakt?

A: det var helt fint. Jeg lavede ligesom noget andet i mens, så det var jo. Det er lidt nedern at jeg ikke kunne høre musik, men det er heller ikke dens primære funktion.

MI: hvad er dens primære funktion? Det er ikke musik, hvad er det så?

A: det er jo ringe op og sende SMS'er, få fat i hinanden.

MI: så kommunikation på et eller andet plan?

A: ja, det vil jeg da mene. Alt det andet det er bare fancy.

MI: lige her til slut, så vil vi gerne have at du afslutter denne her sætning for os, bare det først der kommer op. Min telefon er..

A: min.

MI: den er din? Har du kode på din telefon? Er der andre som kan se på din telefon når du ikke ved det?

A: nej der er kode på.

MI: hvordan har du det, når I sidder en gruppe mennesker og der er en som sidder med sin telefon oppe på bordet og sidder og kigger på sin telefon, mens I snakker?

A: så bliver han bedt om at fjerne den.

MI: det siger du til dem?

A: ja

MI: hvorfor gør du det?

A: fordi at hvis man er sammen med nogen personer, så skal fokus være på dem man er sammen med og ikke de 20.000 andre som er lige ved hånden.

MI: hvordan har du det hvis dig og din søster mødes til mad eller en kaffe eller et eller andet og hun sidder og tjekker hendes telefon, mens I snakker?

A: der gør jeg det samme, hun er ikke så interessant at snakke med.

MI: der gør du også det? men det er også fordi hun er din søster?

A: ja det er noget andet

PI: det er mere uformelt eller?

A: ikke så meget uformelt, men det er mere... jeg kan heller ikke bede dig om at pakke din telefon væk.

MI: så der er en grænse?

A: ja, det er der. Jeg siger det heller ikke til vildt fremmede, men hvis vi har aftalt at være sammen, nogle venner, også er der en som åbenlyst sidder og bruger 90% af tiden på telefonen, så bliver de bedt om at fjerne den.

MI: okay, men hvad nu hvis de bare lige skal tjekke en sms, eller lige skal..?

A: det er fint nok. Alle har jo et arbejde eller et liv de lige skal tilse, men sidde og bruge 90% af sin tid på sin telefon det er.. så kan de lige så godt blive hjemme.

MI: okay, jamen jeg tror at vi har det vi skal have. Tusind tak Aleksander.